

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

మ య ర్ వ ర మ తి స ల మ రు శ ప్పే న్రి ని

శ్రీతొణ్డరడిప్పొడియాళ్ వార్

తిరువామ్మలర్ న్దరుళియ

తిరుమాళై.

ఇతలుగ

శ్రీమత్ప్రపన్నజనాశ్రేణరరాస

పెరియవాచ్చామ్మిలైయరుళిచ్చెయ్ తవ్యాఖ్యానముం

ఇ నై

శ్రీమద్వేదమార్గప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదానప్రపత్తకరాకియ
మజ్జశమ్బడి, కిడామ్మి, వేళ్ళటాచార్యస్వామికళ తిరువడికళుక్కు న్దరజ్జరాస

శ్రీ - డ - ఈయుణ్ణి శ్రీనివాసాచార్యరవర్ కళాల్

అనేక ప్రతికలైక్కొణ్ణు పరిశోధిక్కప్పట్టు,

పత్రి. రామానుజులు నాయకరవర్ కళాల్

స్వకీయ

శ్రీనికేతనము ద్రాక్షరశాత్రైయిల్

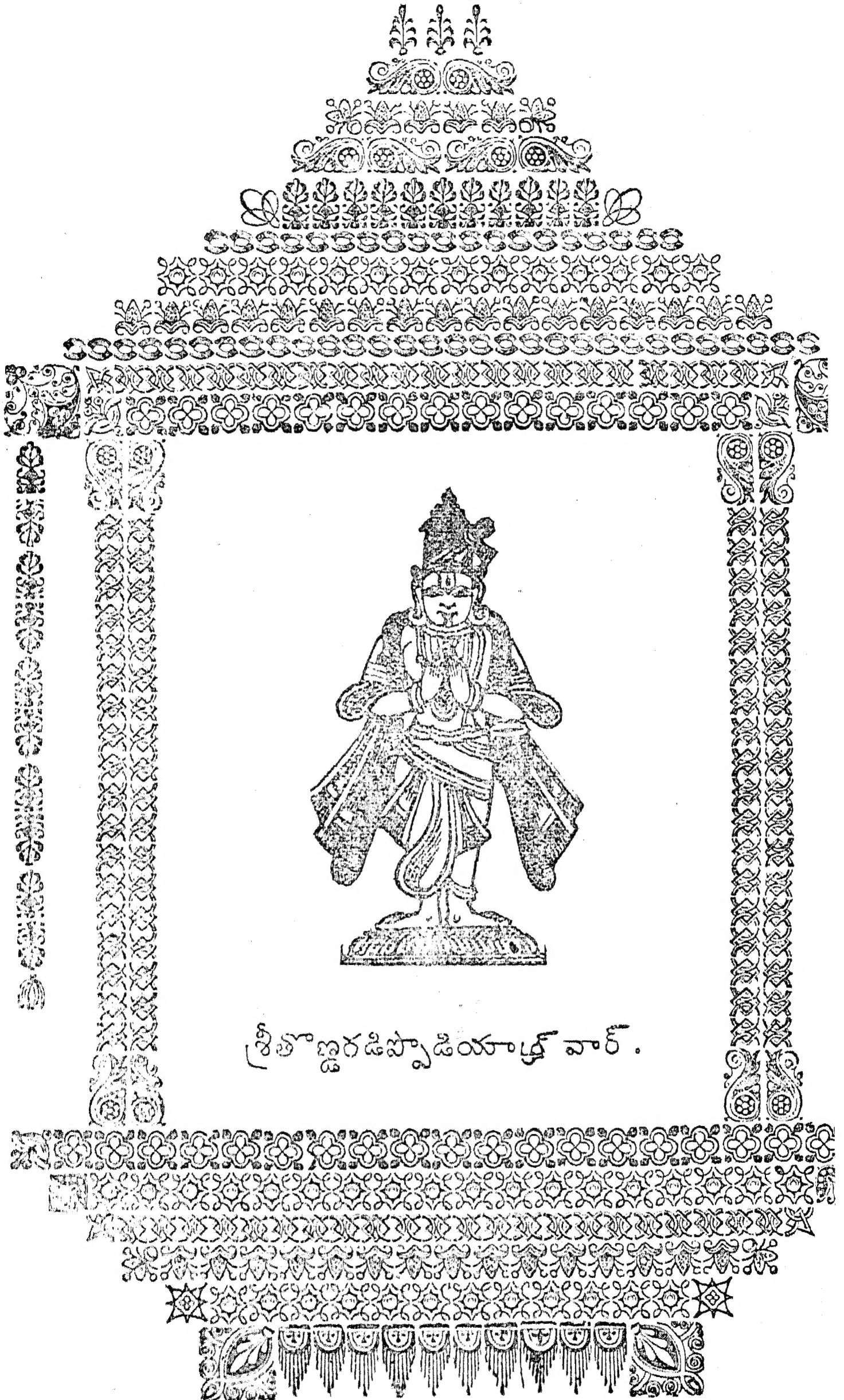
ప తి ప్పి క్కా ప్ప ట్ట న.

అథ్వార్ తిరువవతారాది ౪౯౭౯ ఈశ్వరవర్ణమ్.

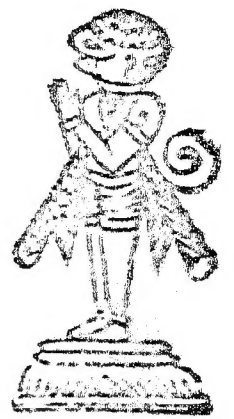
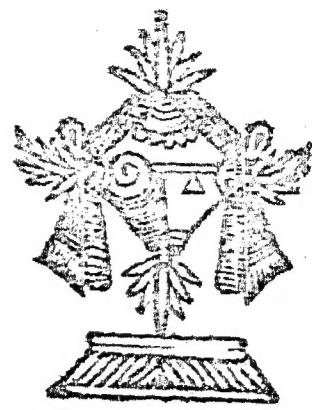
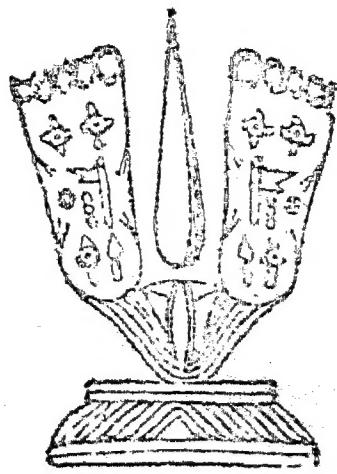
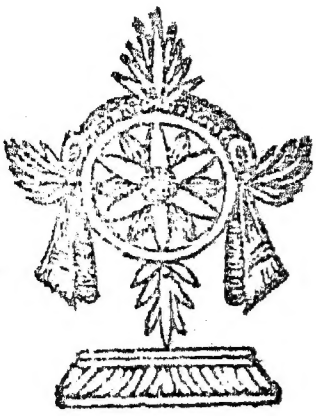
Madras.

1877.

Registered Copy-right.

శ్రీకృష్ణరఃస్పడియాక్రవార్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరుమాళై వ్యాఖ్యానమ్.

తొణ్డరడిప్పొడియాళ్ వార్ తిరువడిక లేశరణం.

తిరుమాళై యాణ్డానరుళిచ్చైతతు.

తమేవమత్వాపరవాసుదేవం - రక్షేశయం రాజవదర్శనీయమ్ ।
ప్రాబోధకీం యోక్యతనూక్తిమాలాం - భక్తాః శ్రీరేణుంభగవత్తమీదే ॥

తిరువరక్కప్పెరుమాళై యెరరుళిచ్చైతతు.

మనోబ్రహ్మం వేణ్డామనమేమతిళరక్కర్ కనీనిన మేయ్ త్తకళిలై కీరక్కుమ్
తిరుమాళై ప్పొడుంశీర్ తొణ్డరడిప్పొడియెంబెరుమానైయెప్పొడుం పేళు
“అయర్ వరు మమరర్ కళాన” నిత్యసూరికళోడొత్త ప్రాప్తి
తమన్మణ్డాయరుక్క అత్తైయటియాతే అనాదికాలమ్ “దేహమేతత్తా”
ఎన్దు శబ్దాదివిషయక్కైయే పిరుమ్మి సంసారత్తిలేకైకళిన్ద వాళ్ వారై,
పెరియ పెరుమాళ్ తన్నుడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళుక్కు
వాచకమాన తిరునామప్రభావత్తై నిర్దేతుకమాక కాట్టియరుళక్కణ్డు
తొముమనుభవిత్తు, అనుబుభూమక్కలైయు మనుభవిప్పిక్క వల్లరాయ్,
పెరియ పెరుమాళైయు ముకప్పిత్తు త్తలైక్కట్టుకితార్. ఐహికత్తిల్,
సంసారికళాకితార్ - పుణ్యపాప రూపకర్మక్కలైయార్జిత్తుమ్, ఆముష్మి
కత్తిల్ స్వర్గనరకక్కళితే అతినుడైయ ఫలానుభవత్తైపణ్ణియుమ్ ఇప్పడి
గతాగతమ్ పణ్ణిత్తిరివార్ శిలరాయ్త్తు.

అతుత్త్తియుమ్ పుణ్యపాపరూపమాన కర్మక్కలై స్వర్గనరకక్కళితే
యనుభవిత్తు, కర్మశేషత్తోడే భూమియిలేగర్భవాసన్మణ్ణికైక్కు వరుమ్

వక్రీయాంశై యివ్యాత్మాపదుమేళివరజై, వేదాంతైశ్చైవ పజ్ఞాగ్నివిద్యై
 యోగైః తోరుప్రదేశైశ్చైవోపాతైవైత్తతు. అతాకిఱతు - యాతనాశరీర
 జ్ఞానే నరకానుభవవృణ్ణి, అశ్వరీరత్తైయజ్ఞేపాకట్టు, ఆనంతరమ్ పుణ్యశరీర
 తైపరిగ్రహిత్తు, స్వగ్గానుభవవృణ్ణి, అజ్ఞే అశ్వరీరత్తైపాకట్టు, సూక్ష్మ
 శరీరత్తోడే నిరాలంబునమానవాకాశైశ్చైవ వర్తికకకడవణ; ఆదిత్యక
 తకకిరణజ్ఞానా లేహిమవానిల్ హిమత్తైయుపాదానవృణ్ణి, అత్తాలె ఆకా
 శైశ్చైవ వజ్ఞేకికడకికట వాత్మావైగ్రహిత్తు మేఘత్తైశ్చ పుంకికకడవణ;
 అజ్ఞే అన్తహిమమ్ వర్షరూపేణవర్షి కుకమశవుమ్ కిడ్డు వర్షధారైకళోడే
 భూమియిలే పతికకకడవణ; అన్తజలమ్ సస్యత్తుకుకధారకమాయ
 ప్పుకుమశవిలే తద్ద్వారాసస్యత్తైశ్చకకకడవణ; అన్తసస్యమ్పక్వమాయ
 అన్నరూపేణ పరిణమికుకమశవు మజ్జేకిడ్డు, అన్నమానతు పురుషశరీర
 తైశ్చకకకడవణ శుక్లమాయ పరిణమికుకమశవుమ్ శెల్ల అజ్ఞేకిడ్డు, స్త్రీ
 పుంసయోగత్తైశ్చ శుక్లద్వారా స్త్రీ శరీరత్తైశ్చకకకడవణ, “పఞ్చమ్యామా
 హుతావాపఃపురుషవచసోభవన్తి” ఎకకిఱపడియే గర్భమాయ పరిణమి
 కకకకడవణ; గర్భవాసమ్పణ్ణుమ్మోతు. “అత్యానుకటుతీర్ణోష్ణలవజై
 ర్మాతృభోజనైః; అతితాపిభిరత్యర్థంవర్థమానాతివేదనః” ఎకకిఱపడియే
 మాతృభోజనత్తై లన్తర్భూతజ్ఞానాన క్రూరద్రవ్యజ్ఞానా తుడరిలిట్టకుయ
 మ్మోలే తుడియాగిర్కుంఁ ఇజ్జే శత్తోడే గర్భతున్తమాకిఱ పైయ్యిలే
 కట్టుణ్ణు, అవయవజ్ఞై నీట్టముడకకమాట్టాతె, “క్లేశాన్నిషాగ్రన్తిమా
 ప్నోతి జతరాన్తాతురాతురః” ఎకకిఱపడియే క్లేశేనజనిత్తు, బాల్యదశై
 యిలెఅశుచిప్రస్రవజ్ఞళిలేకిడ్డు, “కంఠూయనేపిచాశక్తఃపరివర్తేప్యనీశ్వరః;
 స్నానపానాదిచాహారమవాప్నోతిపరేచ్ఛయా” ఎకకిఱపడియే తిన్తవిడ
 తైచ్చోటితల్ కడిత్తవలిఱ్ఱుత్తైత్తల్ శైయ్యమాట్టాతే ధారకాదిక
 భుమ్ పరాధీనమాయ, ఇప్పడిక్లేశేన అతిశైశవకాలత్తైప్పకిక, తానే
 యోరుప్రవృత్తిపణ్ణు తుమనానవశవిలే, “తస్మాద్భావ్యేవివేకాత్తాయతే
 తశ్చేయసేతదా” ఎకకిఱపడియే భగవత్ప్రవణనాక ప్రాప్తమాయరుక్, “బా
 లేవ్యక్రీడనకాసక్తః” ఎన్తు లీలైయోడేకాలత్తైప్పకిక, యావ్వనావ

ఫ్లేయిల్ నరక హేతువాన విషయాంతరజ్యోడే పోతుపోకి, జురైయి లే
వద్దకప్పట్టు, అశక్తియోడేకాలక్షేపతైప్పట్టు, నివైవిన్ది కేయిరుక్కచ్చె
యేతే మరణమ్ప్రాప్తమాక, “క్షేశాదుతాగ్నిమాపోతి యామ్యకి
జగరపీడితః” ఎన్నిటపడియే ఉత్క్రమణదలైయిలే క్షేశతైయనుభవిత్తు,
అనంతరమ్ మృత్యుపరవశనామ్.

ఇప్పడిసంసారికళుడైయ వనర్థపరమ్మరైకలైక్కణ్ణు, “సుహృదం
సర్వభూతానామ్” ఎన్నిటపడియే పరమసుహృత్తానవీశ్వరన్ ఇవనుడైయ
పుజ్జేవనార్థమాక “మానమ్మగ్రీహమివకారుణికోదదాతి” ఎన్నిటపడియే శా
స్త్రుతైక్కాట్టికొడుత్తాన్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; “కురంప్రధానమ్” ఇత్యాది
వాక్యజ్ఞళాలె - చిదచిదీశ్వర తత్త్వత్రయజ్ఞలైయుమ్ పిటియక్కాట్టి
కొడుత్తు, అంతర్యామిబ్రాహ్మణత్తాలె “ఏషసర్వభూతాంతరాత్మా”
ఎన్ఱు అన్ధకనుక్కుక్క క్కణ్ణైకొడుత్తాప్పోలేయుమ్ ఇరుట్టలైయిలే విశక్కే
రిన్దిక్కాట్టి నాప్పోలేయుమ్, “చేతనాచేతనజ్ఞల్ శరీరమ్, ఈశ్వరన్ శరీరి”
ఎన్ఱు ఈశ్వరనోడు చేతనాచేతనజ్ఞళుళ్ళుళ్ళ సమ్మన్దతైక్కాట్టికొడుత్తు,
“ద్వాసుపర్ణాసయుజా” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞళాలె - చేతననుక్కు అచిత్స
మ్మన్దమ్ కర్కోపాధికమెన్ఱు కాట్టికొడుత్తు, “తదావిద్వాన్పుణ్యపాపేవి
ధూయ” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞళాలె చేతననుక్కాపాధికమాన వచిత్సమ్మన్ద
మన్ఱు ఒరుదేశవిశేషత్తిలే సూరిభోగ్యమానభోగతైయనుభవిక్కుమతు
స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱుమ్ కాట్టికొడుత్తానితే. ఇప్పడి
ఈశ్వరనుపకరిత్తవిడల్తిలుమ్, పాపప్రాచుర్యత్తాలె ఇత్తైక్కెప్పట్టు, వేద
బాహ్యరాయుమ్, ఇతుక్కులైపుక్కున్ఱు “తత్రైవకేపిచపలాశ్శలభీభవన్తి”
ఎన్నిటపడియే విశక్కిలే “విశక్కువిట్టిల్” ఎన్ఱు శిలపదార్థంనశిత్తుప్పోమా
ప్పోలే, వేదతాత్పర్యమటియామైయాలె కుదృష్టికళాయనశిత్తుప్పోయుమ్,
పణ్ణిన ఇవ్వేదప్రదానమ కిళ్ళితగరమాకైయాలే, ఓలైప్పట్టిల్ శెల్లా
తవిడల్తిలే యెడుత్తువిడువారైప్పోలే సంసారిసజాతీయనాయ వన్దవతరిత్తు
త్తిరున్దప్పార్తవిడల్తిలుమ్, “వైతునినైవల్లవాపత్తిత్తు” ఎన్నిటపడియే
ఉల్లశక్తియడల్ల భగవన్నిన్దైక్కుడలాయుమ్, హిరణ్యరావణాదిరూపత్తాలే
యెతిరమ్మకోత్తునశిత్తుమ్, ఇప్పడియవత్తారముమ్ అకార్యకరమానవిడల్తి

లుమ్, ఉడైయవనుడైమైయై విడమాట్టాతచాపలత్తా లే ఇవర్ కళుడైయ
వాభిముఖ్యత్తిలే యవసరప్రతీక్ష నాయ్ పర్తిక్క, చేతనర్ పక్కల్ “యా
దృచ్చికసుకృతమ్” ఎన్టొన్టపిఱక్క, అరువ్యాజమాక విశేషకటాక్షన్పుజే,
అత్తాలె అద్యేషంపిఱన్డు, అతడియాక ఆభిముఖ్యంపిరన్డు అనన్తరమ్
శాస్త్రవాసనైయాలుమ్ ఆచార్యోపదేశత్తాలుమ్ “శుశ్వరకానిరుపా
ధిక శేషి” ఎన్టమ్, “ఇవ్వాత్తా అవనుక్క నన్యార్న్ శేషమ్” ఎన్టమ్
యథాజ్ఞానంపిఱన్డు అనన్తరమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తిలే
రుచిపిఱకుగమళపుమ్ తన్నుడైయ విశేషకటాక్షత్తా లే పుకురనిఱుత్తి,
“పురుషార్థలాభత్తుకుగ పాయమేతో” ఎన్టమ్ బుభుత్సేపిఱన్దవళవిలే శా
స్త్రసిద్ధమాన కర్మాద్యపాయజ్జలై కాగట్టిక్కొడుత్తు, “ఇతుదుషక
రమ్” ఎన్టమ్ “విశవ్యభలప్రదమ్” ఎన్టమ్ “ప్రమాదసంభావనైయన్డు”
ఎన్టమ్ ఇవన్దిలిత్తియవిఱాయ్ త్తవర్ కళుకుగ, వేదాన్తప్రసిద్ధమాన త
న్నుడైయ పుపాయభావత్తై కాగట్టిక్కొడుక్క, భక్తియినుడైయ దు
షకరత్తెయోపాతిప్రపత్తి నిష్ఠాహేతువాన మహావిశ్వాసముమ్ శిలరుగ
క్కిడైక్కైయరితాకైయాలే, ఇతిలిత్తియ కూగశినవర్ కళుకుగ సర్వా
ధికారమాన యాదృచ్చిక భగవన్నామసజ్జీర్తనమ్ చేతనరుడైయపాప
త్తైప్పొక్కి సుకృతానుకూలమాక కర్తయోగాదికళిలేమూట్టుతల్, ప్రప
త్తియిలేమూట్టుతల్, విరోధియైప్పొక్కి ప్రాప్యత్తైత్తరుకైకుగ త్తానే
నిర్వాహకమాతల్ శెయ్యుప్పడియాన వైభవత్తై యుడైత్తాయాయ్త్తు
త్తిరునామత్తినుడైయ వైభవమిరుప్పతు. అతుకుగ ప్రమాణమెన్నెన్దిల్;
“కింజపన్కుచ్య తేజన్తుర్జన్మసంసారబన్ధనాత్” ఎన్టమ్, “యాతిబ్రహ్మస
నాతనమ్” ఎన్టమ్, ఉపోద్ఘాతఫలశ్రుతికళిలేశొల్లి, నదువేతిరునామత్తై
చ్చొల్లుకైయాలే, యివ్వాళ్ వా రిప్పడిప్పట్టతిరునామత్తిలే యిత్తిన్దవ
రాకైయాలే, అత్తిరునామవైభవత్తై ప్పేగుకిఱార్ ఇప్పిబన్దత్తాలే. తిరు
నామత్తిలే యివరిత్తికైక్కడి శ్రీవిష్ణుధర్మమ్. అతు తనకుగవక్తావార్,
శోతావార్, విలైన్దపడియెన్గనేయెన్దిల్; పాణ్డవర్ కళు కిగవ్వరుకే
నాలైన్దు తలైముత్తై శెన్దవాతో శతానీక నెన్బానొరురాజాపుశనాయ్,

అవణ భగవద్విషయముకారముల్ల సంతానత్తిలే పిటన్దానొరువనాకైయా లే
 పరమసాత్త్వికనామ్, అభిషిక్తనానవన్మతుడగ్గిశిటి యత్తై పెరియతు
 తిన్నాతపడి నాత్తైరక్షిత్తు, “అదృష్ట శేషమాక ఇవర్ కళుమగ నమ్మాల్ శె
 య్యలావతెన్” ఎన్ఱు శ్రీశౌనకభగవాన్బక్కలిలేశెన్ఱు, “దేహపోషణప
 రరాయ్ మూలైయడియేతిరికిట సంసారికళుమగ జ్ఞీవనోపాయమా యి
 రుప్పతొన్ఱరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱు కేటగ, “కాలం కలికాలమాయరు
 ద్దతు, పాపప్రాచుర్యత్తాలే వేటొన్ఱుక్కధికారికళిల్లై, సర్వాధికారమాన
 భగవన్నామసజ్జీర్తనమే ఆత్మాక్కళుమగ జ్ఞీవనోపాయమ్” ఎన్ఱు
 అరుళిచ్చెయ్తాన్. అట్టు శ్రీశౌనకభగవాన్వక్తా, శ్రీశతానీకన్ శ్రోతా;
 ఇట్టు ఆత్మవార్వక్తా, పెరియ పెరుమాళ్ శ్రోతా; అట్టు అజ్ఞాతప్రశ్నమ్,
 ఇట్టు జ్ఞాతప్రశ్నమ్. జ్ఞాతమ్ప్రశ్న విషయమానపడి యెక్కనేయ్యెన్ఱిల్;
 “కిన్ఱుప్రప్తంసుతవచనమ్” ఎన్ఱిటపడియే ఆత్మవార్వాయాలే తిరునామ
 వైభవత్తై కేరైయిలున్ఱానప్రీతియాలే. ఇన్నము మివ్వాళ్వారుగ,
 భగవద్విషయత్తై ప్రకాశిప్పికిరజశ్పతికళిలుమ్, వేదోపబృహ్మణమ్పణ్ణిన
 ఋషికళిలుమ్, అల్లాతవాళ్వార్కళిలుమ్ నెడువాళియున్ఱు. ఎక్కనే
 యెన్ఱిల్; “యతోవాఇమాని” ఇత్యాదివాక్యక్రళాలే జగజ్జన్మస్థితిలయ
 హేతువాన జగతాగరణవస్తువైచ్చొల్లి, “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్ఱిటపడియే
 అతువేయుపాస్యమ్ ఎన్ఱు ఇవ్వళవాలే ధ్యేయవస్తువైచ్చొల్లి, “సబ్రహ్మ్య”
 ఇత్యాది సామాన్యవాచిశబ్దజుళుమగ విశేషాకాజ్ఞైయున్ఱానైయాలే సృష్టి
 వాక్యపురాణగతి సామాన్యన్యాయత్తాలే “ఏకోహవై నారాయణఆసీత్”
 ఎన్ఱు విశేషిత్తతు; ఇవ్వళవాయ్తు శ్రుతికల్ శెయ్తతు. వేదోపబృహ్మ
 ణమ్పణ్ణినఋషికల్, “అజాయమా నోబహుధావిజాయతే” ఎన్ఱిట శ్రు
 త్యుపబృహ్మణమాన ఇతిహాసపురాణముఖత్తాలే తిరువవతారక్రళై ప్రకా
 శిప్పిత్తార్కల్; అతిల్ శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ రామావతారత్తిలేమణ్ణినాన్.
 శ్రీపరాశరభగవాన్ కృష్ణావతారత్తిలేమణ్ణినాన్, శ్రీశౌనకభగవాన్ అ
 ర్చావతారవైభవత్తై “తామర్పయేత్తామ్ప్రణమేత్తా మ్భజేత్తాంవిచిన్త
 యేత్” ఇత్యాదికళాలే ప్రకాశిప్పిత్తాన్. ఆత్మవార్కళిల్ ముతలాత్

వార్ కల్, మేకమైకెలైయాన పరత్వత్తిలుం నీర్ మైకెలైయాన
 తిరుమలైయిలుంమణ్ణినార్ కల్; నమ్మాళ్ వారుమ్ పెరియాళ్ వారుమ్,
 కృష్ణావతార త్తిలే యూన్దియిరుప్పర్ కల్; తిరుమజ్జైయాళ్ వార్, ఉక
 న్దరుళిన తిరుప్పతిక లెల్లా వద్రీనిలుంమణ్ణినార్; అర్చావతార సామాన్యము
 మణ్ణికే, పెరియ పెరుమాళై యల్లతు వేటటియాతిరుప్పా రొరుప
 రాయ్ త్తివర్. అర్చావతార సామాన్యత్తిఱ్ఱాట్టిల్ కోయిలుకేద్రీ
 మెన్నెన్దిల్; కావేరియానతు, ప్రవాహము మేకరూపమాయ్, స్థలము
 మతు వేయాయిరుక్కచ్చెయ్ తే తీర్థవిశేషజ్గళితే రసవిశేషజ్గళుణ్ణాకిఱా
 ప్పలే, భోగ్యతాతిశయత్తా లే వన్ద వేద్రీయమ్ వేటోరిడత్తుక్కిలై. అల్లాతా
 రిఱ్ఱాట్టి లివరుకుణ్ణాన వేద్రీయమ్మోలె, ప్రబన్ధాన్తరజ్గళిఱ్ఱాట్టి లిప్ప
 బన్దత్తుకు నెడువాశియుణ్ణు. ఎన్ద నేయెన్దిల్; “నీరాయ్ నిలనాయ్” ఎన్దు
 తుడన్ణి “శివనాయయనానాయ్” ఎన్దు చేతనాచేతన వాచిశబ్దజ్గళాలే
 ఈశ్వరనైచ్చొల్లుకిఱ విన్ద సామానాధికరణ్యత్తుకు అనుప్రవేశకృతసా
 మానాధికరణ్యమెన్దు నిర్వహిక్క వేణ్ణివరుమ్, అన్దవరు మైయుణ్ణాతల్,
 “మునియే నాకముక నేముక్కణ్ణిప్పా” ఎన్దుతోద్రీయికిఱ త్రిమూర్తిసామ్య
 తైనిర్వహిక్క వేణ్ణు మరుమైయుణ్ణాతల్, ఇన్నముమ్, శబ్దత్తిలలుమై
 యాలె స్వార్థతైయటికై కరుమైప్పడవేణ్ణుతల్ శెయ్యమికు తైక
 లొన్దు మిట్టికేయిరుక్కెయమ్; ఇన్నముమ్, కడల్ పేరాఱమాయి
 రుక్కచ్చెయ్ తేయుం నీర్ తెళివాలేతత్తైతోద్రీయమాప్పలే శబ్దత్తిల్
 శెవ్వైయాలే ప్రమేయం కనత్తిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఉళ్ళతడజ్గతోద్రీయ
 మ్బడియాయిరుక్కెయమ్; ఇన్నముమ్, ప్రణవమ్మోలే శబ్దమత్యల్ప
 మాయ్ అర్థగ్రహణ మరితాయిరుత్తల్, మహాభారతమ్మోలే పెరుత్తు
 తాత్పర్యమటియవరితాయిరుత్తల్, ఇవిరణ్ణు కుత్తైయమిన్దికే, ఒరు
 చేతననుకు జ్ఞాతవ్యమాయ్, పరన్దశడజ్గుక తైచ్చురుజ్గ ప్రయోగవృత్తి
 శెయ్తుకొడుత్తాప్పలే సకలార్థజ్గు మిప్పబన్దత్తిలేయుణ్ణాకైయాలుమ్,
 ప్రబన్ధాన్తరజ్గళిఱ్ఱాట్టి లిప్పబన్దత్తుకు నెడువాశియుణ్ణు.

మూలమ్. — కావలిల్ పులనైవైత్తు

వ్యాఖ్యానమ్. — ముతల్ పాట్టు. — తిరునామం యమవశ్యతైయై త్త
పిర్ త్తు త్తరు మెన్దు యితినుడైయ పావనత్వతైయం తిరునామం కల్గి
రుడైయ రాజసులమాహాశ్చ్యతైయం చొల్లుకిటతు.

(కావలిల్ పులనైవైత్తు) కావలిల్లాతపడి ఇన్దియక్కలైవైత్తు. అతా
కిటతు - మేల్చొల్లుకిటలాభశ్శళు కనుకూలమాక చెప్పయదతొన్దిత్తైయ
నైయుమ్, అవ్వశవుమన్దియే, “నృపశుః” ఎన్నున్నడియే విషయప్రా
వణ్యశ్శళిల్ నియతియిన్ది కేరపోన్దపడియుమ్. విహితక్కలై యనుష్ఠితల్
నిషిద్ధక్కలైకై విడుతల్ శెయ్తెనెన్దై. ఇతుక్కడియాక కొరజ్జిత్తిన్ద
శ్రీవిష్ణుధర్మన్దన్నిలుమ్, “రాగాదిభిరన్దిత్తైః” ఎన్దు అజితేన్దియరాన
వర్కళుక్కమ్ భగవత్ప్రార్థనాయ మేతెన్దితేకేట్టుతుమ్. ఆక ఇప్ప
డిచేతనన్దామూలై యడియేతిరిన్దాలుమ్ ఇవన్దోషక్కలైప్పొక్క మేర్
చొల్లుకిటననైకలై కొరడుకున్నడియాయ్త్తు తిరునామత్తినుడైయ
ప్రభావమిరుప్పతు. ఒరువన్ విషదష్టనానాల్, విషవిద్యైయిల్ కుశలనా
యిరుకుగమొరువన్ “నీసుఖమేయెన్దై వారగవుమామ్, కుళిక్కవుమామ్,
ఉటక్కవుమామ్, నైర్వరసశ్చారమ్పణ్ణవుమమైయుమ్, నానక్కితాకప్పొ
క్కత్తరుకితేన్” ఎన్నుమితే; అప్పడియేయాయ్త్తు సంసారవిషదష్టనై
కుగిత్తు తిరునామప్రభావమిరుప్పతు. (వైత్తు) వైత్తెన్దిటవితు - బుద్ధి
పూర్వకమాక అనీతియిలేమూట్టిప్పొన్దేనెన్దై. కావలిల్లాతపడియెన్దాల్ శ
బ్దమ్వచికుగమొవెన్దిల్ ; మీమాంసకర్ శబ్దత్తై నియమిత్తాకిలు మర్థత్తై
ముఖ్యమాక కొరల్లుమాప్పొలే, ఇక్కు మర్థగౌరవత్తాలే శబ్దత్తైనియమిత్తు
చొల్లుకిటోమ్. అక్కనన్దియే, కావలిలే పులనైవైత్తెన్నవుమామ్; అన్ద
పక్షిత్తల్, ఇతు సాధనకోటియిల్ పుకాతే ఫలకోటియిలేపుకక్క డవతు.
అతావతు-ఇతరవిషయక్కళిలే మణ్ణిత్తిరిన్దవిన్దియక్కలై, తిరునామత్తైయత్తై
కొణ్ణబలత్తాలే శిక్షైయిలేవైత్తపడి; అరాజకమాయ్క్క డన్దకాలమ్ కుటు
మ్బుశెయ్తారై రాజకీయమాంసనాతో రాజావైయత్తైకొణ్ణ శిక్షైవైక్కు
మాప్పొలే. అధనా, అప్రాప్తవిషయక్కళిలే మణ్ణిత్తిరిన్దవిన్దియక్కలై ప్రాప్త

మూ. — కరలితనై కరడకర ప్పాయ్న్దు । నావలి
ట్టుట్టితరుక్కిన్తోమ్ ననున్దమర్ తలైకళ్ మీతే ।

వ్యా. — విషయత్తిలే మూట్టి నేనెత్తవుమాం. “పుంసాందృష్టి చిత్తా వ
హారిణమ్” ఎన్దుమ్ విషయమాకైయాలే, అప్రాప్తవిషయజ్ఞులిలే పోకా
తపడి తన్బకరలిలే యాకికొకల్ వల్లవయిరపురుకాక న విషయమితే.
(కలితనై కరడకర ప్పాయ్న్దు) అజితేన్దియత్వత్తుకరడియాన పాపరా
శియై వాసనైయోడేపోక్కి. తనైన్దుయెత్తతు దృష్టత్తిల్ విషయప్రావణ్డై
హేతు, అదృష్టత్తిల్ నరకహేతు, భగవద్వైముఖ్యహేతు, దేహాత్మాభిమా
నహేతు. ఇన్నముమ్ కనత్తవనర్థత్తుకరడియాన వర్తిణ్ణనినైత్తు. ఎనైన్దు
నియమిత్తుపోన్దతు తనైన్దుయే నానిపోన్దతునియమిత్తేనెన్దై. (కడకర) వెన్ద
తు-అస్పృష్టసంసారగన్ధరిలే యెరువనెన్నలామ్బడియిరుకైక. అతావతు-
వన్దుకక్కిన్ద తెన్దు తోన్దిత్రతపడియాయిరుకైక. (కలి) యెన్దు-కాలపరమాన
పోతు, కృతయుగపురుషర్ కలిలే యెరువనెన్దు శొల్లలామ్బడియిరుకైక.
తిరువడి సముద్రతరణమ్ వణ్ణినాపోలే, ఇవర్ పాపసముద్రత్తైకరడకర
వల్లరానార్. “నిన్నామంకత్తిరు” ఎన్దు తిరునామమ్ కత్తిరు వైభవత్తాలే
వన్దవితై తకతలైయాలే వన్దతాకచ్చొల్లువానెన్దెన్దిల్ ; తిరునామన్దు
కురల్ల తోరు స్వభావమాయత్తతు. ఇరావడ మూట్టువారైపోలే కణ్ణు
కురత్తోన్దిత్రతే నిన్దుపకరికైకయాలే, ఇవన్దు నేశెయ్తుకొన్డానాక వభి
మానికరలామ్బడియిరుక్కుమ్. ఇనిఫలమ్ తమ్మతాకైయాలే (పాయ్న్దు)
ఎన్నత్తట్టిలై. తామ్ దేహసంసృష్టరాయిరుకరచ్చెయ్ తేయుమ్, ఇత్తై
కరడన్దే నెన్నలామ్బడియితే పెరియపెరుమా ఛివరై విషయాకరిత్తతు.
(నావలిట్టుట్టితరుక్కిన్తోమ్ ననున్దమర్ తలైకళ్ మీతే) పాపఫలత్తై యను
భవిప్పికుమ్ యమనుకైయతలైయిలుమ్ అవనుకన్దార్ తలైయిలుమడి
యిట్టు సచ్చరియానీన్దొమ్. ఇడమ్మెన్దిరువాతే, నెడున్దాలమ్ తమ్మైన
లిన్దుపోన్దయమభటరై ఒరుపేరైయిట్టు త్తుకైకితార్ కాణుమ్. నావ
లోనావలెన్దుమ్ అత్తైయోవత్తైయెన్దుమ్ తోన్దిరువర్ కళ్ మున్బు జయిత్త
వర్ శొల్లుంశోల్. మున్బు యమాదికళ్ పేర్ కేటర్ వణ్ణినడున్దికిరడన్ద

వివర్, తిరునామలై యజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే అవణ్ వాశలిలే శెన్ఱు అత్తైకూవు
 కిఱారిప్పోతు; వాలిపేర్ కేటర్ వజ్జిచ్చురమడైన్ఱు కిడన్దవహారాజర్, పె
 రుమాలై యజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే కిషిర్న్దాద్వారత్తిలే శెన్ఱుత్తైకూవినాప్పోలే.
 అఱ్ఱునామిబలం, ఇఱ్ఱునామబలం. (ఉఱ్ఱితరుకిన్ఱ్ఱోమ్) మెన్ఱుతు-తమ్మిడుకుర్
 త్తోశ్రినిన్ఱు నిర్భయసఱ్ఱార్పరంపణ్ణుకిఱపడి; “పాపత్తుకుర్ నీయెఱ్ఱుతివైత్త
 పట్టోలైయైకొణ్ణుపుఱప్పడామ్వలైయాకిల్” ఎన్ఱాప్పోలే యిరుక్కిఱ
 తాయ్త్తు, (ఉఱ్ఱితరుకిన్ఱ్ఱోమ్) ఎన్ఱిఱబహువచనత్తాలే-తిరునామంరసిక్కు
 వాయిలేపట్టవాతే ఇవర్ శతశాఖమాకప్పనైత్తపడి. అధవా, ఇతిలియలై
 యభ్యసిత్తారైయుం ఇతి లచ్చేషముడైయారైయుం కూట్టికొర్ ఱ్లుకిఱా
 రాయ్త్తు. సముద్రలఱ్ఱునంముతలాక లజ్జైర్ యిలుళ్ళ పరాక్రమమెల్లామ్
 తిరువడి తానొరువనుమే శెయ్తానాయరుక్క, పిరాట్టియైకొణ్ణప్రీతిక్కు
 పోక్కువీడాక మధువనముఱ్ఱికిఱఱఫలత్తిలే యెల్లాముతలికళుక్కు మన్వ
 యమున్ఱానాప్పోలే, ఒరువనుక్కు రాజకులసమ్మన్దమున్ఱానాల్ అవణ్
 బన్దవర్గముం అవనై, “పణ్” ఎన్ఱారుమాడజ్జ వాఱ్ఱుక్కడవతితే; ఇవ్వళవు
 మిలైయాకిఱతన్ఱే, భగవత్సమ్మన్దత్తుక్కు! (ఉఱ్ఱితరుకిన్ఱ్ఱోమ్) ఎన్ఱు పలరై
 కూట్టికొర్ ఱ్లుకైయాలే-ఇవర్ కళుక్కెల్లామ్ సఱ్ఱార్పరన్దలంవేణుమెన్ఱు
 అవణ్ పరికరత్తై కూట్టికొర్ ఱ్లుకిఱార్. లోకత్తిల్ పాపమ్పణ్ణినార్,
 తత్ఫలానుభవత్తు కర్జ్జియమన్నేరిడువార్, అవనుడైయ లేఖకన్నేరిడు
 వార్, “యమంతర్పయామి, చిత్రగుప్తంతర్పయామి” ఎన్ఱారాధిప్పా
 రాకానిఱర్; తిరునామలై యజ్జైకొణ్ణబలత్తాలే, ఇవర్ అవర్ కళే తలై
 యిలే యడియిడుకిఱోమెన్ఱిఱారితే! ఇవర్ తమక్కు విజయమాకచ్చొల్లు
 కిఱారిత్తనైపోక్కి, అవన్ఱాన్ “తణ్తలైకణ్ణతు తిరునామంకశ్రిగ్రార్ తిరు
 వడికళిలేవణ్ణ” ఎన్ఱాయ్ త్తిరుప్పతు. “ప్రణామంయేపికుర్వన్తి తేషామపి
 నమోనమః” ఎన్ఱక్కడవతితే. “స్వపురుషవభివీత్య ప్రభురహమన్య
 నృణాంనవైష్ణవానామ్” ఎన్ఱుతు-కేవలం దేహపోషణపరరా యిరుప్ప
 రుక్కాణ్ నాన్ నిర్వాహకనాయరుప్పతు, మఱ్ఱిఱిప్పడియే వైష్ణ
 వర్క శైవక్కునిర్వాహకరాయ్ క్కానిరుప్పతెన్ఱపడి. “లిఱమ్బేల్ మిన్

మూ. — మూవులకుణ్ణుమిత్తన్ ద ముదల్ వనిన్

నామంకరీరి | వావలిత్తిప్పడైమై

వ్యా. — కణ్ణీర్ - ఇట్టైళ్ళియుం శాతువరాయప్పొతుమిన్ద శ్చెన్ఱాన్" ఇవర్ కలైక్కణ్ణా లనుకూలవృత్తికలైప్పణ్ణి దాన్తరాయప్పొరున్దో శ్చెన్ఱాన్. ఇప్పడి తానుంభయప్పట్టు, తన్ భట్టరైయుం నియమిత్తున్దొణ్ణితే యవనిరుప్పతు.

లోకమడక్ల యవభయభీతరాయిరుక్క, "నమన్తమర్ తలై కళ్ మీ తే నావలిట్టుత్తితరుకిన్ఱోమ్" ఎన్దైక్కువన్ద వేరీరిమెన్దెన్ఱు, పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక (మూవులకుణ్ణుమిత్తన్దముతల్వ) ఎన్దితార్. ప్రాదేశికనైప్పరీరినేనాకిలన్ఱో, అవనుక్కణ్ణ వేణ్ణువతు, ప్రళయాపత్తిలే సకలలోకన్దలైయుం తిరువయిరీరిలేవైత్తురక్షిత్తు అశ్శిరున్దు నెరుక్కుణ్ణా తపడి వెళినాడు కాణప్పొటప్పడవిట్ట జగత్కారణ భూతనానవనే. ప్రళయాపత్తిలుం సృష్టివేలైయిలుం, అన్దయమాదికళ్లోడు ఎన్ఱోడు వాళియటరక్షిత్త సర్వనిర్వాహకనన్దైయో. "నమ్మైప్పరీరి యిన్దనన్దైక శ్చెన్ఱా మున్దాయ్ తతెన్ఱీర్" ఎన్న; ఉన్నరుకువన్దిలేన్ (నిన్నామంకరీరివావలిప్ప) ఉన్తిరునామం కరీరివావలిప్ప, ఉన్తిరునామత్తై కరీరిబలమెన్ఱుతల్, గర్వమెన్నుతల్. నిన్నామమెన్ఱుతు - "ఓరాయరమా యుల కేళ్ళిక్కుంపేరన్ఱో", దేవరైప్పొలేయోతిరునామం. కట్టిప్పొన్నుక్కుం పణిప్పొన్నుక్కుముళ్ళ వాళిపోరాతో దేవరుక్కుం తిరునామత్తుక్కుం. మటువలిడుం ప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమన్ఱో? దేవరెడుత్తతు, సంసారప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమెడుక్కుం మోతున్ తిరునామం వేణ్ణావో. "నీళరవైచ్చురీరిక్కడై ద్దోన్ పెయరన్దేతొన్నరకై ప్పరీరిక్కడత్తుంపడై" మన్ద్రమెన్నాతోళ్ళిన్దతు, కాలమెన్ను, అధికారియెన్ను, ఇవై తుడక్కమానవై వారామెక్కాక. ఇడటిసవన్ "అమ్మే!" ఎన్నుమోబుతు ఒరుశడక్లువేణ్ణావితే. నన్దీయర్ "అప్రయతనాయ్కోణ్ణు తిరునావన్దొల్లలామో, ఆకాతో" ఎన్ఱు భట్టరై కేటర్, "గణ్ణాస్సానంపణ్ణిప్పొమవనుక్కు ఉవరుక్కుళి*యి లేతోయ్దొప్పొక వేణుమో, మేలున్దాననన్దైకలై ప్పణ్ణిక్కుడుక్క వరీగ్రనతు క్కీర్నుళ్ళవశుద్దియై ప్పొక్కమాట్టాతో" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్ తార్. వాయాలే

మూ.—కణ్ణా యరజ్జమానకరుళానే॥౧.

వ్యా.—తిరునామం శొల్లుకై కాకాతారిలై; మాతృఘాతకనుకుం
కై వలిత్తాల్ “అమ్మే” ఎన్ఱ ప్రాప్తిముణ్ణాయితేయిరుప్పతు. (కఠిరు) వెన్ఱ
తు-ఆచార్యోచ్చారణానూ చ్చారణక్రమత్తా లే వన్దతాయిరుకై. పెరియ
పెరుమాళ్ శొల్లువిక, అనన్తరమ్ శొన్నవరాయ్ త్తివర్. కఠిరు వెన్ఱతు-
సార్థమాకవన్ఱి కే, శబ్దమాత్రత్తై అభ్యసెకై. (ఆవలిప్పడైమై)
“వైశ్రవణ” ఎన్ఱమాప్పొలెయాయ్ త్తు త్తిరునామసమ్మన్దత్తాల్ వన్ద
వైశ్వర్యమ్. (కణ్ణాయ్) ఇన్వర్థము పదేశికకవేణ్ణియిరున్దతో, ఎన్ వడి
విలే తెరియాతో. రసాయనసేవై పణ్ణినారైయుం మణ్ తిన్ఱారైయుం ప
డివిలే తెరియాతో. నాన్ పణ్ణెయవనెన్ఱు తోర్నిన్ఱతో; మణ్ తిన్ఱ
వున్ముకమ్మోలే యిరున్దతో వెన్ఱుకమ్. (అరజ్జమానకరుళానే) ఇజ్జు
వన్దశాయ్ వరుళిన్ఱి “తిరునామం శొల్లువల్లానొరువనైకిడైకకవఠిన్ఱి!”
ఎన్ఱుమ్ ననైయాలెయన్ఱో; సత్యసజ్జల్పరాకైయాలే దేవరుడైయని
నైవు సఫలమాకప్పెఠిన్ఱితే. (మానకర్) రాజా ఇన్నమణ్ణపత్తేయిరున్దు
నినైప్పిట్టానెన్ఱాల్ పిన్నై అవన్ఱన్నాలుం తవిరగవొణ్ణాతా యిరుకు
మాప్పొలె, ఇణ్ణేయిరున్దు విషయాకరిత్తతెన్ఱాల్ ఇని దేవరాలుం తవిరగ
ప్పొమో. (మానకర్) సాంసారికమాన సకలదుర్వ్యవహారజ్జళు మఱు
మిడమ్. మున్ఱు అనీతియిలేకై వళర్న్దు అసదస్యనాయ్ నాల్వరిరున్దవిడ
త్తిల్ శెన్ఱేఱమాట్టాతే యిరున్దవన్ఱనకే యెరురాజకులసమ్మన్దముణ్ణా
నాల్, సదస్సెమతియాతే శెన్ఱేఱుకైయుమ్, అవర్కల్ శిరసావహి
కైయుమాయితే యిరుప్పతు; అప్పడియే, మున్ఱుయమాదికళు క
జ్జికిడన్ద విడమటియాతే పోన్దవర్, ఇప్పొతు తిరునామ సమ్మన్దత్తాలే
యమాదికల్ తలైయిలేయడియిట్టు త్తిరియున్బడియాన రాజకులత్తై
చ్చొల్లిన్ఱిన్ఱాయ్ త్తు.

ఇరణ్ణామ్మాట్టు.—అ॥ (పచ్చైమామలైయిత్త్యాది) తిరునామత్తి
నుడైయ పావనత్వము మతుకత్తైయాలే తమకుప్పిఱన్ద రాజకులత్తై
యుమ్- ముతత్పాట్టిలే శొల్లిన్ఱిన్ఱిన్ఱి; ఇతిల్ - తిరునామత్తినుడైయ

మూ. — పచ్చైమామలై పోల్ మేని

అ. — భోగ్యతైయైచ్చొల్లుకీటతు. ఆనాల్ భోగ్యతైయైచ్చొల్లి పా
వనత్వతైచ్చొన్నాలోవెన్ఱిల్; భయమ్మొనాలితే రస్యతైయిలిక్కివతు,
జ్వరమను వర్తియానిటర్ ప్పాల్ రసికురమో మున్ను పాపతైక్కూడు
పూరిత్తు యమభటభీతనా యిరుకిరవనుకుర అన్దభయం నివృత్తమా
నాలల్లతు భోగ్యతైయిల్ నెళ్ళు శెళ్ళాతితే; “యన్నామసజీర్తనతో
మహాభయాద్విమోక్షమాపోతి ససంశయన్నరః” ఎన్ఱు - ఋషికల్ ,
తిరునామం భయనివృత్తికుర హేతువాక చొల్లువర్ కల్; ఆత్వార్ కల్,
“పిత్తిప్పిల్ పెరుమ్బెయరేపేళి” ఎన్ఱు-భోగ్యతాప్రకర్షతైచ్చొల్లువర్ కల్ .
ఇత్తిరునామదానే ప్రయోజనాన్తరపరనుకుర ప్రయోజనతైక్కొడుక్కుమ్,
ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్లుం పావనమాయిరుక్కుమ్. ప్రపన్నర్లు దేహయాత్రా
శేషమాయిరుకుమ్. ముత్తుప్పడుం తుత్తైయిల్ ముకురకీటవర్ అ
న్దముత్తుక్కొడుత్తు ప్పిత్తిళ్ళొళ్ళువర్ కల్, శెళుముత్తువెన్ఱెత్తేర నచ్చెన్ఱు
మాటువర్ కళితే. విలైయటియుం శెట్టికల్ పక్కలిలేపుకున్దవాతే పెరు
విలైయనామ్, శెరుక్కరానా రిత్తైప్పుణ్ణనుభవిప్పర్ కల్; అప్పడియే
ప్రయోజనాన్తర పరరుగముటుప్పాయ్, సాధనాన్తర నిష్ఠరుగముటు
ప్పాయ్, ప్రపన్నరుగం స్వయమ్ప్రయోజనమాయాయిత్రై తిరునామ
మిరుప్పతు. కీడెళి “నిన్నామంకరీర్” ఎన్నానిన్ఱీర్, సంపేర్ శొన్నార్లు
నామ్ కొడుక్కక్కడవతొరునాడుణ్ణు, అవర్ కళాల్ “కొళ్ళోమ్”
ఎన్నవొణ్ణాతు, నమ్మాల్ “కొడోమ్” ఎన్నవొణ్ణాతు, అత్తైక్కొళ్ళీరెన్ఱు
పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక; తిరునామంశొల్లుమ్మొత్తై రసమొ
క్కియ అవ్వరుకు పోయనుభవికుమ్ రసమెనకుర వేణ్ణావెన్ఱితార్.

వ్యా. — (పచ్చైమామలై పోల్ మేని పవళవాయ్ కమలచెట్టణ
చ్చుతావమరరేతే యాయర్ తణ్ణొళున్దే యెన్నుమిచ్చువై) ఇన్ద రసమి
రున్దపడికణ్ణిరుకుర ముమకురత్తా “పుటమ్బేపోమ్” ఎన్న వేణ్ణియిరున్దతో
వెన్ఱితార్. (పచ్చైమామలై పోల్ మేని) పచ్చైనిట తైయైడైత్తాయ్, శౌఘ్య
మాయిరుప్పతొరు మలై పోలేయాయిత్రై తిరుమేనియిరుప్పతు. కాణప్ప

మూ. — పవళ వాయ్ కమలచ్చెళ్ళణ్.

వ్యా. — క్కాల్ కణ్ణుంకుళిర్ న్దు నెళ్ళుంకుళిరున్బుడిన్లొళ్ళుమా యాయీ
 తీరిరుప్పతు. తా పత్రయాతురరుడై య సకలతాపజ్గుళుంకణ్ణపోలే యాటు
 న్బుడియాయీతీరు తిరునిఱమిరుప్పతు. నెయ్ తిణుగ్గినాప్పోలే, అక వాయీతీరు
 ణ్ణళియినుడై య శెటి వెల్లామ్ వడివి లేకాణలాన్బుడియిరుకైర్. (మామలై)
 యెన్జతు-న్లొళ్ళుమా నమలై యెన్జపడి. ప్రథమత్తేల్ శుభాశ్రయమాయ్,
 పిన్బు నిత్యానుభావ్యమాయిరుకుర్మ్ న్లొళ్ళుతెయ్మొచ్చొల్లుకిఱతు. మలై
 యానతు శ్చైర్యత్తుకుర్ మొప్పాయ్ పళ ర్తికుర్ మొప్పామ త్తనైయొళియ,
 తిరు మేనియిలుణ్ణాన భోగ్యతాతిశయ మెల్లా మిలైయేయతుకుర్. (మేని)
 “ఆనన్దమయః” ఎన్నిఱస్వరూపముమా నన్దాదిగుణజ్గుళుమల్ల వివరై యుక
 ప్పిత్తతు, ఇవై యిరణ్ణు మక వాయీ లేయాన్బుడియాన వడివాయీతీరివరై
 యుక ప్పిత్తతు. “ఇచ్చాగ్గసీతాభిమతోరుదేహః” “కున్జాడుకొమ్ముము
 కిల్ పోల్ కువలైకల్ పోల్ కురైకడర్ పోల్ । నిన్జాడుకణమయిల్ పోల్
 నిఱముడై య నెడుమాల్ ” ఎన్జక్కడవతితే. కట్టుత్తేకట్టలైయాక నీరై
 ముకన్దు, పోకమాట్టాతే మలై యినుచ్చియిలేశాయ్ న్ద మేఘమొప్ప లేయుమ్,
 కణ్ణాలే ముకన్దనుభవికర్ కుర్ వలైకల్ పోలవుం, అనుభవిత్తు ముడికర్
 వొణ్ణొమైకుర్ కర్ డల్ పోలవుమ్, వైత్తకణ్ వాళ్ళవొణ్ణొమైకుర్ మయి
 ల్ తిరళి పోలవుమాయీతీరు తిరు మేనియిరుప్పతు. “సిఞ్చేదివఞ్చజనమి
 ద్దిరయాతటి త్వాన్బుషామణిద్యుతిభిరిన్ద్రధనుర్దధానః । శ్రీరత్నధామనిద
 యారసనిర్భరత్వాదద్రౌశయాఘరివశీతళకాళమేఘః ” (పళ వాయ్ కమ
 లచ్చెళ్ళణ్) తిరు మేనియొరు పెరుళ్ళడల్ పోలేయాయ్, అతి లేకొణ్ణుము
 ట్టుకుం శుక్తికల్ పోలేయాయీతీరు దివ్యావయవజ్గుళిరుప్పతు. తిరు మేనికుర్
 పరభాగమాక పవళంపడర్ న్దాప్పోలే యాయీతీరు తిరు వధర త్తినక్కిరు
 ప్పుతు. మలై యిలే పవళంపడర్ న్దాప్పోలేయిరుకైర్. చన్దోదయత్తిల్
 కడల్ కొన్దళిత్తాప్పోలే ఆశ్రితముఖి చన్ద్రదర్శనత్తాల్ అత్తకోత మేటినపడి.
 “వచసాసాన్ద్యయిత్వా” ఎన్నిఱపడియే ఆశ్రితరై వినవుకిఱ తిరు వధర
 మిరుక్కిఱపడి. (కమలచ్చెళ్ళణ్) జీవనాదృష్టతాలే తిరుప్పవళత్తుకుర్

మూ.—ఇచ్చువై తవిరయాన్ పో యిద్దిరలోకమాళుమ్.

అచ్చువై పెరినుం వేణ్డే పరజ్జమానగరుళానే॥ ౨.

వ్యా.—(ఇచ్చువై తవిర) ఇష్టరసత్తైవిట్టు. శువై-రసమ్ ఇచ్చువై త
 టైప్పడా తేకిడక్క, వేటొరుశువై యిరున్దపడి తేడిప్పొక్కచ్చొల్లుకిటాయో.
 ఇవరుడైయ పెరుళ్ళువై యిరుక్కిటపడి. వైప్పట్టత్తైవిట్టు. తిరునామత్తైయు
 మ్ముడైయ నాక్కిలేయిట్టుప్పారామైయాలితే నానుపదేశిక్క వేణ్డుకిటతు
 (యాన్) తిరునామం శొల్లుకైక్కు ప్పాన్దాననావై యుడైయ నాన్.
 (యాన్) ఒరుదేశవిశేషత్తిలే పోయనుభవిక్కుమళవుం పళప్పత్తైసహి
 యాత త్వరైయైయుడైయ నాన్. (పోయ్) ఇశ్వరీరత్తైవిట్టు ఒరుదేశవి
 శేషత్తిలేపోయ్. కోయిలుక్కడుత్తణ్డైయిరుకైక్కుయవన్దియే, నెడు
 శ్శేనీట్టాన అద్దూరమెల్లామ్పోయ్. (ఇద్దిరలోకమ్) నిరవధికైశ్వర్యయు
 క్తునుడైయలోకమ్. “బ్రహ్మాన్ద్రావిశబ్దజ్ఞల్ పరమాత్మవాచకజ్ఞల్”
 ఎన్నిట వేదాన్తవాసనైతోన్దిరు వరుళిచ్చెయ్కిటార్. (అళుమ్) “అణ్ణి
 న్దల్ వానకమ్” ఎన్టుప్పడియే ఇష్టవినియోగార్హమాప్పడి యిరుకైక్కు.
 (అచ్చువై, ఇచ్చువై) అతుశ్రుతిసిద్ధమ్, ఇతుప్రత్యక్షసిద్ధమ్. అతుకే
 ట్టార్ వాయ్కేట్టుప్పొనుతు, ఇతుకైప్పట్టు. (పెరినుమ్ వేణ్డే) కిట్టు
 మళవుమ్ “వేణ్డే” ఎన్నిటిర్, కిట్టినవాతేనీరే యతిలే తోళ్ మాటు
 కిటిరెన్న; పెరిగ్రలుమెనక్కు వేణ్డా. అత్తైత్తన్దుపారకలాకాతో నాననా
 దరిక్కుప్పడి కాణవెన్దిటార్. ఉటాతెన్నాతోన్దిన్దుతు - తమ్మిలుమళవు
 డైయార్ నిత్యానుభవప్పణ్ణుకిటవిషయత్తుక్కుక్కున్దిమ్ శొన్నారా
 కామైక్కు; ఇన్నము మతుక్కుత్కర్నమ్ శొల్లుకిటప్రమాణజ్ఞత్తైయు మ
 నాదరిత్తారావర్. “పాల్ కైక్కుమ్, పుళిక్కుమ్” ఎన్నిల్ పిణ్డువా
 రుణ్డామ్, అతువేణ్డే నెన్బారైచ్చెయ్యలావతిల్లైయే; “భావోనాన్యత్రగ
 చ్చుతి” ఎన్దవనైచ్చెయ్యలావతోన్టుణ్డో పరమపదమ్ వేణ్డేనైక్కు,
 ఇజ్ఞుత్తైక్కుననైయేతెన్న (అరజ్జమానగరుళానే) పరమపదత్తిలనుభవ
 త్తైవిట్టు, ఇవ్వుత్తైయుమ్ శీలత్తైయు మిజ్ఞుళ్ళారైయనుభవిప్పకైక్కుక్కు
 వన్దుకిడక్కిట వితుపోరాతో. తాళ్ న్దారుక్కు ముకజ్ఞోడుక్కిటనీర్ మైయై

మూ. — వేదనూల్ పిరాయనూలు మనిశర్ తాపుకువరేలుమ్.

వ్యా — యనుభవితైర్ కుఱ్ఱుళ్ళారుమిళ్ళేవారానిటర్, ఎన్నెయిళ్ళే పాకవిడతైడుకిఱతే. ఇత్తాల్ శొల్లిశ్రియిశ్రితి- ఇళ్ళేయిరున్దు తిరునా మత్తైయనుభవికుర్ మినిమైకుర్ పరమపదానుభవమ్ సదృశమన్నెన్దున్నుడి తమకుర్ తిరునామంరసి తపడియై చొల్లిశ్రియిశ్రితి.

మూన్టామ్బాట్టు. — అ॥ (వేదమిత్యాది) ఉమ్మళ్ళుపరమపదంవేణ్ణామా కిర్ కోయిలోడే తోళ్ తీణ్ణియాన సంసారత్తిలేయిరున్దు తిరునామత్తై యనుభవీయుమెన్దు పెరియపెరుమాళరుళిచెయ్య, ఆత్తైయుం నిరూపిత్త వాతే తిరునామజ్జొల్లుకై కువకాశమిల్లాతపడి దురితపరమ్పరైయా యిరున్దుతు. ఆకైయా లెనకుర్ వేణ్ణావెన్న, తిరునామజ్జొల్లుకై కువకా శమిల్లాతపడి, సంసారత్తుళ్ళు నీర్ చొల్లుకిఱ కుటైయెన్నెన్దు కేట్టరుళ, సంసా రత్తినుడైయదోషత్తై యుపపాదిత్తు క్కాట్టుకిరార్. ఇత్తాల్ పుకిప్పోరు కిఱ సంసారయాత్రైయిలుం జిగుప్పైపిఱకుర్ అపడి తిరునామమినితెన్దు అమ్మజ్జితా లే తిరునామత్తినుడైయ భోగ్యతాప్రకర్షత్తై చొల్లుకిఱతు.

వ్యా. — (వేదనూల్ పిరాయంనూలు) “వేదశాస్త్రావిరోధేన” ఎన్నిఱ పడియే వేదమాకిఱనూల్. “వేదాఖ్యశాస్త్ర” మెన్మకూడవతితే. (నూల్) శాస్త్రం. అథవా వేదజ్ఞళుం నూలికళు మెన్మవుమాం. వేదజ్ఞళుం వేదా ధిజ్ఞానముడైయ పురుషర్ కళుడైయ వచనజ్ఞళుం, (పిరాయంనూలు) “శతాయుర్వైపురుషః” ఎన్నితే చొల్లువతు. ఇతితే పరమావధి. ఇతు తా నూలైప్పురత్తే కేట్టుపోమిత్తనై. పుకుకైకుర్ సమాభివన్నెయిల్లై. అన్దనూలుతా, అశవుకోల్ వాళియా లే వన్దవేత్తత్తా లే చిలర్ పకర్ లితే నెఱువాళిపట్టిలుకుర్, అత్తై వ్యావర్తికిఱతు, (మనిచ) రెన్దు “సజాయతేమియతేవాకదాచిన్నాయం భూత్వాభవితావానభూయః” ఎన్నిఱపడియే కల్పాదియిలేతోశ్రితి కల్పాన్తత్తిలే ముడివాయిరుకుర్, అన్దనన్ది కేయిరుకై. (తాం) గర్భమేతుడజ్జి మరణత్తుకుర్ యోగ్య మాయిరుకర్ తమకొరుజీవనముం పరిగ్రహముం కాణేనెన్దు తేవికిర తార్. (పుకువరేలుం) ముదలిలేపుకువారిల్లై. గర్భత్తిలేముడితల్, జని

మూ. — పాదియుముఱజ్జిపోకుం నిన్జదిల్ ప్పది నై

య్యాణ్ణు । పేదై పా లకనదాకుం

వ్యా. — యానిశ్రిక్రముడితల్, పిఱన్దుముడితల్, నాలునాళిరున్దుముడి
తల్, చెఱుక్కిరిఱిఱియుం యావ్వనత్తిలేముడితల్, జరైయిలేముడిదలాయ్
మరణత్తైనిర్ణయిక్రవఱితావ్బడియిఱేయిరుప్పతు. “గర్భే చలియ్య తేభూ
యోజాయమానో స్తమేతిచ । జాతమాత్రేచమ్రయతేబాలభావేధయా
వ్వనే । మధ్యమంవావయఃప్రాప్యవార్ధక్యేవాధృవామృతిః” ఎన్జక్ర
డవతిఱే, ప్రాణికళిప్పడి తక్కళా యున్నైపోకిఱపడి యెన్జటియాదే
ఉదయాస్తమయన్జలైక్కుఱిత్తు ఉకవానిర్ప్పర్కల్. “నన్దంత్యుదితఆది
త్యేనన్దంత్యస్త మితేరవౌ । ఆత్మనోనావబుధ్యన్తేమనుష్యాజీవితక్షయం”
“జాయస్వమియస్వ, మిన్నిన్లైయిలై, వాళ్ కళాకినాళ్ కల్ చెల్ల”
(పుకువరేలుం) వరిన్దినూఱు వయస్సుప్పకానాకిల్ (పాతియుముఱ
జ్జిపోకుం) అతిలే చంపాదితడికూరాకప్పాఱాయ్ నిద్రైయిలేకక్కియుం.
తిరునామజ్జొల్లకర డవకాలం వ్యర్థమేపోవదేయెన్జు వెఱుక్కిఱాఱాయ్త్తు.
“జహౌనిద్రాఞ్చతద్ద్రాఞ్చ” యెన్జిలైయపెరుమాళైపోలే యిరుక్రవి
ఱేయదుప్పతు. “సతతజ్జీర్తయన్తః” ఎన్జు సర్వకాలముం తిరునామ
జ్జొల్లవిఱేకన్జుతు. (నిన్జతిల్ పతి నై య్యాణ్ణు) శేషిత్తదిల్ పతి నై ముసంవత్స
రంబాలనాయుం, యువావాయుం, విషయప్రవణనాయుం, యిన్జ నేకక్కియు
మ్. నిన్జ పది నై య్యాంఁడెన్జ పోదు శేషిత్తనాళ్ పది తైన్దు విమ్బుతుసంవత్సర
మెన్దిఱు. ఇవన్ పోరప్పాటిక్కిఱకాలమెల్లాం తమక్క్కిన్జొయిఱామైయా
లేత్తుద్రమాక ప్పేళుకిఱార్. (పేదై) తిరునామజ్జొల్లకైక్కు యోగ్యతై
యిన్జిక్కే తన్జుడైయహితాహితన్జల్ జననిబుధ్యధీనమాయిరున్దుమత్యన్తశై
శవం. (పాలకనతాకుం) బాలనాకిఱవవన్జైయామెన్జ పడి. తింపుకలైచ్చెయ్
తాలుంపొడియవొన్జాదపరువం. ఇవనై తిరునామజ్జొల్లతిలనెన్జు వెఱుక్ర
వొన్జాతే. తదనన్దరంయావ్వనంవన్దుప్రవేశిత్తువిషయప్రవణనాయ్ త్తిరియుం.
జననిబుధ్యధీనమానపేతైత్తనమే నన్జెన్జుమ్బడియాయ్ త్తితిలఱివు కేడిరుప్ప
తు; ఉళ్ళవఱివు అక్రత్యకరణత్తుక్కుడలైకైయాలే. అన్దయావ్వనమక్కివ

మూ. — పిణిపళిమూ స్వత్తున్బమ్ । ఆదలాల్

పిటవి వేణ్డే నరజ్జమానకరుళానే॥ 3.

వ్యా. — దగ్గుము నే వ్యాధికైకొక్కల్లుం; అత్తైప్పెరుంపిరకు తేడి యెరుపడి పరిహరికకొక్కళ్ళ కొడుమ్బుళి తలైయెడున్లుం; పళియావళు, సర్వే జ్ఞయజ్జళుం స్వవిషయజ్జళి లేప్రవణమాతై. ఆరోగ్యమ్మిటవ్దవాణేయిన్దియై నళి తలైయెడుత్తు “విషయజ్జళైక్కాట్టుక్కాట్టు” న్నునలియత్తుడజ్జుమ్. “ఐవర తిళైతిళైవలి తేత్తుకిన్దనతై” న్నుం, “ఐవరలువి త్తిన్దితైవజ్జేన్దన్దన్దే” నెన్దుం శొల్లకకడవతితే. కాలజొక్కణ్ణుం, పరహింసెయైపజ్జేయుం, ద్రవ్యాజ్జరమ్మణ్ణుకిటమ ఇన్దియజ్జళా లేవరుం నలివుతీరుకైక్కితే. ఇజ్జనే శెల్లునిర్కక జరైవన్దుకైకొక్కల్లుం; జరైయాకిటతు, కాలప్పల్లాదతొన్ది తే. భోగయోగ్యతైయిన్దికే యిరుక్కచ్చెదేయుం చాపలమనువ కుక్కమితే. “పణ్ణుకామరానవాటు” మెన్దు వృత్తకీర్తనమ్మణ్ణియాకిలుం తరిప్పోమెన్దుపార్కుం. ఇవ్వళవిలే ఇడి ప్పున్దాప్పోలే మరణంవన్దు ఉపస్థితమాం. (తున్బం) ఇమ వేదుఃఖమాన్, నిరన్వయవినాశత్తోడేతలైక్కట్టుమ్. “బాల్యేక్రీడనకాసక్తాఃకావనేవిషయోన్ముఖాః|అజ్ఞానయన్త్యశక్తాశ్చవార్థక్యంసముపస్థితం” (ఆదలాల్ పిటవి వేణ్డే) నాడువిడితైతై యైక్కైక్కట్టుముం తిడరుంమణలుంమడైయుమాక వెల్లుతిపెటుం పాత్రాకిక్కాట్టువారైప్పోలే తిరునామజ్జొల్లుకై కకవసరమిల్లదై తపడి యుళ్ళ వాయుస్సు ప్పరమ్మే శెల్లుకిటపడియైప్పేళి ప్పెరియ పెరుమాళుకు విజ్ఞప్తజ్జేకిటార్, నీర్ “అచ్చువై పెరినుంవేణ్డే” “నాదలాల్ ప్పిరవివేణ్డే” నెన్దువిభూతిద్వయత్తుకుం కుణ్ణిక్కివుశొల్లానిన్దీర్ “నిర్వాణయాకిల్ తిరువాణై, కిడప్పాయాకిల్ తిరువాణై” యెన్బారైప్పోలే నీర్ పడుత్తుకిటదే, నమకు విభూతిద్వయమన్తోవుళ్లదెన్న (అరజ్జమానకరుళానే) విభూతిద్వయత్తుకుం పుటమ్పాయ్ తృతియ్యవిభూతియాన కోయిలిలే యినకోరడిమణ్ణటిదో వెన్దిటార్. కోయిలిల్ వన్దాల్ అతిజ్ఞానాల్కలన్న ప్రాశనత్తుకెన్నాకిలుం సామాన్యవిధియై తవిర్దు తిరువడికళిలేకొణ్ణువుకిట విడువర్కల్; తజ్జళుడైయవుద్దిక్కాక. క్రీడావన్దైయిల్

మూ.—మొయ్ తనల్ వినై

వ్యా. — “బాలాఅపిత్రీడమానాః” ఎన్నిఱపడియే చెల్వ రెల్లు న్నరుళున్బుడి
యొయనుకరీయానిర్ ప్పర్ కల్; పక్వనానాల్ తాకావిరుమ్మినవిషయజ్జలై
పరీది ఉల్లే పుకకక డవనాయరుకుం. పెరుమాళుడైయ వడివత్తుకుమ
జ్జుత్తైపావనత్వముం విషయా న్తరజ్జళిల్ తువకై యలుకుం; వృద్ధనాయ్
పుల్లేపుకమాట్టాదవత్తైకు ఇవకావాశలి లేవన్దునిర్ పర్. ఆక విప్పడివా
సితమాకై యాలే * స్వప్నత్తియిలుంకాణ్ ప తివ్వడివేయాయిలుకుం,
ఇని “చేరొయంసర్వకామధుక్” ఎన్నిఱపడియే దేశన్దానే యెల్లానన్దైక
తైయు మ్మణ్ణికొడుకక వరీయ. అకై యాలే కోయిలిల్ వాసమడికక
ళజ్జు పెరీయ శెల్లానిరుకుమితే.

నాలామ్యాట్టు. — అ॥ (మొయ్ తనల్ విత్తాది) కీత్తమాన్దుపాట్టాలేస్వ
లాభత్తైప్పేళి యనన్తర మ్మడినొరుపాట్టాలే పరోపదేశమ్మణ్ణుకిఱార్.
స్వానుభవత్తైవిట్టు పరోపదేశమ్మణ్ణుకై కు హేతువెన్నెన్దిల్; ప్రాప్త
ముమాయ్ సులభముమాన వివిషయత్తై సంసారికళిత్తికిర విత్తవైప్పొ
లుకకమాట్టామైయాలుం, ఇవిషయన్దాక సహకారికతై పెరీదిల్లదు
తనియనుభవికక వటితాకై యాలుం, “ఏకస్వాదునభుజ్జీత” ఎన్నిఱపడియే
అనుభూతాంశం విఱరైయనుభవిప్పిత్తల్లదు నిరకమాట్టాదప్రకృతియా
కై యాలుం, పరోపదేశ త్తితే ప్రవృత్తాకిరార్. ఇదిల్ ముదన్దపాట్టు,
సంసారికల్ “పాంపికళాన వెళ్ళుకుత్తిరునామజ్జొల్లుకైకుం యో
గ్యతైయుజ్జో” వెన్న, “ప్రసాయశ్చిత్త సాధ్యమల్లాతపడి పాపప్రచుర
నాన క్షత్రబద్ధువుం తిరునామప్రభావత్తాలే పరమపదప్రాప్తి వణ్ణినపడియొ
కేట్టార్కు అయోగ్యరెన్ద కలవిరకుజ్జో వెన్దడత్తిలుం విముఖరాక
కరణ్ణవాతే, ఇత్తైకేట్టువెరీయ పాపఫలమాన జన్మాదిన్దేశతై యనుభ
విప్పదేయెన్దు విత్తితరాకిఱార్.

వ్యా. — (మొయ్ తనల్ వినై) పాపజ్జళి మికైత్తు “నాకముద్రప్పడ
నాకముద్రప్పడ” వెన్దు మేల్ విక్రున్దు మొయ్ తుక్కిడక్కిఱపడి; తేకూట్టై
ఈ మొయ్ తుక్కుల్లుమాప్పోలే మొయ్ తిరుక్కోళ్లుకై. “నెయ్ క్కుడతైపరీది

మూ.—యణిన్ఱు మూన్ఱైత్తుడైయ పేరాలి .

వ్యా.—యేలు మెలుంపుక లే"న్ఱక్కడవదితే. ముదలికళిలజ్జెయై "ఎనక్కై నక్క"న్ఱమాప్పోలే "మేరుమన్దరమాత్రోపి, ఇషి కాతూలనుగ్నోస్తోతం" బగ త్సప్తియిల్ సర్వేశ్వరనుకున్ఱాన శక్తియోపాది పోరుంచేతననుకున్ఱ పాపసృష్టియిలున్ఱానశక్తి. (వల్ విన్ఱై) ఒరుపాపన్దానే కాలతత్వము శ్మతనైయుం అనుభవిక్క వేణ్ణున్బడియితే యిదిన్ బలమిరుప్పతు. "యద్భిహ్నకల్పనియతానుభవేష్యనాశ్య" మెన్ఱితేయిరుప్పతు. ఒరు సర్వశక్తిపోకుదల్ తవిరుదల్ చెయ్యి వేణ్ణున్బడియితే! పాపత్తికకన మిరుప్పతు. (ఉణిన్ఱు) సమిడైయిడాద. * మాణియైప్పోలేతా నేచూత్తత్తు కొణ్ణుకిడక్కి అపడి. నడుక్కడలి లేయొరుత్తుద్రజన్తునిన్ఱు అలైయుమాప్పోలే అణుపరిమాణమానవన్ఱు పాపసముద్రత్తిలే నిన్ఱు లైకి అపడి "విటియ నేలుంజైవిన్ఱైయో పెరిదాల్" ఎన్ఱక్కడవదితే (నిన్ఱు) పాపజ్గళ్ కిడ కైకిడైయాదొత్తికై, "సర్వంసహేమే" యెన్ఱక్కడవదితే. నెరుప్పోలే కాల్ పావినాప్పోలే పాపజ్గళిలే వేర్ విక్రువతే (మూన్ఱైత్తుడైయ పేరాలి) మూన్ఱైత్తుత్తై యుడైత్తానతిరునామత్తాలే. "కెడుమిడరాయ వెల్లా" మిత్యాది. పాపజ్గళ్ పణ్నినకాలప్ప అప్పంపాపత్తికకనముమ్బాలేయి టుక్కి అతో పాపవిమోచనము మెన్ఱిల్. (మూన్ఱైత్తుడైయ పేరాలి) ఒరుపదమెన్నాదే మూన్ఱైత్తుత్తెన్ఱి అతు ఓరొరుతిరువత్తురం పోరు మెన్ఱై కార్క; ప్రకృతిప్రత్యయ ధాతుయోగత్తాలే పదమాయిరుక్కైయన్ఱియే మూన్నతురమాయిరుక్కై. ఒరు అయితాతురి సహస్రాతురియెన్ఱుమా ప్పోలే ముడిన్దదాయ్ విడవదొరియెన్ఱిరుక్కనుతన్ఱేయిదు. (పేరాలి) మన్త్రమెన్నాత్తోన్దదు - ఋషిచన్దోదేవతైశక్తి బీజంవర్ణం వినియో గంధ్యానమెన్ఱాప్పోలే శిలశడన్దన్దాయ్, అధిక్రతాధికారమాయిటుక్కై యన్ఱియే సర్వాధికారమాయ్ (స్త్రీ) బాలసాధ్యమాయిటుక్కై. ఇడిరినవన్ "అమ్మే" యెన్ఱుమాప్పోలే యిడర్ వన్దపోదు సర్వర్ ముజ్జొల్ల ప్రాప్తి యున్ఱాయురుక్కై. ఇన్ఱతిరునామ మెన్నాదే "మూన్ఱైత్తుడైయ పేర"

మూ. — కత్తిరపన్దుమాన్తే పరజ్జదికణ్ణుకొణ్ణాన్.

ఇత్తినై యడియరానార్ కీరజ్జు

వ్యా. — న్నదు, రువిపిఱన్దవన్దు పడేశికైక్కాక వాచ్చాదిక్కితార్
 “మూన్మైత్తదనై” యెన్దు పెరియాళ్ వార్ మత్తెత్తాపోలే (కత్తిరపన్దుం)
 “క్షత్రయాణామథవ ఇతిక్షత్రబన్ధః, బంహ్నబన్ధ” వేన్దుమాన్తోలే. చకార
 త్తాలేతన్ మైక్కెన్దైనిలమానవివనుమ్ (అన్తే) నమ్మకలికల్ గోష్టియిల్
 నాలూరానెన్దాన్తోలే ఋషికల్ గోష్టియిల్ క్షత్రబన్ధవెన్దాల్ చెవి
 పుదైక్కుమ్బడియా యిత్తిఱుప్పదు. “సంత్యక్తేసర్వలోకేనతస్మిన్ దుర్
 వృత్తచేతసి । చింతాంచకారసముఃక్షత్రబంధౌదయాపరః” (పరజ్జతిక
 ణ్ణుకొణ్ణాన్) పాపవిమోచనమేఫలం పోద్దిఱుక్క అవ్వళవన్దియే స్వర్గా
 దిఫలజ్జళి నళవుమన్దికే విశ్వర్యకైవల్యాదిక శళవన్దియే పుత్తమపురు
 షార్థత్తెక్కిడిర్! లభిత్తదు. సంసారికళిత్ కడైయానవన్ అస్పృష్టసంసార
 గన్ధరుడైయ వనుభవత్తైయిటే! పెరిబదు. “కణ్ణుకొణ్ణా” నెన్దు ఇత్తదదు
 పెరిగ్రాన్తోలేయిరుక్కె. తిరునామజ్ఞాన్నదుక్కు ఫలం పెరిగ్రానాయరు
 కైయన్దియే తన్నదుతాన్ పెరిగ్రానాక వాయ్ తివన్ నినైత్తిరుప్పదు.
 అజ్ఞానత్తాలే మఱన్దుకిడన్దదాయ్, భగవద్విషయికారత్తాలే అదిల్ నిన్దు
 త్తిపిఱన్దాల్ స్వరూపముం, స్వరూపానురూపమాన వృత్తివిశేషముంప్రకా
 శిక్కుమత్తనైయిటే. “ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే” ఎన్దుక్కడవదిటే. (ఇత్త
 నైయడియరానార్ కుక్) క్షత్రబన్ధువినళవు అనుకూల్యముడైయార్ కై
 న్దుదల్, “శుశ్వరన్ శేషినిశేషభూత” నెన్దా విది అద్వేషముడైయార్
 కైన్దుదల్. “పతింవిశ్వస్య, యస్యాస్తి” ఎన్దుచిలర్ చాన్నాల్ వగన్సుతీర్
 విరాత్తోక్తికై. ఇవ్వళవైక్కొణ్ణు “అడియరానార్ కై” న్నలమోవె
 న్దిల్, భగవదభిప్రాయత్తాలే యఱుళిచ్చెక్కిటార్. “మరాచారోపి” యె
 న్దుతుడన్ది “నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః” యెన్దుక్కడవ
 దిటే. “ఇత్తనై” యెన్ది అదు-తాన్ మలైశుమైన్దాన్తోలే యిరిక్కి అతాయ్
 త్తత్తలైక్కు. “భూయిష్టాం తేనమఱ్ క్తింవిధేమ” యెన్దుక్కడవదిటే. (ఇర
 జ్జుం) అద్వేషయుక్తనుక్కిదు పురుషార్థనూమ్బాదు స్వాభావిక సమ్మన్ద

మూ — నమ్మరక్కనాయ । పిత్తనైప్పిరియమన్దో
పిఱవియుల్ ప్పిణఱ్ఱుమాతే॥ ౪.

వ్యా. — తా లేయ త్తలైయిలాభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతిక్ష నాయిటుత్తై
యి తే. పెరుకిరళుత నైక్కియి త్తలైయిలుళ్లు తువిలక్కామై. పేరితికిర దువిళ్లు
నేహారుం, “అనీర్ కన్దుకుర తాయిఱఱ్ఱుమాహోలే తా నెల్లాజ్జైదాలు”
మొన్దుం శైదిలో మెన్దుమిరక్క మే యాయ్ త్తుళ్లు తెన్దుమాం “ఉన్నడియా
రొజ్జైవ నెన్దేయిటు త్తేనీ” యెన్దుక్క డవదితే (నమ్మరక్కనాయ) అకిళ్ళ
సరాన నమక్కా కవి తే కోయిలి లేవన్దు కన్ వళర్ న్దులుళుకిఱదు. వరమ
వదం నిత్యరుగం ముక్తరుగం, తిరుప్పార్ కడర్ ముక్తప్రాయరాన
సనకాదికళుమగం, బ్రహ్మాదికళుమగం, అవతారజ్జల్ తతాగ వీనరాన
భాగ్యాధికరుగం, కోయిలిత్ సన్నిధి దేశకాలజ్జళుమగ విర్పాడరాన
నిర్భాగ్యరానార్ మగ ముఖజుగడుక్క వితే. (నమ్) ఎన్దు తుత్రబన్దు
వోడు సగోత్రికళాన నమమగం సులభ నానవ నెన్దై. (పిత్తనై) పిత్తా
వదు-పూర్వావస్థైయిల్ జ్ఞానమిన్ది కేర యొత్తికై, తన్నైయుమటియాదే
పిఱరైయుమటియాదే యిరుమగమవ నెన్దుమాం. అదాకిఱదు, కొల్లుకి
ఱవణ చిటుమైపార్ త్తల్, కొడుకిఱవణ మేణమైపార్ త్తల్, కొడై
యిణ చీర్ మైపార్ త్తల్, చెయ్యవటియాతిరుమగ మవ నెన్దై. (పేరితిం)
తాణ కుత్తైవాళ నేయాకిలుం కుత్తైతీరుగం రక్షకనిరున్దిడ త్తిలే చెల్ల వేణు
మితే, అదు వేణ్ణాదపడి పూర్ణ నానతాణ “ఎన్నైకొల్ వారుణ్ణో”
వెన్దుకిడకిఱ ఱదిడం. (అన్దో పిఱవియుల్ ప్పిణఱ్ఱుమాతే) సులభ నానవిష్విష
యత్తై విట్టుపోనాలు మామితే ? పోయ్ పెలుకిఱవిషయ మిత్తోడుతుల్య
మాయిటుళ్ళమాకిల్; జన్మాదికళి లేతానక పుట్టు కిడక్క చేచ్చదే యన్యో
న్యేం వివాదం పణ్ణిముడిన్దు సోవ దేయెన్దు వెలుకిర తాఱ. ఒరువిడకైర ప్పిరి
ళిరన్దు పదార్థం వివాదమృణ్ముమాహోలే అత్యన్తసీనమా యిరువర్ మగ
సాపీరింపోరాదవిషయజ్జలైప్పిరితి స్పృహణ్నిత్తిరివదే. (అన్దో) సర్వేశ్వ
రనుమగ శ్రీకాన్తుభత్తో పాదియుం స్పృహవిషయమాన వాత్సవన్తువిప్పడి
పదం వదేయెన్దు ధర్మహానికన్దాల్ “పదుకొలై పదుకొలై” యెన్బారో పాది

మూ.— పెణ్డెరాళ్ళు కళ్ళు యిప్పుడు

వ్యా.— వెలుకిరి తార్ ప్రాప్తముమాయనులభముమాయనుశీలముమాన విషయతైవిట్టుదుర్లభముమాయదుశ్శీలముమాయఅప్రాప్తముమానవిషయ జ్ఞతైపరినిక్లేశికకకణ్డాల ధార్మికరానవివర్ కళుమక ప్పొరుకక పోయె.

అజ్ఞామ్బట్టు.— అ॥ (పెణ్డెరార్) “పిఱవియుళే ప్పిణ్డముమాతే” యెన్ఱు విలక్షణవిషయతైవిట్టుదుర్విషయజ్ఞతైపరినియనర్థప్పడువడే యెన్ఱు వెలుతార్ కీర్త పాట్టిత్, “పకతాకపోడశవయస్సైకళాన స్త్రీకళత్ సజ్చరికిరిఱ సంసారత్తుకు ప్పొల్లాఱ్ఱుచ్చొల్లువానెక” ఎన్ఱు లోకాయ తికక ప్రత్యవస్థానమ్బుణ్ణినాక. అవనాకిరాక, దేహతిరిక్తమాయిఱుప్ప దొరు ఆత్మపుణ్డెన్ఱు ధర్మాధర్మజ్ఞుణ్డెన్ఱు పరలోకముండ్లెన్ఱు చొల్లు కిఱవై అసత్యం ప్రత్యక్షికిరిఱ వుడమ్మకొణ్డనుభవికిరిఱ దృష్టానుభవ మొత్తయి వేరొన్ఱిఱైయెన్ఱు మవక. అవర్ కళైకుఱిత్తు విషయజ్ఞత్ అ ల్పస్థిరత్వాద్యనన్తదోష దూషితజ్ఞత్; ఇవైయెల్లాళ్ళొల్ల వేణ్ణువదు లభి త్తాలితే. మరారాధ్యమాకై యాలే లభికై యటితెన్ఱితార్.

వ్యా.— (పెణ్డెరార్ చుకళ్ళుయిప్పుడు) ఇవనుడైయ సంకల్ప వాక్యం. అగ్నియెయణ్డెన్ఱు విడాయత్తీర నినైప్పరై పోలేయుమ్, ఆడుకిఱ పామ్బిన్నిళులిలే యొదిజ్జి క్లేశన్తీర నినైప్పరై పోలేయుమ్, విషభక్షణమ్బుణ్ణి ధరికక నినైప్పరై పోలేయుమ్, దుఃఖసాధనత్తై యితే? సుఖసాధనమాక భ్రమికిరిఱదు. “కొణ్డపెణ్డెరై” నిఱ వడియే తన్నుడైయ వశ్యత్వంతోహ్రిది వదువేణు మిదువేణుమెన్ఱు దుశ్శకజ్ఞతై యపేక్షిత్తు అలైకుం విషయమితే. ఇవకద్రవ్యత్తశవుం భోగత్తశవుమితే యివకపక్కలాదరం. (పెణ్డెరై) ఎన్ఱు జాత్యభిప్రా యమానపోదు ద్రవ్యత్తశవిలే కాలత్తైప్పరిచ్చేదిత్తు గ్రహిప్పర్ కల్; ద్రవ్య ప్రధానైక లాకైయాలే ఇవకనినైత్త భోగరసమజ్జిఱై. పిరర్ కాణిలే లివరవు. అత్తైత్తప్పినానాకిల్ మేల్ నరకం. ఇప్పడియాయ్త్తు విషయ స్వభావమిరుప్పదు “ఆనందమయః” ఎన్ఱిఱవిషయతైలభిత్తా పోలేయితే? యివర్ కళుకొఱు స్త్రీపదార్థంలభిత్తాలిరుప్పదు (శుకజ్ఞత్) ఎన్ఱిఱ బహు

మూ.—పెరియతో రిడుమ్బెపూణ్ణు । ఉణ్ణిరా

కిరడకుంపోదు ముడలుకేర కరైన్దునైన్దు ।

వ్యా.—వచనత్తా లే సర్వసుఖజ్ఞళుం యివళా లేయెన్బిరుక్కైః యివల్ కార్ నలత్తా లేధనముణ్ణామ్, పత్వైయానవళవి లేకామరసం, తదనన్తరత్తి లేపుత్రసంపత్తు, ఎన్నాప్పో లేయితే యివళా అభిమాని త్తిరుప్పదు. (ఉయ్ ప్పాక) ఎన్ఱదు ఇవనిప్పడిప్పారిత్తు పోమతోఱ్ఱియ అవిషయ త్తిలనుభా వ్యమాయిరుప్పదొరు రసమిన్ఱై. నిహీనవిషయమాకై యాలే నెడునాల్ చ్చెన్నాలు మిన్నదనుభవిత్తో మెన్ఱు ప్రత్యభిజ్ఞైపన్నలావతోన్ఱిన్ఱై; ఇవను డై యప్రీతిసంవాదమేయున్లదు. అవర్ కల్ ద్రవ్యపరైకళాయనాదరిత్తాలు మవ్వనాదరమే హేతువాక శ్రద్ధైమికుమివనుకు. (పెరియదోరిడుమ్బె పూణ్ణు) అత్తా లేకాలకొణ్ణుం పరిహింసైప్పణ్ణియుం దుశ్శకమానమ హోదుఃఖజ్ఞలై యేటిట్టుకొల్లుం. (పూణ్ణు) ఎన్ఱదు కక్కుత్తుకుప్పకవా యోడుపోలే తన్నాల్ కక్కుత్తువొణ్ణాదిరుక్కై. అళవిఱన్దసుఖత్తై యను భవిక కొలియళవిఱన్దదుఃఖత్తై యాయ్ తేటిట్టుకొల్లువదు. ఓరజ్జలి యుణ్ణుకుకమాట్టాద విషయత్తైయన్నే ! పనిన్ఱిత్తు “నుసుఖంకత్తుమి చ్చుత” ఎన్ఱిఱపడియే సాధనవేలైయేతుడజ్జి రసికుంవిషయమన్నే “తూ యవముతైపటుకిప్పటుకియొకమాయప్పిఱవిమయర్ వటుత్తేన” ఎన్ఱకడ వదిలే. ఇట్లుసాధనసాధ్యమిరణ్ణుం దుఃఖరూపమాయిరుకుం (ఉణ్ణిరా) ఇరాపుణ్ణు. జీవిక వుమవసరమిల్లాదపడి పక లెన్ఱాంతట్టి త్తిరున్దు అన్తమ యవేలైయిలే యాయ్ త్తుజీవిప్పదు. ముదల్ స్వశరీరరక్షణత్తై పణ్ణికొణ్ణునిన్ఱుపిన్నైయితే విషయానుభవమృణ్ణిప్పార్ పదు. (కిడళ్ళు మోబ్బదు) అనన్తరమొరువిడత్తిలే విత్తివిడుకై యపేక్షితమాయిరుకుం. అపోదు శిథిలనాకైయా అవిషయజ్ఞలైయనుసంధిత్తల్, అనుభవిత్తల్, శెయ్య త్తమనల్లక (ఉడలుకేర కరైన్దునైన్దు) నాలైయుమివైత్తై రక్షిత్తునాము మ్జీవిత్తోమాయ్ విడవల్లోమేయెన్ఱు చింతియానిర్కుం. అవధారణత్తా లే దేహతిరిక్తమా యిరుప్పదొరు ఆత్మవస్తువుణ్ణెన్ఱిరుకిలితే యదు కొరుక్కాల్ కరైయవెణ్ణువదు. శరీరసమనన్తరత్తిలే వకున్తపురుషార్థత్తై

మూ.—తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ తమర్ క

తాయ్ ప్పాడియాడి । తొణ్ణుపూణ్ణు

వ్యా.—లభిస్తుంవిర కేతో, నరక త్తైయుంగర్భ వాసత్తైయుం తప్పంవిర కేతో, వెన్ఱుక త్తైయవితే యడుప్పదు. అమక్కు యోగ్యత్తైయిల్లా మైయా లే దేహధారణత్తు కార్క క త్తా నేక త్తైయానిరుక్ . క త్తైన్ఱు నైన్దెన్ఱు-భగవద్దు ణవిద్ధరాయరుప్పార్ “నినై దొరుళ్ళొల్లున్దైరుం నెళ్ళిడిన్ఱుకు” మెన్ఱుపడుమ తడల్లవిద్దేహ త్తిలే పడుమాయ్ త్తివణ. (తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ తమర్ క తాయ్ ప్పాడియాడి) సర్వేశ్వర నైయనుభవిత్తు “అహమన్నమహ మన్న” మెన్ఱుకళిత్తు శెరుక్కుక్కుప్పొక్కు విట్టు తిరియక్కుడవ చేతనర్ పడుమనర్థమే! యెన్ఱిఱార్ (తణ్ణు త్తాయ్ మాళై మార్ పణ) సర్వేశ్వరత్వ సూచకమాన త్తిరుత్తు త్తాయ్ మాళై యాలే యలజ్కృతనానవణ. ఇవర్ కల్ త్ పరీనినదురారాధ్యవిషయజ్జల్ పోలన్ఱియే తణ్ పెరు మైమున్నిట్టు, “ఎన్నై పరీత్తునువనైరక్షికక్కుడవే నెన్ఱు” తనిమాళైయిట్టుకొణ్ణితే యవనిరుప్పదు. అవన్ రక్షకనానవన్ఱుమ్ ఆకాతవన్ఱుం కిట్టువార్ కుక్ అవ్వడివు మొప్పనైయుమే ప్రయోజనంపోరుంకిడిర్ (తమర్ కల్) ఇవ్వి షయత్తి లివనుక్కు సాధ్య మొన్ఱుమిల్లై; స్వాభావికసమ్బన్ధత్తు క్కునుమతి పణ్ఱుమిత్తనైయే వేణ్ణువదు. ఇవ్వాత్తావుళ్ళు నిలనిన్ఱు స్వరూపమిదువితే. అవనై “పతింవిశ్వస్య” ఎన్ఱుం “యస్యాస్మి, దాసోహ” మెన్ఱుమితేనిర్ధోషప్ర మాణజ్జల్ చొల్లుకిఱతు (తమర్) అడియార్, కీర్త్ చొన్న వైయడల్ల యివణ తానే యేటిట్టుకొణ్ణువైయితే (పాడియాడి) భగవదనుభవ జనితప్రీతిక్కు పొక్కు వీడాక ప్పాడి యదుతానిరుందవిడత్తి లిరుక్కు వొట్టాదపడియా లే యాడి “గాయన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కేచిత్ నృత్యన్తి కేచిత్” యెన్ఱుం మ ధువనత్తిర్ పుక్కుముదలికల్ పడియాయ్ త్తి రియక్కుడవరితే. ఇవనారు దేశవిశేష త్తిలే శెన్ఱాలుం “హండిహండిహండి” ఎన్ఱు ప్రీతిప్రకర్ష త్తా లేపాడి ససమ్మగ్నినృత్య మ్మణ్ణియితేతిరివదు. (తొణ్ణుపూణ్ణు) అడిమై పూణ్ణు. తనక్కు వకు త్తశేషవృత్తియై యేటిట్టుకొణ్ణు, డరు మెన్దేటిట్టుక్కుళ్ళుకైయన్ఱి క్కై డకన్దుపటిట్టుకొణ్ణుకై. (పూణ్ణు) ఇవ్వాత్తావుళ్ళు దాస్యమితే? ఆభర

మూ.—ముదముణ్ణా తొమ్మింబర్ శోటుకకురమా తే॥ ౫.

వ్యా.—ణం. “దృనుచీరైరలజ్కృతః” ఎత్తవత్తై యాభరణమెన్నా
 ప్పలే. నం పెరుమాళుకుర చేరపాణ్డియన్ తమ్మిరాన్ పదకంపో లే
 యివనుకుర దాన్యమాకిర వాభరణం. అవనుకుర మతు నెజ్జి లేకిడప్పదొత్తు,
 యివనుకుర మితు నెజ్జి లే కిడప్పతోన్డి తే. “ఇడుంపైపూణ్డెన్” కిఱదు
 పోలన్డి తే యిదు. “అహంసర్వజు రిష్యామి” ఎన్టుం, “వత్తువిలావడి మై శే
 య్య వేణ్ణునా” మెన్డిఱపడి యితేయిదు. పూణ్డెన్డిఱశబ్దం ఇరణ్డిడన్డిలు మొ
 త్తరుకుర నెడు వాశిపట్టివర్ధజ్చొల్లు వా నెన్నెన్డిల్; అర్ధబలత్తా లే. అప్రాప్త
 విషయత్తిల్ సేనై “సేవాశ్వవృత్తిః” ఎన్టుం, ప్రాప్తవిషయత్తిల్ పార
 తన్యత్తై “పారతన్యగ్రంపరేపుంసి” ఎన్టుం, “సాకిమర్ధంన సేవ్యతే”
 ఎన్టుం విషయం భేదిత్తాప్ప లే యిద్దువర్ధబలత్తా లే భేదిత్తు శొల్లుకిఱదు (అము
 తముణ్ణా) స్వరూపప్రాప్తమాయ్ నిత్యానుభావ్యమాయరుకుర ముత
 మాయ్ త్తితు, తవదాన్యసుతైక సజ్జినా” మెన్టుం, “తవదాన్యమహారసజ్జః”
 ఎన్టుళ్ళొల్ల క్కడవతే తే (తొమ్మిప్పర్) యికినుడైయభోగ్యతైయైయటియా
 దేఅభోగ్యమాయ్, అప్రాప్తమా యిరుద్దల్ల తుద్రవిషయక్కలై విరుమ్బుం
 నివర్ (తొమ్మిప్పర్) తణ్ణియర్. ప్రాప్తియిల్లామై యిళికిఱ తారల్లర్,
 లభితైకయిలే సేవీదీయుణ్ణాయిళికిఱ రార్ కళల్లర్; తుద్రవిషయక్కళుళ్ళు
 మిదుళ్ళముళ్ళ వాశియరియుం చేతనరుమాయరుకుర దురారాధ్యమాయ్
 అభోగ్యమాయరుకిఱ ఱిషయత్తి లేచాణ్ణపణ్ణుకిఱదితే చాపలం. (చోరుకై
 కురమా తే) నణ్ణిల్ కొట్టిల్ శోత్తుకుర వాశియటిన్టు జీవికిఱ ఱపడి యె
 డ్దసే నిత్యమానవాత్మపుకుర భగవచ్చేసత్వ మే ధారక మెన్టరియాదవన్
 అనిత్యమాన దేహాత్తుకుర శోరుధారక మెన్టటిన్టు జీవికిఱ తానూ, పిత్రా
 దికళి జీవికిఱ అవాసనైకొణ్ణు వైకితానత్తనైయితే. వాశియరియుమవ
 నాకిల్ ఆత్మపుకుర నన్ నైయెన్నానూ. ఒన్డి లేవి శేషజ్ఞానముణ్ణాకిల్ మ
 త్తెరుదయదిలుమటివుణ్ణాలాగాదో॥

మూ. — మఱియు వర్ మది లేడుత్తు మఱు మై కేర వేటు మై పూణ్ణు ।

ఆటామ్బట్టు. — అ॥ (మరళ్ళువరిత్యాది) విషయజ్ఞులు కరల్వా
స్థిరత్వాది దోషజ్ఞులుణ్ణానాలుం ఎజ్ఞుడై యత్యాగతుకు హేతువాక
మాట్టాతు; పకవిషయత్తిల్ పూణ్ణానుభవమై శ్రీలోమాకిలుం విషయజ్ఞ
శనేక ముణ్ణానపి న్బొన్నిలిజ్ఞాదననైయై యొచ్చి లేకూట్టికొగ జ్ఞనుభవి
కిరతోమెన్న, అప్పడియానాలు మిన్దభోక్తా తాన్ స్థిరనాక వేణుమే
అప్పిషయజ్ఞ భోపాదిభోక్తావుషస్థిర నెన్ఱు భోక్తావినుడై య నిలైయిల్లా
మైయైచ్చొల్లుకితార్.

వ్యా. — (మరళ్ళువర్ మది లేడుత్తు) మఱిమాకిట శువరైయ
రణాక వెడుత్తు, క్రొర్యసముదాయత్తై యాయ్త్తు తనకరణాక నినైత్తిరు
ప్పతు. అమానిత్వా ద్యాత్తుగుణజ్ఞ లేల్లాత్తుకు మాక వివక్షకలశ్శుదు
క్రొర్యమేయాయ్త్తు. (మఱమ్) “మరుళినమైయుం, కోపముం, తగుకుణా
మైయుమ్” అదాగిటదు. ఇవనతికృద్ధను నావాయ్ వర్తియానిష్ఠాల్ తన
కరన్దత్తై త్తానే చూత్తుత్తుకొగ్గళానిష్ఠా నెన్ఱు సత్తుకరళయ్యోవెన్ఱు
తనకు హితజ్ఞొల్లనినైత్తాలుం తక్షకల లణుకవొణ్ణాతపడి ప్పదనా
యిరుకుం. ఒరుసాత్విక తక్షకల్ కిష్టాతపడి కిడువరణితే. రా
వణనుకు మారీచన్, మాల్యవాన్, కుష్భకర్ణన్, శ్రీఃభీషణాత్మవా,
నివర్క లేల్లారుం హితజ్ఞొన్నవిడత్తి లవర్కళే శొన్న హితంకేళామై
యా లే తన్నొడుశేర్న్ద కుష్భకర్ణనుం, మారీచనుం, ముడిన్దుపోనార్
కళే, అల్లాతార్ ధిక్కుతరానార్కళే, ఇతితే దుష్ప్రకృతికళుకు
హితజ్ఞొన్నార్ పడుమెళివరవు. మదిలేడుత్తెన్ఱు, ఇన్దక్రొర్యం స్వరూప
ప్రాప్తమా యిగున్దతోన్నన్ఱు; ఒరునాళే వరైయిలే భగవద్విషయకార
మడియాక వక్రివతోన్నెన్ఱుతోన్ఱుకైక్కాక. వీరసున్దరబ్రహ్మరాయన్
చోత్తేత్తుకుడియిలే యిట్టవదిల్ పోలేయితే యివన్ తాన్ పణ్ణికొగ్గళు
మరణ్ వినాశపర్యన్తమాయ్ విలైయుప్పడి. ఇవనిత్తాల్ పెన్ఱుప్రయోజన
జ్ఞొల్లుకిటదు, (మఱు మై కేర వేటు మై పూణ్ణు) ఇవనిగున్దకాలత్తిల్ శెయ్న
క్రొర్యం అదృష్టతుళ్ళు చారిద్యత్తెయ్కూడు పూరిత్తవిత్తనై. శరీరధారణ

మూ — పుణ్యమువరోజ్జైమాడం పురళుంపోతరియ
మాట్టిర్ . అటజ్జువ రాకిన్జెన్

వ్యా. — స్తోపాది ఆత్మధారకమా యిరుప్పదొరు నన్నెయ్యెయుం,
వేణుమెచ్చిరుద్దానాకిల్ యీశ్వరనదీధైయే నిన్నెత్తు రక్షికుగమితే.
“ధామసావేయ్యే తేస్తు” ఎన్దిటపడియే ఆత్మోజ్జేవనార్థమాక వారుకాగ
త నిన్నెత్తునాకల “అహంస్మరామి” యెన్జు అతుతనై యొన్జైయుమేకొ
ణ్ణుమిడియనడత్తుమితే! ఈశ్వరక. శరీరవిశ్లేషసమనస్తరస్తి లవ్వరుకొరు
కుళున్దవిత్తియిల్లాతపడి పట్టికొగ్గణ్ణానాయ్త్తు. ఇన్నైయిలే వేణుమైయా
మాకి లాగమోపాయకళుమాయ్ యిశ్వరీరత్తశపుమాయితే యిటుప్పదు.
వేణుమైయిలేవేరుమై యావతు, నిత్యమానవాత్మావుకుగ పిరన్దదా
నైయాలే వన్దదారిద్యము నిత్యమితే. ఇతుకుగముగ విన్నియిలేయొ
త్తిదైాలుం ఒరునన్నె త్తేడికొల్లుకైకుగ త్తానిలైయెన్దిటార్. (పురళ్ళువరో
జ్జైమాడమ్మరళుమ్పొదటియమాట్టిర్) పురళ్ళువరెన్దిటతు దేహత్తై; పురు
షార్థోపయోగియాక ఈశ్వరక తన్దశరీరత్తైకొగ్గణ్ణు పిషయాన్దరప్రవణ
నాయ్, నిన్దోపాయోపేయత్తై ఇళిదైనానైయాలే “పురళ్ళువ”
రెన్దిటతు. ఇత్తైకొగ్గణ్ణు ఆత్మావుకుగ నన్నెతేడినానాకిల్ యిదు తానే
యుజ్జేశ్యమామితే (ఓజ్జైమాడమ్) “అప్పొదువిత్తున్దదు ఇప్పొదువిత్తున్ద
దెత్తిన్దది యన్దరమానైయాలే చొల్లుకిటార్, (ఓజ్జైమాడం) ఓజ్జైకొగ్
గ్గణ్ణు సమాధానవృత్తి నిర్కర వేణున్బడి యిరుకైగ. మాడమెన్దిటదు
సంసారిక కళిప్రాయత్తాలే, “శీర్హితంచొల్లిత్తిప్పొతనొం, క్రమశీలి
లేళెయోజ్జి” మెన్న, (పురళుమ్పొదరియమాట్టిర్) జీవికుగంకాలమి
న్ను కళివెన్నటియమాట్టికోళ్, కెడువికాళ్! వరణమనొంతోళ్ తీ
జ్జిదానానొవన్దునిర్కిరటమ, త్రమత్తిలేళెయోకిటోమెన్జారి యిరుకగలా
మో, ఇరుక్కుంనాశస్యపరరాయ్కొగ్గణ్ణుజ్జున్దు నకమైయెప్పార్ త్తిలికో
ళ్; ఇనిమరణవేరైయిల్ తాక శక్తరల్లికోళ్; నిక్కళెన్న నకమైతేడవిరు
కిరటికోళ్, ఇని ముడిన్దుపోమిత్తనైయాకాదే ఎన్దిటార్ (అటజ్జువరా
కిన్జెన్) ధన్దునే సకృతియాక నిర్కిరటవర్. “హాకానాన్తంవరోధర్కు”

మూ. — వరజ్ఞనార్ కాళే శెయ్యాదే । పురజ్ఞువర్
కోలజ్జాయ్దు పుళ్ళే కవ్వ కీ డకిన్ స్తీరే॥ ౬.

వ్యా. — “రామోవిగ్రహవాణధర్మః” “కృష్ణంధర్మంసనాతనం”
ఎన్నిటపడియే సిద్ధధర్మమాయ్ ఇరుక్కి రవిదుప్పప్రకృతియితే. “ఉపాయో
పేయ త్వేతదిహతవతత్వంసతుగుణౌ” ఎత్తుక్క డవతితే. (ఆకినిష్ట) ఉపా
యా న్తరజ్జలైప్పోలే సాధ్యమన్తికేసిద్ధమాయ్చొణ్ణు శ మైన్తునిష్టవర్, సా
ధ్యధర్మజ్జళుళ్ళు ఫలవేలైయిల్ వద్దాల్ అవరై ప్పార్ త్తీరుక్క వేణుం, అవ
ర్ తమ్మైపత్తినార్ ము వేరొనై యపేక్షిక్క వేణ్ణావే; ఇనియివనుము
వేణ్ణువదు యివ్వరణిలొతుళ్ళో మెన్నామెయాయ్తు “ప్రాకారస్సర్వవృ
ష్టీనాం.” “ఎతిలేయొదజ్జువో” మెన్టుం కుత్తైవాళర్ కు రణాకచ్చొల్లక్క
డవతితే (నిష్ట) “ఆశయాంయదివారావః” యెన్నిటపడియే యవన్ అవస
రప్రతీక్షక నాయ్నిర్ కీ అపడి, (అరజ్ఞనార్ ము) విషయన్దూర మెన్టు జుక్
నైపుమిలైకిడిర్ “నమ్మైకొళే వారావో” వేన్టు కీ డకి అవరాయ్తు.
(అల్ చెయ్యాదే) ఇవన్తలై యి లనుష్టానమిలైయానపిన్బు ఫలత్తిలన్వ
యిము మిత్తనైయితే; స్వరూపప్రాప్తమాన ఫలమాక చ్చొల్లుగిటద
డిమైయితే ! ఇత్తైయితే ఇల్లన్దుపోన్దతు. యివను కోర్ రిడత్తిలే పారత
న్యన్తవిరాదు. కర్తృపారతన్యగ్రీమాదల్, ఈశ్వర పారతన్యగ్రీమా
దల్, అతిత్ కర్తృపారతన్యగ్రీతుక్కి శైన్దాన్ వాసనైయాలె; ఈశ్వరపా
రతన్యగ్రీతుక్కి శైన్దిలన్, పాపత్తాలె. (అల్ చెయ్యాదే) ఉణ్ణాదేఎన్నా
పోలే యిరుక్కి అదాయ్ త్తివర్ ము. (పురజ్ఞువర్ కోలజ్జాయ్దు)
“అసన్నేవసభవతి” ఎన్నిటపడియే ఆత్మస్వరూపం అసత్సమమాయ్ కిడ
క్క వన్దేటియాన ఉడమ్బెయొప్పిత్తి టుక్కి అతే ! ఆత్మావై యలజుర్ రి
కైర్ యావతు అడిమై శెయ్కైయితే, పుత్తకజ్జలైయగవాయ్ పెరుచ్చాళి
యటుత్తుక్కి డక్క తెరువు పాత్తై నూలుంతురున్బున్దైత్తు అలజుర్ రిక్కుమా
పోలే యాయ్తు ఉడమ్బెపేణుకై. (పుళ్ళే కవ్వ) మాంసభక్షణంపణ్ణి
త్తిరియుం పక్షిగళుంమున్దరక్క విప్పిన్దై కృతఘ్నమాంసమెన్నుకై
విట్టుపోం (కిడకిన్ స్తీరే) వకుత్తవిషయం సన్నిహితమాయరుక్క వన్ద

మూ — పులైయటమాకినిన్ఱ పుత్తోడుశవణరెల్లాం ।

వ్యా. — పుప్పడుకిటికోలే, అనర్థపుప్పడుకిటికోలే యెన్ఱువెటుక్కిటార్, పరానర్థం పొరుక్కమాట్టామైచ్చొల్లుకిటార్. “కోవై వాయాళి” ల్ పుడి యే యవణ చాన్ఱిఅపడియాన ఉడంబుపడుంపాడేయెన్ఱు వెటుక్కిటార్. ఇవర్కళ్ చాన్ఱికిడక్క చెచ్చదేయోవివ్వార్ తై ‘చొల్లుతెన్నిల్. అన్ఱ నన్ఱు, ఇవర్కళ్ళున్ఱుడుత్తు త్తిరియానిర్కక చెప్పయేతే “కిడకిన్ఱీ తే” ఎన్ఱి టార్. నేయమాన్ఱిపురీలజార్ ఎన్ఱు తిరువడిచొల్లుత్తు రావణన్ సివర్కీసన స్థనాయరుక్క చెప్పయేతేయేతే; దుర్యోధనాదికళ్ పూచల్కళ్ త్తిలేపట్టు కిడక్క అవర్కలై వేదవ్యాసభగవాన్ కన్ఱువెటుత్తు “నాన్జొల్లుత్తు చెప్ప య్యాతే పుట్టుక్కిడక్కిటికోలే” ణ్ఱువెటుత్తాపోలే వెటుక్కిటార్ఱెన్ఱుమామ్.

పత్రామ్పట్టు. — అ॥ (పులైయటం) “తొన్ఱుపూన్ఱుముదమున్ఱొత్తో ట్టున్బుర్” ఎన్ఱుం, పుళీ కకవ్పకిన్ఱి డకిన్ఱీ తేయెన్ఱుం, యెన్ఱులైనిన్ఱికిన్ఱి అ దేన్; సంసారస్వభావమిన్ఱ నేయిరున్దతు. “తన్ఱుత్త్రాయ్మాలై మార్ పన్” ఎన్ఱాశ్రయణీయైనాకచ్చొన్నవన్ దూరస్థనాకైయాలే ఎన్ఱళుక్కు కిట్ట వతితు, ఇన్నము మాశ్రయిప్పార్కు విలక్కడికళ్ పలవుమున్ఱొయిరు న్దతు; అన్దత్తడైయునుటుత్తు ఆశ్రయణీయరైయుం కాట్టిత్తారుమెన్న; ఇన్ఱే వన్దవతరిత్తు విరోధిని రసనశీలనాన దశరథాత్మజనైయే ఆశ్రయి యున్ఱోలైన్ఱిటార్.

వ్యా. — (పులైయటమాకినిన్ఱ పుత్తోడుశవణరెల్లాం) చతుర్విధ మానభౌద్ధరుం, తుపణరుంముదలానవరెల్లాం. (పులైయటం) నీచధర్మం. అదాకిటతు-జ్ఞానవిషయమాన పదార్థజ్ఞుం, జ్ఞానము మేయున్ఱు; ఇదిల్ ప్రమాణం ప్రత్యక్షము మనుమానము మేయున్ఱు తెన్బారుం; పదార్థజ్ఞు మేయున్ఱు, జ్ఞానమేయున్ఱు తెన్బారుం; అనుమేయమాయుం పదార్థజ్ఞు ల్చిల్లై, కేవల జ్ఞానమేయున్ఱు తెన్బారుం; అన్ద జ్ఞానముమిల్లై, జ్ఞేయముమిల్లై, సర్వముం శూన్యమెన్బారుం, సర్వత్తైయుం శూన్యమెన్ఱులామో! జగత్తు కార్యకారణరూపత్తా లెనిత్యమాయుం, అనిత్యమాయుం, భిన్నమాయుం, అభిన్నమాయుం, సత్యమాయుం, అసత్యమాయుం, ఇప్పడి అనైకాం

మూ. — కలైయటక్కరిమిమాన్దర్ కాణ్బిరోకేళ్ళప
రోతాన్ । తలైయటు ప్పణ్ణుజ్జా వేన్

వ్యా. — తిక మెన్బారుమాక విప్పడిచొల్లుకిఱ నీచధర్మం. (ఆకినిన్త్రి)
నెల్లుక్కుక్కలైపోలే వైదికధర్మశ్చక్రువిరుద్ధమాయ్ పట్రకియదాయ్ పోగు
మెన్దై. (ఎల్లా మెన్త్తు) సాన్భ్యన్, వై శేషికన్, పాశుపతన్, ముదలానవై.
ఇవై నీచధర్మమానపడి యెక్కనెయ్జిల్; ఈశ్వరవిభూతియిలే యొరువనై
హిమ్మిత్తారుక్ చొల్లుకిఱపాపజ్గుళు క్కవధియిలై. ఈశ్వరనైయు మీ
శ్వరవిభూతియైయు మజ్జానాసియాలే అత్తిక్కపారిగటవర్కళితే. అ
ఖణ్ణుఖణ్ణు నే ప్రవృత్తిరితేయడజ్గు. (కలైయటక్కరిమిమాన్దర్) శృతిన్త్రి
తీతిహాసాదికళిల్ తలైనిన్త్రివర్కళాయ్, వేదతాత్పర్య జ్జేప్పట్టివర్కళి.
అవర్కళాకిఱార్-కూరత్తాళ్ వా మ్బొల్ వారితే? (మాన్దర్) మ
నుష్యర్. (కాణ్బిరోకేళ్ళప్పరోతాన్) ఇవత్తై నెజ్జా లేయారాయ్దల్,
చెవియా లేకేళ్ళత్తల్ చెమ్వర్కళో! ఆళ్ వాన్ యిష్టసిద్ధివాశికిఱ
వర్కళుడనే యిరున్దు తాళ్ త్తువర, ఆళ్ వానుకుక్ చొన్నవార్ త్తెయై
యనుసద్దిప్పతు. బాహ్యకు దృష్టికళి వార్ త్తై అసహ్యమాకైయుం, భగ
వద్విషయం సత్తాధారకమా యిరుక్కైయితే దర్శన నిష్ఠియావతు.
(తలైయటుప్పణ్ణుజ్జా వేజ్జురీనియన్దాణ్ మిన్) నిర్దోషశ్రుతియై ప్రమాణ
మెన్దిరుక్కు మళవిల్లాదారుక్ మితు వే ఆశ్రయణీయ వస్తువెన్త్తుమిడం ప్రత్య
క్షత్తా లే సాధికిఱార్, అత్తై కాణుజ్జోళ్. మమ్మవైక్లాచ్చిక్కైయ్యిలే
విట్టాల్ అగ్ని తన్కార్యం శెయ్యమాట్టాతోళ్ళికిఱతు అర్థత్తినుడైయ
సత్యతైయినా లే యితే; అప్పడియే యెన్నుడయ శిరచ్ఛేదంపణ్ణినాల్
అదిన్కార్యమాన మరణమిన్త్రియిలే యిరున్దదాకిల్, దశరథాత్మజునై
యాశ్రయణీయ నెన్దిరుజ్జోళ్. “ధర్మాత్మాసత్యసన్దశ్చ రామోదాశర
ధిర్యది పారుషేచాప్రతిద్వంద్వస్తదైనంజహిరావణం” ఎన్దిఱ వరబలత్తా
లే ప్రతిజ్జేయా లేయరుక్ క్కడవదల్లాద తలైయరుక్ క్కణ్ణోమితే! అప్ప
డియే అరీమతలై యదిన్కార్యమాన మరణమ్మిరవాదపడియితే యివర్
ప్రతిజ్జే. తలైయటుక్కువైచ్చి తేయుం మరణమిన్త్రియేయొళ్ళియ క్కూదుమో

మూ. — శ త్తియజ్ఞాన్ మి నై య్యా । శిలై యి నాలిల జ్జై శే శ్రిధ
 తేవ నే తేవ నా వాణ్ ॥ ౭. వెలుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్

వ్యా. — వెట్టిల్. (శ త్తియజ్ఞాన్) ప్రత్యక్షిక్ర ప్పకుకిరతి లే సం
 శయిక్ర అదే నాణ్ పణ్ణుకిట దృష్టప్రత్యయ శ్రిధైక్ర ణ్ణుజ్జోల్. (అయ్యా)
 అవర్ కలితాయా దే కాన్ కై కాక విటక్ర తార్. నీరిని ప్రత్యయం పణ్ణు
 వేణ్ణా- పణ్ణిన ప్రతిజ్జైయేయ మైయుం, ఆశ్రయణీయనిన్నా నెన్ఱు చొల్లలా కా
 రో వెన్న (చిలై యి నాలిల జ్జై శే శ్రిధ తేవ నే తేవ నా వాణ్) వరజ్జొడు త్త
 దేవతైకళుం, వరముం, కులైయా మే చక్రవ ర్తితిరుమకనాయ్ వన్దవతరిత్తు
 కైయ్యిన్ విల్లాలె యిలజ్జైక్ర యై యత్తియచ్చైయ్ తవ నే యాశ్రయణీయ
 నావాణ్; దేవతైకల్ తక్కుశశవటియామల్ రావణనుకు వరజ్జైక్రొక
 డుత్తు ప్పి నై తక్కుళే కుడియిరుప్ప ఇక్కికు వ్బడి యవనాలే నెరుకు ణ్ణు
 పోక్ర శ్రిధవళవిలే తిరువడికళిలే వన్దువిత్తువర్ కల్. అతుకు పోక్రడి
 చ్చైయ్ కై ఈశ్వరనుకు భరమితే. బ్రహ్మదికల్ వరబలత్తాలే పూణ్
 కట్టినలజ్జైక్ర యై సజుల్పత్తాలేయన్ఱియే విల్లాలే యత్తియచ్చైయ్ దవ నే
 యుక్కుళే విరోధియై పోక్ర రక్షికు మెన్దై. (తేవ నే) రావణవధ సమ
 న్దరత్తిలే కైయ్యం విల్లుమా య్ నిన్ఱు పోతు వీరశ్రియాల్ వన్ద పుకరైయు
 కై యవనై ఆశ్రయణీయ నావాణ్. చా. కా. మం. ను. జ. దా. స్.

విష్టాంపాట్టు — అ. (వెలుప్పొ) ఇప్పడి వైదికమర్యాదై యి లేనిన్ఱు
 దశరథాత్మజనే యాశ్రయణీయ నెన్ఱు చొన్నవిడత్తిల్, అట్టుత్తైక్ర గుణా
 థిక్కు తైబుద్ధిప్పణ్ణి ఆశ్రయియాదే సమ్సారికల్ అవికృతరాయుర్దవడియై
 క్కణ్ణు ఇతుక్రడి, బాహ్యదర్శన రుచికళా కై యాలె, “ఆనపిన్బివర్ కల్
 వక్కురెన్ఱు” పెరియ పెరుమాల్ కుటిత్తరుళిచ్చైయ్ కిటార్

వ్యా. — (వెలుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్) అర్థకామనిమిత్తమాకవ
 డి కే నిర్నిబద్ధనమాక భగవదుత్కర్ష జేట్టవాతే చివిత్త కైక్ర విటుప్పర్
 కల్, దేవప్రతిపాద్యతయావరుం భగవదుత్కర్ష తైయుం, సమారాధ నా
 వన్దతమానజ్యోతిష్టోమాదియుం, శమణరుగం, శైవరుగ మసహ్యం. “తిరు
 నాన్మొన్దరుళానిన్ఱు తెన్ఱాల్” నాన్మొన్ద వారుం, కొమ్పొడు తెన్ఱాల్;

మూ.—విదియిల్ శాక్కియర్ కళ్ళే నిన్బాల్ । పొలు
ప్పటియనకళ్ళే పేశిరి పోవదేనోయతాగి ।

వ్యా.—ముట్టిక్కొళ్ళ వారుమాయిలే ముణ్డరిరుప్పతు. ముణ్డతెన్దిఱతు-
వైవరై “ముణ్డనీర” నెన్దిఱపడియే యవనుడైయవడివై యితే ఇవర్ కళుం
ధరిత్తిరుప్పతు. “శమణరాకిఱముణ్డ” రెన్బుమాం (విదియిల్ చాక్కియర్ కళ్ళే)
) భగవదుత్తర్వై త్తెయటిన్దు తత్సమాశ్రయణ తైపణ్ణియనుభవిత్తైక్కి డానభా
గ్యమిల్లాదబాద్ధర్. (నిన్బాల్ పొలుప్పటియనకళ్ళే పేశిల్) సర్వస్మాత్పర
నాయ్, గుణాధిక నాన పుణపక్కలి లేపారుప్పరియనవాయిరుప్పన శిలవై త్తె
చ్చొల్లువర్ కళాకిల్; ఈశ్వరసద్భావత్తేయుం, తద్విభూతిసద్భావత్తే
యుమిలైచ్చెయ్ వారు మొరుత్తేతజ్జనై పరజేవతై యెన్బారుమానాల్
వైదికర్కు పొరుక్కపోకాతిలే. అవర్ కళ్ళే శొల్లుమ్పాశురం తన్వాయా
లే చొల్లమాట్టామెయాలే (పొరుప్పరియనక) శెన్దిఱార్. “తాత్తీఱ్ఱు
నినైన్ద” వెన్బు, అన్బి న్నాత్తనైశెయ్ శిశుపాలను మెన్బుమితే! యవర్ కళ్ళే
వార్తైయిరుప్పతు. పేవిలెన్బుతు శెవికేత్తక్కచ్చొల్లువర్ కళాకి లెన్బుప
డి. మహాబలి శ్రీప్రహ్లాదాత్మాన్బుక్కలిలేచెన్బు “ఎనకు రాజ్యంకులైన్దు
వారానిన్బుతు; ఇతుక్కడియెన్నెన్బు” కేత్తక్క; “అసురర్ కళుక్కాక
జేవర్ కత్తెనెరుక్కినాయ్, అవర్ కళ్ళే క్షీరాబ్ధియిలేశెన్బు ఆశ్రయిక్క అవ
ర్ కళ్ళే విజయార్థమాక అదితివైయిత్తి లేపుకున్దరుళినాన్; వునై శ్వర్యమ్
ముడిన్దదుకాణెన్న” అవర్ భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణి, శెవిప్పదైత్తు, “కెడువాయ్!
ఎన్బు న్నే భగవన్నిన్దైయైప్పణ్ణినాయ్, ఎకతలైయరుత్తాయాకి లెనకు
పకరిత్తాయాక వాయ్త్తు; నీయిప్పడిచొన్నదుక్కాక రాజ్యభక్తి నావా
య్” ఎన్బు శపిత్తాన్. “విరక్తనానవివర్ రాజ్యత్తెయ్ మిత్తు ఇప్పడి
శపిప్పానెన్నెన్బు” జియ్యర్ భట్టరై కేత్తక్క. “నాన్దైదణ్ణికైక్కాయాకిఱ
దుఅమేధ్యత్తెవిలక్కుకైయన్బు” వెన్బుళిచ్చెయ్ తార్; రాజకుమారనై
దణ్ణికైక్కాయావతు శాన్దైయుం వెన్ద్రులైయైయుం విలక్కుకైయితే. (పోవదే
నోయిదాకి) పిలైత్తిరునత్తెయూరత్తెయర్ పోలే సత్వప్రచురనా యిలున్దా
నాకిలిలే నిదైయేనోవాకముడిన్దుప్పోవదు. అధవాకేట్టాల్ పొరుక్కపో

మూ — కుటిప్పినక్కడైయుమాకి వూడు మేలిలిలైయైయాజ్జే !

అటుప్పదేకరుమజుణ్ణా యరజ్జమానకరుళానే॥ ౮.

వ్యా. — కాదపడియశక్తనాకిలవర్కల్ ముకత్తిల్ విత్తియాదేపోవదె
 స్టుమాం “గురోర్యత్రపరీవాదోనిన్దావాపిప్రవర్తతే కర్ణాతత్రపిధాతవ్యా
 గస్తవ్యంవాతతోన్యతః” (కురిప్పినక్కడైయుమాకిల్) అజ్గనన్ది కేక యెది
 రినశికుగప్పడి యిలకుగ వాయకుగమాకిల్. కుటిత్తల్, నినైత్తలుం,
 కడత్తల్, కిడత్తలుం. (కూడుమేల్) తానవజైగయ్యలే యకప్పడాద
 పడి యెదిరియైనిరసిస్తుత్తప్పవల్ల శక్తియుణ్ణాకిల్ (తలైయైయాజ్జేయ
 టుప్పదేకరుమమ్) తలైయైభగవన్నిందైయైపణ్నిన విడన్దన్నిలే యటు
 కైయేకర్తవ్యమ్ (కరుమ) మెన్దదు అవణకార్యమెన్నుమామ్, స్వకా
 ర్యమెన్నుమాం; పిన్నైయవణన్దైప్పణ్ని కేళాతొత్తియలామ్; భగవ
 న్నిదైపణ్ని యవణతనక్కనర్థత్తై ప్పిలైత్తుక్కొల్లొత్తియలామ్. అగ్గి
 పోమీయహింసైయిల్ యజమాననుకుం పశువుకుం స్వర్గసిద్ధియు
 ణ్ణాకచ్చొల్లానిష్ఠడితే. (కణ్ణాయ్) శ్రీదణ్ణకారణ్యత్తిల్ ఋషిగళుకు
 విరోధికళాన రావణాదికలైయత్తియచ్చెయ్ద దేవర్కిరే? యదు చా
 న్నాలేరువదు. (అరజ్జమానకరుళానే) కోయిలిలేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళు
 కిటదు అవతారత్తిల్ పిర్ప్పాడరానారుడైయ విరోధికలైపోకుగకై
 క్కాకవన్నొవెన్దిటార్. ఆన్మశంస్యప్రధానరాయ్, పరమధార్మికరాన
 వివాక్తవార్ మరణమామెన్దు విధిప్పనెన్నెన్దిల్, “నహింస్యాద్భూ
 తాని” ఎన్దిటదన్నే! అగ్గిపోమీయహింసైపోలె యరుప్పదొన్దితే! ఇదు.
 భగవన్నిదైప్పణ్ణివార్కుమ్, భగవదసాధారణరా యిరుప్పార్కుమ్
 బాధ్యబాధకసంబన్దమే. యుళ్లదు “ఎణ్ణాదమాన్దత్తై యణ్ణాదపోదెల్లా
 మినియవాటె” స్టక్కడవదితే॥

ఓన్బదామ్బట్టు. — అ॥ (మ. శ్రి. అయిత్యాది) అవర్కల్ శిష్టగ
 హైకకజ్జి “ఇతరదర్శనరుచియాలే యాశ్రయియాతిరున్దోవల్లొమ్;
 దశరథాత్మజనైయితే ఆశ్రయిక్కచ్చొల్లుత్తు; అవనాకిటాణ-వాశలుంత
 డైయుమా యెజ్జళుకుక్కిట్టవొణ్ణాతా యిరుప్పానొలుత్తక, కిట్టినా

మూ.—మఠ్రిమోర్ తెయ్ వముణ్డే మదియిలామానిడణ్ణాళ్.

వ్యా.—లుంవశిష్టాదిక శరు కేయిరున్దు అయోగ్యరోయోగ్యరోవెన్బర్ కళ్; ఆకై యాలే పరావస్తేయోడు, రామావతారత్తోడు వాచియిత్తే యెక్కశయోగ్యతైప్పరాదానొరువ నాశ్రయణీయనాక వేణుం, అవనై ఖాట్టిత్తారీరెన్న, ఆకిల్ యోగ్యతా యోగ్యతకలై ప్పారాదే తా నేమేల్ విఱ్ఱున్దు పిషయిక రికుగం కృష్ణనైయాశ్రయియున్దో లేన్దితార్ ||

వ్యా.—(మఠ్రిమోర్ తెయ్ వముణ్డే) నాజ్జొల్లుకిఱవ నెక్కియ వేటో రాశ్రయణీయతత్వముణ్డో. ఈశ్వరోహ మెన్జిఱుప్పరుణ్డో నాలుమాశ్రయణీయనుమాయ్, ప్రాప్తనుమాయిరుప్పా వేరొరువనిత్తై. “యేవ్యన్యదేవతాభక్తాః” ఎన్ఱు అన్యరాకవితే అవజ్జొల్లుమ్బొదు జ్జొల్లు వతు. (ఓర్ తెయ్ వం) కడైకుట్టయ నాయ్ చ్చిఱుదుపోతైకుగ ప్పొలియా య్ నిన్ఱు పిన్దై వివేకిత్తాల్ కక్కికలావతు మొన్ఱుమిన్దై. (ఉణ్డే) ఇవనో డుసమానరాయిరుప్పరుణ్డో వెన్ఱు కేక్కుక్కిఱారల్లర్ (కిం) తేపార్థమా తల్ “పట్టులకమీపావజ్జై దరుళాలళిప్పారా” రెన్ఱాల్ అవనెన్నెదిరి కళుకుగ సుప్రసిద్ధమానవర్థమెన్దిఱారాతల్, సన్పత్తివన్న మానవర్థత్తై యొరువరాలు మిన్దై యాత్మోక్తియ వొణ్ణాటితే ! (మతియిలామానిడణ్ణా ళ్) త్రిణీశతాని సహస్రాణ్యగ్నిః ఎన్దిఱపడియే ఆరాధ్యరనేక రెన్ఱుమిడం శృతి ప్రసిద్ధమున్దో వెన్న, వేదాన్దజ్ఞానమిల్లాద భాగ్యహీనరితే “చతు ర్ హేమాతారోయత్రసం పదంగచ్ఛన్తిదేవైః, అహంహిసర్వ యజ్ఞా నాంభోక్తా, ఏయజన్తిపిశ్చాదేవాః” యెన్దిఱశృతిస్మృతికళిల్ జ్ఞానమి ల్లాదవర్ గళితే; అటివుకుగ యోగ్యతైయుల్ల జన్మ త్తిలేజనిత్తు అటివుమిన్ని కేరయిరుక్కిఱ భాగ్యహీనర్ కాళ్ ! “ఆణ్ విడైయేఱ్ఱున్దర్ త్తార్ కాగ్ లానారల్లాతార్ మానిడవరల్లరెన్దెన్దన తేవైతేనే, శెక్కుణ్ మాల్ నా మంసుత్తేందారై మానిడమావైయ్యేనెన్ఱుం, అసన్నేవసభవతి యెన్ఱుం శొల్లక్కడవలితే “తత్ జ్ఞానమాజ్ఞానమతోన్యదుక్తం” ఎన్ఱుం, “తావరైయా ళ్ కేక్కువనొరువనైయే నొకుగముణ్ వే” న్ఱుంవకుత్తవిషయత్తిల్ జ్ఞా నమేజ్ఞానమావదు, అల్లాదవై అజ్ఞానసమానమ్. “విద్యాన్యాశిల్పనైపుణం

మూ.—ఉత్తిరుపోతన్బిసీర్త్త త్తొరువనె న్మణరమాట్టిర్ .

అత్తిరు మేలొన్మటయీరవ నల్లాత్తిరుయవమిల్లై.

కత్తిరినమేయ్ త్తవెన్తై కత్తిలిన్తై పణిమిసీరే. ౯.

వ్యా.—చెరుప్ప కుక్క త్తత్తక్క జ్ఞానతోపాదియితే యితరజ్ఞానం కళ్ళే , ఎక్కళుక్కటివిల్లైయాకిల్ అత్తిర్వ నీరరుళిచ్చెయ్య మాట్టిరోవెన్నూ (ఉత్తిరుపోతన్బిసీర్త్త త్తొరువనె న్మణరమాట్టిర్) నాజ్జొన్నాలుం ప్రళయం వస్తుకిట్టినపో తాశ్రయణీయరాన దేవతైకళుం నీక్కళుమోర్ పుకువా చల్ తేడి త్తిటియునున్మల్లదు సర్వాధికనెరువనెన్మజ్జళ్ నెజ్జిల్ పడమా ట్టాదు, ఉక్కళుక్క ఆశ్రయణీయరాన దేవతైకళే రావణాదికణ్ణకర్ కైయ్యి లే నెరుక్కణ్ణుకూప్పిడు మన్బి తే రక్షక నొరువనెన్మజ్జ జెన్జ్జి లేపడువ దెన్మ మామ్. (ఒరువనెన్మణరమాట్టిర్) దేవతా న్తరజ్జలై యారాధిక్కిట నీక్క తాపద్దైకళొత్తిన్దపోదు అవర్ కళోపాది యివను మొరువనెన్మ బుద్ధిప ణ్ణమాట్టికోళ్. అపునరావృత్తిలక్షణ మోక్షత్తైత్తటుమవన్ పక్కల్ తుద్రఫలప్రదరాన దేవతైకళే పక్కల్ పణ్నినవాదరముమిన్బి క్కేయిరు క్కిటతితే! సంసారికళే మదికేడు (అత్తిరు మేలొన్మటయీర్) అత్తిరుమ్- అటుది, అటియామైక్కడి అభిధానవృత్తికుక్క మేల్ పడ తాత్పర్యవృత్తి యటికిటిలికోళ్ . “వచసాంవాచ్యముత్తమం, వేదేశ్వసర్వైరహమేవవే ద్యః, నారాయణాత్పరోదేవోన భూతోనభవిష్యతి। ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహం” ఎన్మక్కడవతితే. (అవనల్లాల్ తెయవ మిల్లై) అవనైయొత్తిన్ద దేవతైకళుడైయసద్భావత్తై యిల్లైయెన్బితారల్లర్. ఈశ్వరనుక్క ప్రకారమాయ్కొణ్ణు అద్దేవతైకళుముళేర్, ఆశ్రయణీయ రల్లతెన్బితార్. అవనెన్మ మేల్ చొల్లుకిట కృష్ణనైనినైక్కిటార్. “అవ నెన్మ” నీరరుళిచ్చెయ్ కిటవనై యిన్నా నెన్మవిశేషీయీర్ నాజ్జతాశ్రయి క్క వెన్టార్ కళే (కత్తిరినమేయ్ త్తవెన్తై కత్తిలిన్తై పణిమిసీరే) ఎన్బితార్. కృష్ణనైయెన్టాదే కత్తిరినంమేయ్ త్తవెన్మదు దేవతా న్తరజ్జలైప్పలే దురా రాధ్యనన్నికే సర్వసులభనెజ్జైక్కాక, పశుమేయ్ కై “అయర్ వరు మమరర్ కళదిపది” యాయరున్దతోచొక్కమ్ కన్మమేయ్ కై యిలేయా

వ్యా.—యత్తు తిరువుళ్ళముకన్ది టుప్పదు; స్వరక్షణ త్తిలేకుఁడైయని
 న్నార్ పక్కలి.లేయిఁతే! తిరువుళ్ళన్ముణ్ణియిరుప్పదు. “పచునిఁడై మేయ్ ప్పక త్తి”
 ఎన్నిటపడియే పశుమేయ్ కైగయుకప్పు. కన్దు మేయ్ క్కుమిడ త్తి లినిద కన్దిరు
 క్కుం. (కన్ది) కన్దు (ఎదై) నానక పట్టతుఁడైయిలే నీజ్జళకప్పడప్పారుఁడోళ్
 (కట్టలిఁడై పణిమిసీఁతే) అచ్చయలుకుగ తోన్ది “నుఁడై న్దాస్యము పాగతః”
 ఎన్నిటపడియే నా తిరువడికళిలేవిఱ్ఱున్దతు; నీజ్జళువప్పడియేయాశ్రయి
 యుఁడోళ్. తాళిటియనాయ్ నిన్దునిలైయిలే తనై యాశ్రయిత్తారై
 పోటిఱుప్పికుగ మవనై యాశ్రయియఁడోళ్. యయాత్, ఇన్ద్రినోడొక్క ప
 కాసన త్తిలే యిరున్దవళవిలే “కర్కభూమియిల్ పుణ్యకృత్తుకగ తాయ్ పో
 రువరారో” వెన్న అసత్యజ్ఞొల్లలాకా తెన్దుంనినై వాలే “నావ గ్రికిఱు
 నాళిలెనై చ్చొల్లువర్క తేన్న” ఏకాసన త్తిలేయిరున్దతు పారామైయాలే
 “ఆత్మప్రశంసైపణ్ణినాయ్” న్దు “ధ్వంస” యెన్దుతలై కీళ్ ప్పడ త్తలినా నెన్దు
 డొయిరున్దతు. వేదోపబృహ్మణార్థమాక ప్రప్యత్తమాన మహాభారత త్తిలి
 న్నవేదార్థజ్ఞొల్లుకిఱుదెన్దు కుఁడైప్పట్టిరుకుగ మాకైయా లవ న్దనై యా
 శ్రయణీయ నెన్దు మివ్వర్థజ్ఞొల్లుకిఱు తెన్దురుళిచ్చెయ్ దార్.

పత్తాంపాట్టు.—అ॥(నాట్టినాణ్) “తణ్ణుత్తాయ్ మాలై మార్ ప” నెన్నిట
 దేశవిప్రకృష్టన్దిర రామావతార త్తై యటుళిచ్చెయ్ తీర్. అనన్తరం అదిలుం
 సులభమానకృష్టావతార త్తైయటుళిచ్చెయ్ తీర్ “అన్దరామావతారత్తోడు
 కృష్టావతారత్తోడు వాళియిన్ది కేగ ఇరెన్దు మొకుం పిర్ పాడరాన వెజ్జళు
 కేగ న్న” దేశకాలత్తాల్ వన్ద కుఁడైతీరకోయిలిలేవన్దు పెరియ పెరుమాళ్
 కణ్ వళర్ న్దుటుళుకిఱార్, అజ్జే యాశ్రయియఁడోళ్; అవరై యొత్తియ
 మోఁడార్థమాక మారుదేవతైయై యాశ్రయికైగ యావతు, మిడియన్,
 అశ్రీవాళలిలే విశ్వర్యంవేజ్జేయిరుప్పారో పాదికణ్డికోళ్! ఎన్నిఱార్.

వ్యా.—(నాట్టినాణ్) సత్వప్రచురరాయ్ తనై పన్ది మళవుడై యా
 రన్ది కేగ యిరుకుం రజస్తమప్రచురర్ కుగ దేవతైకతై నాట్టినాణ్. అతు
 కగడితన్నరశుపోలే స్వతన్త్రీమాయ్ మూలై యడియే తిరియప్పక్క వాఁతే
 స్వగుణానుకూలమాక దేవతైకతై యాశ్రయిప్పిత్తు “పనై చేతనరితేనమ్

మూ. — నాట్టి నాన్ తేయవ మెళ్ళుం నల్లదోరలుల్

తన్నాలే । కాట్టి నాన్ తిరువరళ్ళ

వ్యా. — వాళియటిన్దు నమ్మై ప్పశ్రితికిఱార్ కళే” స్తుంనినై వాలే యా
యేన్దు దేవతైకలై నాట్టిన్దు. (నాట్టి నాన్) ఉపఘ్నుత్తై ప్పెఱాదకొడిపోలే
యాన్దు, ఈశ్వరనుడైయ వాళ్ళభావత్తైయొఱ్ఱియ దేవతైకళుడైయ
సత్తాదిక భిరుప్పతు; శుల్లికార్ ల నాట్టి నాన్ పోలే యిరుక్కిఱ తాయేన్దు.
“నిలుత్తి నాన్తైయవళ్ళలొక” వెన్వక్కడవతిఱే (తేయవ మెళ్ళుమ్) అయ్య
నెన్దుం, ఎఱుముక్కియెన్దు మిలెన్తైయాక వా చణ్డాలమాశ్రయణియ్యై.
క్కార్ ప్పిఱ్ఱాన్ “విన్దురాన్తాభావతః” ఎన్దుం, “ఇతైయవరవరవర్ విళివళ్ళి
యడైయన్న్దనఱే” యెన్దుళ్ళొల్లక్కడవతిఱే. ముదల్ తన్దిలే యివ తై
ముముత్తు సిస్సత్తైయాక సృష్టిన్దు, పిన్నై వేదచతుస్సెయుజుగడుత్తు
విట్టాల్ గుణానుకూలమాక దేవతైయైయాశ్రయిన్దు అవైత్తినుడైయ స్వ
భావళ్ళలైయుఁతన్ వాళియైయునుటిన్దు నమ్మక్క లిలేవటుకిఱిన వెన్దాయేన్దు
దేవతైకలై సృష్టిత్తడు. అతు వేకొల్ కొమ్బు మూడప్పడర్ న్దు అవర్ కళ్
పక్కలిలే ఆదర తైప్పణ్ణి తన్బక్కలిలేవై ముళ్ళిత్తై పణ్ణున్బడియాయ్ విట్టతు.
(నల్లతోరలుల్ తన్నాలే) తాన్ నినై త్తవళ్ళియే తన్నుడైయ హితమఱిన్దు
పోకాదేనోవుపట్టనవాకాదేయెన్దు కృపైపణ్ణి నానాయ్ త్తు (నల్లతోరలుల్)
ఇవైశ్రిఱినుడైయ కర్కానుగుణమాక వాతల్, ఆశ్రయానుగుణమాక వాతల్,
పణ్ణునురుళ్ పోలన్దియే “కృపయా కేవల” మెన్దిఱపడియే యివైత్తిదుర్గ
తిమైక్కణ్డు పణ్ణునురుళ్, ఇవర్ కళ్ తన్దామ్దనైయైయటిన్దు అనుసన్దిత్తు
అతుక్కనుతవిక్క పునుటియోదే యిటుక్కచ్చెయే తే పణ్ణునుటుళితే ?
(నల్లతోరలుల్) ఎన్దైయాలే కీఱ్ఱ దేవతైకలై యున్దాక్క వైత్తడుం
అరుళినార్కర్య మెన్దిఱతు (అటుల్ తన్నాలే కాట్టి నాన్ తిరువరళ్ళమ్) చిల
రెక్కళుక్క కాట్ట వేణు మెన్న కాట్టుకైయన్దియే ములైక్కడుప్పతీర త్తై
యిలే పీచ్చువారై పోలే తణ్ణెన్దా మైయాలే కాట్టి నానాయ్ త్తు. ఇరున్దకి
ఱిచ్చిలైయోడే రత్నత్తై క్కొడుప్పారై పోలే కోయిలోడే కూడవాయ్ త్తు
తన్నైక్కాట్టికొగడుత్తతు. ఇవర్ కళ్దోడు, యివర్ కళాశ్రయిక్కిఱదేవ

మూ. — ముయ్యపవర్ కుర య్యుంవణ్ణం । కేట్టిరేనంబిమీర్
కాళ్ కెరుడవాకననున్నిర్ కక । చేట్టెతకావడి
యకత్తు చేల్ వంపార్ త్తిరుక్కిన్న్దీరే॥ ౧౦.

వ్యా. — తై కళోడు వాళియత్త తన్దాంనిలైన్దై యుణర్ న్దు రక్ష కాపే
తైయుణ్ణానవన్దు నామటియోమాక వొణ్ణాదెన్దు రక్షక నానతనై ఎ సన్ని
హితనాకిరైత్తాక. ఇతు తానార్ కైన్నిల్. (ఉయ్యపవరు) ఉజ్జీవిప్పో మె
న్బారెల్లారు మొమక మాయ్త్తు. “ఇవకానిక్కిలిలేయొదుళ్ళో” మెన్నామై
యేవేణ్ణవతు. ఇతు జ్జీవనమానవోపాది దేవతాన్తరభజనముం బద్ధకమా
తైయాలే సంసారహేతువెన్దై. (ఉయ్యుంవణ్ణమ్) దేవతాన్తరముఖ
మాక తచ్చరీరియై యారాధికైక్రయు ముజ్జీవన ప్రకారమానాలు వదు
అధికృతాధికారం, కోయిలై వన్దాశ్రయిత్తు జ్జీవికైక్ర సర్వాధికారమ్.
(కేట్టిరేనమ్బిమీర్ కాళ్) భగవద్వ్యతిరిక్తపషయలాభతాలే పూర్ణ
రాయరున్దుళ్ల నీళ్ల చివ్వర్థజేట్టికోలేయొన్దిటార్. సర్వేశ్వరక సన్నిహి
తనాయరుకక దేవతాన్తరజ్జలై యాశ్రయిత్తు అత్తాలే పూర్ణరాయరు
న్దుళ్ల నీళ్లలే కేట్టికోలేన్దుమామ్. సంసారికళానై కుర ప్పాడువారైప్పో
లేయిటుకైక్ర యాలే యుణర్తి “కేట్టిరే” ఎన్దిటార్. (కెరుడవాహననున్ని
ర్ కక) కెరుడవాహననితో? ఆశ్రయణీయక. తిరువడిక్కల్లుత్తిలే నత్త
టిక్కవిరుత్తల్, తిరువాళియై చేలియాదేవిడిత్తల్, సాత్తొల్లక్కియై
యెనకొన్దుదల్ చెయ్యమవైత్తిల్ ఒడ్డేయమైయుమితే! సర్వేశ్వరనా
కైక్ర. తన్బక్కలాళా లేశముడై యారిరున్దడత్తే కొణ్ణువన్దు కాట్టుం పరి
కరముడైయవకానిర్ కక. (నిర్ కక) వెన్దిటతు, “అశయాయదివా
రామః” ఎన్దిటపడియే అవసరప్రతీక్షనాయనిర్ కక. దేవతాన్తరజ్జల్
పక్కల్ పోమిడత్తిల్ యివనైయతిక్రమిత్తు పోక వేణ్ణుమ్బడి యివనుడైయ
ప్రత్యాసత్తియై చ్చొల్లుత్తాకవుమామ్. (శేట్టెతన్దడియకత్తుచ్చెల్వమ్బార్
టుక్కిన్న్దీరే) అశ్రీ కిక్కిచ్చితైయిలే ధనంవాజ్గవిటుక్కిరిటికోలే; అలక్కి
పక్కలైశ్వర్యత్తై ఆకాంక్షిటిటిక్కిరిటికోలే. ఇతరదేవతైకలై ఆశ్రయిత్తు
మోక్షంపెరవిటుకైక్ర యాకిటవితు అశ్రీపక్కలైశ్వర్యంవేణ్ణిటుకైక్ర

మూ.—ఒరువిల్లాలోడు మున్నీరడైత్తు

వ్యా.—యితే.. బద్ధకమాయ్ తుద్రమానఫలజ్జలై తరుం దేవతైకలై
యాశ్రయిత్తు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షతై లభికగప్పోమో, అవణనై
కూత్తై వేణ్ణుకిఱదు కొలై కగఱుతియితే. అప్పడియే యివర్ కళే మతిమైన్
యఱుక్కై-యితే. రజస్తనఃప్రచురరై యాశ్రయిత్తు నిశ్యసత్వస్థర్ పెరుం
పేరిణ్ణి యెర్గనే పెరుమ్బడి. భగవత్ప్రవణరానవర్ కళే దేవతాస్తరజ్జలై
తృణీకరిత్తితేయిఱుప్పతు. రుద్రనుం దేవియుమ్బొకానిర్ కగఱ భగవత్ప్ర
వణనాయరుప్పా నొరువక అవర్ కలైయనాదరిత్తు తకవస్త్రుత్తై కుత్తినా
నెన్దైనినైప్పతు.॥

పదినోతామ్పట్టు.—అ॥ (ఒరువిల్లాల్) ఇప్పడి సొలభ్యకాష్టయై
యుపదేశికగచ్చై తేయుం అవికృతరాయరుకిఱఱ సంసారికలైకుఱఱిత్తు
నానాశ్రయణీయనాకచ్చొన్న చక్రవర్తితిరుమకక విర్ పాడర్ కుఱ తవ
విణ్ణేవన్దు కణ్ వళర్ న్దులుళానిర్ కగఱ భాగ్యహానయాలే తిరునామనీణ్ణి
చ్చొన్ణి పిఱ్ఱికగమాట్టాలే కాలత్తై వ్యర్థమేసోకుఱ కిటికోళేయెన్దు ఇ
న్నాతాకిఱార్.

వ్యా.—(ఒరువిల్లాల్) కైక్కెట్టి తొరువిల్లాలేయామ్తు కడలై
యడైత్తు; అతుకగడియెన్నెన్దిల్; సముద్రత్తైయన్దిత్తు వళివేణ్ణికిఱడన్ద
విడత్తిలేవన్దు ముఖిణ్ణాట్టుత్తిలై; ఇతునన్దుణత్తుకుఱ ముఖిణ్ణాట్టుమతా యిరు
న్దతిలై. “చాపమానయసామిత్రే” యెన్దు “కొణ్ణువాతకాగనై” యెన్దు
కైయ్యిలేవిలైవాణ్ణి యవ్విణ్ణా లేదికళే పకగల్ తణ్ణిళిప్పణ్ణినాలుం పణ్ణా
దవాశీ విషోపమమాన వమ్బుకలైవిట్టార్. (ఓర్లుమున్నీర్) కడలినుడైయ
స్వాభావికమానవేగత్తై చొల్లుకిఱదన్దు; కయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్దవీరవుత్తై
మైకణ్ణు కీళ్ నాణ్ కొణ్ణు మేల్ మణ్ణెటిన్దు కొన్దళిత్తపడియై చొల్లుకిఱతు.
ఇతుతా నార్తికిఱఱుమతన్నే. అమ్బుకిఱ రజ్జుమతితే. ఉపాధ్యాయర్
కైయ్యిల్ కచైకణ్ణు శిరుద్రజైకళే కాలిలేవిల్లుమాప్పోలే తిరువడికళళవుం
వన్దు వెళ్ళజోగత్తదాయ్తు. “సముద్రస్యతతఃకృద్ధో రామోరక్తాన్తలో
చనః” ఎన్దకగడవతితే. (అడైత్తు) నాలిరణ్ణమ్బువిట్టవాలే ముకజాగట్టి

మూ.—లకణ్ణళుయ్య । చెరువిలే యరక్కోకోనై
చెరువినజ్జేవకనార్ ।

వ్యా.—ముదుకెడుత్తుక్కొడు త్తవాతేయితన్నే లేయాయ్ త్తజైకట్టిత్తు;
అకైయార్ కల్లాలన్దు కడలైయడై త్తతు;విల్లాలెన్దై. ఇన్దనన్డాకిల్, ఇట్టివిట్టి
మలైకళెల్లొమాడ్తన్దుపోయడై త్తదాయ్ తలైకట్టాతు (ఉలకణ్ణళుయ్య)
పాతాళం, భూమి, అస్తరిక్షం, స్వర్గం, ఇవ్వులకణ్ణళుయ్య, రావణనుడైయ
వరబలన్దై లేయివ్వులకణ్ణళెల్లొమఃక్షిన్దితే కిడన్దుతు. “నయన్దవ్యంనదాతవ్యం
నభోక్తవ్యంకథన్దు” ఎన్దు యజ్ఞగ్ధైవిలకిరయం, అమ్బాలేయిన్దా
దికళైజయిత్తుం, బహుముఖమాకనలిన్దా. అవనై యత్తిత్తపిన్బాయ్త్తు
లోకణ్ణళుజ్జీవిత్తుతు. అన్దనన్దియే “సేతున్ద్రప్త్యాసముద్రస్య” ఎన్దిజపడియే
అశున్దరానవర కళుమిత్తైదర్శిత్తు శున్దరాన్బుడియడైత్తెన్దు కిడ్డొడేహట్టివు
మామ్. (శెరువిలే) మాయాన్బుగత్తైక్కాట్టి రాజపుత్రకళైయకత్తి
త్తిజన్దు కిడన్దవాశలిలే నాయ్పపకిటుమాప్పిలే తనియిటుప్పిలేవన్దు పిటి
త్తకోణ్డొ ప్పయ్యలైప్పొలన్దియే, పత్తున్బుత్తైకయన్దత్తిలే. (అరక్కో
కోనై) నాన్ రాక్షసరాజావెన్దు తన్దరికరత్తైప్పొర్తు అభిమానిత్తిరున్ద
వనై. తానన్దవక్రమన్బుణ్ణునశవన్దియే దుర్వర్తత్తుక్కడైయ వొదుక్కు నిట్ట
లాయిరున్దవనై. (శెరిన్ది) అవణ్కణ్ముకప్పే పరికరభూతరైయత్తిత్తు,
వ్రజకళైయత్తిత్తు, తన్దలై త్తతైయిలేపురళన్దగ్గణ్డై కాణ్పారిలైయా
న్బుడియిరుక్కొ డ్దాన్దాన్బుడియో రోతలైయాకవఱున్దితే! యవనై
యత్తియచ్చేయ్తతు. “గచ్ఛానుజానామి” (నజ్జేవకనార్) ఈశ్వర
త్వన్దాలే శేవకనారెన్దితారల్లర్; శేవకవాళియాలే; అదాకిటదు, కైయి
లకైరకున్ శేవికున్ వవనెన్దై. అతాకిటతు, ఓరజ్జులిక్కు త్తానుళ్లత
నైయు మివనైసేవికై. తాయ్తలైయన్దిన్దిన్ది విత్తొత్తున్ద తలైవ
నితే. అనన్బుగత్తకళాన సంవిరోధివర్తత్తైప్పిరాట్టియోత్తై సంక్లేషవిరోధియై
ప్పొక్కినాప్పిలేపోక్కు మాణ్పిల్చైయెన్దుతల్. ఎల్లొరున్ దజ్జమాన
పిరాట్టిక్కు తవుకైయాలే నమక్కుతపినానెన్దు ఎల్లొరున్ జ్జొల్లలాన్బు
డియిటుకైయాలే నజ్జేవకనారెన్దుతల్. నజ్జేయ్యర్ ఇప్పొత్తైక్కేట్టవన్దు

మూ.—మటువియ పెరియకోయిల్ మతిట్టిరువరజ్జ

మెన్నా । కటువిలేతిరువిలాళీర్

వ్యా.—తమ్మి లే యనుసద్దిత్తు పోక్కాకరగ వారు శేవకను మొరు (స్త్రీ)
 యుంవివాదన్బుణ్ణినవళవిలేయవనుక్క వల్ శొన్న వార్తెయై కేట్టు విద్దరా
 నవ వార్తెయై యనుసద్దిప్పతు; అతాకిటతు, పిణ్ణినవళవిలే వున్నాలెనై ఎ
 యెజ్జాయ్లాం, యెఱ్ఱుళ్ళం, పేదెళ్ళమఱ్ఱో శామన్దనార్ పుత్తిరజ్జ
 ట్టితెన్జాళ్. భట్టరై యాశ్రయిత్త శోళిశిఖామణి పల్లవరాయరుగ
 “రామలక్ష్మణగుప్తాసా” ఎన్నిట శ్లోక త్తెయరుళిచ్చెయ్తు కడర్ కత్తై
 యిల్ వత్తియైనినై త్టిటు మెన్దటళిచ్చెయ్ద త్తెయనుసద్దిప్పతు. అత్తై కూర్
 డ కేట్టిటున్ద నజ్జియ్యరుం, పిల్లై పిట్టుప్పత్తెయరుం, శ్రీగోవర్ధనదాసరు
 మాకవితురుగ చేర్ ద్దిరున్ద తెన్డు “ఇవైతునై మఱియెన్దెన్జె” ఎన్నిట
 పాట్టై యనుసద్దిత్తార్ కళ్. ఆకవనన్యగతికళాన నమకుత్తజ్జం చక్ర
 వర్తిత్తిరుమకనెన్దై. (శేవక నార్ మరువియ పెరియకోయిల్) రావణ
 వధంపణ్ణి వినైయదీరి పిన్బు అవతారత్తిల్ పిర్ ప్పాడరుగ ముదవుకై
 కాకవామ్తు కోయిలిలేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటదు. రేఘన్తమాక
 చ్చొల్లిత్తు పూజ్యవాదియన్దు, శేవకదీరిలుత్తెప్పెచ్చొల్లుత్తు (మటువియ)
 తిరువుళ్లంపొరిన్దు నిత్యవాసమ్మణ్డుం దేశమ్. పరవ్యూహవిభవజ్జళిదీ
 కాట్టిల్ కోయిలిల్ పాటు త్తజ్జొల్లుకిటదు (పెరియకోయిల్) కోయిలిల్
 వలప్పెన్దెన్దై త్తన్దు “రాజావిష్టడత్తేయిటున్దు నినైప్పిట్టానెన్జాల్ పినై
 యవన్దన్జాలుం మాదీరినినైప్పిడవొన్నాతా యిరుకుగమ్ దేశగౌరవత్తై
 ప్పదీరిచ్చొల్లుకిటదు; అదావదు, సంసారికళే కార్యంపిఱర్ కైరయ్యతితే.
 “దేశోయంసర్వకామధుక్, విష్ణోరాయతనంమహత్” (మదిట్టిరువరజ్జమ్)
 కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటవివరుడైయ సామమార్యత్తైక్కణ్ణి వేన్జాతపడి మది
 లైయుడైత్తాయిటుకై; యివ్వన్దు విజ్జోర్ మైయటిన్దిటుకుం తిరుమజ్జైయా
 ధ్వార్ పోల్ వారిట్టమదిళితే (ఎన్నా) ఉడమ్బు సోవవేన్జా, ఓరుత్తి
 మాత్రమేయమైయుమ్. అవరుడైయగుణచేష్టితజ్జలైపదీరిన తిరునామం
 వేన్జా, దేశస్పర్శియానతిరునామమేయమైయుం (కటువిలేతిరువిలాళీర్)

మూ. — కాలతైకక్రికిన్న్రే ౧౧. నమనుముత్రికలను మ్పేళ

వ్యా. — సుకరమాయిలుకక నీజ్జళనాదరికిక అదుగర్భత్తిలుంభగవతక
టాకుమిల్లామైయితే “జాయమానంహిపురుషంయంపశ్యేన్మధుసూదనః”
యెన్దిటపడియే గర్భవాససమయత్తిల్ దయనీయతైయైకకణ్ణు కుళిర
నొకువతొరునోకుణ్ణు, అదివనుకుభగవత్పావణ్యమాకిటసమ్పత్తు
కకడి; అదువుంపెరాతవర్కళాకాదే నీజ్జళెన్దిటార్. “కరువరజ్జత్తుల్
కిడన్దుకైతొమ్మితేకణ్ణేనెన్దుం, కరుకోట్టియుల్ కిడన్దు కైతొమ్మితే
కణ్ణేనెన్దుజ్జొల్లకకడవదితే (కాలతైకక్రికిన్న్రే) “విచిత్రాదేహ
సమ్పత్తిరీశ్వరాయనివేదితుం” ఎన్దిటభగవత్సమాశ్రయణత్తుకు కణ్ణకాల
తైవ్యర్థమేపోకుకిటికోలే. కాలకృతపరిణామమిన్దాదదేశత్తినిన్దు మిన్దే
వన్దుకిడకనీజ్జల్ వ్యర్థమేపోకువదే. నిత్యసూరికల్ నిత్యానుభవమ్పణ్ణా
నిరకఅత్తైవిట్టుజ్జళుడైయ వవసరమ్బార్ తుకిడకనీజ్జల్ కాలతైవ్యర్థమే
పోకువదే; నిత్యసూరికశనుభవ ముజ్జళుకువేణుమెన్దు అదుసాత్తికై
కక విజ్జేశిరమంశెయ్వికై కువన్దు కిడకనీజ్జ శన్యపరరాయ్ తిటికి
టికోలే? యెన్దిటార్.

పన్నిరణ్ణామ్మాట్టు. — అ॥ (నమనుం) “వాయాలేతిరునాను తై
చ్చొల్లచ్చొన్న్రే; ఎక్కల్ పాపత్తాలే బహుజల్పమ్పణ్ణుకుమరాకానిన్దోం; తి
రునానుజ్జొల్లశక్తరాకిటిలోం” ఎన్న. “ఆకిల్ శ్రవణమాత్రత్తిలేతిరు
నానుముత్తారకమెన్దు” ముద్గలోపాఖ్యాన ముఖత్తాలేశొల్లి యిప్పడిపట్ట
ప్రభావతైయుడైయ వనూర్కోయిలెన్దు జ్జీవికలాయరుకక దుఃఖభా
గికళావదే! ఎన్దు ఇవర్కళనర్థతైప్పొలుక మాట్టుకిటిలేనెన్దిటార్॥

వ్యా. — (నమనుంముత్రికలను మ్పేళ) పణ్ణుముద్గలనెన్బా నొరు
వక పాపప్రచురనాయ్ వత్తికిటనాళితే ధేనువై దానంపణ్ణుకిటసమ
యత్తిలే “కృష్ణాయ” ఎన్దుకొడుత్తా; పిన్సవనుడైయ మరణదైయిలే
యమభటర్ వన్దు నెటుకి యమన్సకలిలేకొణ్ణు శెల్ల యమన్దా నివనై
యెదిర్ కొణ్ణు సమ్భావిక, “ఉన్దుడైయభటరెన్నె నెటుకి కొణ్ణువర
నీసమ్భావీయానిన్దాయ; ఇతుకు హేతువెన్నెన్న” “ఉకప్రభావమవర్

మూ. — నరకిల్ నిన్జార్ కల్ కేట్ కర్ । నరక మేళువరర్

మాకుం నామజ్జళుడైయనమ్మి ।

వ్యా. — కళుమరిన్దిలర్, నీయుమరిన్దిలై; ఒరుకార్ తిరునామ తైచోవ్ న్నాయ్ కా" నెన్జు అత్తై ప్రసజ్గికర్, ఇన్జనే ప్రసక్తాను ప్రస్తక్తమాక పిత్తై నరకానుభవంపన్ణుకిటవర్ కల్ కేట్ కర్ వనన్తరమవ్విడన్దానే ప్రాప్యభూమియామ్ తైన్జు చ్చొల్లిపోరువ దొరుకడైయన్జు, అత్తై ఇన్జే శొల్లుకిటతు. (నమనుంముద్రీకలను మేళ) ముద్దలభగవాన్ "సతార్ రత్తుకు హేతువెన్నెన్జు" శొల్ల, "మున్నే తిరునామజ్జో న్నాయ్ కానెన్జు" ఇవ్వళ వాయ్ తు పిటన్దతు. యమన్దనక్కుప్పావనమాక తిరునామజ్జో న్నానల్లన్, ముద్దలజ్జేత్ కర్ వవనుపదేశిత్తానల్లన్, నారకిక తైతజై చ్చెలికర్ నలిన్దు ఇవై తు కినిపోకర్ డియెన్నెన్జు శొ న్నానల్లన్. "తిరునామజ్జో న్నానొలువన్ నరకమ్మకార్" నెన్జు తన్బదత్తుకు హానివటుకిటదోవెన్జు శొ న్నానిత్తనై. "కిన్త్వయానార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః" ఎన్దవర్ కత్తై గర్హిత్తుచ్చొ న్నానల్లన్. (నరకిల్ నిన్జార్ కల్ కేట్ కర్) పాపమ్మన్జొ కిటసమయత్తిలే యనుతపిత్తుమిన్జు ప్రాయశ్చిత్తమ్మన్జుం సమయత్తిలే కేట్టార్ కళుమల్లర్, పాపత్తినుడైయ ఫలానుభవమ్మన్జుకిటవళవిలే యాయ్ తు కేట్టదు; అపోదుతానుంసమిత్పాణికళాయ్ కేట్టవర్ కళుమల్లర్. ప్రాసజ్గికమాక తిరునామజ్జో విప్పట్టవత్తనై. పాపమ్మన్జుకిట వళవిలే ప్రాసజ్గికమాకవుమొరుత్తర్ తిరునామజ్జో న్నారిలైయో; అపోదుకేళా తొళివా నెన్నెన్న; అపోదువిషయప్రావణ్యత్తాల్ వన్ద శెరుకార్ లే చెవిప్పడాదు, ఇపోదు దుఃఖానుభవమ్మన్జుకిటవళవాయ్, "అరోఒరునల్ వాత్తైచ్చొల్లువా" రెన్జుం దశైయాకైయా లే శెవిప్పడుమ్. (నరక మేళువరర్ మాకుం) అన్దనరకన్దానేభోగభూమియోడొత్తదు; మాటినినైప్పిడుమత్త నైయితే వేణ్ణువదు. "విభీషణవిధేయంహిలజై శ్వర్యమిదంకృతం" ఎన్ది అపడియే "రావణసమ్మన్దత్తా లేదుప్పక్రీతికళుకు స్థానమానలజై యై సాత్వికరుగ్ధాన మాకి కొడుత్తాపోలే. "ఇప్పడినరకన్దానే స్వర్గమామ్మడిపణ్ణుకిటదునామియో" వెన్బిల్ (నామజ్జళే) తిరునామప్రభావత్తా లే వన్దదాయ్ తు (నామజ్జళుడైయనమ్మి) ఇత్తిరునామజ్జళైయడైయ

మూ.—అవనతూరరజ్జ మెన్జా తయర్ తువీళ్ న్దళియుమాన్దర్ ।

కవలైయుల్ పడుకిన్జా రె న్దదనుకే-కవర్ కిన్జేనే॥ ౧౨.

వ్యా.—నాకై యా లేపుళ్ళల నాయరుళ్ళుమవన్. ఎల్లాన నైకళు న్దనై
 వ్పద్రీపెట వేణ్ణుళ్ళుడియరుళ్ళుమవనుళ్ళు మేత్తరుణ్ణువణ్ణిక్కిడుక్క వర్త్ర
 యాయ్ త్తు త్తిరునామమిరుప్పదు “దేవో నామ సహస్రవాన్” “పేరా
 యిరజొగ్గణ్డోర్ పీడుడైయ” నెన్జుళ్ళొల్లక్క డవదితే “నారణ్ తన్ను
 వైనరకంపుకాళే” “నారాయణశబ్దమాత్రం” (అవనతూరరజ్జ మెన్జాదు)
 ఇప్పడిపూర్ణ నానవన్ నిత్యవాసమ్మణ్ణుందేశం కోయిలెన్జు మివ్వళపు
 కిడి రివనుకు నేద్రీ. నేద్రీయల్పమాయ్ ఫలజ్జన త్తిటుక్కచ్చైదేయుం
 ఇత్తై చ్చొల్లవొట్టాదపాపత్తి జ్జనమిరున్దపడియెన్. ఇప్పడితిరునామ జ్జొ
 ల్లువారటుకిటుక్కలాకా దెన్బారుమవర్ కవైనాట్టినిన్జుం పోకత్తురత్తువా
 రుం, తిరునామజ్జొన్జుదువేహేతువాక హింసిప్పారుమాయితే? సంసా
 రమిరుప్పదు. ఒరువనుడైయ వన్దిమసమయత్తిలే తిరుమన్ద్రైత్తైయుపదే
 శిత్తు “ఇత్తైచ్చొల్లా” యెన్నా “అమాకిల్ చ్చొల్లిప్పార్ కిరేతే నెన్జిత్తై
 యే యనేకమురుచ్చొల్లి యదు తనై చ్చొల్లాదేచెరీపుపోనాన్. ఇరణ్ణుమ
 తురమై త్తిటుక్కచ్చైయదేయుజ్జొల్లవొట్టు త్తిలైయితేపాపఫలం (అయర్
 తువీళ్ న్ద) వకుత్తవన్దిరునామత్తై విన్కరిత్తువిషయప్రవణరాయ్ కొగ్
 గ్గుతలైకీళ్ దాకవిక్కున్దు. “మటన్దేనునై మున్న మెన్జుం” “యన్సుహళా
 ర్తంతుణంవాపి” ఎన్జుళ్ళొల్లక్క డవదితే (అళియమాన్దర్) తిరునామజ్జొ
 ల్లుకైకుగ్గ యోగ్యమాననాకుగ్గ ప్పడైత్తవర్ అన్దమనుష్యర్, “తాము
 శరే” ఎన్దిటపాట్టైయుం, “నావాయిలుణ్డే” ఎన్దిటపాట్టైయుజ్జొల్లిక్కిళ్
 వదు. (కవలైయుల్ పడుకిన్జా రెన్జు) దుఃఖత్తైయకప్పదువదేఎన్జు (అదనుకే-
 కవర్ కిన్జేనే) అదనుకే-క్లేశప్పడానిన్జే నెన్దిటార్. సుఖదూపరాయ్ తిరు
 నామస్పర్శత్తాలే యానన్దనిర్భరరాయరుకైకుగ్గ యోగ్యరానవర్ కళే
 దుఃఖభాగికళావతే యెన్దితే? యివర్ క్లేశప్పదుకిటదు. అవధారణత్తాలే
 ఇనకుగ్గత్తెతల్, ఇనకుగ్గమ్మిరరుగ్గజ్జైదల్ చెయ్యివొణ్ణాదపడి సం
 సారికల్ దుఃఖమెనకాగ్గద్రీపొకిటదిలై యెన్దిటార్. (కవలై) తున్నమ్॥

మూ.—ఎటియునీర్ వెటికొళ్ళే వేలై మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం ।

వెటికొళ్ళే పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేమీర్ ।

పదిమూట్రామ్బాట్టు.—అ॥ (ఎటియునీర్) సంసారికలై నోక్కిహి తజ్జొల్లుకై త్తానవర్ కళుక్క సహ్యమానవాతే ఇవర్ కళ్ళే దుష్ప్రకృతిక లైన్దు పారాదేమర్లతియై ప్పార్తుస్వగతమాక వివర్ కళ్ళే స్వరూపం భగ వదధీనమా యిరుమక్కప్పడియై యటిన్దిలర్ కళేయాకిలు మోరుపాధి యాలన్దియేవాయాలే తిరువరణ్ణ మెన్బార్ కళాకిల్ సంసారంకామ్మెల్లూ న్దుప్పొమాకాదేయన్దితార్ ॥

వ్యా.—(ఎటియునీరిత్యాది) ఎటియానిన్దుల్లనీజైయుడైత్తాయ్ అసాధారణమాన గన్ధత్తైయుడైత్తాన కడల్ చూత్తప్పట్ట మహాపృథివియి లుళ్లచేతనవర్గమడక్కలుమ్. (ఎటియునీరెష్టదు) త్రిపాద్విభూతియిలే యస భూచితమాకవిరుక్తైళ్ళు యోగ్యరానచేతనర్ “వెళ్లత్తిడప్పట్టనటియినమ్బొ తే” ఎన్నిటపడియే తుమభితమాననీర్ వెళ్లత్తుక్కుళ్ళేయిటుక్కిరటసజ్జోచం తోమీత్తుకైకాక (వెటికొళ్ళేవేలై) యెన్దుమ-శాత్తినత్తిరుత్తుడాయైక పరిమళత్తైయనుభవికైక్కుక్కు యోగ్యరానచేతనర్ సముద్రత్తినుడైయ దుర్గన్ధత్తుక్కిరలక్కాయిరుక్కిరటవనర్ధన్తోమీత్తుకైకాక. (మానిలం) పళ్ళా శతోక్కిటివిస్తీజైయానపృథివి. (ఉయిర్ కళ్ళే) దేహసమ్బన్ధమన్త్రాల్ శ్రీకా స్తుభమ్బొలే ఈశ్వరనుక్కుక్కు ప్రియవిషయమానవస్తుకిడిరెన్దై. (ఎల్లామ్) స్వాతన్త్ర్యత్తైముడియ నడత్తక్కడవదాన దేవవర్గత్తోడు అవర్ కళుక్కుక్కు డిమక్కళాన మనుష్యవర్గత్తోడువాళియట సకలచేతనరుం, (వెటి కొళ్ళే పూన్దుళపమాలై విణ్ణవర్ కోనైయేమీర్) పరిమళత్తైయుం, శెవ్వియై యుముడైత్తాన తిరుత్తుడాయ్మాలైయాలే యలజ్కృతనాయిరుక్కుక్కు మిరుప్పక్కతోమీత్తు నిత్యసూరికళేమీత్తుమాప్పొలే యివర్ కళైయుమేమీర్ వాయ్త్తుకణ్ణతు. “విచిత్రాదేహసమ్బత్తి” యితే. “సృష్టస్త్వంవనవా సాయ” వెన్దిలైయపెరుమాలైప్పొలే సంసారికలైయుం ముతలిలేసృష్టి త్తు తన్నైయనుభవికైక్కుక్కాక వాయ్త్తు. ఇతుజ్ఞానప్రధానర్ పెలు మ్మేతాయిరున్దుతు; అత్తనైయటివిల్లాత తుద్రసంసారికళుక్కుక్కు క్కిట్టుమో

మూ. — అటివిలామనిశ రెల్లా మరణమెన్మణ్ణిప్పరాకిల్.

పొటియిల్ వాళ్ నరక మెల్లాం పుల్లెత్తం తొళ్ళి

యునున్జే|| ౧౩. వణ్ణినమురలుజ్జోతై

వ్యా. — వెన్మంశ జైక్రయి లే మేటిచ్చొల్లుకిటతు. (అటివిలామనిశ రెల్లా మరణమెన్మణ్ణిప్పరాకిల్) మనుష్యజన్మ త్తిలే పిజన్దునైత్తు అటివన్మిక్కే యిఱున్దార్ కళాకిలుం తిరువరణ్ణప్రావణ్యం వేణ్ణా, ఉక్తిమాత్రమేయమై యుం. (అకిలే) న్మతు, పాపప్రచుర ర్కతు తానుం సిద్ధియాతెన్జై. (పొటియిల్ వాళ్ నరకం) ఇన్దియన్మళుళ్ళు కుడిమాకకళావోవ ర్తిక్కి జలీలావిభూతి, ఎల్లావవన్జైయిలుం తప్పాతపడి తన్మక్కలి లేయకప్పడు త్తి కొళ్ళువతాకై యాలే (పొటి) యన్దిన్దియన్మలై చ్చొల్లుకిటతు (నరక) మెన్మ అవి వేకికళుకు నరకం. యమతన్మిల్; అటివున్జై యారు నరకం. సంసారం. “నన్నువజ్జువక నరకం నానడై త” లెన్మక్కడవతిటే. (ఎల్లామ్మ లెల్లున్దొక్కియునున్నే) లీలావిభూతికట్టడన్మ తరిశావోప్పొమి త్తనైయిటే.

పతి నాలామ్పాట్టు. — అ|| (వణ్ణినం) పిఱర్ ముకంపార్ త్తు చ్చొన్ది యుం, తమ్మి లేశొల్లియుం ఇప్పడి హితన్మొన్నవిడత్తిలుం అవర్ కళే విముఖరాకై యాలే యవర్ కళై వెలుత్తు అవర్ కళోన్జై సహవాసత్తాల్ వన్మన్జేశన్దిర కర్పరనికర త్తై వాయిలిడు వారైప్పో లే కోయిలై యనుభవిత్తు ఇప్పడి తన్మళుకు చ్చొల్లి ప్రాప్తమాయిఱుకక విత్తైయనాదరిప్పడే! యెన్మవర్ కళై యుపేటావచన త్తైప్పణ్ణి యివర్ పరోపదేశాన్నివృత్తరాకి తార్. ఇరుతాన్ స్వానుభవమాయిఱుకక పరోపదేశమాయ్ తలై కట్టు కిటతు. సత్తుక్కళనుభవన్జ్ఞాన మ్పిరరుక కర్తవ్యమాకకకడవతిటే.

వ్యా. — (వణ్ణినమురలుజ్జోతై) కిణ్ణిక త్తిలిత్తివార్ తిరళ్ తిరళాక విత్తియుమాపో లే మధువెల్ల త్తిలే వణ్ణుకళే తిరళ్ తిరళాక వాయ్ త్తు యిత్తి వతు. కట్టుత్తేకట్టలైయాక మధుపాన త్తైప్పణ్ణిపుకక ద్రవ్యమిరున్దిడ త్తిలిరు కక వొట్టా మైయాలుం, తక వాయ్ విడమాట్టా మైయాలుం అళ త్తైవైయ్యా నిర్దు మాయ్ త్తు. ముక్తర్ తిరళ్ తిరళాక భగవదనుభవన్మన్జి పోళ్ళుపీడాక సామగానన్మన్జి క్కళిళ్ళుమాపో లే యివ్వారిల్ తిర్యక్కుళ్ళుకళిళ్ళు వర్తిక్కు

మూ. — మయిలినమాలుజ్జోచ్చై. కొణ్డల్ మీదణవుజ్జోచ్చై
 లైకుగయిలినజూగవుజ్జోచ్చై. అణ్డర్ కోన
 మరుజ్జోచ్చై యణితిరువరక్కమెన్నా. మిణ్డర్

వ్యా. — మేడై. (మయిలినమాలుజ్జోచ్చై) వణ్ణుకళుడైయ ధ్వనియైచ్చే
 ట్టుశోలైయిన్ పశుమైయైక్కణ్ణు వర్షకాలత్తిన్ మేఘుక్కళాకనినైత్తు ఇన
 మినమాక మయిల్ కళానవై ససమ్మమనృతమ్మణ్ణానిరుగమ్. ఆలు
 దల్ - ఆడువలుం, కళిత్తలుం (కొణ్డల్ మీదణవుజ్జోచ్చై) ఇవై త్తినుడైయ
 ఆలిప్పైయు జ్జోచ్చైప్పచుమైయైయుక్కణ్ణు మేఘుక్కళానవై సముద్రమాక
 నినైత్తుక్కణ్ణు పడియానిరుగమ్ ; అన్బిక్కే - మేఘపద త్తళవుజ్జోచ్చై త్తిరు
 జ్జోచ్చై తా నొణ్ణియిరున్దపడియై చొచ్చిన్దైకవుమామ్. ఇవ్వూరిల్ పొ
 ట్టిల్ కళుం “మయిల్ మికుపొట్టి” లాయిటుక్కిఱపడి. తిరుమలైయిల్
 పొట్టిలిరుట్ చ్చియా లేపుక్కవిడముమ్మరప్పట్టవిడముం తెరియాతు; ఇవ్వూ
 రిల్ పొట్టిల్ వస్తువై వస్తవ్వున్దరమాక భ్రమిప్పికుగమ్. (కుయిలినజ్జూ
 వుజ్జోచ్చై) కీత్తచ్చొన్న వివైత్తిక్ వ్యాపారమిన్బిక్కే కుయిలినక్కళాన
 వైయిటున్దవిడత్తిలేయిటున్దు తాన్దామిటున్దప్రదేశత్తిల్ కుళిత్తియా లే అ
 మ్మోన్యవఃక్రయానిన్దన (అణ్డర్ కోనమరుజ్జోచ్చై) వణ్ణు, మయిల్, కు
 యిల్, కొణ్డల్, ఇవైన్దోపాది యివనుజ్జోచ్చై పరప్పైయుం, భోగ్య
 తైయైయుక్కణ్ణు విడమాట్టాదే కిడక్కిఱవనాయ్తు; రక్కభూతరానసం
 సారికళుకుగ ప్రాప్యమాన వోపాదిరక్షకనానవీశ్వరనుకుగం ప్రాప్య
 మాయ్ కాగణం దేశమిరుప్పతు. (అణ్డర్ కోణ్) అణ్డాన్దర్వర్తికళాన
 వర్కలై నిర్వహికైక్కాక కవెన్దుతల్, “అయర్ వరుమమరర్ కళదిపతి”
 యెన్దుతల్, పరవ్యూహ విభవస్థలక్కలైవిన్దరిత్తు నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ దేశ
 మెన్దుతల్. (శోలైయణితిరువరక్కమ్) చోలైయై యాభరణమాకవుడై
 త్తాన కోయిలెన్దుతల్, సంసారత్తు కాగభరణమాన కోయిలెన్దుతల్
 (తిరువరక్కమెన్నామిణ్డర్) అవన్ తక్కుకుక్కాకవన్దు కణ్ వళరానిరగ
 అవనిరున్దదేశత్తై వాయాలేశొల్లమాట్టాదమూర్ధర్. మూర్ధరాకిఱవర్
 కళ్ - విక్రుక్కాడటియాదవర్కళ్; అతాకిఱతు - నరకవాసం, గర్భ

మూ. — పామ్ దున్దుణ్ణుజ్జో శ్రీఱై విలకిర నాయ్ కిర డు
మిసీరే॥ ౧౪. మెయ్య రే మెయ్య నాకుం.

వ్యా. — వాసం, ముదలానవై పిడరియై పిడిత్తుక్కుణ్ణునిర్ క్క కేవలం దేహ
పోషణపర రాయరుకు మవర్ కల్. (పామ్ దున్దుణ్ణుజ్జో తై విలకిర) తిరువ
రణ్ణ మెన్నమాట్టా దేమూర్థ రాయిలుప్పార్ జీవికిర అతువళియల్లావళియే
అపహరిత్తు జీవికిరార్ కళి త్తనై. అ తై (విలకిర నాయ్ కిర డుజ్జోల్)
తణ్ణలైయుదైశిత్తువన్దు కణ్ వళర్ న్దులుళుకెఱ వుపకార తైయటియాద కృత
ఘ్నర్ జీవికిర అ జీవన తైవిలకిర యెరునాళోరు పిడిశోరిట్టవణ వాశలై
ప్పరిట్టికిర డకుం కృతజ్ఞ మాననాయ్ కిర డుజ్జోల్. ఇతుతా “యోఽ
సాధుభ్యోర్థమాదాయ సాధుభ్యస్సంప్రయచ్ఛతి | సకృత్వాస్త వమాత్మానం
సంతారయతి తావుభా” ఎన్దు నిర్వాహకరై కుర టిత్తితే! శొల్లుకిఱతు.

పదినజ్జామ్బట్టు. — అ॥ (మెయ్య రే యిత్యాది) ముతల్ మూ
న్దుపాట్టాలే స్వలాభ తైప్పేళి యనన్తర మ్మతి నోరుపాట్టాలే పరోపదేశ
మబ్బణ్ణి యతుతనై సంసారికల్ స్వీకరియ్యామెయాలే యవర్ కల్
పకల్ నిన్దు జాల్ వాణ్ణినారాయ్ నిన్దుతుక్కిళ్. ఇవర్ కళిలే యన్యత
మనాయిలున్దుళ్ళ తమ్మై పరోపదేశమబ్బణ్ణి వల్లరామ్బడి స్వవిషయత్తిల్
సంశయనివృత్తిముతలాక పరమాభక్తిపర్యన్తమాక పెరియపెరుమాళ్
తమకు నిర్దేతుకమాకప్పణ్ణిన మహిమకారతై మేల్ పత్తుపాట్టాలే
యలుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఇతితే! కృతజ్ఞరుడైయ స్వభావమిలుకిర అపడి.
“ఎన్నైత్తీమనజ్గెడుత్తాయనకెరై కే” ఎన్నానిర్పర్ కళితే. ఇప్పటి
లద్వేషమ్మిటన్దవళవిలే తాన్దమ్బడికలై యెల్లాజాట్టికుర డుకు మెన్దు,
తానారువనుళ నెన్దుటిన్దవళవిలే సంశయనివృత్తియై ప్పణ్ణివైకుర మెన్దు
మివ్వర్థతై యినకుర మద్వేషమ్మిటన్దవళవిలే కాట్టిత్తర వనుభవికరప్ప
శ్రీఱై నెన్దిఱార్.

వ్యా. — (మెయ్య రే మెయ్య నాకుమ్) ఇట్లు మెయ్యోన్దుచ్చొ
ల్లుకిఱతు పామ్ తవిర్ న్దమాత్రమాన వద్వేష తైయాయ్ తు. ఇవన్బకరలు
ళ్లతు అద్వేషమాత్రమేయానా లవన్బకరలిరుళ్ళుమ్బడి యెన్దనేయెన్దిల్,

మూ. — విదియిలావై నై పోప్పల | పొయ్యిరే పొయ్యినాకుం

వ్యా. — (మెయ్యినాకుమ్) మెయ్యానపటిమాశ్రిమముడై యార్ తిరి
త్తిలిటుక్కుక్కడవపడికలై యివన్బక్కులిలేయాయరుక్కుం. అతాకిఱతు-తన్బడి
కలైయడబ్బయివనుక్కుక్కాట్టిక్కుడుక్కుం. ఇరణ్ణిడ త్తిలుంశబ్దమెశ్రిదిటుక్క పిత
ర్థమాకిఱపడి యెళ్ళనేయెన్బిల్, గుణప్రకరణమాకై యాలుం, సనుస్తకల్యా
ణగుణాత్మకనుక్కు ఇతోరేశ్రిమాక చ్చొల్లవొణ్ణామెయాలుం, ఇమ్మాత్ర మే
పత్తాశాక రక్షికైక్కడియాన స్వాభావికసమ్బంధ ముణ్ణాకై యాలుం,
అవాప్తసనుస్తకామనాకై యాలు మిదుకుమ్ మేల్ వేణ్ణాతపడి నిరపేక్షక
నాకై యాలుం, ఇతుతా సంసారికళిలే శిలర్కు సమ్భావితమాకై
యాలే ఈశ్వరనుకోర్ రేశ్రిమల్లామెయాలుం, శబ్దత్తై నెటుక్కి యర్థ
జ్ఞొల్లుకిఱ్ఱోం. ఇన్నను క్కణ్ణిళివశ్రిమ మెయ్యరాయ్ ప్పటిమాటువార్
నిత్యసూరికళేయాకై యాలుం, అన్దమెయ్ సంసారికళ్ పక్కల్ సమ్భ
వీయామెయాలుం, ఇని త్తా సంసారికళ్ పక్క లుళ్ళతొణ్ణాలే పేఱా
కవేణ్ణియరుక్కుయాలూం, “మిత్రభావేనసంప్రాప్త” మెన్దిఱ ధర్మిగ్రా
హకప్రమాణత్తోడు శేరుకై యాలుం, ఇతువే అర్థమాకవేణుమ్. ఇన్ద
వద్వేషత్తై సాధనమాకకవొణ్ణాదితే, చేతననాకై యాలే. ఇన్దరుచి స్వ
రూపాన్తర్గతమాకై యాలుం, అనుభవవేలైయిలే యుళ్ళతొణ్ణాకై యా
లుం, సాధనమాకమాట్టాతు. (పొయ్యిరే పొయ్యినాకుం) మెయ్యెన్బు
పేరిడలావ తొరుపొయ్యి వ్వాశ్రయత్తిలిని యుణ్ణాకమాట్టాదెన్బు తోశ్రిది
నాల్ పినై కణ్ణిసీరోడేయామ్తు కాల్ వాఙ్మవతు. సర్వదప్తనై
నెశ్రిదియిలే కొశ్రిదిప్పార్తాల్ పళైయిలైయాకిల్ మృతనెన్బు మీళుమో
పాది “యివన్ పక్క లుజ్జీవనహేతువిలై” యెన్బిడుపాట్టోడే యాయ్తు
మీళువతు. (మెయ్యిరే మెయ్య) నెన్దిఱ వవధారణత్తాలే అద్వేషమా
త్రత్తైచ్చొల్లుకిఱతు. (పొయ్యిరే) యెన్దిఱ వవధారణం మెయ్కుక్కుప్రస
క్తమిల్లాతపొయ్యెచ్చొల్లుకిఱతు. మెయ్యెన్బుశొల్లుకిఱతు- సత్యత్తై. “సత్య
స్యసత్యం” ఎన్దిఱ విషయశ్రిమశ్రిదినివటివై. పొయ్యెన్బుశొల్లుకిఱతు
భగవద్వ్యతిరక్తమాన పదార్థంనై విషయాకరిత్తజ్ఞానత్తై. మెయ్యిరే

మూ.—పుట్ కొడి యుడై యకోమాన్ . ఉయ్యప్పో
ముణర్ వినార్ కట్ కొరువ నెన్ఱుణర్ న్దపిన్నై .

వ్యా.—మెయ్యనాయ్ పొయ్యరేపొయ్యనాయ్ పోన్దమై యెవ్విషయ
త్తిర్ క్కణ్డోమెన్ఱిల్ . (ఎన్నైప్పోల) నాన్ నెడునాళ్ తన్బక్కల్ వై
ముఖ్యబుణ్ణి పోన్దవిడ త్తిలేవన్నై కీట్టమాట్టాదేనిన్ఱాన్; అదేష్షమ్మిఱన్ద
వళవిలేమేల్ విఱ్ఱున్ద విషయీకరిన్ఱాన్. ఇవైయిరణ్డైయు మెన్బక్కలిలే
కణ్డేన్. (పితియిలావెన్నై) అవనుడై యశీలమిదువాయిలుక్క వనాది
కాలం విషయాన్తరప్రవణనాయ్ భగవద్విముఖనాయ్ పోన్ద భాగ్యహీన
నెన్ఱు మున్బిత్తన్దవిత్తపుక్కు వెలుక్కిఱ్ఱాన్. “పట్టుతేపలపకలు” మెన్ఱు
పెరిన్ద పేరిన్ద్రీకాట్టిల్ ఇత్తన్దవిత్తపు మేల్ పడుమ్బడియితే ! యెవ్విషయ
త్తిన్దైవైత్తార్ పడియిటుప్పతు. “నిన్దితస్సవసేల్లోకే స్వాత్మాప్యేనంవి
గర్హితే” ఎన్ఱక్కడవతితే. ఇప్పడిమెయ్యెన్ఱు పేరిడలావతొరు పొయ్యె
క్కణ్డవిషయీకరిక్కిఱ వన్దానాళిల్లాదానెరువనూ ! వెన్ఱిల్; (పుట్
కొడియుడై యకోమాన్) మెయ్యాన పరిమాన్ద్రీత్తైయుడైయా రనేక
రుడైయపడికలై యెరువనే శెయ్యవల్లనామ్బడిశ మైన్దా రనేకరైయుడై
యానెటువనాయ్త్తు. కొడియెన్ఱు “దాసస్సఖావాహన” మిత్త్యాదికళుక్కు
ముపలక్షణం “నివాసశయ్యేత్త్యాది” (కోమాన్) “అయర్ వరుమమరర్
కళతిపతి” యాకైయా లే మేనాణిప్పైయుడైయనా యిరుక్కుమవన్.
సమ్మన్నరాయరుక్కు మవర్ కళేయాకిలుం ధనలోభత్తా లే యెరుక్కాళు
విఱ్ఱున్దిడత్తేపోయ్ త్తేదానిర్పర్ కళాయ్త్తు; తన్దాంవన్తువై విడమాట్టా
మైయా లే. (ఉయ్యప్పోముణర్ వినార్ కట్కు) కీర్క్ ప్పొయ్యిలే వ్యవ
సితరాయ్నిన్ఱ నిలైయిల్ నిన్ఱు జాల్ వాణ్ణినా ముజ్జీవిక్కుమ్మికారమే
దోవెన్ఱుం వెళిచ్చిఱప్పడైయార్ కుక్కు. ఇత్తోళియముడియముడియపోమ్మ
ణర్ పుముణ్ణుపోలేకాణుం. “బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి” ఎన్ఱక్కడవతితే.
(ఉయ్యప్పోముణర్ వాకిఱతు) యాదృచ్చికమాకవిలైన్దతొరు సుకృతమడి
యాక “నామూర్ నాన్నిన్ఱ, నిలైయె” న్నెన్ఱుం, “మేల్ నమక్కుప్పొక్కడి
యేదె” న్నమ్మిఱ్ఱముణర్ పుణ్ణు. (ఒరువ నెన్ఱుణర్ న్దపిన్నై) ఈశ్వరమెరు

మూ. — వియ్యప్పాడలుత్తుత్తోన్ఱు వత్తకనూరరజ్జ
మన్దే॥ ౧౫. శూదనాయ్ కల్ వనాకి

వ్యా. — వనుశ నెన్ఱు వటివుపిఱన్దపిన్బు “కేవలదేహమేయన్ఱుల్లతు, దే
హతిరి క్తమా. యిరుప్పదోరాత్తావుణ్ణు, అవనుకుగ్ స్వామియామిరుప్పా
నోరీశ్వరనుముణ్డై ” వ్ఱటివుడై యార్ కుగ్. పళ్ళవింశక నాత్తావెన్ఱా
లిశై వారుణ్ణు, పడ్వింశకనీశ్వర నెన్ఱా లిశై వారిలైయితే. (వియ్యప్పాడ
లుత్తుత్తోన్ఱుం) ఈశ్వరసద్భావత్తై యిశై యాదనాళితే యివనుకుగ్
సంశయముల్లతు. తానే ప్రాప్యమెన్ఱుమిడత్తిలుం, తానే విరోధిపోకుగ్
మెన్ఱుమిడత్తిలు ముణ్డానసంశయజ్జలై యలుత్తుకొగ్ణు వన్ఱుతోన్ఱుం.
(తోన్ఱుం) ప్రకాశికుగ్మ్. ఇవనుకుగ్ సంశయనివృత్తి పణ్ణువదెన్ఱా లే
యెన్నిల్. (అత్తకన్) “శిష్యస్తేహంశాధిమాంత్యాంప్రపన్న” మెన్ఱ
వన్ఱునను కుగ్ పదేశత్తాలే సంశయత్తైయలుత్తాన్. అత్తనైయళవిల్లూ
దార్ కుగ్ అత్తకాలే సంశయత్తైయలుత్తుకొగ్ణు వన్ఱుతోన్ఱుం. “తిరుమే
నియడికళుక్కె” న్ఱుమ్, “కణ్ణవాశీగ్రల్ తనదేయులకెననిన్ఱా” నెన్ఱుళ్ళొల్లు
కిఱపడియే కణ్ణపోలే సర్వాధికవన్ఱువెన్ఱు నిర్ణయిక్కలామ్బడియితే తిరు
వడివుతానిలుప్పతు. (ఊరరజ్జమన్దే) “ఇవ్వత్తుకువారుదేశవిశేషత్తిలే
పోనాలన్ఱోవనుభవిక్కలావ” దెన్న; అతువేన్ఱా - సంసారత్తుకుగ్ లే
కోయిలిలే అనుభవిక్కలామెన్ఱితార్. పరమపదజ్గలవిరుక్కెగ్ నత్తంకో
యిలేన్నలామ్బడియామ్త్తు కోయిలిల్ నిత్యసన్నిధియిలుప్పతు.

పతినాతామ్బాట్టు. — అ॥ (శూదనాయ్) ప్రాప్యముం ప్రాపక
ముద్దానే యెన్ఱుమిడత్తిల్ సంశయత్తై యలుత్తాప్పోలే తదనన్తర భావి
యానవాదరత్తై తన్బక్కలిలే విషయానుగుణమాక ప్పిఱకుగ్మ్బడి పణ్ణి
నా నెన్ఱితార్.

వ్యా. — (శూదనాయ్ కల్ వనాకి) తమ్ముడైయ పూర్వవృత్తమ
లుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (శూదనాయ్ కల్ వనాకి) శూదావదు-పశ్యతోహర
త్వం; కళవావదు-పరద్రవ్యత్తైయెన్నదెన్ఱిలుక్కెగ్, ప్రమాణవిషయమాన
వర్థత్తైయిలైయెన్ఱై. ఇనికాష్టాపహారవృణ్ణినవనుళ్ళుం రత్నాపహారవృణ్ణిన

మూ.—త్తూర్ త్తరోడిశైన్దకాలం । మాదరార్ క
యశ్రికణెన్దుం వలైయుట్ పట్టఱున్దు వేనై ।

వ్యా.—వనుకుగం, అపహార మొత్తిటుక్క ద్రవ్యవై షవ్యత్తాలే
దోషముం నెడువాశిపట్టిటుకుమ్. చణ్ణాలద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుగం
వశిష్టద్రవ్యత్తై యపహరిత్తారుగం ద్రవ్యమొన్జానాలుం స్వాన్దళుడైయ
వై షవ్యత్తాలే దోషముం నెడువాశిపట్టిటుకుమ్. ద్రవ్యం శ్రీకాస్తుభ
మోలే ఈశ్వరనుకుగ స్పృహణియ్యమాన వాత్తద్రవ్యం; ఉడయవనుం
సర్వేశ్వరనాకైయా లే దోషత్తుక్క వధియిలై. ఆకకళవావదు-ఈశ్వరశే
షమాన వాత్తవస్తువై యెన్నదెన్దిరుక్కై. శూతావతు - పశ్యతోహర
త్వమ్. అదావదు-సద్వృత్తనాయరుప్పనొరువన్ పరశేషమాయ్కోగ
ణ్ణాత్తస్వరూపముణ్ణు, శేషియానవీశ్వరనుముణ్ణు, ధర్మాధర్మజ్ఞులుముణ్ణె
న్దిటున్దానాకిల్ “అవైయెన్జొ మ్మియ్ కాణెన్దు” అవనై విప్రలమ్భిత్తు తన్బ
డియాకిగ్కోగ్లుకై. అక వాయిల్ నినై వితువానాల్ పిన్నై యితుకుగ
వర్ధకరా యిటుప్పారోడేయితే సహవాసవృన్ణువతు. (తూర్తరోడిశైన్ద
కాలమ్) ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనైవిట్టు అప్రాప్తవిషయజ్ఞళి లతిప్రవణ
రోడే పొరున్దిపోన్దకాలమ్; ఇప్పడిపోన్దకాలత్తై స్మరిక్కెయుం కూడవ
సహ్యామా యిటుకిగ్ అదాయ్ త్తివర్కు. ఇప్పడి యనర్థపృట్టుపోన్ద
కాలత్తుకుగ త్తొకైయిల్లెకిడిర్? ఆత్తావుకుగ నిలై నిన్ద స్వరూపం వైష్ణవ
సహవాసమాయిటుక్క వనర్థహేతువానస్వభావత్తై యుడయవర్ కళో
డే కాలత్తైపోక్కు వదే? భాగవతసహవాసం భగవద్విషయత్తోడేమూట్టి
విడుమోపాతి విపరీతరుడైయ సహవాసముం విషయప్రావణ్యత్తోడేమూ
ట్టివిడుమితే. (మాదరార్ కయశ్రికణెన్దుం వలై యుట్ పట్టఱున్దు వేనై) (స్త్రీ)
కుగ్లుడైయ కయల్ పోలేస్సిగ్ధమాయిరున్దుళ్ల కణ్ణాకిజవలైయి లేయకప్ప
ట్టు కాల వాక్యమాట్టాతవెన్నై. జాతిమాత్రమేపత్తాశాక మేల్ విఱును
తోళ్ళియ జన్మవృత్తజ్జలై యారాయవటియాన్. కణ్ణినుడైయ వాకర్వక
త్వమేయటియుసుత్తనై; అక వాయ్ మయిర్ కత్తియా యిటుక్క వివనై
యొళ్ళియ తజ్జళుకుగ్ చెల్లొమై తోశ్రిత్తుప్పడియాయ్ త్తుప్పార్వతు.

మూ. — పోదరేయెన్టుశొల్లి పున్దియిరిపుకున్దు

తన్నా | లాదరమ్మెరుకవై త్త

వ్యా. — కణ్ణెన్టు పేరాయ్ వలై యినాగ ర్యమాయ్ త్తు ఫలిప్పతు. యిళు తానుంఁజుణివలై యితే! కణ్ణుకుగ్గ లే మణియుముణ్ణితే. అ త్తైప్పశ్రినివలై యెన్దిటతు. పురమ్బుకాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతపడి కణ్ణైక్కాట్టిత్తా జ్జిట్టా లే యకలనిరుగ్గం; అతుకిట్టిన వన్మభినివేశత్తోడే భోగోపకరణజ్జులైక్కొగ్గ గ్జై ధ్రిన్మవివక్ తనకుగ్గ సానీయజ్జొగ్గ పురప్పడ వేణ్ణుమ్బడియాయ్ అలి యథితణ్ మై యిటుప్పతు. ఇవ నవివేకియాకైయాలే యకవాయూ రాయమాట్టాతే య్తున్ది సోవుపదానిరుగ్గమ్. (వలైయట్ పుట్టక్కున్దు వేనై) మీణ్ణుకాల్ వాఙ్గవొణ్ణాతు, అతుతన్ని లనుభావ్యమొన్మిన్మై, కిడన్దుణ్ణాకుగ్గ మిత్తనై. విషయప్రావణ్యత్తాల్ సిద్ధిత్తదాయ్ త్తదు జ్జేశ మాయ్ విట్టదు. ఇవొవిషయజ్గళితే యకప్పట్టు కాల్ వాఙ్గమాట్టాడే నో వుపడుకిఱపడియైక్కొగ్గ పెరియపెరుమాళ్ “ఆఠ్ వీర్ నీ ర్ నినై త్తిటుప్ప దే, అనై పట్టిటుప్పదే” నెన్న, “ఇప్పడియెన్నై సోవుపడు త్తినకణ్ణై యొరుధార్కిక కొణ్ణువన్దు కాట్టుమాకిలామితే! యెన్మ కణ్ణైకియానై యకప్ప” నెన్న “కణ్ణిల్ వాళియటిన్దీ” రెన్మ తిరుత్తైయివిట్టవిట్టు తిరుముళు త్తైక్కాట్టినా. “ఉయిర్ కెగ్గొన్మాయళికిన్మ తణ్ణామరైక్కొణ్ణై” కాట్టియటుళి “ఆఠ్ వీర్! నీరానై పుట్టకణ్ణుడై యారిజ్జే కాణుమిజ్జేపార్” రెన్న, ఇవై శిలకణ్ కళిరున్దపడియెన్నెన్మ తాం మున్ననుభవిత్త కణ్ కళిరిక్కాట్టిల్ విలక్షణముమాయ్ ప్రాప్తముమాయరుకైగ్గయాలే యివ రుడైయనెన్మ విషయాన్తరజ్గళిల్ నిన్మం మీణ్ణతు. “రావః కమలపత్రాక్ష సుర్వ సత్వవనోహరః | రూపదాక్షిణ్యసమ్పన్నః ప్రసూతోజనకాత్మజే” (పున్దియిల్ పుకున్దు) ఇవ్వళవిలే విలకుగ్గైక్కు పరికరమిల్లాతపడి నినైపుక్కు వాయ్ త్తలైయెప్పశ్రినినా; పుకుమిడ త్తిలివర్ కుగ్గ విలక్తామైయుణ్ణాయరు వ్వుతు వెన్మతువేహేతువాక వివర్ తిరువుళ్ల త్తే వన్దుపుకున్దా నెన్మమామ్. పుకున్దు శెయ్ తతెన్నెన్మిల్; (తన్నాలాదరమ్మెరుకవై త్త) అప్రాప్తవిష యత్తిలే పజ్జిప్పొన్మవాదరం తన్మక్కలిలే యామ్బడియాక పుణ్ణినా.

మూ — వత్తుకనూరరజ్జమన్జే॥ ౧౬. విరుమ్బినిన్జేత్తమాట్టేన్

వ్యా.—పాత్తిలే పాయ్ కిజనీత్తై పయిరిలే వెట్టివిట్టాప్పోలే ఆదరత్తై సప్రయోజనమాకిరనాన్. (పెరుక) అతనిల్ పెరియ వెన్న వా వెన్ఱు మాప్పోలే యనుభావ్యనాన తన్ఱళ వేయన్ఱి కేగ పెరుకుప్పడియాకవైత్త. ఇతుకగడియాక తన్దలైయిల్ వొన్ఱుజాగణామైయాతే ఇదొరు తన్జీర్ పన్దల్ వైత్తాన త్తనైకిడిరెన్ఱిఱార్. ఇప్పడియాదరత్తై కగఱైపురళప్పన్ఱిన పరికరమేదెన్ఱిల్; (అత్తుకన్) “పేరమర్ కాదల్ కడల్ పుత్తైయవిలైవిత్ర కారమర్ మేనినజ్జన్ఱన్” ఎన్ఱకగ డవతిత్తే. భక్తివర్ధకమాన కర్తజ్ఞానస్థా నత్తిలే నిరిగఱతాయ్ త్తివరుగవడివత్తుకు. ఇవర్కు సంశయత్తై య టుకుకైకు మాదరత్తై ప్పిఱప్పికుకైకుం సామగ్రి యొన్ఱేయన్ఱ తాయ్త్తు. (అత్తుకన్) అత్తుకైయే నిరూపకమాక వుడయవన్ (ఊరరజ్జ మన్జే) ఇవర్ తిరువుళ్లత్తేపుకురుకై కగవసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్ఱ వూర్ కోయిలెన్ఱిఱార్. పరమపద జగలవిఱుకైగ యెన్ఱుమ్బడి నిత్యవాసమ్బన్ఱు కిఱదేశమ్. రుచిపిఱన్దపోతు పుకగనుభవికగలాం దేశమిత్తే.

పతి నేత్తామ్పాట్టు.—అ॥ (విరుమ్బి) కీత్తాదర మ్పెరుకినపడి శొ న్నిత్తు; ఇదిలకవాయి లాదరంవిలైన్ఱుపురవాయ్ కట్టక్కియామలిరుకైగ యన్ఱి కేగ చత్తురాదికరణజ్జళు న్దన్నైకగన్ఱు చేతనసమాధియా లే కళి కుగమ్బడి వజ్జినానెన్ఱిఱార్.

వ్యా.—(విరుమ్బినిన్జేత్తమాట్టేన్) మనోవాకాగ యకజ్జల్ మూన్ఱినుడైయవుం పూర్వపుత్తత్తై యటుళిచ్చైకిఱార్. విషయంవిలక్షణమానాల్ అత్యాదరత్తోడే వ్యవసితనాయ్ నిన్ఱ స్తోత్రమ్బన్ఱ వేణుమిత్తే. అదు శెయ్యమాట్టుకిటిలేన్. “సోహంనచసామర్థ్యవాన్” ఎన్ఱుమాప్పోలే. భగవద్విషయత్తై ప్పేళవెన్ఱాల్ వాగ్వియత్తుకుగ శక్తియిలై; వ్యతిరిక్త విషయజ్ఞలై ప్పేళవెన్ఱాలాదరమున్ఱాయ్ శక్తియున్ఱాయరుకుగమ్. వాగ్వ్యవహార మ్పరమ్పేయానాలు జ్ఞాయకవ్యవహారజ్జళిల్ నమ్బక్కుల్ పన్ఱువదే దేనుమున్ఱోవెన్ఱిల్; (వితియిలేన్) “విధిర్విధాన” మెన్ఱిఱపడియేకాయక వ్యాపారత్తై చ్చొల్లుకిఱతు, ఉన్నైయదేశిత్తు న్బకగలనుకూలమాక

మూ. — వెటియున్దణ్ పరవై మీతే । తనికిడన్దరళు

శెయ్యున్దామరైక్కణ్ణనెమ్మాన్ ।

వ్యా. — కోనైచ్చెన్ద్రీనన్దణ్ పరవై నారే” స్తుతశ్రయణవేలైయిలే శక్తి
యెయలుళిచ్చెయ్దార్, ఇహ్మదుభోగవేలైయాకైయాలే సాకుమార్వ
త్తైయనుసన్ధిక్కిఁజారిఁజే ? (వెటియున్దణ్ పరవై మీదే) తిత్తైకిళన్ద్రీయైయు
డైత్తాయ్, శ్రమహరమాయరున్దల్ల సముద్రత్తిన్నేలే ఇనిదాకశాయన్ద
టుళుమాప్పోలే వన్ద కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱవనెన్దదల్, (ఇనితిరైమోద
త్తివలై వెటియున్దణ్ పరవై) తిత్తైత్తిన్ త్తాన్ మోదచ్చిరుతివలై తెటి
కున్దప్పడికుళున్దసముద్రత్తిన్నేలే యెన్దదల్, ఇనిదాక - ప్రియమాకచ్చా
యన్దటుళుమాప్పోలే వన్ద కణ్ వళర్ న్దరుళుకిఱవనెన్దదల్; అన్దిక్కేపర పాప
లున్జలసమృద్ధియాలు మితుతత్తైయుం సముద్రమాక చ్చొన్దిత్తాకవుమామ్
(తనికిడన్ద) న్నినైవరిన్దపటిమారువాఁజై యెరునాడాక వుడైయవన్దిడిర్
యిన్దేవన్ద తనియేకణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱాన్. ఇప్పడికణ్ వళర్ న్దటుళానిరగ్
వొరుకారియనున్ద్రీనన్దపరరామ్ త్తిరియానిన్నార్ కళితేసుఖమేసం సా
రికళే . “తనియేన్ వాత్తముదలే” ఎన్నానొరుతనియనైకిట్టుమో వెన్దం న
వైయాలేయితే తనియేకణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱతు. “అతున్దుడలాకచ్చెయ్కిఱ
కారియన్దానేదే” ణ్ణిల్; (అరళు శెయ్యుం) అరళు శెయ్కైయావతు, వన్ని
యనున్దై; వన్నియమాకిఱతు - అహమెన్దిరున్దై; అత్తై యనున్దైయాకి
ఱతు, “నమః” ఎన్ద ప్పన్జిక్కున్దై. “నమయి త్యేవవాదినః” ఎన్దిఱపడియే
నిత్యసూరికళుడైయయాత్రయే యిన్దుళార్కుం యాతై గ్రియాన్దపి ప
న్జిక్కున్దై. వన్నియనున్దైన్దు పరికరమేదెన్దిల్. (తామరైక్కణ్ణన్)
కైయ్యిర్ బ్రహ్మస్రమిరుక్కవెల్ల వొన్డాతవిడమిలైయితే; అన్దుళార్కై
వెన్న పరికరత్తైకొన్డాయ్ తిన్దుళార్కైయంవెన్నతు. “తామరైక్కణ్ణనై
విన్దోర్ పరవున్దలైమకనై” యెన్దక్కడవతిఁజే. అవర్ కళుకు భోగోప
కరణమాన విత్తైకొన్డాకిడి రిన్దుళార్కుడైయవిరోధియైప్పొక్కువతు. ఇన్ద
బ్రహ్మస్రతు క్కకప్పట్టారాన్దెన్దిల్; (ఎమ్మాన్) నాన్దొన్దిన్దెన్ద
యెన్దుతిక్కుడుత్తే; సమూరికళుకు మివ్వరుకాన వెన్దెన్దోర్ ప్పిత్త

మూ. — కనియరున్దనై యశెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్ణకణ్ కళ్ళి.

పనియరుమ్బుతిరుమాలో వెణ్జాయ్ కేన్బావియే నే॥౧౮.

వ్యా. — కణ్ కళుక్కిని వెల్ల వొణ్ణాదనిలముణ్ణో. (కనియరున్దనై యశెవ్వాయ్) అక్కణ్ణాలే నిర్మనరానార్ శ్చ అనుభావ్యవిషయమిరుక్కి అపడి; కణ్ణపోతే నుకరలాడ్గనిపోలేయామత్తు తిరువధరత్తిల్ భోగ్యతైయిరుప్పతు. ఇరున్దెన్దతు అచ్చెవ్వియెన్దు మొక్కవేకరూపమా యిరుక్కి అపడి. “సదైకరూపరూపాయ” ఎన్దక్కడవతితే (కణ్ణనై) పెరియపెరుమాల్లై తిరువడిత్తోళుతా లవతారత్తిల్ పిర్ పట్టార్ కుక్ ముతువుకై కాక కృష్ణావన్దు కణ్ వళర్ న్దరుళుకితానెన్దు స్మరిక్కలామ్బడి యాయ్ త్తిరుప్పతు. అశోతైప్పిరాట్టి పిల్లైవనజ్జన్తావల్ తీమ్మిలేకై వళరుమ్బడి వళర్త ముళుముళుప్పెన్గాన్దొన్దియిరుక్కుం పెరియపెరుమాల్లై క్కణ్ణాలెన్దుం, వసిష్టాదికళాలే సుశీక్షితరాయ్ వళర్ న్దు పడిన్ద వినయమెల్లాం తోన్దిమ్బడియాన చక్రవర్తిత్తిరుమకనై స్మరిక్కలామ్బడియిరుక్కుం నమ్మెరుమాల్లైకణ్ణా” లెన్దు ముళుళిచ్చెయ్ వర్ భట్టర్. (కణ్ణకణ్ కళ్ళి) అనాదికాల మిళన్దవిళువుతీర కాణప్పెన్దికణ్ కళ్ళి. (పనియరుమ్బుతిరుమాలో) కణ్ణనుభవిక్క పెన్దిరి ప్రియత్తాలే యానన్దాశ్రుప్రవహీయా నిన్దదు. అనుభవజనితహర్షమడియాక వన్దదాకైయాలే యతీతలమా య్ వటుత్తపయర్ ముల్లైక్కుమ్బడియిరుక్కుం మెన్దపడి. విరహమడియాక వన్దదాకిలితే ఉన్దమా యిరుప్పదు. “అన్దోదశీత నేత్రాంబుః” ఎన్దక్కడ వదితే. (ఎన్జాయ్ కేన్బావియే నే) కణ్ణ సీరటువికళ్ళిపోలే మత్తైక్కయాలే ఎన్జాయ్ కేనెన్దిటార్. పెరుదర్ క్కటియవిషయత్తై కణ్ణనుభవిక్క పెన్దిరిరుక్కు విడుక్కిడైచ్చువరుణ్డావదే యెన్జాయ్ కేన్బావియే నెన్దిటార్. (ఆలో) వెన్దిటదువిషాదాతిశయసూచకమ్. అత్తలైయిల్ వైలక్షణ్యత్తైయ శవుపడుత్తవొణ్ణాదు; అనుభవజనితహర్షత్తై యశవుపడుత్తప్పోకి అదిత్తై, ఇవ్విషయత్తై యనాదికాలమ్యాపత్తాలే అనుభవిక్క పెన్దిరిలేక; ఇన్దుకణ్ణిర్ మత్తైత్తనుభవిక్క పెన్దిరిలేక; ఎకకారియం; యెన్జాయ్ కేన్బావియే నెన్దిటార్. కణ్ణసీరున్దిమా రాదపడి వెల్లనూయ్ చెల్లుకైయాలే ఇత్తై

మూ.—కుడత్తిశైముడియైవైత్తు కుగ్గణత్తిశైపాదన్నీట్టి.

వ్యా.—మాత్రియైరుక్కాల్ కుగ్గణదాయ్ విడక్కీఱిడిన్దై.
కేగ్గుడుంవరల్ కేగ్గుడుమాయ్ తైన్దిఱార్. అన్దనన్దియైఇప్పొదిళువుడై
పావియేనెన్దిఱార్లర్. పాట్టుకేట్టు యీడుపట్టు పావియేనెన్బావై
పావియేనెన్దిఱా రెన్దుజ్జొల్లువర్కల్ ॥

పత్తిన్బదామ్బాట్టు.—అ॥ (కుడత్తిశై) చతురాద్యవయవన్ద
ప్పిఱకిరపడి వికృతియేయన్దియే తదాశ్రయియా యవయవియాన శరీరన్ద
ఉఱుకిరపడి కట్టళియానిన్ద తైన్దిఱార్.

వ్యా.—(కుడత్తిశైయిత్యాది) ఇవరైయుటికిర న పరికర
రుకిరపడి. భూమియైసృష్టిత్తు పుణ్యపాప మిశ్రమాయుం
ప్రచురరాయు మిరున్దుళ్ళ మనుష్య తిర్యక్సవరన్ద శాయముళ్ళ ప
జ్జల్ వర్తికైక్కాకవెన్దుం, ఆకాశ తైసృష్టిత్తు పుణ్యయోనిక
దేవతైకల్ వర్తికైక్కాకవెన్దుం, నిన్దయిత్తిరుప్పర్. నడువిల్ దికు
ళుక్కొరువినియోగమిన్దై; ఇతు వ్యర్థసృష్టియో వెన్దిరుప్పర్. ఇప్పొ
నన్దు, ఇతువుం సప్రయోజనమెన్దు మిడన్దన్దార్. చేతనసృష్టి ముము
సిసృక్షైయానాప్పొలవుం, చేతనర్ వర్తికైక్కాక లోకసృష్టియా
ప్పొలవుం, దికుక్కాతైసృష్టిత్తువుం చేతనరుగురువిజనకమాన
వ్యాపారార్థమాకక్కణ్ద దాకాతేయెన్దిఱుకిరార్. (కుడైత్తిశై
యైవైత్తు) మేలైదిక్కు సప్రయోజనమాన్బడి ఉభయవిభూతిక్కువ
చ్చాట్టిన తిరువభిషేక తైయుడైత్తాన తిరుముడియైవైత్తు. “ముడియ
నెన్దిఱపడియే శేషన్దైయనుసన్దిన్దు అన్దికాక వామ్మన్బడియితే
ముడియైవైత్తు. (కుడైత్తిశై పాదన్నీట్టి) “మూవులకున్దొమ్మ తేత్తుళ్ళ
యానె” నిజపడియే సకలలోకజ్జళుంవామ్మకై కిరళియున్దుతైయాన
వడికలైకీర్తదిక్కు వామ్మన్బడియాక నీట్టి (నీట్టి) యెన్దు ఎన్దుళ
వరనీట్టినతిరువడిక తైన్దిఱార్. దుర్యోధనస్థలమిన్దనే వాళ్ళన్దుపోనా లన్ద
రుప్పవాళ్ళొచ్చొల్ల వేణ్డావితే? . ఆశవన్దార్ తిరువడిన్దొమ్మ వెన్దున్దురుళినా
దుర్యోధనస్థానమెన్దు తిరుముడిపక్కత్తి లూరునాళు మెన్దున్దురుళి యి

మూ — వడతిశైపిన్బుకాట్టితైన్దిశైయిలశ్శెనోకికడల్ నిజకుడవు శేన్దై

వ్యా. — టియార్, తిరువాళలుకు కిళుకు యెత్తుర్దలుళియిరాద ప్రదేశమిత్తైయెత్తు భట్టరలుళిచ్చెయ్ వర్. (వడతిశైపిన్బుకాట్టి) వడతికు ఆర్యభూమియాకై యాలే సంస్కృతమాత్రముశదాయ్ ఆత్మవార్ క శలుళిచ్చెయల్ నడైయాదాత దేశమాకై యాలే యద్దదికై తిరుత్తు మ్బొతుపిన్బుకైల్లాం వేణుమెత్తిరుద్దార్ పూర్వజ్గాదధికాపరాజ్గకలహ మెత్తుకడవతితే (తెన్దిశైయిలశ్శెనోకి) ఇమకు మున్బురిఠైది క్కుకలైకటాక్షిత్తు అవ్వోదేశజ్గళిల్ వెలుమెత్తిరుకైక్కాక. ఇతు తమ్ముడై యకుఠైత్తిరుకై కాక. అవైకృపాకార్యం. ఇతు తమ్ముడై యశెల్లామై యాలేయాయ్ తు. “అన్బొడు తెన్దిశైనోకి ప్పల్లికొల్లు” మెన్న్దకడవతితే. శ్రీవిభీషణాత్ వానుకు వన్నియమలుత్తు రాజ్యత్తైకొడుత్తు అవనుడై య సమృద్ధియైప్పార్ తుక్కొణ్ణు కణ్ వళర్ న్దలుళుకిఱపడి యాయ్ తు. మాతా ప్రజైకళుకు ములైకొడుత్తు అవైశ్రీనిక ముకమలర్తియై కాణ్ కై కాక పాడ్గుడణ్ శాయమాప్పోలే. “శెల్ వవిభీషణర్ కు వేగాక నల్లానై” ఎన్న్దకడవతితే. విభీషణ్ పుకిఱుమాకిల్ నానుం పరికరముం విడైకొల్లు మిత్తనైయెత్తు మహారాజర్ శొల్ల, అన్న్దిన్న్ద కన్నిన్బకల్ వాత్సల్యతాలే మున్న్దిన్న్దకనై కొమ్బిలు జుళమ్బిలు క్కొల్లుంసురభియై ప్పోలే సపరికరరాన వుమ్మై విడవేణ్ణుమళవిలుం విభీషణనై విడే నెన్న్దారితే. అన్దమహారాజర్ తమకొరు నలివువరప్పకవళవిలే “త్వయి కిచ్చిత్సమాపన్నేకిజార్గ్యంసీతయామను” ఎన్న్దారితే. (కడల్ నిరైకడవుల్) నిత్యసూరికళుకు నిత్యాకాంక్షితమాన వడినై యుడైయ పరదే వతైకిడి రొరుసంసారియైకు రిత్తు సాపేక్షక నాయ్ కిడక్కిఱా. కడల్ పోలేకణ్ణార్ క్కు శ్రమహరమాయాయ్ తువడివిరుప్పతు. వర్ణత్తుళ్ళుప్పిలియా మిత్తనైపోకి అప్రాకృతవస్తువుక్కుకడలాప్పాకమాట్టాదెన్దై. (ఎన్దై) అవ్వడివైక్కాట్టి ఎన్దై యెదుదికొణ్ణవణ్. ప్పళిణ్ణుకణ్ వాడ్గుకిఱలే; ప్రకృతివశ్యనాయ్ తాత్ వుకెల్ల నిలమానవెన్న్దళవుంవరవన్నో వెళ్ళజ్జోత్తు. “సీశ నే నిత్తైయెత్తుమిలే నెన్దణ్ పాశంవైన్ద పరజ్జుడర్ శోతే”

మూ. — యరవణైత్తుయిలుమాక. జ్జుడలెనకురుకు

మూలో వెజ్జాయ్ కే నులక త్తీరే॥ ౧౯.

వ్యా. — కైన్ద్రకర డవతి తే. (అటవణైత్తుయిలుమాకజ్జు) విలక్షణమానరత్నత్తై విలక్షణమాన తకట్టిలేయ్మైత్తినాప్పోలే తిరువనన్దాళ్ వాన్దేలే శాయ్న్దపిన్బాయ్త్తు ఇవ్వున్దు మహర్ణమాన్దు. (జ్జుడలెనకురుకుమూలో) తిరువనన్దాళ్ వాన్ మేలే కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱవడి మైక్కజ్జు చేతన మురుకుకైయ్త్తి కే జడమానశరీర మురుకాన్దిన్దు. “భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీ” ఎన్దిఱపడియే తిరోధాయకమాన శరీర జగట్టియన్దిన్దు. “దేహయోగాద్వాసోపి” ఎన్దిఱపడియే జ్ఞానసన్ధో చకరమాన శరీర మనుభవ జనితహర్షత్తి లక్ష్మికిఱతితే ! కూడపుక్క సంసారికల్ ఎజ్జళు కు డలురుకక్కాణ్ గిటిలోమెన్న. (ఎనకురుకుమూలో) ఆలోవెన్దు ఆన్దియ్పురు క్కీటుకత్తైకళుడైన్దాల్ నోక్కు కిఱవర్ కల్ కైవిట్టుక్క డక్క నిన్దు కూప్పిడుమాప్పోలే కూప్పిడుకిఱార్. (ఎజ్జాయ్ కేనులక త్తీరే) పెరియ పెరుమా శక్రకైక్కజ్జువైత్తు కుటియత్తి యాతే పురప్పడుకిఱ సంసారికలైపార్ త్తుజ్జలైప్పోలే ధరిత్తిటుకైక్కొరు విరకుళొల్లికోలే ఎన్దిఱార్. తమ్మాడు సజాతియ్యరాయరు క్కీట వాళ్ వార్ కలైక్కేక్కీల్, ఓత్తైయో డత్తోడొమ్మకలోడమా మిత్తనైయిఱే (యెజ్జాయ్ కే) పెరుమా లే యెన్దవర్ తమ్మైక్కేక్కీల్ తమ్మైళి మైయటివితదా యత్తాలే యెదిర్ తలై యత్తిన్దదాకాదేయెన్దవర్ మేనాణిక్క కాణుమదాయ్త్తు ఫలమ్. ఇవ్విషయ త్తైక్కజ్జువైత్తు కుటియత్తియాదే యరుక్కిఱ సంసారికలైపార్ త్తుజ్జళటుకువారాద పరిహరిత్తిలే ఇనకురు మురుశీరాజ్జైయిడవల్లికోలే యెన్దిఱార్.

ఇరువదామ్బట్టు. — అ॥ (పాయునీరరజ్గమ్) ఇవ్విషయత్తిల్ ప్రావణ్యత్తై త్తవిర్ న్దు త్తజ్జలైప్పోలే దేహయాత్రాపరరాయవర్తిక్క వేధరిక్కలామెన్న, కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱవత్తైక్కజ్జువైత్తు ఇస్సమ్మద్దియడజ్జ వెజ్జళదెన్దున్బడియాన స్వరూపజ్ఞానముడైయ వెజ్జళుకు “అహంసుమ” ఎన్దిటుక్కిఱ పుజ్జలైప్పోలేయకలవిరకుజ్జో వెన్దిఱార్ ॥

మూ. — పాయనీరరజ్జన్ముల్ పావ్బజైప్పలికొణ్ణి ।
 మాయనార్ తిరునన్కార్ వుం మరదకవురువు
 మ్మోళుం । తూయతా మరైక్కణ్ కళుం

వ్యా. — (పాయనీరరజ్జమ్) అడై తిరిమలి వేణ్ణాదపడినీలుళ్ళుప్పళ్ళమ
 డైనాళి*యానకోయిల్. ఇదుపలక్షణం. ఉపమానమాయుం ప్రసన్నమా
 యుముళ్ళ పదార్థజ్జళుళ్ళు పళ్ళమడైయాయితే కోయిలిరుప్పదు “రమణి
 య్యంప్రసన్నాంబుసత్తనుష్యమ నోయథా” నీరుకు సాత్వికర్ నిదర్శన
 మాయితే? యిరుప్పదు (తన్నుల్ పావ్బజై) అడనీరులు తా మెళ్ళప్పడు త్తప
 డుకైక్కయాయ్తు తిరువనన్దార్ వా. “వెల్లైవెళ్ళక్కిన్మేలారు పామ్మై
 మెలింబయికవిటిత్తై” స్టక్కడవదితే. (పళ్ళికొణ్ణిమాయనార్) కణ్ వ
 శర్ న్దరుళుమ్మోబ్బడైయళ కాశ్చర్యమాయాయ్ తిరుప్పతు. సమయాబో
 ధితశ్రీమాన్ సుఖసుప్తః” ఎన్టక్కడవదితే. నిర్ త్తలిరుత్తల్ శెయ్దారాకి
 లుమకలలాగ్గిడిర్ “పరార్ కోలన్దికళుక్కిడన్దాయెన్టం, ఆనైయిల్ కిడన్ద
 కిడకైక్కక్కణ్ణిడప్పెలిలేనెన్ట జ్జొల్లక్కడవదితే. ఆనైయిల్ కిడకైక్క
 ఆనైపోలేకిడకైక్క. (తిరునన్కార్ వుం) పిరాట్టియాలే విలక్షణమానమా
 ర్ వుం. పిరాట్టియడైయ శెప్పజ్జుచ్చువడుకళుంకళిత్తమాలై కళుమాయ్
 కిడకుమాయ్తు. పిరాట్టి “అకలకిల్లెనె” స్టుపిటియమాట్టాదవై లక్షణ్యత్తై
 యుడైయమార్ వెన్టవుమామ్. (మరదకవురువుం) కణ్ణార్ కణ్ కుళిరుప్పడి
 వెళ్ళత్తై తిరన్దవిట్టాప్పోలేయాయ్తు వడివిరుప్పదు (తోళుం) కీళ్ళిలవై
 పోలే ఇడుజ్జివప్పిలాదతోళుమ్. అవ్వెళ్ళత్తిలే య్ళున్దుకిణ్ణార్ కుగ్ తెప్ప
 మ్మోలే యిరుక్కిరితిరుత్తోళుం. (తూయతామరైక్కణ్ కళుం) పిరాట్టి
 యోడుహిరణ్యాదికళోడు వాళియటకుళిట నోళ్ళుకిట తిరుక్కణ్ కళుం.
 నోకుక్కు తూయ్ మైయావతు-నిర్దే తుకమాక కటాక్షిక్కై. “సుహృ
 దంసర్వభూతానా” మెన్దిటపడియే అనుకూలప్రతికూలవిభాగానర్హమా
 యాయ్తు సోహర్దమిరుప్పతు. “దేవానాం దానవానాం చ సామాన్యమ
 ధిదైవతం” ఎన్దిటపడియే సమ్మన్ద మొత్తాయ్ తిరుప్పదు. ఇప్పడియిరుక్క

మూ. — తువరితత్త పవళ వాయుం । ఆయశీర్ ముడియున్దేశు.

ముడియరోర్క కలలామే॥ ౨౦. పణివినాల్ మనమతొన్న్ది

వ్యా. — చ్చిలపదార్థజ్ఞులకు కటాక్షమనర్థ హేతువాకిటను ప్రకృతిదోషతాలే. సర్వానుకూలమాన తేన్నలానదొరు పదార్థత్తిల్ వన్దాల్ శోషకమాకాన్తిన్దితే. మే నైకుళిరీనినానిమివైత్తుళ్లు తామరైపోలియామిత్తనైప్పోకి యకవాయిల్ త్తణ్ణళికు దృష్టాన్తమాకమాట్టాదే (తువరితత్త పవళ వాయుం) శివన్దతిరువధరత్తైయుం పవళ మ్పొలైయిరున్ద శ్చదన్తపజ్జియైయుముడైయవాయుం “అవాక్యనాదరః” ఎన్నిటగామ్మీర్యజ్ఞులైన్దుకిట్టినారై సాంత్వనవృన్ణుకిట తిరుప్పవళముం, మురుక్కిదత్త పాలవుం ప్రవాళంఘలవుముళ్ల తిరుప్పవళం. స్వాపరాధత్తై యనుసన్దిత్తుకిట్ట వజ్జినవర్ కళుడైయ వపరాధన్దుకు నర్ తరవుకొడుత్తు స్థితవృన్ణున్దిరుప్పవళముం (ఆయశీర్ ముడియుం) పణ్డేయామ్ శీర్ మైయైయుడైత్తానముడియుం, సిద్ధమామ్ విశ్వరూపాచకమాన తిరువభిషేకముం, ఇత్తనైయాలుమాక వవయవశోబైచ్చొన్న్దిత్తు. (తేశు) ఇత్తాల్ సముదాయశోబైచ్చొన్న్దిత్తు. (అడియరోర్క కలలామే) ఇస్సమ్మన్దియై కరణ్ణాల్ స్వరూపజ్ఞానముడైయా రకలపోమో. ఇతుకు పురమ్బాయనానెన్నెదెన్దిరుప్పారకన్ణోవకలలావతు. (ఆమే) యెన్దతు యెతిర్ కళుకు మొక్కవకలపోకాతెన్ద వేణ్ణున్బడియితే! యర్థత్తిన్దైయప్పాడిరుప్పతు. ఆయం పొన్నాన్ పొన్నా తేచీరియ ముడియన్దవుమాం. ఆయం-పొన్. ఆయమెన్నత్తై ఆయవెన్ద కడైకుత్తై త్తల్వాయ్ కిరడైకిరజ్జుత్తు.

ఇరువత్తోరామ్బట్టు. — అ॥ (పణివినాల్) “అకలపోకాదాకిల్ పరిచ్చేదిత్తనుభవిక్కుప్పార్తాలో” వెన్నిటతిరువుళ్లత్తైకుటిత్తు ఇవ్విషయత్తిల్ తుణివిల్లామైయా లే అనాదికాల మిళిన్దవిళివు కేడుపోలే యిరుప్పదొన్దు కాణమిప్పోతు పరిచ్చేదిత్తనుభవికలాలామెన్దుకణిశిక్కి అవితువు మెన్దిటార్.

వ్యా. — (పణివినాల్ మనమదొన్న్ది) పణివదాకవన్దురుప్పట్టు. ఇతరవిషయజ్ఞులిల్ నిన్దు మివ్విషయత్తిల్ మనస్సెప్పణివతాకవొన్న్ది. ఒన్దుకై - ఒరుప్పడుకై. ఇతరవిషయజ్ఞులిల్ పొరుకిటనెన్దై యవైత్తినిన్దుం మీట్టు

మూ. — పువళ వా యరజ్ఞనార్ కుగ్గ । తుణివినాల్

వాళమాట్టా తొలై నెళ్ళేనీశొల్లాయ్ ।

వ్యా. — ప్రాప్తవిషయత్తిలే ప్రవణమాళ్ళవోమెన్టు ముద్యోగమేయా
య్ త్తివ్విషయత్తుకుగ్గ వేణ్ణువతు. ఇజ్జుమన సెన్నిజతువనోవృత్తియై. భగ
వద్వ్యతిరిక్తవిషయజ్గళిల్ పణివుతానుణ్ణానాలు మిరజ్జుకై పాక్షికమ్. ఇర
క్కముణ్ణానాలుం ఫలిప్పదిలై. భగవద్విషయత్తిల్ “ననమేయ” మెన్నిజప్రతి
జ్జై కులైయుం మాత్రమేయమైయుమ్. చేతననుడైయ వాభిముఖ్యత్తుకాగ్గ
కస్పృష్ట్యవతారజ్జలై పుణ్ణిప్పొద్ద వీశ్వరనుకుగ్గ విషయాకార సూచకమా
త్రమేయమైయుమ్. ప్రణామం తనై పుణ్ణినాలు మదువన్టే ఫలప్రదం.
ఈశ్వరనుడైయ విరక్కమితే. ఇవన్బుణ్ణికిఱవ్యాపారజ్జలా లిజ్జుఫలిప్ప
దొన్నిన్ని కేగ్గయిరుక్క వవనుడైయవిరక్కత్తుకుగ్గ హేతువానపడి యెన్నె
న్నిల్; ఒరుత్తనైయెరుత్తకై యోజ్గ వతిలెతిరియైస్పర్శిప్పతొన్నిన్ని కేగ్గ
యిరుక్క వుళ్లదనైయు మెన్నెప్పరిభవితా నెన్నిరుకైగ్గకుగ్గ హేతువా
కానిన్టతే ! అవ్వోపాది యజ్జలియు మెల్లాత్తైయుజ్గుడుత్తు పిన్నైయుం
“నజాతుహియ్యతే” యెన్టుం, ప్రియవిషయమాయితే ! యిరుప్పతు.
“ఏకోపిక్యష్టేసుక్యతఃప్రణావః, అజ్జలిఃపరమాముద్రాక్షిప్రదేవప్రసాదినీ”
(పవళ వాయరజ్ఞనార్ కుగ్గ) ఇవ్వళ వానుకూల్యముడైయారై మున్బు
రిణ్ణి యిళువుకుగ్గ సాన్త్వనముజ్జున్దిరు పువళ తైయుడైయవరుగ్గ. (అర
జ్ఞనార్గు) “ఎప్పొతోనమ్మైకిట్టువదె” స్తు నిత్యసన్నిహితరా యిరుక్కిఱ
వరుగ్గ. (తుణివినాల్ వాళమాట్టా) వడివళుమ తాన్బుణివైయుణ్ణాకిగ్గ
తుణివైయుణ్ణాకిగ్గ పిన్నైయనుభవత్తిలే మూట్టివిడుమాయ్తు. (పవళ
వాయరజ్ఞనార్గు - పుణివినాల్ - మనమతొన్ని - తుణివినాల్ - వాళమాట్టా)
ఇవ్విషయత్తై యనుభవికైగ్గకుగ్గ వ్యవసాయమేవేణ్ణువతు. “వ్యవసా
యాదృతేబ్రహ్మనాసాదయతితత్పరం” ఎన్టు బ్రహ్మప్రాప్తికుగ్గ కణ్ణి
వరిణ్ణి సాధనం వ్యవసాయజ్గాణె స్తుపదేశితానాయ్తు తన్నాచార్యనాన
వేదవ్యాసగ్రంథికాట్టి లప్పరుషార్థత్తిలే తెళివుడైయనానజనకక. (తొలై నె
ళ్ళేయిత్యాది) ఓరధ్యవసాయమాత్రత్తాలే ఇవ్విషయత్తై యనుభవిక
మాట్టాదవిళువు నెళ్ళే యునక్కనాదియితే ? ఇవ్విషయత్తై పరిచ్ఛేదిత్తను

మూ.—అణియనార్ శె మ్మనాన వరువరై యనై యకో
యిల్ ॥ మణియనార్ కిడన్దవాదీణ్ణి మనత్తి
నాన్ నినైక్కలామే॥ ౨౧. పేశుత్తే పేళిలల్లాల్

వ్యా.—భవిక్కలామెన్దు నీదాజ్జొల్లి కార్ణామ్. (అణియిత్యాది)
అత్తు మిక్కిరుప్పదామ్ శె మ్మనాన వరువరై యున్దు-మహామేరు; అత్తో
డొత్తిరున్దుళ్ల కోయిల్. సంసారత్తు క్కాభరణమూయ్, వర్మనియ్యమూయ్, స్థిర
మూయ్, సర్వాధారమూయరుకైక్. (మణియనార్ కిడన్దవాదీణ్ణి, అమ్మే
రువైప్పడై పడన్దులైత్తు అతువిన్దుడియిలారునీలరత్నత్తై యత్తిత్తినాప్పో
లేయామ్త్తు కోయి లాత్త వారుళ్ళుల్లే పెరియ పెరుమాళ్ కన్ వళర్
న్దులుళుకిరపడి. (కిడన్దవాదీణ్ణి మనత్తినాన్ నినైక్కలామే) కన్ వళర్ న్దులు
ళుకిట వత్తైక్కణ్ణాల్ నెజ్జాలే పరిచ్చేదిక్కలామ్బడియా యిరున్దుతో.
స్వరూపత్తై పరిచ్చేదిక్కిలుం, తదాశ్రయమాన కల్యాణగుణజ్జలై పరిచ్చేది
క్కిలుం, వడివత్తై పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాడెన్దై. నినై వుక్కు పరికరమానత్తై
యొత్తియ వేతే యెరుకరణత్తా లేనినైక్కిల్ నినైక్కు-మత్తనై కాణుం.

ఇరువత్తిరెణ్ణామ్బట్టు. — అ॥ (పేశుత్తే) “నినైక్క వొణ్ణాదాకిల్
వాయ్విట్టు పేళలామో” వెన్న “మనఃపూర్వోవాగు త్తరః” అన్నో, మన
స్సాల్ పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాదవిషయత్తై ప్పాశురమిట్టు ముడియప్పోనో;
పేళలామెన్దిట వటివుకెట్ట నెళ్ళే శొల్లాయెన్దిటార్. “బుద్ధి ప్రాకృతవిష
యజ్జలైప్పేళుకిటదిల్లైయో” వెన్న; అవై పరిచ్చిన్నమాకైయాలే. ఇతు
వపరిచ్చిన్నమాకైయాలే పేళవొణ్ణాతు. ఆనాల్ “సాజిహ్వాయాహరిం
స్తతి” ఎన్దిటవిషయత్తై కైక్ వాణ్ణియిరుక్కు మత్తనైయో వెన్దిల్.

వ్యా.—(పేశుత్తే పేళిలల్లాల్) మున్దు వేదజ్జల్ వైదికపురుషర్
కల్ పేళిప్పోన్దవై తన్నైయోనో న్నొమిత్తనైపోక్కి యివ్విషయత్తుక్కు
సదృశమాకవారు పాశురమిట్టు తలైక్కట్టవొణ్ణాతు. పేళిప్పోన్దవై తా నెళ్ళ
నేయెన్దిల్; “నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేవభాస్వరా, నీలమున్దుమిన్న
న్నమేని, అతసీపుష్పసజ్గాశం, హిరణ్మయఃపురుషోదృశ్యతే, ఋక్సాభం, శు
ట్టుత్తైత్తనా పాన్దు ద్దిరు మేనియొళియొవ్వాతు” ఇన్దప్రాకృతపదార్థజ్జల్

మూ. — పెరుమైయొస్తుణరలాకా । వాశత్తార్ తక్కుళ్ కల్లా
లటియలావానుమల్లన్ । మాశరీర్రార్ మనత్తుళానై

వ్యా. — ప్రాశ్నతవస్తువున్ విసదృశమితే. ఇతు తన్నైక్కొగ్గణ్ణివా
నెన్నెన్దిల్. అతీన్దియత్తి లిళియుమ్బొదొరు నదర్శనత్తై కొణ్ణిళియవేణ్ణు
కై యాలే శొన్నవిత్తనైయొళియవుళ్ల పడిశొల్లుత్తాయ్ త్తలైక్కట్టప్పొకాతు.
(పేశుత్తే పేళిలల్లాల్) వేదక్కుళ్ పేళినపడియే పేశుమత్తనై యల్లతు
నమ్మాల్ పాశురమిట్టు పేళముడియాతు. అవై పేళినపడియెన్నెన్దిల్;
అప్రాప్యమెన్టు పేళినవిత్తనై. అప్పడియే “పేళవొణ్ణాదె”న్టు పేశుమత్తనై
యొన్టుతాకవుమామ్. అతుక్కడియెన్నెన్దిల్. (పెరుమైయొస్తుణరలాకా)
ఇన్నతుపోలేయెన్టు సదృశముణ్ణాతల్, ఏవమెన్టుపరిచ్చేదిత్తల్ శెయ్య
వొణ్ణాతు. ఇతరవిషయక్కుళిల్ వద్దాల్ ఉపమానత్తళవు ముపమేయంవర
మాట్టాతు. ఇవిషయత్తి లుపమేయత్తళవు ముపమానంవరమాట్టాతు.
స్వరూపమెన్న, గుణజ్ఞులెన్న, విగ్రహమెన్న, విభూతియెన్న, ఇవైత్తి
లాత్తైయు వ్పరిచ్చేదిక్కవొణ్ణాదెన్దై. ఆనా లివ్వస్తు వొరువరుగమటి
యవొణ్ణాదోవెన్దిల్ (ఆశత్తార్ తక్కుళ్ కల్లాలటియలావానుమల్లన్)
ఆశు-కుశ్రిం. మాశు-కుశ్రిం. ఇని అత్తైవిషయ విభాగవ్బణ్ణిక్కొల్లుమత్తనై.
అతాకిఱతు- ఉపాయవిషయమాయ్ వరుంకుశ్రిం, అతాకిఱతు- పారత
న్యత్తుక్క చేర్రాతవై; అహఙ్కారగర్భమాన వచేతన క్రియాకలా
పాదికలై సాధనమాకనినైత్తిరుక్కై. ఇతరోపాయక్కుళ్ ఫలప్రదమామి
డత్తిలవనుడైయ వనుగ్రహమ్బార్ త్తిరుక్కవేణుం. తానుపాయమామిడ
త్తిల్ సహాయాన్తరాపేత్తైయిలై. ఇతరజ్ఞులైవిట్టుతన్నైయే యుపాయ
మాక పశ్రినినాలల్లతు తన్నైయుళ్ల పడియటియలాయరుప్పొనొరువనల్లన్.
(మాశరీర్రార్) ఇదువు మొరుమానసదోష మాయ్శ్రిన్. అతాకిఱదు-
ప్రాప్యభాసక్కుళిల్ ప్రాప్యబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కై. అవన్దన్నైయేపశ్రిని విశ్వ
ర్యాదికలైలభిత్తు ప్పొకానిర్పర్ కళ్ ; అజ్ఞనన్దియే యవన్దన్నైయే పెఱవేణు
మెన్దిరుక్కై మాశటుక్కైయావతు. (మనత్తుళానై) ఇప్పడియెల్లావశ్రిన్ద
యుంవిట్టు సుసారనివృత్తిపూర్వకమాక వొరుదేశవిశేష త్తిలేనిత్యానుభ

మూ. — వణిగినామిరుప్పదల్లాల్. పేశత్తానావతుజ్జోపేదై

నెజ్జేనీశొల్లాయ్ || ౨౨. కజ్జేయిలీపునితమాయకావిరి

వ్యా. — వన్బుణ్ణి వేణుమెన్ఱు తన్బకర లిలేభరన్యాస వన్బుణ్ణియిరుకుర మవర్ కళుడైయ నెజ్జేలే నిత్యవాస వన్బుణ్ణియిరుకుర మవనై. ఇవర్ కల్తే నెజ్జుకుర ప్పఱమ్బు కాట్టుత్తీయోపాదియాక వాయ్త్తు నినైత్తిరుప్పత్తు. జలచరపదార్థజ్జల్ జలత్తైయొత్తీయ ధరికరమాట్టాదాప్పేలే యివర్ కల్తే నెజ్జొత్తీన్దడత్తిల్ ధరికరమాట్టానాయ్త్తు. తిరుప్పదికళిల్ నిత్యవాస వన్బుణ్ణికిఱదొరు శుద్ధస్వభావనా నవనుడైయహృదయత్తై కుణిశిత్తియే. “ఎన్ఱిలాదమున్నెలా” మెన్ఱకరడవతియే. (వణిగినామిరుప్పదల్లాల్) ఆశ్రితర్ నెజ్జువిట్టుప్పోకాదవనానపిన్బు అవన్బకరలిలే భరన్యాసవన్బుణ్ణిన నా మవనైయనుభవిత్తు ధరికురమత్తోత్తీయ వేరొటు కృత్యముజ్జో వెన్ఱిటార్. వణకరమెన్ఱు సర్వప్రకారానుభవత్తుకుర ముపలక్షణం. (పేశత్తానావతుజ్జో) ఇవన్బేరుమైయై యనుసన్ధిత్తాల్ పాశురమిట్టుపే శలాయిరున్దతో. (పేదై నెజ్జే) తుద్రవిషయజ్జలై ప్పేళి పోన్దవాసనై యాలే యివ్విషయత్తైయుమున్దదిక్కేడాలే పేశలామెన్ఱిరుకిర టాయితే? (నీశొల్లాయ్) యోవా ర్తైయొత్తీయ విషయస్వభావ మిరున్దపడియాల్ పరిచ్చేదిత్తు ప్పేశలాయిరున్దతో! చాపలవన్బుణ్ణికిఱ నీదా జ్జొల్లికాకాణా యెన్ఱిటార్.

ఇరువత్తుమూన్ఱామ్బట్టు. — అ (కజ్జే)నినైకర వు మ్పేళవు మొన్ఱా దాకి లివ్విషయత్తై విన్దరిత్తు ధరిత్తాలోవెన్న. పెరియ పెరుమాళుడైయ కిడైయళుకిలే అతిచపలనాన నాకవిన్దరి త్తెజ్జనేధరిప్పే నెన్ఱిటార్.

వ్యా. — (కజ్జేయిలీపునితమాయకావిరి) కజ్జేయిలున్దొట్టిలుం పావన మానకావిరి; దర్శనీయతైయాలు మ్మోగ్యతైయాలు మున్ఱాన వేల్లిల్లళొత్తీ యవేపావనత్వత్తాలు మేల్లిల్ల త్తైయుడైత్తాయాయ్త్తు కావిరియిరుప్పదు. “గజ్జాసామ్యమ్బురాప్రాప్తాదేవదేవప్రసాదనాత్ | రజ్జావతరణాదూర్ధ్వ మాధిక్యజ్ఞాప్యవాపహం” ఎన్ఱిఱపడియే ఏల్లిల్లమున్ఱితే కావిరికుర. కజ్జే కొరరునాళిలే తిరువడికళోత్తై స్పర్శత్తాల్ వన్ద శుద్ధియోగమితే!

మూ — నడువు పాట్టు । పొట్టునీర్ పరన్దు పాయు.

మూబ్బ మ్మొట్టిలరణ్డన్దుల్ . ఎఱ్ఱణ్ మా

వ్యా. — యుక్త తు. “పావనార్థంజటామధ్యే దధారశిరసాహరః” ఎన్ని
 అపడియే తన్నుడై యవశుద్ధియైపోకుకై కాక రుద్రా సిరసాధరికై
 యాలే రొద్రమెన్టు చొల్లువదొరుకుశ్రిమిముణ్ణు. అవనొట్టై స్పర్శమున్లు
 దొరుపదార్థజ్ఞల్ నిర్మాల్యమెన్టు అవన్దదయ్యరుగ వస్పృశ్యమాయితే
 యిరుప్పదు. అప్పడియడియుడై యాళొనాలు న్దన్నుడై యపావనత్వత్తుక్కు
 మయిర్ పొడున్డాన్తే. “అటుపాదశడైయో” నితే. ఆకై యాలేవొరు
 శిక్కునాశ్రిమిముం మయిర్ పాడుముణ్డే. అతిల్లాదపడియాలు మ్మెరియవె
 రుమాల్ నడువేపల్లికొణ్ణులుకుకై యాలుమ్బునితమితే. ఆయిరుక్క
 చ్చెయ్దేయు ద్దిరువడికళోట్టై స్పర్శతాలెజ్జేనుమ్బుకిలు మ్బావనత్వం
 మేశ్రిపట్టిరుక్కుమాయ్తు. “ఉన్దనడిశేర్ న్దలుల్ పెశ్రిగ్రాశన్నే” ఎన్ఱ
 కకడవతితే. అప్పడిప్పట్టితిరువడికలై యుడైయవన్దాన్ వన్దు పడుకాడు
 కిడకిరటవేశ్రిమిముణ్డతే ? కావిరిక్కు. (నడువుపాట్టు) నడువిడన్తు. ఆళో
 దైప్పిరాట్టి మడియిలే శాయ్న్దాప్పేలేయాయ్తు కావిరి యిన్నడువే
 కణ్ వళర్ న్దలుకుకిటపడి. (పొట్టునీర్ పరన్దు పాయు మూబ్బ మ్మొట్టిలరణ్డన్దు
 న్దుల్) జలసమృద్ధియాలేయుం, కోయిలైకిట్టుకిటో మెన్దిట ప్రీతిప్రకర్షతా
 లేయుం పెరియకిళశ్రిమియోడే వారానిరుగ్ మ్. (పరన్దు పాయుమ్) ఒరు
 ముడైయాలేయన్దియే తన్నభినివేశ మెల్లొన్దోశ్రిమి వెళ్ళుమొక్క ప్పాయా
 నిర్కుగ్ మ్. (పూ మ్మొట్టిలరణ్డన్దుల్) జలసమృద్ధియాలే పొత్తిల్ కళు
 మ్బామాతాదే శెల్లుమాయ్తు. పెరియ పెరుమాళ్ళుడైయ సొకుమార్యత్తు
 కకనుకూలమాన జలసమృద్ధియైయుం నిత్యవసన్తమాన పొత్తిలైయుముడై
 య శ్రమహరమానదేశం. ఇత్తాల్ కోయిలినుడైయ పావనత్వముం, భో
 గ్యత్వము జ్ఞొల్లిత్తాయ్తు. (ఎఱ్ఱణ్ మాల్) ఆశ్రితర్ పక్కల్ వ్యామోహ
 మొరు వడివుకొణ్డాప్పేలే యిరుకై. (ఎఱ్ఱ లెన్దు) శమ్మెప్పేలే పెరియ
 పెరుమాళ్ పక్కల్ న్యన్తభరరా యిరుప్పారైయు జూట్టికొగల్లు
 కిటార్. కోయిలిల్ పావనత్వ భోగ్యత్వజ్ఞలైక్కణ్ణు శాయ్న్దలుళులైన్దు

మూ. — లితై వశీశక్ కిడన్దదోర్ కిడన్దై కకన్ణుమ్! ఎజ్జను
మఱన్దు వాళ్ కే నేఱ్ఱయే నేఱ్ఱయే నే || ౨౩.

వ్యా. — పేరాయ్ నిరూపితాలాశ్రితవ్యామోహమే హేతు వ్యామో
హమేయాయ్ సన్బంధమిష్టి కే యిరుకై యన్మియే (ఇతై వశ) ఇవదీఱ్ఱ
యుడై యనాయిరుకై (ఈశక్) ఉడై యవనానాలుం నియమిక శక్త
నన్మియే యిరుకై యన్మి కే నల్ వళ్ళిపోళ్ళుకైళ్ళుం తుమనాయిరుకై.
స్నిగ్ధనాయ్, ప్రాప్తనాయ్, శక్తనాయిరుకుమవనెన్దై. గుణత్రయ వశ్య
తెయై త్తవిరు నిత్యానుభవవృణ్ణు దేశత్రేఱ్ఱకొణ్ణు పోకనినైత్తు వాత్సల్య
ప్రేరితనాయ్ వన్దు తన్నుడమైయై త్తజరుత్తిలే నడైత్తుకై కాక కిడన్ద
ఱపడి. (కిడన్దదోర్ కిడన్దై కై) కీళ్ చ్చొన్న వాత్సగుణజ్జలైవిన్దురిత్తు కిడై
యన్మికిలే యకప్పట్టపడి. నిర్తల్, ఇరుత్తల్, శెయ్ దారాకిల్ మఱక
లామితే. నాట్టి లన్మికియరాయిరుప్పారు నిర్తల్, ఇరుత్తల్ శెయ్ ద
పోదు అన్మికుతోన్మి శాయ్ ద్దాల్ తోత్తువతు వైరూప్యమేయాయిరుళ్ళుమ్.
ఇవ్విషయత్తిల్ శాయ్ ద్దపోదాయ్ త్తు అన్మికుమినుజ్జువతు. “శ్రీమాన్ సు
ఖిసుప్తః పరన్తపః” ఎన్దై కకన్దవతితే. (ఒర్ కిడన్దై) ఒరుకకన్దై
మల్లాన్దో కణ్ వశర్ న్దులుళుకిఱదెన్దు తెరియాదపడియిరుకుమ్. ఇవర్
కళే తాన్ నిన్దులుళినానాకిల్ “నిలై యారనిన్నా” నెన్బర్ కళే; ఇరుక
కన్దై తాల్ “పేరాయ్ న్దు మైకాట్టిన్” నెన్బర్ కళే; శాయ్ కకన్దై తాల్.
“కిడన్దదోర్ కిడన్దై” యెన్బర్ కళే. (కన్ణుమెజ్జనుం మఱన్దు వాళ్ కే) ఇ
వ్విషయత్తై కకన్దనుభవిప్పదన్మికు మున్బాకిల్ మఱక వుమామ్. క
కన్దనుభవిత్తపిన్బు ఇని త్తా నెన్దు ప్రకారత్తాలే మఱప్పతు. (వాళ్ కే) ఇ
వ్విషయత్తై విట్టుపోయ్ మణలై ముకవో! అనుభవిత్తాల్ మఱక
వొన్దైతు; మఱన్దాల్ పుఱమ్బుధరికవొన్దైతు. (ఏఱ్ఱయే నేఱ్ఱయే నే)
నానో అత్యన్తచపలనాయ్ కిట్టి నాలనుభవికమాట్టే. పిటిన్దాల్ ధరిక్కమా
ట్టే. (ఏఱ్ఱయే నేఱ్ఱయే నే) మున్బితరవిషయజ్జళిలకప్పట్టు శిధిలరాయి
కుప్పర్. ఇపోదుభగవద్విషయత్తిలకప్పట్టు పుఱమ్బుకాల్ వాజ్జమాట్టార్.
అన్దు కర్తత్తాలే వన్దై శిధిల్యమ్. ఇన్దు విషయవైలక్షణ్యత్తాలే వన్దై శిధిల్యమ్.

మూ.—వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుం విరిపొళ్ళిలరజ్జన్దున్నల్. కళ్ వనార్

ఇరువల్లితానాలామ్బట్టు.—అ॥ (వెళ్ళనీర్) “మనత్తినాల్ ని
వైక్కలామే” యెన్దుం, “పేశన్తానావదున్దు” వెన్దుం, “విజ్ఞనుంవటన్దు
వాళ్ళకే” నెన్దుమివర్ మటక్కప్పక్కవాతే యివరైనినైప్పికైక్కా క
వివర్ పక్కల్ తమకున్డానప్రేమత్తై కాట్టక్కణ్ణు, ఇన్విషయత్తై
నమకున్డానప్రేమ మసత్సనుమా యిరున్దతీయెన్దుం, ఇన్నము మిన్విషయ
త్తినుడైయ వైలత్తుణ్ణత్తైయనుసన్దిత్తు తమకు పిటన్ద భక్తి విషయాను
రూపమాక పోరామైయాలు మచిత్సంసృష్టనుకు ప్పిన్దప్రేమం పిత్తో
పహతనుకు ప్పిటన్ద తెళివుపోలే విశ్వసిక్క వొణ్ణామైయాలు మనుతపిత్తు
తిరువుళ్ళత్తైక్కటిత్తు ఉనక్కితరవిషయత్తో పాది యిన్విషయత్తిలుజ్జు
త్రమస్నేహమాయ్ విట్టదాకాదేయెన్దు తిరువుళ్ళత్తైనిన్దిక్కిఁజార్.

వ్యా.—(వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుం) కావిరిసహ్యమేతుడజ్జి కో
యిలై నొక్కి వరుకిటదాకైయాలే తన్నభినివేశమెల్లా దోల్లిమ్బడి
పెరువెళ్ళమాక నీరైక్కొణ్ణువన్దు శిలరు కోయిలిలేవన్దు కులై శేయ్దు
తకైయవొణ్ణాతపడి సర్వతోదిక్కమాక ప్పాయానిరుమ్. అభినివేశం
ముడియామైయాలే పాజ్జితలైక్కట్టాతు. (విరిపొళ్ళిలరజ్జం) నీర్ పాయ్
న్దప్పరప్పడజ్జలు ఇచ్చొలైవిరిన్దు వారానిరుమ్ (అరజ్జన్దున్నల్ కళ్ వ
నార్) పరమపదత్తి లక్ష్మత్రిమరాన నిత్యసూరికళ్ళొత్తై పరిమాన్దిత్తుకు
శెవ్వై పరికరమానాప్పోలే కృత్రిమసంసారికలై వశీకరికైక్కు చార్య
వ్బరికరమాక వాయ్త్తు కణ్ వశర్ న్దటుళుకిటదు. నీర్ వాయ్ప్పజ్జొచ్చొలై
వాయ్ప్పజ్జణ్ణు శాయ్దారెన్దిట విదువ్యాజమాయ్ సంసారికళుడైయ వశీ
కారత్తిలే నినై వాయ్ తిరుప్పదు. నిలవరుజ్జెన్దుపుక్కల్ ముర్ పడచా
ర్యగన్దియాయ్త్తు తిరుముకమిరుప్పదు. అదాకిటదు-ఓగు పాధియాలే
తమ్మైవన్దు కిట్టినారుడైయ వాత్తువన్దువై యపహరిత్తు చ్చట్టైప్పరైళ్ళు లే
యిట్టుక్కొళ్ వారెన్దు తోల్లిరుక్కుం. అదాకిటదు-తమక్కన్దరజ్జమా
కిక్కొళ్ళుకై. ఇన్నము దానాత్తువన్దువై తన్నదాక వభిమానిత్తుప్పొద్దాకా
నామివ నభిమానిత్తై మిన్దోపోమెన్దు పార్త్తు తమ్మొకైక్కట్టి “జితన్దే”

మూ.— కిడన్దవాలు క్కమలనన్దుకముక్కణ్ణు | ముళ్ళ మేవలియై
పోలు మొరువ నెన్ఱుణరమాట్టా! కకళ్ళ మేకాతల్ శెయ్దు

వ్యా.— యెన్ఱు పుణ్ణుమవనాయ్తు. అవనుతానవన్దువై యివన్ఱెయ్దు
నాళ్ పడవపహరిత్తుప్పోన్దపడి. తన్నుత్తెత్తాళ్ళొళ్లుకై యపహారమాన్బడియి
తే! చేతనరుడై యవాత్తా పహారళ్ళాళ్ళ పేరినపడి అత్తసమర్పణ మమాత్తా
పహార సమ మెన్ఱున్బడియానవివన్దువితే! యిప్పడి యెళివరవుపట్టతు. అ
త్తసమర్పణమాకిటతుతాన్ మహాబలిదానమృణ్ణినాప్పోలే యిరుక్కి అ
దాయ్తు. (కిడన్దవారుం) వశీకరణ పరికరన్దానుం శీలాదిగుణక్లృణాన వా
త్తగుణక్లృణుమల్ల; అవయవశోభైయాన రూపగుణక్లృణుమల్ల; “కిడన్దదోర్
కిడకై” యాయ్తు. (కమలనన్దుకముక్కణ్ణు) వికాసం, శెవ్వి, కుళు
మిలి, పరిమళ మెన్ఱాప్పోలే శొల్లుకిట విత్తైప్పిరితిరుముకత్తుకుగ తామ
రైయై మొరుపోలియాక చొల్లుమత్తనైపోకి సర్వధా సదృశమల్లామై
యాలే (నన్దుక) మెన్ఱితార్. శుద్ధసత్వమాయ్, జ్యోతిర్మయమాన
ముఖిత్తుకుగ ప్రాకృతవన్దుసదృశమాకవత్రి? ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పోదు
శెయ్యాలే విముఖిత్తుకుగ దృష్టాన్తముణ్ణో. సంసారత్తుకుగ ళ్లుకుగ ళ్లు
ముఖి మిదొన్ఱు మేయెన్ఱితార్ (కణ్ణుముళ్ళ మేవలియైపోలుం) కణ్ వళర్
న్దలుకుకిట వత్తకై కకణ్ణువైత్తుం నెన్ఱే మొరువికారమ్మిరవాదే తిణ్ణియై
యాయరున్దాయా. కీడ్రిపిటన్ద వికారమెల్లాం విషయవైలక్షణ్యత్తైప్పిరితి
వసత్సమమా యిరుక్కిఅదాయ్ త్తివర్రుగ. ఇప్పోదినకుగ వన్ద వన్దై
యెన్ఱెన్ఱిల్ (ఒరువ నెన్ఱుణరమాట్టాయ్) అద్వితీయ నెన్ఱుణరమాట్టుకిటి
లై. ఒరువ నెన్ఱుణరప్పకాగ లవనైయుళ్ళ పడి యుణర వేణుం. అప్పడియు
ణర్ న్దా లత్తలైయి లాశితవాత్సల్యత్తుకుగ సదృశమాకవుం, విషయవై
లక్షణ్యత్తుకుగ సదృశమాకవుం విడాయ్పిటకగ వేణుం. అదుపిటవామై
యాలే (వలియై) మెన్ఱితార్. అప్పడియాకిల్ కీడ్రి “కణ్ణిణైకళికుగ
మాతే” యెన్ఱుం, “పనియరుమ్బుతిరుమాలోవెన్ఱుం, “ఉడలినకుగ టు
కుమాలోవెన్ఱుం, శొన్ఱిప్పోన్దవైయెల్లా మెన్నాయ్తెన్న, (కళ్ళ మేకాత
ల్ శెయ్దు) ఉనకుగ ప్రాకృతవిషయత్తిల్ పణ్ణిప్పోన్ద పూర్వవాసనై

మూ — జగత్తై కకళికిన్ద్రాయే || ౨౪.

వ్యా. — యాలేయిజ్ఞుమనువర్తిత్తుప్పొన్దవిత్తనెయొళియ వివిషయ
త్తుళ్ళుసదృశమాకన్నేహితాయలైయే! విషయాన్తరక్లళిల్ పణ్ణిప్పొన్దదుంఫ
లభక్తియా లాకయాలే. ఇజ్ఞుం ఫలభక్తియితేపణ్ణిత్తు. (ఉజగత్తైకకళి
కిన్ద్రాయే) ఇన్దక్రతిమభక్తియానతు పణ్ణేయున్బాళియితే. ఇజ్ఞుమనీఘ్రము
డియనడత్తినా యత్తనెయితే. విషయాన్తరక్ల లోపాదియాక విత్తైయుం
నినెత్తా యత్తనై పోక్కి వివిషయత్తు కకనురూపమన్వి తేఉన్నడయప్రేమం.

ఇరుపత్తజ్ఞామ్బట్టు. — అ॥ (కుళిత్తు) కీర్త తమళ్ళు భగవద్విషయ
త్తిల్ పిఱన్ద వాదరం విషయానురూపమాక పోర్రామైయాలుం, అచిత్సం
సర్గయుక్తనుకుగ ప్పిఱన్దదాకైయా లే పిత్తోపహతనుకుగ ప్పిఱన్ద తెళివు
పోలే విశ్వసికగ వొణ్ణామైయాలు మెజ్జాయ్ వోమెన్టు తిరువుళ్ళత్తైకుగటి
త్త నుతపిత్తు నిన్దారాయ్త్తు కీర్త; ఇని అచిత్సంసర్గమనీత్తు ఒరుదేశ
విశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమ్బుణ్ణుకైకుగ నజ్జైయిల్ ముతల్ కాణ్ కిటి
లోం, నామివివిషయత్తై యిళిన్దేపోమిత్తనెయాకాదేయెన్టుశోకికగ “సిర్
శోకికిఱదెన్; అచిత్సంసర్గమనీత్తునమ్మెప్పెరుకైకుగ శాస్త్రజ్ఞళిలే త్రైవ
ర్ణికాధికారమాయుం సర్వాధికారమాయుముణ్ణాన సాధనక్లళిల్ ప్రసిద్ధమ
నోఅవైత్తి లాత్తైయనుష్ఠిత్తు నమ్మెకిఱ్టమాట్టిరో” వెన్న; ఇనకగవై
యొన్ణిలుం యోగ్యతైయేతుడన్ణి యిలైయెన్టు మేల్ పత్తుపాట్టా లే తమ్మ
డైయవుసాయశూన్యతైయై యటుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఆనాలివర్క్కు కీర్త పి
ఱన్దదాకచ్చొన్న జ్ఞానభక్తిక లేన్నావదెన్ణిల్; భగవత్ప్రసాదత్తా లే పిఱన్ద
భోగోపకరణమాన జ్ఞానభక్తికళాయ్త్తి జ్ఞుచ్చొన్ణిత్తు. అవై సాధనకో
టియి లన్తర్భవీయాతు; అవ్వనుభవ శ్లాదాచితగమన్ణియే నిత్యమాకై
కుగ తజ్జైయిల్ సాధనమిలై యెన్నిఱారిజ్ఞు. ఇదిల్ ముతనీపాట్టిల్ ప్రసి
ద్ధమాయ్ త్రైవర్ణికర్కళానవర్కళు కకాధికారమాన కర్కజ్ఞానభక్తికళి
లినకోరన్వయమిలై యెన్నిఱార్.

వ్యా. — (కుళిత్తుమూన్ది త్యాది,) జన్మమాత్రత్తైన్దొన్ణు కీర్తవైత్తై
యనుష్ఠిత్తు వావెన్ణిలెన్టు మత్తనైపోక్కి జన్మప్రభృతి బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కునుకూ

మూ. — కుళిత్తుమూన్టనలై యోమ్ము జుట్టికొళన్దణమై
తనై. యెళిత్తిటే నెళ్ళణిలై నిళ్ళణుమ్మత్తనల్లే.

వ్యా. — అమాయరుప్పదోరనుస్థానమిలైయెన్దిటార్ (కుళిత్తు) నిత్యస్నానంనైమిత్తికస్నానంప్రాయశ్చిత్తస్నానంయెన్డు బహుముఖమాయరుళ్ళుం; నిత్యస్నానంనైమిత్తికస్నానత్తుళ్ళుడలన్దు, నైమిత్తికస్నానంప్రాయశ్చిత్తస్నానత్తుళ్ళుడలన్దు, ఇవై తనిత్తనియేస్వతన్త్రక్ళళాయితేయిరుప్పదు. కర్తానుస్థానద్దానొళియ యోగ్యతాపాదకక్ళల్ తాపణ్ణిప్పోరవటిదాయితేయిరుప్పదు (మూన్టనలై) అగ్నియెన్డాదేఅనలెన్దదు ఆరాధీయానిష్ఠాలపర్యాప్తియే స్వభావమాయరుళ్ళుంవిషయమెన్డుతోత్తుకైక్కాక, (మూన్టనల్) ఒత్తేదురా రాధ్యమాయరుళ్ళ మూన్టైయితేవిధిత్తతు. (ఓమ్ముం) చవలైప్రజైళ్ళు శోరున్దణ్ణీరుంముడిన్దుకొణ్ణితిరియున్దాయ్పోలేడమియుంయిన్దనముక్కోడ్డుతిరియవేణ్ణుంవిషయమెన్దై (కుటికోళ్) నుంత్రలోపక్రియాలోపద్రవ్యలోపక్ళల్, కాలభేదం, దేవతాత్యాగమెన్దిటవివైత్తిలేయెన్డున్డామాకిల్ నిష్ఫలమాయరుక్తైయాలేకరణమ్మిన్దుక్కిల్ మరణమెన్దై. పణ్ణినవకృత్యకరణన్దైతైన్దొన్దిళ్ళువిషయమాకిర ఓరణ్ణలియా లే సుప్రసన్నమాంవిషయమన్నే! (అన్దణమైతనై) ఇప్పడియిరుక్కిటదేదెన్దిల్; బ్రాహ్మణ్యం. అదుతనై. (ఒళిత్తిటే) బ్రాహ్మణ్యమిల్లామైయెన్దళవాయ్పోకైయన్దియేయివ్వర్ణన్దాతణ్ణియతెన్డుమ్మడిపణ్ణినే. విశిష్టరాయరుప్పలైక్కణ్డాల్ ఇన్నానధికరిత్తవర్ణత్తిలే శిలరన్నొవెన్డుకొణ్ణివర్కళుళ్ళు మవద్యమామ్మడితిరిన్దే. ఇదితే నాకర్తయోగత్తిల్ నిన్దనిలై. ఆనాల్ జ్ఞానయోగమిరున్దపడి యెన్దనేయెన్దిల్; (ఎళ్ళణిలై) ఎకవిషయమాక వెనక్కొన్డుమిలై. ఆత్మవిషయజ్ఞానమెనక్కిలైయెన్దై. కర్తయోగమిలై యెన్దపోదే తత్సాధ్యమానజ్ఞానయోగమిలైయెన్డు మిడనుర్ధసిద్ధమన్దొవెన్దిల్; ఇజ్జన్దత్తి లనుష్ఠిత్తదొరు కర్తమిలైయాకిలుం పూర్వజన్దత్తిలే కర్తయోగమ్మక్వమాయ్ అవ్వళవిలేదే హవిన్దేషమ్మిరన్ద నన్దర జన్దత్తిలేజ్ఞానయోగం నై సర్దికమాయరుకుమిత్! అదువుమిలైయెన్దై. ఆనాల్ భక్తియోగమిరున్దపడి యెన్దనేయెన్దిల్. (నిళ్ళణుమ్మత్తనల్లే) కణ్డారుగ్గు సుప్రహృష్టణ్ణి యల్లదు నిర్కవాన్డాద

మూ — కళిప్ప తె జ్జొణ్ణునమ్మి కడల్ వణ్ణా

వ్యా. — పున్నకక లినకుక్ సేహ లేశముమిలై. కర్తజ్ఞానమిరణ్ణుమిలై
యాయరుకక పుభయ సాధ్యమాన భక్తియిలైయెన్ఱు మిడజ్జొల్లి వేణుమో
వెన్ఱిల్ ; “తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్టభక్తిఃప్ర
జాయతే” ఎన్నిఱపడియే యున్ఱాకలామితే. అదువుమిలైయెన్ఱై. అధవా-
కర్తజ్ఞానభక్తికళ మూన్ఱు న్నిత్తనియే యుపాయమాకచ్చొల్లువారుముణ్ణు;
అద్వప్రకారత్తా లే శొల్లిత్తాకపుమామ్. “కర్తజ్ఞై వహిసంసిద్ధి మాస్థితాజన
కాదయః । సర్వంకర్తాఖిలమృద్ధజ్ఞానేపరిసమాప్యతే । భక్త్యాత్వనన్య
యాశక్యః” ఎన్ఱకకడవతితే. ఇతితేనాన్ కర్తజ్ఞానభక్తికళిల్ నిన్ఱనిలై. మ
శ్రిఱుమివ్విపయత్తి లటివుడైయార్ “నొశ్రినొన్బి” లేనెన్ఱుం, “కత్తై
వైకళి విజ్ఞా” నెన్ఱుం, “నధర్తనిష్ఠోస్తి” ఎన్ఱుం తద్వామ్మేశ్రిఱుకుడలాక
వెఱుమైయై మున్నిట్టు ప్పొరకకడవరాయితే యిరుప్పతు. పెరియపెరు
మాళు న్ఱమ్మడైయకృపై కిరవర్ శొన్న వెఱుమైకళు మరిదాకైయాలే
“యాత్ పీర్ సీర్ నిరపేక్ష రెన్ఱి” రెన్న ? (కళిప్ప దెన్ఱెన్ఱు) కీర్తనిన్ఱని
లైయి లినకకనుతాపమున్ఱాయో! వదడియాక “మాశుచః” వన్ఱున్ఱాయో!
ఏదా లమ్బనమాక కకళిప్పతు. ఇత్తాల్ అకిచ్చననెన్ఱపడి. ఉనుకక
నుతాపమిలైయాకిల్ విడుమత్తనైయెన్ఱోవెన్ఱిల్. ఎన్ఱకకల్ కైముద
లిలైయానాలు న్బకకలిలుమిలైయోవెన్ఱిఱార్. (నమ్మి) నానుపాయా
న్తరణ్ణళిల్ వెఱుమైయిల్ పూర్ణనానవోపాది. దేవరీర్ శీలాదిగుణపూర్ణ
రబ్బీరో? దేవరుడైయ పూర్తిసహకారి నిరపేక్షునున్నో! “అరివొన్ఱుమి
ల్లాద” వనన్తరం “నుత్తైవొన్ఱుమిల్లాదకోవిన్దా” వెన్ఱకకడవతితే (కడల్ వ
ణ్ణా) దేవరుడైయ శీలాదిగుణపూర్తి యెల్లాంవేణుమో వడివళికేయమై
యాదోవెన్ఱేశ్రిఱుకు. ఒరుకడలోడేప్పరైప్పణ్ణియిరుకడల్ శాయన్దాప్పో
లేయితే పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దలుళుకిఱతు. “అయ్యప్పాడలు
త్తుత్తోన్ఱుమళిక” నెన్ఱుం, “ఆదరమ్బెలుకనైత్తవళిక” నెన్ఱుమివ్వడివళికైయ
తేయివర్ పశ్రిశాకచ్చొల్లిప్పొన్దతు. ఇత్తాల్ శరణ్య నెన్ఱపడి. “ఉన్ఱుడై
యవెరుమైయైయుం నమ్మడైయపొన్ఱల్యత్తైయుమరిన్దీరాకిల్ యితుళ్ళుమే

మూ.—కదలుకిష్టేఁ అళితైనకగరుల్ శెయ్కణ్డా
యరజ్జమానకరుళానే || ౨౫. పోదెల్లా
మోబుదుకొణ్ణున్బొన్నడిపునైయమాట్టేఁ.

వ్యా.—“లేప్పుడ వునుకుగ వేణ్ణువదె” న్నెన్న (కదలుకిష్టేఁ) అన్ని
లైయిల్ తాన్నిర్కగ పెరిఁగెనో! సాధనానుష్ఠానవృత్తి ఫలదాత్త త్త
దెన్ఱు కూప్పిడువారైప్పోలే శ్రవణకరోరమాక కూప్పిడానిన్నేఁ. స్వరక్ష
ణత్తిల్ కైవాత్తి దేవర్ కణ్ వళర్ న్దలుళుకిఱ వళుకుకుగ మజ్జళాశాసన
వృత్తికైయే యాత్రైయాకఁరుక్కిఁ తేనో. ఇత్తాల్ ఫలిత్తదాయవి
ట్టదు-ఆశా లేశముడైయారుగ ముఖిజ్ఞుడుకగ-కగడవవవర్ “ఓరాశి
తకాకూప్పిడానిర్కగ వనాదరిప్పదే” యెన్ఱు, నాట్టార్ శొల్లువ్బడి దేవర్
క్రోరవద్యత్తైవిలైత్తే నిత్తనైయితే. ఇప్పడియుమ కొరుననైయిలైయా
కిల్ ప్పినై నమ్మైచ్చెయ్యచ్చెల్లుకిఱ దెన్నెన్ఱిల్. (అళితైనకగరుల్ శె
య్కణ్డాయ) ఎనై దేవరుగ కృపావిషయమాకిగ కృపైపణ్ణియలుళ
వేణుం. అదాకిఱదు-అనుతాపత్తై ప్పిఱప్పిక్క వేణుమెనై. “ఏదాన్? నమకిగ
జ్జనే యడియేతుడజ్జి చెయ్య వేణుకిఱ నిర్బన్ధన్దా నెన్నెన్ఱిల్. (అరజ్జమా
నకరుళానే) తన్దాముకై న్దరుముదలిల్లాదారై రక్షిక్కైక్లాక వన్దో విజ్ఞు
వన్దశాయన్దలుళిత్తు. కుఱైవత్తాత్తైరక్షిక్క ప్పార్కిల్ ఇజ్జేవర వేణుమో?
అజ్జేయిరుకగ వమైయాదో. ఇజ్జువన్దతు కిడైయళుకుకాట్టియుం, అర్పక
పరాధీనమాన శీలత్తైక్కాట్టియుం, రుచియేతుడజ్జి యుణ్డాకిగ రక్షిక్కై
కాకవనో.

ఇరుపత్తా రామ్బాట్టు.—అ॥ (పోదెల్లామ్) త్రైవర్ణి కాధికారమాన
వుపాయజ్గళిలైయాకిల్ సర్వాధికారమాన వర్చనస్తవాదికల్ తానుమ
కుగ్గోవెన్న; అతువుమిలైయెన్ఱిఱార్.

వ్యా.—(పోదెల్లా మోబుదుకొణ్ణున్బొన్నడిపునైయమాట్టేఁ) అత్త
కియ శెవ్విప్పుక్కైక్కోణ్ణు సర్వకాలముమున్నుడైయస్స హణియ్యమా
నతిరువడికళిలేపునైయవితేయడుప్పదు. అతిల్ శ్రద్ధైయిల్లా మైయేయన్ను,
శక్తియిలైయెన్ఱిఱార్. ఉనైయొళిన్దవిషయజ్గళిలే శెయ్య వెన్దాల్ శ్రద్ధా

మూ. — తీదిలా మొత్తకల్ కొణ్ణు ద్దిరుకుణ జ్జొప్ప
మాట్టే. కాదలాల్ నెళ్ళుమన్బుకలన్దిలే
నమతన్నాలే. యేదిలేనరజ్గర్ కేరల్లే

వ్యా — శక్తిక శిరణ్ణు ముణ్డాయరుకుమ్. “యాతర్పూజోకరౌ
కరౌ” ఎన్నిటపడియే దేవర్ తిరువడికలైయారాధికర్ కణ్ణకైకలైకొణ్ణి
ప్రాప్తమా యనగ్ధావహమాయరుకుమ్ విషయజ్జలై యాదరిస్తుపోన్దే
కాలమెల్లొంమాట్టే. ఒరుకూల్ వల్లెనెన్దిఱారల్లర్. సర్వకాలముం
మాట్టేనెన్దిఱార్. ఒరుకాలత్తిలే శక్తిరాకి లమతానే పేరితిరుకుపో.
రుమ్బడియితే! దేవర్ ప్రభావమిరుప్పతు. “సకృదుచ్చారితంయేన” యెన్టుం
“సకృత్సృతోపిగోవిందః” ఎన్టుం, “సకృదేవప్రపన్నాయ” వెన్టుజ్జొ
ల్లకర్ డవదితే. కాయకవ్యాపారత్తై ప్పటమ్మే వినియోగజ్జొణ్ణీరాకిలు
మ్మడైయపేచ్చు కురిమిమిరిరానిన్దదు, ఆనపిన్బు నజ్జుణజ్జలైప్పేశమా
ట్టిరోవెన్న. (తీదిలా మొత్తకల్ కొణ్ణు ద్దిరుకుణ జ్జొప్పమాట్టే) పేచ్చు
కురిమిమిరిగ్రాలు మున్నుడైయ కల్యాణగుణజ్జలైప్పేశవెన్టాల్ తుమనా
కిటిలే. హేయగుణయుక్తజ్జలాన తుద్రవిషయజ్జలైప్పేశవెన్టాల్ వా
క్రచ్చిక్కిరాకనలుకకట పేశవల్లే. “సాజిహ్వాయాహరిన్స్తాతి”
యెన్నిట గుణజ్జలిల్ వన్దాల్ నాకుప్పరళాదు. అవైయిరణ్ణుకుమ్ విష
యమ్బురమ్మే యాకినీరాకిల్ నెళ్ళాలే నమకుమ్ సేహికర్ వల్లిరోవెన్న,
(కాదలాల్ నెళ్ళుమన్బుకలన్దిలే) కాదలడియాకవరుమన్బు నెళ్ళిల్ స్పర్శి
త్తదిదై. అదాకిటదు- “సంగాత్సంజాయతేకామః” ఎన్నిటప్రేమమ్బురమ్మే
యెరువిషయ త్తిలుణ్డాకిలితే! అత్తైయజ్జునిన్టుంమీట్టిపోన్దదు దేవర్ పక్కలి
లేయాకర్ వేణ్ణువదు. మున్బున్ద్రీపదార్థజ్జలిల్ పణ్ణిపోన్ద ప్రేమమవర్క
ల్ పక్కలగ్ధాదికలై యపహరిక్తై క్కాకవాయ్ తల్ల దవర్కలు ద్దేశ్యమెన్నిట
ప్రేమమిల్లై. “పరమసుహృదిబాన్ధవేకళ త్రేసుతతనయాపితృమాతృభృత్య
వర్గే” చరమతిముపయాతియోర్ధత్పన్ణాం శమదమచేప్టమవైహినాస్యభ
క్తం” ఎన్టకర్ డవదితే. (అమతన్నాలేయేదిలే) మనోవాక్తాయకజ్జళో
రుపడిపట్టిరుప్పార్ పేరితికి వైరిలిలాన్డాకిలుం వేణ్ణయిరుక్క వదువుమిన్ది
క్తయిరుక్తాయ లేదిలే నేదుమిలే (అరజ్గర్ కేర చుమిలే) “సుహృదం

మూ. — యెఱ్ఱైయ్ వా న్దోన్ఱి నేనె॥ ౧౬. కురజ్ఞుకల్ మలైయై నూకర్

వ్యా. — సర్వభూతానాం "ఎన్నిటసోహార్ద్రతైయుం, ఋజుః ఎన్నిటపడియే
యాశ్రితవిషయత్తిల్ మనోవాక్కాయకజ్జల్ మూన్ఱుజ్జైవ్విదా యిరు
కీట వార్జవగుణతైయుం, కేట్టేపోకామే యనుష్ఠానశేషమాకురైక్కైక్కాక
కోయిలిలే సన్నిహితనానదేవరొన్ఱుమాక పెరియిలేళ్, ఒరుకరణత్తాలు
దేవరై స్పర్శిక్కగ్ పెరియిలేళ్ (ఎల్లై) ఎన్నే. అసన్నిహితరాయిల్లదేనల్లైళ్.
శేయ్దవై త్తిలే పిఱ్ఱపిటికుమవరా యిల్లదేనల్లైళ్. ప్రాప్తియిలైయా
యిల్లదేనల్లైళ్. ఎన్నిటవుకగడి పాపమేయితే. శ్రీకృష్ణభక్త్యా లే యుక
ప్పానవస్తుకిడి రిప్పడివ్యర్థమాయ్ పోయ్తు. అరజ్ఞుత్తైయుమిన్ఱుజై వర్
కుకీర్ డీర్ నాన్దూరస్థనాచ్చుదు. కషాయపాన వృణ్ణుమాపోలే హితబు
ద్ధియాలే సేవిక్క వేణ్ణుం విషయమాయ్ త్తానిల్లదేనూ ? పాల్ మరున్దా
మాపోలే దర్శనియ్యరానదేవరే మోక్షప్రదరాయిరుక్క వన్ఱోయిల్లన్దతు.
(ఎఱ్ఱైయ్ వాన్దోన్ఱి నేనె) "విచిత్రాదేహసన్నతిః" ఎన్నిటపడియే దేవర్
కుట పాపకప్రాప్తమానజన్మమాయిరుక్క నానేదుక్కాక ప్పిటదేనా
నేళ్. ఎఱ్ఱైయ్ వాన్బిటదేనెన్ఱాదే తోన్ఱి నేనెన్నిటతు - ఉత్పాతకజ్జల్ పోలే
యనర్థహేతువాక ప్పిటదేనెన్ఱై. ఉత్పాతజ్జళుడైయ తోరిన్దాన్తనకు
ప్రయోజనమిన్ఱి కే పిఱర్ కు నర్థమాయితేయిరుప్పదు. అదుపోలే
యాయ్ విట్టదితే. ఎజ్జన్ఱ మెన్ఱితార్.

తిరువత్తేత్తామ్బాట్టు. — అ॥ (కురజ్ఞు) మనుష్యాధికారమానవై
యొన్ఱుమిలైయాకిల్ తిరువడి తిరువనన్దాళ్ వాన్ ముదలానవర్ కళాల్
కొల్లుమడిమైయై శాస్త్రవశ్యతైయు మిన్ఱి కేయిరున్దల్ల తిర్యకుక్కలై
కొల్లువదాక నామ్ వన్దవతరిత్తకాలత్తిలే తిర్యక్సమాన్యత్తాలే అణిల్ కల్
శుద్ధభావనైయోడే పణ్నిన శిలకిళ్ళి తొరముణ్ణు, అదుతానుణ్ణో వె
ట్టిల్; అతువుమిలై యెన్ఱితార్.

వ్యా. — (కురజ్ఞుగల్ మలైయై నూకర్) మలైకళాలేకడలైత్తూర్
కీటవిడత్తిల్ మలైకళుక్కుతోకై యుణ్ణాయ్ కొణ్ణుశ్రీవానరవీరర్ కళుక్కు
తోకై యిల్లామైయా బారుమలైయై యనేకర్ కూడ తొట్టుక్కుణ్ణువరువర్

మూ.—కురళిత్తుత్తామ్బురణ్ణిట్టోడి ।

వ్యా.—కళామత్తు. ఒరుమలై యొరుత్తర్ళ్ళుప్పత్తమ్బొరాదపడి పెరుమిడుక్కరా యిరుక్కచ్చెయ్దేయు ముపాథ్యాయ నూశిపోలే యెల్లారుజ్జిత్తురిత్తు స్వరూపమ్బెరవేణుమెన్జిరుక్కవవర్ కళాకై యాలే ఇప్పడి శెయ్కిరార్ కళామత్తు. స్వరూపజ్ఞాన ముడై యారోడు మిల్లాదారోడుంవాశియట త్తురుమ్బెత్తు ద్దాడుమ్బడి యితే అడి మైకొల్లు కిఱవర్ కళ్ కైయ్యుంవిల్లుమాయ్ నిన్జనిలై దాణ. (మలైయైనూక్క) కడలిలే పొకడవెన్జాదే నూక్క వెన్జదు ఒరుతిరళు కొరుమలైయై విషయమాకపు మ్బొరా మైయాలే వేతేయొరుతిరళ్ వన్దపనీరు అవర్ కళ్ పక్కలిలేనూక్క యిప్పడి కైమ్మే లేయాయామత్తు కడలిల్ పుకువతు. “అవగాహ్యర్ణవంస్వప్స్యే” ఎన్జు పెరుమాళుక్కాశీగ్రామై కుత్తై పురణ్ణు శెల్లానిర్ కు. అక్కారియత్తుకు వేణ్ణువార్ ప్రవర్తియ్యానిన్జార్ కళెన్జాటి యిరుక్క వొన్జాదితే. కడల్ తూర్ పుణ్ణిక్కరైప్పట్ట దాయ్విడవనీరు! యెన్జుంతవరై యాలే యెల్లారుమొక్క ప్రవర్తిత్తార్ కళామత్తు. (కుళిశీర్ణిత్యాది) శ్రీవానరవీరర్ కళుడైయ త్వరై తానణిల్ కళుకు పొన్దిరామైయాలే పెరుమాళుక్కాశీగ్రామై కత్తైపురళానిర్ కు ముదలికళు కీత్తనై మెత్తనవెల్లా మేన్దాణ ఇరున్దపడియాల శడక్కెన్జుకడలడైక్క వివర్ కళుకు శక్తియిలైయానపిన్బుమలై యాలేతూర్ పుణ్ణ ప్రదేశత్తుకు మణల్ శునుక్క ప్పరికరమిలైయితే, ఊర్ న్దు నీరిలేపు కుత్తోయ్కైయుం, కరై యిలేయేరినాల్ మణల్ తొత్తుకైయుం, ఉద టినవాతే విట్టుక్కళిక్కైయు మివై మున్నే కైకణ్ణపడియాలే యిప్పికార తాలే కడలైత్తూర్ పొమ్మెన్జుపార్ తు కడలిలే పుకుముక్కుకుమాయ్ తు. ఇమ్ముక్కుళ్ళు తన్నాలే నీర్ శువరుంమణలుజ్జొణ్ణు వరలామెన్జాయ్ తు నినై పు. (తామ్) కడలిలేనీర్ శువరువదుం మణల్ తొత్తువదుంనమ్ముడలిలేయెన్జు టియాదాయ్ త్తడిమైయిల్ త్వరై యాలే. తాళ్ళ పుపట్ట కారియప్పడడ జ్జతజ్జళాలే తలైక్కట్టుకిఱదాక వభిమానిత్తు త్తిటికిరపడియాలే తా మెన్జ పుమామ్. (పురణ్ణిట్టోడి) పుక్కమలై కళుళ్ళు నెయ్మణల్ పుకుచ్చారిన్దు

మూ — తరజ్జనీరడైక్కలూరి శలమిలావణిలు
మోబ్బలే । మరజ్జల్ పోల్ వలియనెజ్జం

వ్యా. — పరుకిఱపడిపోరాదెన్ఱ పార్ తు మణలిలేపురజ్జోడానిర్ క్కు
మాన్ శ్రితి. ఉళ్ళమణలుం వళ్ళియి లుదిరుమ్బడియాకవోడ ఇడైయిలే
నిన్ఱవర్ క చివై త్తి త్వరైయైక్కణ్ణు “పన్దాని త్తనై వేగ” మెన్ఱాల్ పెరు
మాళుక్కు పగలముదిలయి క్కైయిల్ వడక్కిల్ వాశలిలే విడువి త్తతాయిరు
క్కుం, ఉళ్ళళుక్కుత్వరై యశ్రితి రున్దతీయెన్ఱమాన్ తు. రుచియానదు
త్తనామళవైప్పార్ క్క వొట్టాదితే (తరజ్జనీరడైక్కలూరి) త్తిరైకలై
యడైత్తాయ్ కిళర్ నిరున్దళ్ళ కడలై యడైక్కైయిలే (ఉశ్రితి)
కడలైయడక్కు కిఱార్ కళ్ళే తాజ్జళాయ్ ముదలికళు న్దళ్ళళుక్కెడుత్తు క్కై
నీట్టుకిఱార్ కళాకవాయ్ శ్రితివై త్తినుడైయ వభిమానం (శలమిలావణి
లమోబ్బలే) ఇవై శ్రితినుడైయ వ్యాపార మజ్జుత్తైక్కు కిళ్ళి తార్ మాయ్
ఫలిప్పదొన్ఱిలైయాకి లితడిమైయాకిఱపడి యెన్నెన్ఱిల్. అడిమైకొల్లుకి
టవను కిరై త్తిన్ఱావశుద్ధియే యమైయుమెన్ఱై. (శలమిలామై) యా
వదు-కడల్ తూర్ పుణ్ణు పెరుమాళక్కరై పట్టారాకవల్లరే ఎన్ఱిఱ భావ
శుద్ధియిల్ ప్పత్తైయశ్రితిరుక్కై. (చలం) వ్యాజం (ఇలా) యిల్లామై.
నిన్ఱనిలైపోరాదెన్ఱై. అవాత్తసమస్తకామను క్కెదిర్ తలైయిల్ భావ
శుద్ధియొత్తీయవననుక్కు వేణ్ణువదొన్ఱిలై; ఇవనాల్ శెయ్యలావదొన్ఱిలై.
నమ్ముడైయ జ్ఞానశక్తికలైక్కొణ్ణు పూర్ణనుక్కు నామొన్ఱుశెయ్ కై
యావదెన్నెన్ఱు కైవాజ్జుమవర్ కళ్ళే భాగ్యహీనర్. పూర్తితానా
మిట్టదుకొణ్ణు తృప్తనాకైక్కుటుప్పెన్ఱు శుద్ధభావరాయ్ మేల్ విక్కుకై
క్కుటుప్పా మ్భాగ్యవాన్దళుక్కు. ఇబ్బావశుద్ధితా నొరువరుక్కు కిరై
యామైయాలే యెల్లారుక్కు జ్ఞాయ్యలావ దొన్ఱెన్ఱవొణ్ణాదు. ఆకవణిల్ క
ళుక్కుళ్ళ వానుకూల్యముమినకిరై యెన్ఱిఱార్. (మరజ్జల్ పోల్ వలియనె
జ్జంవజ్జనే) ఇవిషయత్తిల్ తన్నెన్ఱు నెకిత్తచ్చియిల్లాదపడిక్కు దృష్టా
న్దజ్జొల్లుకిఱార్. “యిరుమ్బుపోల్ వలియనెజ్జ” మెన్ఱవరతుక్కు మావ్వు
రుకేయిరువనైశొల్లుకై కార్క “మరజ్జల్ పోల్ వలియనెజ్జ” మెన్ఱిఱార్.

మూ. — వజ్ర నే న్నెజ్జుతన్నా. లరజ్జనార్ క్కాట్ చెయ్యాదే
యళియత్తే నయర్ కిక్కినేనే॥ ౨౭. ఉమ్బరా

వ్యా. — అగ్నియి లేయిట్టునినై త్తకార్యజ్ఞోల్లలామిరుమ్బు. యిత్తై నెరు
ప్పి లేయిట్టాల్ కరిన్దుపోయ్మునున్బునిన్బునిలైయుజ్జెడుమి త్తనై (వజ్ర నే) ఇప్ప
డి నెజ్జుతిణ్ణియదాయిరుక్కచ్చెయ్దే ఇదుద్రవద్రవ్యమో వెన్బుదేవరుం భ
మికుక్కప్పడిభావిత్తుకాట్టానిర్ పణ. అక వాయిల్ నినై వొన్జొ యిరుక్క
వివనత్తనై భగవత్ప్రేమముడై యారిలైయెన్బు భమికుక్కప్పడి మత్తైత్తు
వర్తిప్పణ. “ఇత్తైయిత్తైయురుకుంవణ్ణి” మెన్బు, కీర్క్ చొన్నదుక్కనుశ
యికిర్రాణ్. (నెజ్జుతన్నాలరజ్జనార్ క్కాట్ చెయ్యాదే) అణిల్ కళి ప
క్కలిలుం భావశుద్ధియితేయుల్లదు. అన్నెజ్జెక్కిణ్ణు సన్నిహితనానవవన్బుక్క
లిలే అల్పానుకూల్యమున్బుణ్ణాదే. యివణ్ భావశుద్ధిమాత్రత్తైయే పరిపూర్ణ
మానశేషవృత్తియాకక్కిళ్లుం భగవదభిప్రాయత్తాలే (ఆట్ చెయ్యాదే)
ఎన్దిటార్. (అళియత్తే) “అహంసర్వంకరిష్యామి” యెన్బుం ఇలైయ పెరు
మాళైప్పిలే సర్వవిధ కైజ్కార్యజుక్కు మర్హమాకవవణ్ తన్దవన్బు కిడిరి
దు (అయర్ కిక్కినేనే) విన్దురి త్తనర్థప్పట్టుప్పివదే! ఇవ్విషయం సన్నిహిత
మల్లామైయాలేయాదలిత్తలైయిల్ యోగ్యతైయిల్లామైయాలేయాదలిన్బి
తే, “నుఅన్దేనున్నైమున్న” మెన్దిటపడియే విన్దురితియాలేయితే యనర్థప్ప
ట్టుదు. శలమిలామరజ్గళ్ పోలేయెన్బువుమాం. మరజ్గళ్ పోలే శలమిలా
వెన్బువుమాం. మరత్తైయోరాయుధత్తాలే చెలిప్పికిర్రులం నెజ్జైయున్నాల్లుజ్జ
లిప్పిక్కవొణ్ణాదెన్బుపడి ॥

ఇరువత్తెట్టామ్బట్టు. — అ॥ (ఉమ్బరాల) అణిల్ కళి తిర్యక్కాయ
వెత్తు నమకుక్కిళ్ళితరీకర వుద్యోగి త్తభావశుద్ధి యుమకిర్రైయాకి
ర్రీగజేంద్రాగ్రీవాణ్ పొయిత్తైయిలేపుకిర్రడిర్ పట్టు, నాజ్జెన్బు తవక్క
పవదాకనినైత్తదొరు నినైవుణ్ణు, అదుతాను ముమకుజ్జోవెన్న; అదువు
లైయెన్దిటార్.

వ్యా. — (ఉమ్బరిత్యాది) బ్రహ్మాదికళాలటియవొణ్ణాదపడి వొళియు
జ్జిశ్రీవైకుణ్ఠమ్. అత్తైవాసస్థానమాకవుడైయవర్. “అథయదతఃపరోజ్యోతి

మూ. — అటెయలకా వొళియులౌ రానైకాకి.

చెప్పిమ్మలాలుణ్ణువామ్మం ముదలై మేలిశీటి

వ్యా. — రీప్యతే" ఎన్ఱుం, "అత్యరగానలదీ ప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః" ఎన్ఱక్కడవదితే, జ్ఞానాధికరానాలుమీశ్వరోహ మెష్టిరుప్పార్ళ్ళు నిలమన్నే పరమపదంఁపాప్రికకముడియా మైయేయన్ను; అటెయవుంము డియాదెన్దై "యన్నదేవానమునయో నచాహంనచశంకరః! జానంతిపరమేశస్యతద్విష్ణోఃపరమంపదం" కలక్టాప్పెరునకరిలే, నిత్యసూరికలై యనుభవిప్పిత్తిరుక్కిఱవర్ కిడిర్! సంసారత్తిలే యార్తరక్షణత్తుకాక వన్దార్. (అనైకాకి) ఇప్పడికత్తెపురణ్ణ మేన్దైయైయడైయవన్దాన్ పదరివన్దు కారియజ్జాయద దొరుపిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాళ్ వాన్బోల్ వార్ కోగ్ వెష్టిల్ ; ఒరుతిర్యకుకాకకీడిర్. ఇడర్ పట్టితిన్నళవేదు ! ఉదవినవనళవేదు ! ఎన్ఱితార్. ఆశ్రితరొరుతలై యానాల్ తన్నేన్దైప్పార్ త్తల్ అవర్కళీ శిరుమైప్పార్ త్తల్ శెయ్యుమవనన్ఱిక్కే అవర్కళీ పక్కల్ ప్పార్ ప్పు దత్తలై యిలాపత్తున్దన్నోట్టై సమ్బన్ధముమేయాయ్త్తు. ఆశ్రితర్ శిరుమైపారాతొళ్ళిన్దాల్ తజ్జోత్తుత్తుకునేర్ నిర్క్కవల్లదొన్ఱుజ్జో! శీటివన్దదార్ మేలెష్టిల్ (శెమ్బులాలుణ్ణువామ్మం ముదలై మేల్) తన్నిలుంతుద్రమాయురుప్పదొరు నీర్ పుట్టువై లక్ష్మమాకిక్కిన్ఱొన్ఱైతాతే "వీరినిరున్దేములక న్దనిక్కోల్ శెల్ల " విరుప్పరైప్పోలే పూర్ణంమన్యమానమాయురుప్పదొరు నీర్ పుట్టువై లక్ష్మమాక్కికిడిర్! వన్దదు. "పరావరేశంశరణం వ్రజధ్వమసురార్దనం" ఎన్ఱిఱపడియే బ్రహ్మాదికళోపోక్కశ్రియశరణమ్మక హిరణ్యరావణాదికలై యక్కియచెయ్యుమవర్ కిడి రొరుతుద్రపదార్థత్తైయిలక్కిన్ఱి వత్తెకులై యత్తలైకులైయవన్దార్. "కోధమాహరయత్రీవం, అధరామోమహతేజాః" ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రయత్తిలిల్లాద తొన్దేటిట్టుక్కిన్ఱొన్ఱాయ్త్తు వన్దదు. తమ్మళవిల్ నిత్యం ప్రశాంతాత్తావాయురుప్పర్; ఆ శ్రితపరిభవత్తిల్ వన్దాల్ "క్రోధస్యవశమేయివాన్" ఎన్ఱిఱపడియే కోధమిట్టవళికాగయిరుప్పర్. "కొడియవాయ్విలగ్గినుయిర్ మలజ్గకొణ్ణిశీత్త" మున్ఱుడై శ్రితర్ తజ్గళుకు తజ్జమాకనినైప్ప దొన్ఱితేయిదు.

మూ. — వందాయ్. నమ్మరమాయతుణ్ణే నాయ్కళో

జ్జీలు మైయోరా. వెమ్మిరార్ క్కాట్ చెయ్యాదే

వ్యా. — (వందాయ్) యిరున్దిడత్తేయిరున్దు సజ్కల్పత్తా లే శేయ్యలాయి
రుక్క మడువికత్తైయిలే యత్తైకులైయ త్తలైకులైయ వందారాయ్త్తు.
జగదుప సంహారమాకిలితే సజ్కల్పత్తా లే శేయ్యలావదు. ఆశ్రితవిరోధిక
లైయత్తీయ చెయ్యుమిడత్తిల్ కై తొడరాయ్ చెయ్యాదపోదు శీఘ్రిమా
జమాట్టాదు. అత్తైవరవుతమక్కుతవినాప్పో లే యిరుక్కిఱదాయ్ త్తివర్క్కు.
ముదలైయివావై లే యకప్పట్టార్ తామెన్దు తోఘ్రియిరుక్కువ్బడియాక
“క్లొడియ వాయ్ విలజ్జే” న్ణాటి తేయిరువర్. ఆశ్రితరి లేయిరువర్ క్కుదవినదు
తందాముక్కుదవినదెన్దిరా దవన్దునమక్కు భగవత్సవ్బన్ధమిలైయెన్దిరుక్క
వాయ్ త్తడుప్పదు. (నమ్మరమాయదుణ్ణే) ఇప్పడియాశ్రితవిషయత్తిల్ పక్ష
పాతియామ్ రక్షిక్కుమవనాన పిన్సు నమ్ముడయరక్షణత్తిల్ నమక్కు
రుభరముణ్ణో. తమ్మెన్నేపార్ త్తల్, నజ్జిరు మైపార్ త్తల్ నమ్ముడైయపా
వత్తిన్దనత్తా లే చీరి “చ్చిలనాశనుభవిత్రాల్ పిన్సు శెయ్ కిటో” మెన్న్జాటి
యిరుక్కుమవనాతలాయ్ నన్జారియత్తుక్కు నాన్దడవోమాకిటోమో. (నా
య్కళోం) అవ్వానైసనకాదికళుడైయ స్థానత్తిలేయావ్బడియితే న
మ్ముడైయతణ్ మై. తిఱన్దవాశలెల్లాంనుణ్డన్దాలుం నమ్మెక్కుళ్లువారి
ల్లాదపుకలలుదియైయుడైయోమ్. వళర్ త్తవనుక్కుం తొట్టాల్ కుళిక్క
వేణ్ణువ్బడియాన తణ్ మైయైయుడైయ పదార్థం (శిరు మైయోరా వెమ్మి
రార్ కుక్కు) యెత్తనైయేనున్దన్ణియోమానాలుం తణ్ మైప్పార్ క్క కణ్ణి
ల్లాదవర్ కుక్కు. దోషదర్శనత్తిల విజ్ఞాతావాయ్ గుణదర్శనత్తిల్ సహ
స్రాంశువా యిరుప్పార్. “యస్సర్వజ్ఞ స్సర్వవిత్” ఎన్న్దొదప్పడుకిఱ
వివనుక్కు అవిజ్ఞాతృత్వమావదు- ఇత్తలైయిల్ దోషదర్శనన్దొణ్ణు పారు
త్తుపకరిత్తానా యిరాదొళికై (వమ్మిరార్ క్కాట్ చెయ్యాదే) దోష
మ్బారాదే ఆపత్తేహేతువాకరక్షిక్కిఱతు వకుఘ్రివిషయమాకై యాలే.
వకుఘ్రి శేషియుమా యుపకారకనుమా యిరుక్కుమవనుక్కు అడి మై శెయ్ కై
యితే ప్రాప్తం; అదు శేయ్యాదే. యెన్దొళ్ళొ కార్యన్దమ కే భరమాక వేరిట్టు

మూ.—యెఱ్ఱైయ్ వాన్ తోన్ఱి నేనే॥ ౨౯.

ఊరి లేన్ కాణియిలై

వ్యా.—క్రొణ్ణాల్ నమ్మడైయ కరణజ్జళుళ్ళు స్వరూపాను రూపమాన వృత్తియిలే యన్వయికైగయితే ప్రాప్తం. (ఎఱ్ఱైవాన్ తోన్ఱి నేనే) వ్యర్థజన్మావానేన్. “సృష్టస్త్వం వనవాసాయ” ఎన్ఱిటపడియే జన్మప్రయోజనమడిమైయూనా లకుక్క శలానజన్మం వ్యర్థమితే. పిటన్దే నెన్ఱాడే తోన్ఱి నేనెన్ఱతు. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్ఱ విత్తైయ పెరుమాళ్ ప్పిటవిపోలే యాకిలితే పిటన్దే నెన్ఱలావతు; అద్ఱిలైమైయాలే తోన్ఱి నేనెన్ఱిటార్. ౨౯.

ఇరువత్తొన్బదామ్బట్టు.—అ॥(ఊరి లేన్) “అనై యిడర్పట్టపోదదు తనకుడవుకై కాక నినై త్తనినై వు ముమకిరైయూకిల్ శ్రీసాలగ్రామం తిరువయోడ్యై కోయిల్ ముదలాక నాముకన్దనిలజ్జళి లవై త్తిలూ రువనుకుక్ జన్మాదికళుణ్ణానాల్ అవనై నమకుక్ రక్షిత్తటవేణుం, అజ్జనే యిరుప్పనశిలవుణ్ణో” వెన్ఱిల్; అదువుమిలై యెన్ఱిటార్. (ఊరి లేన్) ఇక్కురై ఞ్జివర్ నినై త్తిరుకిరటదు సదాభగవత్సన్నిధి యుణ్ణాన శ్రీ సాలగ్రామమెన్న, అవతారస్థలమాన తిరువయోధ్యాదిక లేన్న, కోయిల్ ముదలాయరున్దళ్ళ తిరుప్పతిక లేన్న, వివై త్తైయాయ్తు. ఊరెన్ఱిట సామాన్య వాచిశబ్దం ఇవ్వి శేషజ్జలై కాట్టుమో వెన్ఱిల్; చేతనరిలే యెరుకురుచ్చియిల్ పిటవాదారిలైయితే. అవై తా నదృష్ట హేతువెన్ఱైకొరు ప్రమాణమిలై. ఇక్కుపాయశూన్యతెయైచ్చొల్లి పోరుకిట ప్రకరణత్తోడు శేర్ న్ద దాకైయాలే ఇశ్శబ్ద మివ్వి శేషజ్జలై చ్చొల్లిత్తాక కూడవదు. నామభిమాని త్తిరుకిరట వెన్ఱైకుక్ లే పిటన్దా నెన్ఱు దేవర్ కుక్ పశీగ్రశాక పిడిక్కలా వదొరు దేశ త్తిల్ పిటక్క పెరినిలేన్. దేశవాసమాత్రమే యాత్తోత్తారకమెన్ఱైకుక్ ప్రమాణమెన్నెన్ఱిల్ “దేశోయం సర్వకామధుక్, భవద్విషయవాసినః, తిర్యగ్యోనిగతశ్చాపి సర్వేరామ మనువ్రతాః” ఎన్ఱుశొల్ల కూడవతితే (కాణియిలై) అప్పడియ ద్దేశజ్జళి లేజన్మమిలైయూకిలే దేనుమో రుపాధియాలే యన్వోవిడజ్జళిలే త్తైత్రస్పర్శముణ్ణాక ప్పూదుసుత్తుణ్ణో వె

మూ. — యుజవును శీఘ్రువరితై. ప్పారినిన్బాదమూల
మ్మశీఘ్రిలేకపరమమూర్తి. కారాలివణ్ణనేకణ్ణనే

వ్యా. — స్త్రిల్; అదువు మిలైయెన్దితార్. ఆదాకిఱు-దేహయాత్రా
శేషమాక తిరుప్పణ్ణాప్పాడుకై ముతలాన నిమిత్తజ్ఞి లన్దయిత్తల్,
తిరునన్దనవనప్పరమెన్టాప్పలే శిలవుణ్డాతల్ దానత్తాలుం విలైయాలు
ముణ్డా యవ్పూరిల్ శెన్టు కాణియాళ వేణ్ణున్బడియాన స్ఫుర్ముణ్డాయి
రుకై. అవైయెన్టు మిలైయాకి లుమకు-వ్పూరిలుల్లారో డారుయావన
సమ్మన్దముణ్డాతల్, మశీఘ్రిసమ్మన్దమాద లుణ్ణోవెన్టిల్ (ఉజవిత్తై) (మ
శీఘ్రివరితై) ఇలైయిన్టి కే-యొక్కిన్దాల్ కణ్ పళకియిరుప్పా రొరు
బన్దుకు-ఘ్ణోవెన్టిల్; అదువు మిలైయెన్దితార్. అనాలుమకు-వాస
మెళ్ళేయెన్న (పారిల్) ఒరువశీఘ్రిశైప్పెటావిడిల్ ధరిక-వొణ్ణాతపడి
అనన్తనేశభాజనభూమియిలే వాసమ్. కలక్టాప్పరునకరిలే యిరుక్కిలే
మో నిర్భరనా యిరుకై-కు; ఒరువర్కు-త్తై యెఱువరుడుక్కిఱ
భయస్సానత్తిలేయమో వినుకు-వాసం. అకైయాలే (నిన్బాదమూల
మ్మశీఘ్రిలేక) సర్వప్రకారత్తాలుం పుకలశీఘ్రికు-ష్టకలానవున్దిరువడి
కళిలే యింకో-రన్దయిమిలై. “తమేవశరణంగతః” బ్రహ్మస్తుత్తుక్కిల
కా-న కాకత్తుకు-జ్ఞూడ పుకలిడమాయితే! దేవర్ తిరువడికళిరుప్పతు.
అనా లారువళియా లుమకు-నన్దైయిలైయాకిల్ పిన్నై యిళుకు-
మత్తనై యన్టోవెన్న (పరమమూర్తి) స్వగతమాక వోరు జ్ఞీవనోపాయ
మిలైయెన్టు మత్తనై పోక్కి యున్బకు-లిలుమిలైయో? సర్వాధికుమాయ్
పరమశేషియా యిరుకు-మవనలైయో! శేషత్వ ప్రతిసమ్మన్దియాయితే
శేషిత్వమిరుప్పతు. ఇవణ్ స్వతన్రోహమెన్టు భ్రమిత్తవన్టు ఇవణ్ ప్రతివ
త్తియొక్కియ వివణ్ స్వరూపత్తై మాతాడవొణ్ణాడే. స్వరూపత్తై యళి
కు-వొణ్ణాతాకిల్ స్వరూపానురూపమాన సిద్ధికు-వళియేదెన్టిల్ (కా
రాలివణ్ణనే) ముదలడియిలే రుదజనకమాయ్ రుదిపిఱన్దార్ శ్చపాయమా
యన్టోపున్దడివిరుప్పతు. (కణ్ణనే) వడివళుకుణ్డానాలుం ఉత్తుళ్ళతత్వమన్నో
వెన్న వొణ్ణాతపడి సాలభ్యాది కల్యాణగుణ యుక్తనలైయో; పరమశే
షియాయ్ విలక్షణవిగ్రహరూపేతనాయ్, సాలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్త
నాయిరుక్కిఱ నింబురుకు- ఇళుకు-వేణుమో. వకుళ్ళ శేషియావదు-శేష

మూ.—కదఱుకిన్జేన్. ఆరుళర్ కళైకణమ్మా నరజ్జమా
నకరుళానే॥ ౨౯. మనత్తిలోర్ తూయ్ మైయిలై

వ్యా.—త్వ సమృద్ధిమిలైయాకిలుం విడవొణ్ణాదపడియాయిరుకైర్.
వడివళైయై యనావదు- ఇవై యిరణ్ణుమిలైయానాలుం విడవొణ్ణాతప
డియా యిరుకైర్. నీర్ మైయై యనావదు - ఎజ్జళోడేకలన్దు పరిమా
టుకై. ఇప్పడి దేవరీరుళరాయిరుక్క విసక్కో రిళివుణ్ణో (కదఱుకిన్జేన్)
దేవరీరుడైయ వైలక్షణ్యజ్జళడైయ వనుసన్దిత్తు సాధనానుష్ఠానమృణ్ణి ఫల
దొళదొరైప్పలే కూప్పిడానిన్జేన్ (ఆరుళర్ కళైకణ్) నానిప్పడిక్కుప్పిడ
దేవరీరాటియిరుక్కిటదు దేవరైయొళియ వేరొరువర్ రక్షరాకవో. నా
నెనక్కురక్షకనాకవో ; ఎన్నళవుపుకిరనిల్లాత పిఱరినక్కు రక్షకరాకవో.
(అమ్మా) ఉడమైనశిత్రా లిళివుడైయవనతన్నా (అరజ్జమానకరుళానే)
ఉడైయవనానాలుం సన్నిహిత నల్ల నెన్జాటియిరుక్కితేనో. సంసారత్తి
లే నమ్మైప్పిటవేణుమెన్జు కూప్పిడువారుణ్ణాక కూడుమోవెన్జుం ననై
యాలే యన్జోకోయిలిలే కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటదు॥ ౨౯.

ముప్పదామ్బట్టు.—అ॥ (మనత్తిల్) ప్రసిద్ధమాన కర్మాద్యపా
యజ్జళిలై, స్త్రీశూద్రాధికారమాన ధ్యానసజీర్తనాదికళుమిలై, అణి
ల్ కళుక్కుణ్ణాన భావశుద్ధియుమిలై, ఆనైయిడర్ పట్టపోదునినైత్త నినైవు
మిలై, పుణ్యదేశవాసత్తా లే వొరుననైయుమిలై, యెన్జార్ కీళిళ్ళుపాట్టా
లే; ఇన్న నైకళొన్జుమిలైయాకిలు ముమ్ముడైయపక్కల్ తీమైకళిలైయా
కిలుమ్మాల్ వరుమిళివిల్లామైయా లే యుమ్మైయజ్జీకరి త్తుమ్ముడైయకారి
యజ్జోయ్కిటోం, అతిరుద్దపడియెన్నెన్జు పెరియపెరుమాళ్ కేట్టటుళ ననై
కళొన్జు మిల్లాదవోపాది తీమైక లేనక్కిల్లాదదిలై యెన్జిటార్ మే ల
జ్జుపాట్టా లే. ఆదిలిప్పట్టి లానుకూల్యాభావత్తై యనుభాషిత్తుక్కొన్జు
తమ్ముడైయపరసమృద్ధ్య సహత్వమెన్జిటవ నాత్మగుణత్తైప్పేళుకిటార్.

వ్యా.—(మనత్తిలోర్ తూయ్ మైయిలై) “మనసాతువిశుద్ధేన” యె
న్జుం, “యేతుజ్ఞానవిశుద్ధచేతనః” యెన్జుం మనశ్శుద్ధియే ప్పేర్తుక్కుపరికరమా
కవొచ్చిసిప్పట్టిదితే. అన్దశుద్ధియెనక్కిలై యెన్జిటార్ (ఓర్ తూయ్ మైయిలై)

మూ.—వాయిలోరిజ్జొలిలై శినత్తినాదీశెదీదీ మోక్కిర

తీవిళివిళివణ్ వాళా పునత్తుధాయ్ మాళై యానే

వ్యా.—యెన్జతు-కామకోధ భయద్వేషాదికలి లాన్తు కు ఐన్దదిల్ శుద్ధనాక పెదీదీలేణ. కల్మషజాగదాచితకమాకవిలై యాక పుమ్మెదీదీ లేణ. (వాయిలోరిజ్జొలిలై) మనశ్శుద్ధియిలై యాకిల్ వాయిల్ ప్రియవ చనక్కల్ తానుజ్జోవెన్దిల్ ; అదువుమిలై యెన్దితాన్. (ఓరిజ్జొలావదు) ఇదుకుమున్బొరువరై కుళిర“పణ్” ఎన్జటియేణ. కుళిజ“పణ్” ఎన్జొర్ తిరత్తిలుమనుకూలమాకవు మొరుమరుమాదీదీజ్జొల్లియు మటియేణ. “నెదుజ్జొలాల్ మలుదీదీశినే” నెన్దిజపడియే అభిమతవిషయక్కలైయుక కుమోబ్బదుం శ్రవణకటువాహకమాయాయ్ తిరుప్పదు. ఆకవివ్విరణ్ణుపద త్తాలుజ్జీక్రొజ్జుపాట్టాలుజ్జొన్న వర్ధత్తైయనుభాషిత్తారాయ్ తు(శినదీదీనా దీశెదీదీమోక్కిర) ఇవై యిల్లామైయే యన్దియే పరసమృద్ధికణ్ణాల్ నిర్జిబన్ద నమాక వవర్ కళుకనర్ధక్కలైయే తేడానిర్పణ; నెజ్జొల్ కోపత్తాలే శాత్ర వదొదీదీప్పారానిర్పణ (శెదీదీం) కోపమ్; శినమెన్జుజోగపం; మిక్క కోప త్తాలేయెన్జపడి, ఆళుమొరుమోక్కుం నేరాకవాయ్ తుప్పార్పదు (తీవిళివిళివణ్) మోక్కిరయన్దియే వాయ్ విట్టాల్ కేట్టార్ కు నెరుప్పైవళియవిట్టాప్పోలేయాయ్ కుడిపటియున్బుడియాక వాయ్ తు వాయ్ విడువదు. (వాళా) యిదెల్లాజ్జైయ్ కిటదు తా నెరుక్కాలై కు వెదీదీలై పెటవో వెన్దిల్; ఇదుతా నేప్రయోజనమాయరుప్పణ. ప్రయోజనత్తుకొరు ప్రయోజనం వేణ్ణావితే! సాత్వికర్ పరప్రయోజనత్తైయే ప్రయోజనమాక నినై తిరుక్కు మాప్పోలే పరానర్ధమేప్రయోజనమాక నినై తిరుప్పణ. ఉమ్ముడైయపడియి దువాకిల్ నమ్మెనిర్బున్దిక్కిటదెన్నెన్న. (పునత్తుధాయ్ మాళై యానే) తన్నై ప్పార్ త్తకలవొణ్ణాదపడియ పేటొమాత్రమే హేతువాకరక్షిక్కక్కడవో మెన్జు రక్షణధర్మత్తి లేదీక్షిత్తుతనిమాలై యిట్టమొవిరుక్కిటదు. ప్రాప్తియాలు మోభగ్యతైయాలు మెన్నాలున్నెవిడప్పోమో; తన్నిలత్తిల్ పోలేతిరు మార్ విలే చెవ్వి పెరున్బుడియాన తిరుత్తుధాయ్ మాళై యుడైయవనే.

మూ. — పొన్నిశూళ్ తిరువరక్కా! ఎనకినిక-తియెళ్ళొన్ యెన్నె
యాళుడైయకోవే॥ 30. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లే.

వ్యా. — (పొన్నిశూళ్ తిరువరక్కా) రక్షక నాయ్ దూరవిరాతే సన్ని
హితనాకవు మ్మేరీరిణ్. యెత్తనైయేనున్దణ్ణియర్ళ్ళ మాశ్రయిళ్ళు వచ్చడి
యడ్రో? దేవర్ కోయిలి లేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిఱదు. ఇట్టితిరుత్తుళా
య్మాలై కుగళుఱ త్తిమాలై పోలే యాయ్త్తు తిరుప్పొన్నియోఁపైచ్చేరియి
యిరున్దపడి (ఎనళ్ళు) కీళ్ తమ్మైయుపపాదిత్తారియే! ఇప్పడిదోషప్రచుర నా
నవెనకు (ఇని) యెన్దోష త్తైయను సన్నిత్తు నానినళ్ళురక్షక నాకై త్తవిర్ న్దు దేవ
ర్ పక్కలి లే న్యన్దభరనానపిన్పు (కదియెళ్ళొన్లాయ్) పోక్కడిశొల్లాయ్.
పోక్కడియడైయచూళ్ త్తుకోగ్గణ్ణువైత్తు అవనై చొచ్చిల్లాయెన్దువచ్చడియి
యే ప్రాప్తియిలూరిమిరుప్పదు. నీర్ పోక్కడిశొల్లాయెన్దు పోదాకనము
కుగళున్ద వేణ్ణుకిఱుదెన్నెన్దిల్ (ఎన్నెయాళుడైయకోవే) ఇత్తలై
యిల్ శేషత్వమునుత్తలైయిల్ శేషిత్వమున్ద వ్యవస్థితమునొన్దు. వేటిదు
కుగళుడవారార్. ఇదారుడైయవన్దువాయ్ నొవుపడుకిఱదు॥ 30.

ముప్పత్తోరామ్బట్టు. — అ॥ (తవత్తుళార్) “శాస్త్రీయమాయ్
మోతార్థమాన విహితజ్గళి లినకోరన్దయమిలై యన్దీర్; స్వర్గఫలా
ర్థమాక వాదల్ విప్రలన్భకరాయ్ దృష్టఫలార్థమాక వాదల్ సతగర్తా
దికలైప్పణ్ణి పోన్దీరాకిల్ అవరీయిలుపాధికలైపోక్కి నన్దైయిలేమూట్టు
కియో; అవై తానున్దొ” వెన్దిల్; అనై యొన్దుమిలై; స్వర్గప్రాప్తికుప్పరిక
రమాక దేవర్ తన్దజన్మత్తై విషయప్రవణనాయ్ పరద్యేషత్తాలే వినాశ
హేతువాక త్తనీరాక కొణ్డేనెన్దితార్. (అనాల్ కీళ్ పాట్టోడిదుకుగ
ళుగళి యెన్నెన్దిల్, పరసమృద్ధ్య సహత్వమన్దికే విషయాన్తర
ప్రావణ్యత్తాలే ఎన్దన్దుజనజ్గళుకు మళలానే నెన్దితార్.

వ్యా. — (తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లే) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశ
కేన” ఎన్దు తపస్సై మోతార్థమాక విధిత్తదియే; ముముక్షుకుళాయ్ త
పస్సైయనుష్ఠిత్తారిల్ కూట్టాకప్పెతామైయన్దికే స్వర్గాదిప్రయో
జనాన్తరపరరాయదుతన్నై పణ్ణువారుముణ్ణు, అవర్ కళుకుం కూట్టాక

మూ. — తనమ్బుడై త్తారిలల్లే. ఉవర్ త్తనీర్ పోల

వెన్ట నునీరువర్ కొన్టు మల్లే. ।

వ్యా. — పెనీరిలే. యివైయి త్తనైయుమిన్ఱియిలే యొక్కీన్దాలారు తననైయారమ్బుత్త దిత్ వైకల్యత్తా లే ప్రాయశ్చిత్తికళానార్ తల్లళిత్ తాజ్ఞూడ పెనీరినో; ఆకతపస్సర్కముడై యారొరువరిలుజ్ఞూడ పెనీరిలే నెన్ఱిఱార్. (తనమ్బుడై త్తారిలల్లే) అర్థలాభ త్తైయుం పురుషార్థ సాధకమా కచ్చొల్లకర డవదు. విలక్షణవిషయత్తిల్ వ్యయిళ్ళుమన్టు “యజ్ఞేనదానేన” ఎన్టుం “యజ్ఞోదానంతపశ్చైవపావనాని” యెన్టుం, “తద్దానంసాత్వికం స్మృతం ఎన్టు జ్ఞొల్లకర డవదితే. “యయాకయాచవిధయా బహ్వా న్నం ప్రాపుయాత్” ఎన్టుం, సద్విషయత్తిలే వ్యయిక్కుండ్రవ్యాజ్జనత్తు కుక ప్రకారనియతియిల్లైయెన్టు జ్ఞొల్లకర డవదితే. ఇమ్ముఖత్తా లే ద్రవ్యా ర్జనంమ్బుణ్ణువారిల్ కూట్టల్లే. తిరుమజ్జైయాత్తవార్ పోల్ వార ను ప్పిప్పదు జ్ఞాయ్దార్ కళితే. “ఇవైయిన్ఱి కేయొక్కీన్దాల్” “ప్రత్యు పకారార్థంఫలముద్దిశ్యవాపునః” ఎన్ఱిఱరాజసదానమాదల్, “అసత్కుత మవజ్ఞాత” మెన్ఱిఱ తామసదానమాదల్, భ్యాత్యర్థదాన మాదలివైయు ఙ్ఞో” వెన్ఱిల్; యివైయొన్టుమిల్లై యెన్ఱిఱార్. ఇవైయిరణ్ణు మిన్ఱాదార్ బన్ధకరళుకుక టుప్పాయిరుప్పర్ కళితే, అదిరున్దపడియెన్నెన్ఱిల్ (ఉవ త్తనీర్ పోల వెన్ట నునీరువర్ కొన్టుమల్లే) ఉవరినీరై ముకత్తిలే యెరిట్టుక్కొ ఱ్డోల్ అదుకణ్ విత్తికర వొణ్ణాదపడి కటికుకమాప్పోలే ఎన్నెనేర్ ముక మ్బార్ కర వొణ్ణాదపడియాయ్త్తు నానవర్ కళే తిరత్తిల్ వర్తిత్తపడి. అ వర్జనీయ్యబన్ధకర లేన్ముఖత్తేవిత్తిత్తాలత్తైకుక జీవికరమాట్టాతపడి యా య్త్త వర్ కళుకర వద్యభూతనాయ్ వర్తిత్తపడి. అవర్ కళుకర ప్రియమే పణ్ణుకై యాలే ప్రియవిషయమాకవు మ్పెనీరిలే. అవర్ కళుకర హితమే పణ్ణుకై యాలే హితవిషయమాకవుం పెనీరిలే. ఎనళ్ళుమనర్థజ్జైవిలైత్తు క్కొళ్ళుకై యాలే తనకుత్తానుళ నామెన్టు మళవున్దాను మ్పెనీరిలే. అవర్ కళు కర వద్యభూతనాయ్ పోన్దే. “బన్ధకరళుకాకాదవర్ కళుంతన్దా ముకరభిసుతైకళాన స్త్రీకరళుకాయరుప్పర్ కళితే; అదిరున్దపడియె”

మూ. — తువర్తశెవ్వాయినా గేరు తువక్కటత్తు రిశనానే. |

అవత్తమేపిటవితన్దా యరజ్జమా నకరుళానే || ౩౧.

వ్యా. — నెన్దిల్, (తువర్తవిత్తాది) అకవాయిల నాత్తగుణజ్జ
 తైమత్తైత్తధరత్తిల్ పుట్టుప్పైక్కాట్టి యకప్పడుత్తిక్కొల్లుమవర్ కళా
 య్తు. ఇవనుముళ్ వాయిల్ తణ్ మైయరియాన్. తన్నోడవర్ కళుక్కు
 రుబన్దమిల్లా మైయు మటియాన్. ఇవనుమధరత్తిల్ పుట్టుప్పక్కర్ వ్వరుకు
 పోకమాట్టాడే యకప్పడుమాయ్తు. అకవాయిలనాత్త గుణజ్జతైమత్తై
 క్కొక్కం, పుటమ్బుల్లొరోడివనుకుణ్ణాన తువక్కటక్కొక్కం మధర
 త్తిల్ పట్టుప్పేయాయ్తు అవర్ కళుకుప్పరికరం. పుటమ్బుల్ల సకలబన్దు
 క్కత్తైయుంవిట్టు పత్తినవర్ కళుక్కుం దుర్భరనాయ్ త్తలైక్కట్టినే. అదా
 కిటదు-అవర్ కళ్ పక్కలిలు మపకారకనాయ్ పోదేనాకైయాలే అవర్
 కళుక్కు మివనొత్తైసమ్బన్దమటవేణుమెన్దిరుక్క. (తురిశన్)కళ్ళన్. “తే
 నదాసవచ్చావమానితః” ఎన్దు నీచనానరావణనుకు మాకాతానారువ
 నెన్దవజ్జొన్నాపోలే తణ్ మైక్కైల్లెయాన స్త్రీక్కళుకుమాకాదేయవ
 ర్ కళాలేబహిషకరిక్క పట్టేనెన్దిటార్. ఆనపిన్బు (అవత్తమేపిటవితన్దా
 య్) దేవరెనకుజన్మత్తైవ్యర్థమే తన్దరుళినారాయ్తలైక్కట్టిత్తు. తమ్ము
 వైయకర్తమడియాకవన్దవనర్థత్తై అత్తలైయిలేయేటిడువానెనెన్దిల్; క
 ర్తస్వరూపత్తైయుం స్వస్వరూపత్తైయు ముళ్ళపడియుణర్ న్దవరాకైయా
 లే యటుళిచ్చేయ్కిటార్. కర్తమావదు ఈశ్వరహృదయత్తిలే నిగ్రహ
 రూపేణనిన్దుఫలిప్పదొన్దు. సకలప్రవృత్తినివృత్తియు మీశ్వరాధీనమావ్బడి
 యాయ్తు స్వరూపమిరుప్పదు. కర్తం“పారుత్తో” మెన్నపోమదొన్దు “ద
 దామిబుద్ధియోగంతం” ఎన్దిటపడియే బుద్ధిప్రదానత్తైపణ్ణి నల్ వక్రిపోకు
 మిడత్తిల్ నివారకరిల్లై. ఆకవివ్వశపువుణర్ న్దవివర్ కు చొచ్చిల్లలామిటే.
 కణత్తిలేవిట్టున్దప్రజయొక్కణ్ణుపేశాదిరున్దాల్ తాయ్తళ్ళినా త్తెన్దక్కడవ
 డితే. (అరజ్జమానకరుళానే) శాస్త్రజ్ఞళాల్ మీత్తక్కవొణ్ణొదపడి కర్తప
 రతస్త్రీరాయ్ విషయాన్తరప్రవణరాయరుప్పారై యత్తకాలుంశీలత్తాలు
 మీత్తక్కొక్కకవనొక్కోయిలిలేవన్దు కణ్ వళర్ న్దటుళుకిటదు || ౩౧.

మూ.—ఆర్ త్తువణ్ణలమ్బుజ్జోలై యణితరువరణ్ణ
న్దన్దుట్ . కార్ త్తిరళనైయ మేని

ముప్పత్తిరణ్ణామ్బుట్టు.—అ॥ (ఆర్ త్తు) “నమ్మకగల్ విముఖ
రానసమ్మరికళుకుగ మాకాదపడివర్తిత్త నీర్ నమ్మకగల్ వన్దపడి” యె
న్నెన్ద ; ప్రతిపన్నకారికళా యిరుప్పార్ శెయ్యుమవైత్తుకుగ వోరణ్డై
పుణ్డో ! మార్భ్యత్తా లే వన్దేనెన్దిటార్.

వ్యా.—(ఆర్ త్తువణ్ణలమ్బుజ్జోలై) తిరుచ్చోలైయిల్ వధువై
ప్పానమ్బుణ్ణి విట్టున్దవణ్ణుకళానవై యభినివేశత్తా లే పరిచ్చేది త్తిత్తియ
వరియాదే ఇత్తిన్దు కట్టుత్తేకట్టలైయాకప్పటుకి మధువిరున్దవిడ త్తిలిరుకుగ
వొట్టామైయాలే యార్ త్తుకొగ్గొనిర్ కుగం. ముక్తర్ భగవదనుభ
వజనితప్రీతికుగ పోకుగ వీడాక సామగానమ్బుణ్ణుమాప్పోలే యెరుదేశవి
శేషత్తిలే భగవదనుభవత్తా లే ముక్తర్ కుగప్పిటకుగం వికారంతిర్యకుగ
కుగళుళ్ళు మ్పిటకుగమ్బడియామ్ త్తుకోయిలిల్ భోగ్యతైయిరుప్పదు. “గా
యన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కే చిన్నత్వన్తి కేచిత్” ఎన్దు వధువనమాత్తిత్తముద
లికల్ హర్షత్తుకుగ పోకుగ విట్టు పాడువారాడువారొరువరై యెరువ
ర్ శుమప్పొరువరై యెరువర్ పుకడువారానార్ కళితే. ఇవర్ తమ్ము
డైయ సత్తైయుణ్ణాకైకుగ కూగప్పిడుకిటార్; ఇవై ప్రీతికుగ పోకుగ వీడా
కకూగప్పిడుకిటన. (వణ్ణలమ్బుజ్జోలై) వధుపానమ్బుణ్ణి విట్టిన్దవణ్ణుకల్
వధువిన్దికుది యాలే ప్రళయత్తిలే యకప్పట్టలైకిట మార్గణ్డేయనైప్పో
లేయుం కిణ్ణకత్తిలేయకప్పట్ట త్తిరుచ్చోలైప్పోలేయు మలై యానిర్ కుగమా
య్ త్తు. అలమ్బల్ -కట్టువుదల్. (అణితరువరణ్ణన్దన్దుట్) సమ్మారత్తుక్తాభర
ణమ్మోలేయామ్ త్తుకోయిలిరుప్పదు. లీలావిభూతిళ్ళునాయక నెరువనుణ్డే
యాకిలుణ్డోయిలిల్ వన్దు సన్నిహితనల్లాదపోదు తాలికట్టాదస్త్రికలైప్పో
లేయామ్ త్తు లీలావిభూతి. (శోలైయణితరువరణ్ణమ్) శోలైయైయాభరణ
మాకవుడైయ కోయిలెన్దుమామ్. (కార్ త్తిరళనైయమేని) వధువెళ్ళత్తై
కుగణ్ణు కడలెన్దు భ్రమిత్తు మేఘసమూహాల్లల్ కట్టుత్తేకట్టలైయాకప్పరు
కి నెకిత్తన్దు పోకమాట్టాదేయవైయుల్లేపుకున్దు శాయ్న్దాప్పోలేయామ్ త్తు

మూ. — కరణ్ణ నేయునైకాణం । మారక మొన్ఱటియ
మాట్టా మనిశరిత్తిరిశనాయ । మూరక నేక

వ్యా. — పెరియ పెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దలుళుకిజపడి. వడివిన్ కరు
ప్పలుం, కుళుర్రియాలుం పరోపకారమే శీలమాయరుక్కెయాలుం తన
కెన్ఱు వొన్ఱువెయ్యామైయాలుం మేళుత్తెయిరువకైకుర పోలియాక
చ్చొల్లుప్పడియాయ్ తిరుప్పదు. “తొక్క మేకప్పల్ కుత్తాన్ఱ” లెన్ఱుమ్ వడి
వుకుర స్సారకమాక మేళుసమూహాన్ఱలై చొల్లకరడవదితే. (కణ్ణనే) మే
ళుత్తిల్ కాట్టిల్ వ్యావృత్తిశొల్లుకిజదు. కడకరనిన్ఱు జలత్తెయుపకరికురమ
దితే! మేళుం. సజాతీయనాయవన్ఱు కిట్టితనైయాయ్ త్తు పకరిప్పదు. పె
రియ పెరుమాలైక్కణ్ణాల్ యశోదైప్పిరాట్టి వెన్ఱైమైక్కళవున్ఱు అముదు
శేయదుమూలయడియేవళర్ న్ద శెరుకుతోత్తిరియామ్ తిరుప్పదు. “కొ
ణ్ణల్ వణ్ణనైక్కోవలనాయ్ వెన్ఱైయున్ఱువాయ” నెన్ఱక్కరడవదితే. (ఉన్నై
కాణంమూర్క మొన్ఱరియమాట్టా) ఉన్నైప్పెరుకైకురటుప్పాక నీ
యుపదేశిత్తువైత్త మార్గమున్ఱు-వళి, అదాకిజదు-ఉపాయం-అవైయాకి
జన- కర్తయోగం, తత్సాధ్యమానజ్ఞానయోగం, ఉభయసాధ్యమాన భ
క్తియోగం, అవతారరహస్యం, పురుషోత్తమవిద్యై, అనుక్తమానతిరు
నామసజీర్తనం, పుణ్యక్షేత్రవాసం, ఇప్పడిచేతనభేదన్తోపాదియుమ్పొ
రుమితే! ఉపాయభేదముమ్. ఇవైత్తిలేవొన్ఱై యనుష్ఠిక్కమాట్టా మైయే
యన్ఱియేయటియమాట్టాదవనాయ్ త్తు. (మనిశరిల్) అటివుక్కిరడమిల్లాదతి
ర్యగ్యోనియా యిళుక్కవుమామితే. అటికైకురయోగ్యమాన మనుష్యజ
న్మత్తైప్పెత్తివైత్తితే యిళుక్కిరదు. (తురిశనాయ) అవర్కల్ తాన్ఱుల్
నిత్యసూరికల్ కోటియిలేయామ్బడి యవర్ కళున్ఱుత్యాజ్యనానకృత్రిమన్.
తిర్యగ్జన్మమాయయోగ్య నెన్ఱాటి యిరుక్కి తేనల్లేన్. మనుష్యజన్మత్తాలున్ఱ
ప్రయోజనమ్మెత్తిలేన్. “మానుష్యంప్రాప్య” ఉభయవిలక్షణనానేనెన్ఱి
తార్. (తురిశు) కళవు. ఇప్పడియిరుక్కిరజనీర్ నమ్మక్కల్ వరువానెన్నె
న్నం(మూర్క్క నెన్ఱవన్ఱునిన్ఱేన్) ఎన్దణ్ మైప్పారాద మూర్కనాకైయాలే
వన్ఱుకొడునిన్ఱేన్. ఎన్దణ్ మైయునుటిన్ఱున్దై లక్షణ్యముమటిన్ద యోగ్య నె

మూ. — వస్తునిష్ఠేణ మూర్గునేణ మూర్గునేనే॥ ౩౨.

మెయ్యెలా మ్మొకపిట్టు

వ్యా. — స్థకలపితేయడుప్పదు. అత్తెచ్చెయ్యాదేవస్తు కొడునిష్ఠేణ. త
ణ్ణీర్ కుడికిర అవూరిలిలే నత్తైయిడువారైప్పిలే విలక్షణభోగ్యమాన విష
యత్తైకిరట్టి యత్తిత్తే నెన్నిఱార్. (మూర్గునేణ మూర్గునేనే) ఇదొరుమా
భ్యమే ఎన్నిఱార్. వీప్సెయాల్ యిరణ్ణుతలైయైయు వనుసన్ధిత్తు అత్త
లైమగ వస్త వవద్యత్తైప్పార్ తు తమ్ముడైయతణ్ మైయై ప్పార్ త్తటలి
చ్చెయ్ కిఱార్. కిట్టియత్తిత్తే నెన్నిఱార్. “కణ్ణనే” యన్తదబ్బుత్తై కాకాదారి
లైయితే. అత్తైయే పత్తివస్తునిన్నే॥ ౩౨.

ముప్పత్తు మూన్మామ్బాట్టు. — అ॥ (మెయ్యెలాం) ఇప్పడి నన్నైకళు
మిలై, తిమైకళాల్ బుట్టుతైయిలై, నానిట్టుత్తైమగ మాకాతా నెరువ నెన్నిఱార్.
అనన్తరం కీత్ పాట్టోడిప్పాట్టుకుగ సజ్జతి యెన్నెన్నిల్; ‘మూర్గునేన్న్
స్తునిన్నేణ’ ఎన్ఱీర్; అన్తమార్భ్యం హృదయత్తిల్ పట్టుచ్చొల్లుకిటీరోవెన్ఱి
లతువుంపొయ్యెన్నిఱార్.

వ్యా. — (మెయ్యెలాం) మెయ్యాకిఱతు - భూతహితమాయ్ య
ధార్థమాయరుకుగ మర్థ మాయ్ తు. కీత్ చొన్న నన్నైకళెల్లాదింతుకుగం
ప్రథమశీలమాయాయ్ తు సత్యదానిరుప్పదు. “సత్యమూలమిదంసర్వ”
మెన్ఱకగడవదితే! జన్మవృత్తజ్జళాల్ కుత్తైయనిన్ఱకైశికణ భగవద్వి
షయత్తిలవగాహితార్తిల్ పాయ్ శొల్లకగడవారిలైకాణెన్ఱు తన్నైభక్షి
కగనినైత్త బ్రహ్మరక్షసైకుగటిత్తుచ్చొన్నానితే! భగవద్విషయత్తిలే
నాలడివరనిర్ కైయాలే. (ఎన్ఱాం) పలవకైయాయాయ్ తిరుప్పదు. మ
నస్సాల్ నినైప్పదుం మెయ్యేయాయత్తోడే శేరచ్చొల్లువదుం మెయ్యేయా
య్, శేయ్ వతుం మెయ్యేయాయరుకైగ. బద్ధవాయరుప్పా నొరువనుక్కు
మెయ్యొచ్చొల్లి పురమ్బుల్లొరగ సత్యమాకవుం కూడుమితే. అతువుమిలై.
ఇవైయెల్లాం నానిరున్దనాట్టిలే నడైయాడాదపడి వాసనైయోడే పోక
విట్టే నెన్నిఱార్; తమ్మోడేపటిమారినార్ పక్కలిలే మెయ్ కిడైళ్ళుమాకిల్
తమ్బకగలిలేవస్తు పొశియక్కుడు మెన్ఱు అవర్ కల్ పక్కలిలుం మెయ్ ననై

మూ.—అయ్య నేయరజ్జ నేయు వ్వులు లేన్దుమాళై

తన్నాల్ . పొయ్యనే న్దు న్దునిన్దే

వ్యా.— ఇప్పడిప్పట్టనీర్ శమాదమాద్యుపేతర్ శేరుంనన్బక్కలిలేవరు వానేన్ ; పిరికుళులార్ పక్కలిలే పోకిరీరెన్న ; (అయ్యనే) ఎన్నాలక్కి త్తుళ్ళొళ్ళొన్దొత్త నిరుపాధికబద్ధమడియాకవద్దేన్. ఎత్తనెయేసువనీలియి లే కైవళర్ న్దప్రదైళ్ళు మాతాపితాక్కాళిరుళ్ళుమిడత్తిల్ పిఱర్ కాణాద పడిపుణ్డొక్కడై యాలే వన్దుపుకిఱలాన్బుడియితేపాప్రియిరుప్పదు. (అ రజ్జనే) నిరుపాధికబద్ధవెన్దటిన్దదు శాస్త్రవాసనై యాలేయో! ఆచార్యో పదేశముఖత్రాలేయో! వెన్న; అవైత్తాలన్ను, కోయిలిలేకణ్ వళర్ న్దట టుకిఱపడియొక్కణ్డటిన్దేన్. నిత్యవిభూతియిలిరుప్పెక్కాళికడైళ్ళొణ్డు అనభి మతమానసంసారత్తిలే సంసారికటడైయపుజ్జీవనమే ప్రయోజనమాకక్కా ణ్ వళర్ న్దటటుకిఱపడియాలే యిజ్జన్దుక్కళిల్ దేవర్ తిరువడికళుక్కా కాతారిలైయెన్దు మిడమికిడై తానేయుపదేశిక్కిఱ తిలైయో! నన్బు క్కల్ నీర్ వన్దు కొళ్ళప్పొకిఱకార్యమెన్నెన్న ; (ఉన్దులు లేన్దుమాళైతన్దా ల్ వన్దునిన్దేన్) దేవర్ కృపైయిన్బుక్కల్ యెనకుణ్డొననశై యాలేవద్దేన్. తన్దామై ముడియచ్చాత్తి కొణ్డవర్ కళుక్కుం దేవర్ కృపైయి ల్ నశై పణ్ణలాన్బుడియితే? దేవర్ కృపై యిరుప్పదు. బ్రహ్మే శ్రు త్రాలే అత్తియచ్చెయ్య దేవరువ్యోగిత్తదశైయిలు ఙ్గాకత్తుక్కున్దేవర్ తిరువడికళిలే పుకిఱలాన్బుడియితే దేవర్ కృపైయిరుప్పదు. “వధాహా మపికాకుళ్ళన్; కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్దుక్కడవతితే. “ఉన్దుడై యపక్కల్ ననైకళుమిగ్గాతపడి యటిన్దు, తీమైకళుణ్డెన్దు మిడమటిన్దు న మ్మొట్టెసన్బున్దముమటిన్దు వన్ద నీరల్లీరో అధికారికళి ప్పడిప్పట్టపుమ్మైయ ట్టోనాం తేడియిరుక్కిఱతు, ఇతుతాన్ మెయ్యే” ఎన్న; (పొయ్యనేన్) ని రూపిత్తవిడత్తి లమపుమ్మెయ్యాయిరున్దదెన్దితార్. స్వతస్సర్వజ్ఞరాన దే వర్ సన్నిధియిల్ మెయ్యెన్దు శొల్లలావలెన్బుక్కలిలుణ్డో దెన్దితార్. (పొ య్యనేన్) తీమైకళినక్కిగ్గాతన విజ్ఞైయెన్దుశొన్నవార్తైకళ్; అహమస్మ్య పరాధానామాభయః” ఎన్దుంవార్తై, ఇన్బుధికారిక్కు దేవర్ సన్నిధియిల్

మూ.—నొబ్బయ్య నేనొబ్బయ్య నేనే॥ ౩౩. ఉళ్ళత్తేయుత్తై
యుమాలై యుళ్లువా నుణర్ వొన్ఱిల్లా । కళ్ళత్తే

వ్యా.—విలై చ్చెల్లుం వార్తైయెన్ఱు శొన్నేని త్తనై. ఎన్ఱన్ మైయెన్ఱెన్ఱైలే
పట్టుచ్చి న్నేనల్లై. స్వతస్సర్వజ్ఞ రాన దేవరిప్పాయ్ తనై మేయ్ యెన్ఱు
భక్తిమిక్కు వ్బడి యన్ఱోనాన్ఱొన్ఱపడి. తాళ్ళీళ్ “ఆతర మ్మెరుక వై త్త
వత్తక నెన్ఱుం” “కణ్ణిణై కళిక్కు మాతే” ఎన్ఱుం, “పనియరుమ్మ తిరుమాలా”
వెన్ఱుం, “ఉడలి నక్కు టుకుమాలా” వెన్ఱుం శొన్నపాయ్ మాలై కళై యను
సన్దిత్తు (పొయ్య నేనొబ్బయ్య నేనే) ఎన్ఱితార్. మేయ్ కొన్ఱుపరిమార వేన్ఱుం
దేవర్ తిరువడికళిలే యెత్తనై పొయ్ శొన్నే నెన్ఱితార్ ॥ ౩౩.

ముప్పత్తునాలామ్బట్టు.—అ॥ (ఉళ్ళత్తేయుత్తై) జ్ఞానప్రసరణ
ద్వారమాన మనస్సిలే నిత్యవాసమ్బున్ఱుమవనాయ్, నన్దునీర్జులై నేరాక
వఱియవుం సర్వజ్ఞ నాన వివనై పొయ్య నాన నాన్ఱిట్టి అవద్యత్తై విలై నీర్
న్నకారియన్ఱాయ్ తేనెన్ఱు లజ్జిత్తు యితిరీకాట్టిల్ నన్దునీర్ మఱి కైక్కు జ్ఞా
నమిన్ఱి కే యిరుక్కిఱ సంసారిలోడే ముడిన్దుపోకై యే నన్ఱెన్ఱు పెరియ
పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే నళై యనీర్ కలుకితార్. పారామానముడై

వ్యా.—(ఉళ్ళత్తే) నినై వుక్కు వాయ్ త్తలై యాన నెన్ఱైలే యిరు
క్కు మవనాయ్ త్తు. పురమ్బుళ్ళానారువనాకిలితే! కణ్ణాల్ కణ్ణతు క్కు వ్వు
రుకఱియానె న్నిరుక్కు లావతు. (ఉత్తైయుం) సదా సన్నిహిత నా యిరు
కై. పోక్కు పుకుతి యున్ఱాకిలితే పోనపోదాక మూలయడియే నడక్కు
లావతు. (మాలై) సర్వాధిక నై. ఆత్మానుమేళే వర్తియ్యానిరక చ్చె
య్ తే సర్వత్తైయు మఱియమాట్టా; అకాశం వ్యాపియ్యానిరక చ్చెయ్
తే వ్యాప్యత్తై కుకఱిత్తతుక్కు నియన్తైయిల్లై; ఇవన్ సర్వజ్ఞ నాయ్
సర్వనియన్తావా యిరుక్కుమ్. (ఉళ్లువానుణర్ వు) నమ్మళ్ళే వర్తియా
నిన్నానె న్ఱనుసన్దికై కీడాన జ్ఞానమిల్లై. (ఉణర్ వొన్ఱిల్లా) ఆత్మజ్ఞాన
మున్ఱాకిలితే భగవద్దానమున్ఱావతు. అతిల్ ప్రథమ త్తిలఱియ వేన్ఱుమాత్మవి
షయజ్ఞానమిల్లై; ఈశ్వరవిషయజ్ఞానమిల్లై. దేహస్వభావనీలిలుం జ్ఞాన
మిల్లై. (కళ్ళత్తే) జ్ఞానహీననెన్ఱెన్ఱై నాన్ఱారఱియామల్ పకట్టిమైత్తు

మూ.—నానుంతొణ్ణాయ్ తొణ్ణు కేక కోలమ్బుణ్ణు । ఉల్లు
వారుళ్ళ త్తెల్లా ముడనిరున్దలుతియెన్టు । వెళ్ళి కిప్పో

వ్యా.—పోదేన్ ఎనుళ్ళోరాత్తుగుణమిలైయెన్టు శోల్లుమ్బొతు “ఎన్నన్ద
రాత్తువటియవిలై” యెన్బున్. అత్తా లే యవర్ కళుమివనుళ్ళు మాత్తువిషయ
జ్ఞానముణ్ణు, పరమాత్మవిషయజ్ఞానముణ్ణెన్టు నిన్దై త్తిరుళ్ళువ్బడియాకవవర్ క
లైనులైత్తుప్పోదేన్. అడియిల నాత్తుగుణముణ్ణాయరుక్క వితే యిలైయెన్బు
తు. అక్క శవు కుక్క న్నెయుం పెరునిలై యాకనిలు త్తి కళువుకణ్ణుపోదేన్.
(నానున్దొణ్ణాయ్) ఒరునన్దైయిన్బి కేక యిరుక్క అ నాను మాత్తుగుణో
పేతరధికరిక్కు మున్నుడైయ వడి మైయిలే యన్వయియ్యానిన్దేన్. ఆర్
శెయ్యక్క డవ వడి మైయిలే యారన్వయిక్కీ రార్. చణ్ణాలన్వేదాధ్య
యనత్తై యధికరిత్తాల్ నాట్టార్ గర్నిప్పరెన్టుం “స్వాత్తా ప్యేనంవిగ
ర్నతే” ఎన్టు తానుం* అరువరాగరుక్ మితే. అప్పడియే పడుకిటార్. (తొ
ణ్ణు కేక కోలమ్బుణ్ణు) ఉన్నెక్క శవుకణ్ణు విడువశవన్బి కేక సాత్వికర్
సిరసావహిక్కు వ్బడియాక రూపనామజ్ఞతై ధరిత్తుప్పోదేన్. పరస్పరమా
ర త్తిరునామత్తై యిడువతు, శ్రీపళ్ళాచ్యుధజ్జలైధరిప్పదు, అహృదయమా
క త్తిరునామత్తైచ్చొల్లువతు, ఉన్మోగ్యతైయెచ్చొల్లువదు, యమాదికళే
తలైయిలెన్ కాలెన్బదాయ్, నాను మొరువనాయ్ పరోపదేశమ్బుణ్ణుమ
తా మెత్తనెలై తేన్; ఎత్తనెజల్పిత్తేనెన్దిటార్. (ఉల్లువారుళ్ళ త్తెల్లా ము
డనిరున్దలుతియెన్టు) నిన్దైవుక్కు వాయ్ త్తలైయెప్పశీలి యిరుక్క యాలే
యనుసన్దిప్పా రనుసన్దిళ్ళుమ తెల్లాత్తైయు జ్ఞాడవిరు న్దలుదియెన్టుం, “ఏకో
హమస్తీతిచమన్య సేత్వ” మిత్యాది. సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావాయ్
యిరుక్క టాన్ నీయుడనేయిరుక్క వేనానివ్వమణ్ కూర్దిరిల్లామాడి త్తెన్ది
టార్. (వెళ్ళి కిప్పోయ్) తమ్ముడైయకృత్రిమత్వత్తైయు మవనుడైయ సర్వజ్ఞ
త్వత్తైయుమవనుడైయ సన్నిధియుమనుసన్దిత్తు లజ్జావిష్టరానార్. (పోయ్)
సన్నిధియిలేలజ్జిత్తు కవిత్త తలైయిట్టు నిర్ కు మాట్టామైయాలే కడక్క
ప్పోన్దార్. అవనిల్లాదవిడన్దేడిప్పోకిటారిటే ! యివర్. బాహ్యవిషయజ్ఞలి
లేలజ్జితాలజ్ఞునిన్టు మొబురువరే, అవ్వాసనై యాలే పోకిటారాయ్ త్తిజ్ఞుమ్.

మూ.—యెన్ను తేనాన్ విలవఱచ్చిరి తిట్టేనే॥ ౩౪. తావి

వ్యా.—(ఎన్ను తే) ఇవ్వర్థ తిత్ సంసారికళివర్థు కూట్టల్లర్ కళే, పెరియ పెరుమాళ్ పక్క ల నిన్ఱు మకన్ఱాఱాయ్ నిన్ఱార్. అవర్ సన్నిధియున్ఱా నాలు మవరిదున్ఱుకూట్టల్లర్. ఇనియివర్ తమ్మిలే శిరున్ఱుమ త్తనైయిటే. తమ్మడైయవపహాస్యత్తున్ఱుత్తా మే సహకారిక లామ త్తనైయిటే. (విలవఱచ్చిరి తిట్టేనే) విలాక్త లోడియున్బడిశిరిత్తా రాయ్త్తు. అపహాస్యత్తుక్కు వధియున్ఱానాలితే శిరున్ఱుక్కు వధియున్ఱావడు. అకలనినై త్తవరాకైయా లే తీప్పాయ్ వార్ పెరియై తిన్ఱుపూట్టిపూశూట్టిచ్చిరిత్తున్ఱొన్ఱు పాయ్ వారైప్ప లే శిరికిరీఱా రాయ్త్తు. అన్ఱుననివ్విషయ త్తిత్ ననైకిడకైయా లే శోకిత్తుకై వాక్కినాన్. ఇవర్ ననైయఱసీన్ఱుకిఱవ రాకైయా లే శిరుత్తుకై వాన్ఱుకిరార్.

ముప్ప త్తజ్ఞామ్బాట్టు.—అ॥ (తావి) ఇవరిప్పడికై వాక్కినవాతే పెరియ పెరుమాళివరై “ఇళిన్దోమాకాదే” ఎన్ఱుకొన్ఱు “ఆత్తవీర్ నీరకలని నైక్క హేతువెన్నెన్ఱు” కేక్కక్క, సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ తిరుమున్నే కృత్రిమజ్జలైచ్చొన్ఱి యుమ్మైకిట్టియవద్యావహనాపుతిరికాట్టిలెన్న కవాయటియాద సంసారికళుం నానుమాయిరుక్కప్పారే నెన్న; “నీర్ కిట్టినప్రయోజనమఱకితు, నాన్దొషత్తిలవిజ్ఞాతా, అవర్ కళే గుణజ్జళిలవిజ్ఞాతా కళే, నాన్ గుణసర్వజ్ఞాన్, అవర్ కళే దోషసర్వజ్ఞార్, అకైయాల్ సంవాశల్ సర్వాధికారజ్ఞాణు” మెన్న, ఇతు క్తిమాత్రమో? అనున్ఱానమున్ఱోవెన్న, పణ్డేయడిపట్టుకిరీడకిరీఱు కాణుమెన్ఱు త్రివిక్రమాపదానత్తైక్కుట్టిన్ఱుదుత్తాన్, త్రివిక్రమాపదానం కేట్టరియారో! వశిష్టచన్డాలవిభాగమఱవెల్లార్ తలైయిలుంనన్ఱాల్ పొరిన్దినపడి యటియారోవెన్ఱు శీలాధిక్యత్తైయుంతజ్ఞైల్లామైయైయున్ఱాట్టి సమాధానమ్బున్ఱు సమాహితరాకిఱార్.

వ్యా.—(తావి) ఉక్తళ తలైయిలే నన్ఱాలైవైక్కప్పకానిన్ఱొమెన్నిల్ దుర్జ్ఞానవాసనైయా లే సమ్మతియ్యాదే ఆనైయిడువర్ కళితే. “తిరువాణైనిన్నాణైకన్ఱాయ్” ఎన్ఱు సాత్వికర్ తిరువడికలైలభికైక్కమ్మలుక్కవొన్ఱాతపడి యిడుమాణైయైతిరువడికలైకిట్టామైన్ఱు యిడువర్ కళాయ్త్తు. ఇవర్ కళటియాదపడి యనాయాసేన వెల్లార్ తలైయిలున్దిరువడి

మూ.—యన్మలక మెల్లా న్దలై విళాకొగ్గ వెన్దాయ్.

శేవియేను నై యెల్లాల్ శికెనచ్చెళ్ళణ్ మా లే.

వ్యా.—కళ్ పడ వళర్ ద్దార్. తావుతల్-కడైత్తల్. (అన్మ) మహా బలియా లే యపహృతమాయ్ తమ్ముడైయ శేషత్వముం సంసారికళుడై య శేషత్వము మిక్కిన్దుకిడన్దవన్మ. (ఉలక మెల్లాం) మహాబలియా లే అ పహృతమానవళవన్మియే బ్రహ్మలోకపర్యన్తమాక సకలలోకజ్ఞలైయుం వశిష్టచణ్డాలవిభాగమట వెల్లార్ తలైయిలు ద్దిరువడికళ్ పడుప్పడి. (తలై విళాకొగ్గ) రత్తుత్తినుడైయవళవల్లవాయ్త్తు రత్తుకనుడైయ పారిష్వ. “అత్యతిష్ఠద్దశాజ్ఞుల” మెన్నక్కడవతితే (ఎన్దాయ్) “అమరర్ శెన్ని ప్పూవినై” ఎన్మనిత్యసూరికళ్ శిర సావహికుం తిరువడికలైవిముఖ రాన సంసారికళ్ తలైయి లే వైకుకైకు హేతు వెన్నెన్నిల్ ; అవర్జ నియ్యసన్బన్ద మెన్దిఱార్. తన్దలైయిలుద్దిరువడిక లైవైకైయా లే (ఎన్దాయ్) ఎన్దిఱార్. ఉఱిక్కుకిఱప్రజైయై తాయ్ముతుకి లే కట్టిక్కిన్దుకిడకు మాపో లే యన్మతావినతు తన్నేరాకవితే రత్తిత్తు, అష్టతీయాదకుత్తై యున్దీరముత్తైయటిన్ద విన్మపకారస్త్పతియా లే (ఎన్దాయ్) ఎన్దిఱార్. సంసారికళిన్మమటిన్దిలర్ కళితే ! అవర్ కళుకు మాకత్తాముకకు కిఱార్. (శేవియేను నై యెల్లాల్) “ఇప్పడిప్పట్ట నమ్మైవిట్టు పురమ్మేపోకనినై ప్పా నెన్నెన్న” ఉన్నుడైయనీరైయటియామైయా లే నినై తేన త్తనై. ఉన్నై విట్టు పురమ్మేపోకెన్దిఱార్. ఉన్నై యెల్లిన్దాల్ నానుమ్మిరరుమితే యుళ్ళతు. యిరణ్ణిలు మన్వయిక్కప్పార్ త్తే. అవై యిరణ్ణుమితే ప్రణవ శ్రీలిలుం మధ్యమపదశ్రీలిలుజ్జొల్లుకిఱతు. శేషత్వవాసనైయా లే పురమ్మే పోనాలుజ్జొలికుమత్తనై యాయ్ త్తివర్. ఇతెత్తనై కుళికు నిరు మె న్న; (శికెన) ఇతెల్లాకుళికుం నిరుం, యావదాత్తభావి. సర్వేశ్వ రనైకుటిత్తు “మాశుచః” ఎన్దిఱారివర్. (శెళ్ళణ్ మా లే) ఇతుస్వభావక థనమన్మ. తాత్కాలికవిశేషణమ్. ఇవర్ “శికెన” వెన్మవాతే తిరువుళ్ళ మివర్ పక్కలి లే ప్రసన్నమా యివర్ పక్కల్ వ్యామోహముళ్ళడన్దామై యా లే కణ్ వళ్ళియేపురప్పట్టు ప్రకాశికిఱపడి. (శెళ్ళణ్ మా లే) వ్యామో

మూ.—ఆవియే యముదేయెన్ద నారుయిరనైయ వెన్దాయే .

పావియేనునైయెల్లాల్ పావియేన్బావియేనే॥ ౩౫

వ్యా.—హత్తాలే కుతటి చ్చివన్దకణ్ కలైయుడైయవ నే. శ్రీఃభీషణా
 త్నానైకుకటిత్తు మహారాజర్ “వధ్యతా” మెన్న్దపోదు పెరుమాళ్
 తిరువుళ్ళమత్తిన్దాపోలే యాయ్ త్తివర్ “విలవఱచ్చిరిత్తిట్టే” నెన్న్దపోదు
 పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమత్తిన్దపడి. పిన్బు తిరువడివార్తైయాలే “అ
 ధరామోమహాతేజా” వెన్న్దు పెరుమాళ్ళుళరానాపోలే యాయ్ త్తివర్
 “శెక్కెన” వెన్న్దువాతే పెరియపెరుమాళ్ళుళరానపడి. తిరువడి యవతా
 రత్తిలే “మాశుచః” ఎన్నార్. ఇవ రర్చావతారత్తిలే “మాశుచః”
 ఎన్దితార్. (శెక్లణ్ మా లే) ఏన్ స్వరూపలాభత్తుకు ముఖమలరుమ్బడి
 వ్యాముగ్ధరాన దేవరైయెత్తియ ప్పరమ్మేప్పోకేన్. అవ్వళవేయో.
 (ఆవియే) ఎన్బానినైవిట్టు ప్పరమ్మేప్పోకవో. ఇవర్ కొరు వాయువిశే
 షమన్న్దుప్రాణన్. ఎన్దిరుమకళ్ శేర్ మార్ పనేయెన్న్దుంయెన్నుడైయావియే
 యెన్న్దు” మెన్దిఱపడియే యెరుమిధునన్దాణుమివర్ క్కుప్రాణన్. (అముతే)
 ధారకమాత్రమా యిరుక్కయే యన్దియే నిరతిశయభోగ్యముమాయ్
 శావామర్ కార్ కుం మరున్దాయిరుకుమవనలైయో. అవ్వళవేయో.
 (ఎన్దనారుయిరనైయ) ఎన్నాత్తావన్న్దోనీ; ఆత్తానైవిట్టు శరీరత్తుకు
 ప్పరమ్మేప్పోక్కుణ్డో. (ఎన్దాయ్) అయోగ్య నెన్న్దకలప్పుక వేన్నై నశియా
 తపడిమీట్ట వెన్స్వామియలైయో. వత్సలనైవిట్టు ప్పరమ్మేప్పోకవో?
 ప్రాణనైవిట్టు ప్పరమ్మేప్పోకవో? భోగ్యవస్తువైవిట్టు ప్పరమ్మేప్పోకవో!
 ఎన్నై నల్ వత్తియేపోకుం స్వామియైవిట్టు ప్పరమ్మేప్పోకవో! వెన్దితార్-
 వార్తైక శక్తికియతాయున్దతు, కీత్ “వియ్యనేయరక్లనే” యెన్న్దుం, “ఎ
 న్నైయారుడైయకోవే” యెన్న్దు మబుద్ధియాల చ్చొన్ననైపోలన్దితే” ఎ
 న్న (పావియేనునైయెల్లాల్) ఉన్నైయెత్తియ పురమ్మేరువనై నెన్జ్జా
 లున్దినైయేన్. (పావియేన్బావియేనే) పాపప్రచురరానసంసారికలైవిడమా
 ట్టాదే యెల్లార్ తలైయిలు ద్దిరువడికలైవైత్తపునక యోగ్య నెన్న్ద కలని
 వైత్తతుకు హేతువెన్నాపమితే. (పావియేన్) కున్ద్రుక్లాణమాట్టాదవళ

మూ.—మఱుక్కన్ శ్రు వరై

వ్యా—వేయ, ఉపేక్షిత్తసంసారికలైయుము పేక్షిక్తహట్టాదవునై
యకలనినై తతశ్చిహతు పాపప్రాచుర్యమేయన్తో. ఎన్నైకోణ్డకన్దోస
తైయైయత్తిక్కప్పక్క వళ వేయో! ఎల్లార్థం సత్తా హేతువాన వున్నైయు
మెల్లారుడైయస తైయైయుంనశిప్పిత్తైక్కీడిర్ నాన్ నినై తదెన్దిరార్.

ముప్పత్తాతామ్బాట్టు.—అ॥ (మఱుఱు) అయోగ్య నెన్దకలాదపడి
తన్నీర్ మైయైక్కాట్టిచ్చేర విట్టుక్కొణ్డా నెన్దార్ కీత్తిల్ పాట్టిల్, ఇతిల్
తమ్ముడైయ వయోగ్యతైకత్తిన్దవాతే ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైమికురయో
గ్యరైక్కొణ్డపో యడిమైక్కొళ్ళు న్దేశత్తేర కొడుఱుకవేణ్డి యరున్దార
దుశెయ్యక్కణ్డిలర్. అతుక్కడి- యవరై యకలామే శేరవిడుక్తైకుర
త్తాన్దట్టపడి యరియునువనాకై యాలే ఆమమఱియ పళిక్క వేణుమెన్దుపే
శాదేయరున్దాన్. విషయఙ్గళ్ నడైయాడుకిఱదేశత్తేయరున్దు న్దేశప్పట్టే
పోమి తనై యాకాదేయన్దు ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయాలం విరోధియిలరు
చియాలుమాక పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దటుళ వరిదాన్బుడికేట్టా
రెల్లారుంశీరాన్బుడి పెరుమిడరు శేయ్దు కూప్పిడుకిఱార్

వ్యా.—(మఱుక్కన్) మఱుక్కయెన్దాలు మానైయెన్దాలుంవ్యవస్థితమా
యా యిత్తివర్ కళ్ గోష్ఠియిరుప్పదు. యిప్పోదు గోవర్ధనోద్ధరణత్తైచ్చొల్లు
కైక్కు హేతువెన్నెన్నిల్; అవనైప్పఱి తన్దుఃఖనివృత్తియైప్పణ్ణి కొళ్ళ
నినై తవరాకై యాలే అవనుడైయవాపత్సఖత్వత్తైయఱుళిచ్చెయ్కిఱార్.
పళి తవన్ శీమా నే యెన్బళిపోక్క వేణు మెన్దుమాపోలేఆపత్సఖనే ఎన్దుఃఖ
నివృత్తియైప్పణ్ణి తర వేణుమెన్దిఱార్. (అన్దు) “గోగోపీజనసమూలమతీ
వార్త” మెన్దిఱపడియే కన్దుకళుమ్బళుక్కళుమిడైయరుం నడుగ్గినవన్దు. అన్దు
మిన్దుమేయాయిత్తాపత్తు. అన్దుకల్ వర్షత్తే యకప్పట్టారక్షిత్తాప్పోలేయి
న్దుదుఃఖవర్షత్తేయకప్పట్ట వెన్నైరక్షిక్క వేణుం. కల్ వర్షత్తిలే యకప్పట్టా
రాక వేణుమో రక్షికురమ్బాదు, దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టారైరక్షిక్క
లాకాతో. ఓరూరాకనోవుపట్టాలోరక్షిక్కలావదు; అవూరాకప్పట్టనోవై
యెరువన్బట్టాల్ రక్షిక్కలాకాతో (వరై) ఇన్ద్రనేనసంవర్తక మేఘగణం

మూ.—మునేన్దుం మైన్ద నేమదురవాతే ।

వ్యా.—వర్షిక్ వుద్యోగి త్తవాతే తిరువాళియైనినైక్క వవసరమిలై
యామ్కై క్కట్టి త్తొరుమలైయైయెడుత్తు రక్షిత్తానామ్త్తు. యిత్తాలిన్న
తు పరికరమాకకొగ్గణ్ణు యిన్నత్తైరక్షిక్క వేణు మెన్దుం నియతియిలైయెన్దై.
ఎన్నుడై యరక్షణత్తుకు పరికరముతవప్పార్ త్తిరుక్క వేణు మెన్దుం కుత్తై
యిలైయెన్దై. (ముక) మణ్ణియిలేపశుక్కల్ నోవుపడువదర్ శ్శమున్నే.
ఏర్క్క వేరక్షి త్తపడి. “బహుధా సంతతదుఃఖవర్షిణి” యెన్నిటపడియేదుఃఖ
వర్షత్తిలే నోవుపట్టు కూప్పిడవుమ్మే శాతిరుప్పదే (పన్దుం) ప్పొలిరునత్తు
త్తత్తిలే మలైయైయెడు త్తవిడత్తి లొరుపూవ్వు నైడుత్తాప్పోలేవరు త్తనశ్రిలి
రున్దపడి. రక్షణధర్మత్తిల్ వరు త్తముణ్ణాయత్తా నిత్తిక్కిరేనూ. శేషభూ
తర్కల్ “శూట్టునన్తాలైక” లేన్ది నాప్పోలేయాయిత్తు శేషియలైయెయే
దినపడి (మైన్దనే) మలైయైయనాయాసేన వెడుకైక్కడలాన పెరుమిడు
కైక్కయుడైయవనే (మైన్దనే) బాలనాయత్తై రక్షిక్క ప్పెన్ద్రప్రీతియా
లే యిళకిప్పతి త్తపడియెన్దుమామ్. తన్దాజ్జీవనత్తై ప్పెన్ద్రవవాతే యిళకిప్పది
కుమి త్తనైయిలే. స్వరూపానురూపమాయిలే జీవనమిరుప్పదు. వుకపే
న్ద్రుకు నాజ్గూప్పిడవేణ్ణువదే యెన్నిటార్. (మదురవాతే) రక్షకనన్ది
యే భక్షకనానాలుం విడలాయో వుకవడివిరుప్పదు (మదురవారే) స
ముద్రమెన్నాదే ఆరెన్బానెన్నెన్నిల్; కడలానాల్ వినియోగయోగ్యమి
న్దియే యిరుకుమ్. ఇదువిడాయిత్తార్ కు కుళి త్తల్, ముకత్తిలే యెఱ
ట్టికొగ్గల్లుదల్, పానమ్బణ్ణుదల్, శెయ్యలాయిరుకుమ్; విడాయిల్లాద
పోదు ముక్కుకైక్కత్తిన్ద్రుత్తొళ్ళలాయిరుకుమ్; కడలానా లివనిరున్దవిడ
త్తిలోడాదు. ఇదు వివనిరున్దవిడత్తిలే వరుకైయాలుం కిణ్ణక మెడుత్తాల్
నదువుళ్ళవణై కలైముఱిత్తుకొగ్గణ్ణువరుమాప్పోలే యివ్వారు మయోగ్య
తాను సన్దానత్తిలిట్టవణై కలై ముఱిత్తుకొగ్గణ్ణు వరుమామ్త్తు. నిన్దార్ ని
న్దవిడల్లిలే యుపజీవిక్కలామ్బడియాయిలేయిరుప్పదు. పరమపదత్తిల్
నిన్దుమ్బొన్దు ఇడైచ్చేరియిలే వన్దుపిఱన్దపడియెనినైక్కిటార్. “ఇన్ద్రనడి
యాకవన్ద మణ్ణుయాల్ వన్ద వాపత్తైప్పోక్కి నోమన్దు, ఉమ్ముడైయవాపత్తు

మూ.—ఉఱ్ఱుక్క నేపొలనోక్కముడైయవర్ వలై
యట్ పట్టుఁడఱ్ఱుక్కి నేర్ కెన్ నెన్ నోక్కా
తొత్తివడే యున్నెయన్టే । అఱ్ఱుక్కి నే

వ్యా.—కూడి యెన్నెన్న” (ఉఱ్ఱుక్క ప్రిత్యాది) (స్త్రీ)కూళుడైయ
నోక్కాకిట వలైయిలే యకప్పట్టు నోపుపడుకిటవనన్మోనాణ. ముగ్ధ
మానమానినుడైయవిత్తిపోలే యకవాయిలాన్తిన్తియేయిరుక్క వ హృదయ
మాక వనన్మప్రయోజనైకలైప్పోలే తల్లల్ శెన్ఱామైతోన్రిని నొక్కాకిట
వర్ కళుడైయ నోక్కాకిటవలైయిలే యకప్పట్టు త్తుడిక్కిట పెన్నె. (పు
ఱ్ఱు)మాణ. వలైయాకిటదు- అకప్పడుత్తుక్క శృవన్రియై కాల్ వా
న్రి పోకవొన్ఱాదపడి పణ్ణుమదాయ్ తన్నిల్ ప్రయోజనమిన్తికేర్ యిరు
క్కుమదితే. భగవద్విషయత్తిల్ పోకామే. తువక్క వేణ్ణువడున్ఱాయ్
అతుతన్నిల్ భోగ్యతైయిన్తికేయిరుక్క (ఎన్నె)పశుక్కలైప్పొలన్తికేర్
నొపుపడువడున్ఱాయ్దు నోపుపట్టే నెన్ఱటివడున్ఱాయ్దు రక్షకాపేత్తైయు
డైయనాయ్ రక్షకణ నీయెన్తిరుక్కిటపెన్నె. (నొక్కా తొత్తివడే) కల్లా
ల్ వన్దవాపత్తై కల్లాలేనొక్కినాయ్, కణ్ణాలేవన్దవాపత్తుక్కు కల్లాలే
నొక్క వేణ్ణావో, ఎన్నెరక్షిక్కు మ్బొదు మలైయెడుక్క వేణుమో, కుళి
రనొక్కుమత్తనైయన్ఱో శెయ్య వేణ్ణువదు. నొక్క వేణుమెన్నాదే నొ
క్కా తొత్తివడేయెన్ఱు కిలాయ్కిఱాఱితే! సమ్మన్దత్తాలుం నీర్ మైయిలూ
న్రిత్తాలుం. ఇవరిప్పడి కిలాయ్తుచ్చొన్నపిన్బు మివర్ నాన్గిట్టకొన్ఱు అ
యోగ్యనెన్ఱకలక్కుడుమ్ ; ఆనుమరకిడిరెన్ఱు పేశాదేకిడన్దార్. వ్యాధి
గ్రస్తరానప్రజైకల్ వ్యాధితలై శాయ్న్దు “శోరుశోరె” న్దుకూప్పిడప్పక్కాల్
అధ్వనితానే తాయ్కుకప్పాయిరుక్కుమాప్పోలే యివర్ కూప్పిడుత
న్నెయ్ కేట్టుకొన్ఱు కిడన్దార్. (పున్నెయన్ఱేయఱ్ఱుక్కి నేర్) వేరేయొ
రుకాపురుషణ వాశలిలేయో నాన్గూప్పిడుకిటదు; రక్ష్యం తేట్టమాయిరు
క్కిటదేవరై రక్షకాపేత్తైయుడైయెనాయ్కొన్ఱు కూప్పిడానిర్ కళ శెవి
ప్పడాతొత్తికైక్కుప్పరమ్బు అన్యపరతైయెణ. జగద్వ్యాపారముంతదర్థ
మన్ఱో. “నీరఱ్ఱుక్కున్ఱాట్టిల్ అప్పోడే యున్ముడైయకార్య జ్ఞేయ్యవే

మూ.—నాదిమూర్తీయరజ్జమానకరుళానే॥౩౬. తెళివిలాక్కలజ్జల్

వ్యా.—ణ్ణుకిఱ దెన్నెన్న (ఆదిమూర్తీ) ఉరుమాయ్న్దుకిడన్దకాల
త్తిలే అపేయొనిరపేక్షమాక “బహుస్యా” మెన్దిఱసజ్గల్పత్తాలే యివై
దీఱి యుణ్ణాకిన్ వునకిన్ దినుడై య రక్షణన్బుణ్ణుకై భరమన్దో; పెన్ద్రొ
ర్ళ్ళు రక్షిక్కైక్కయంభరమన్దో. ఎజ్జేనుమిడరిలుం అమ్మేయెన్న పాప్తియి
లైయో. ఏన్నుడై యరక్షణత్తుకు జదత్సప్త్యాదికల్ తేడి పుణ్ణిణరుకణ్
వాక్కుకిఱదే (అరజ్జమానకరుళానే) పరమపద త్తైవిట్టు కోక్కయిలిలేకణ్
వళర్న్దటుకుకిఱదు వెరక్షణన్బుణ్ణ వల్లవాకిల్ వేటుకిడైక్కకుక్కు ప్ర
యోజనమున్దో; కర్కానుకూలమాక సంసారికలై రక్షిక్కైక్కవన్దుకిడై
క్కవేణుమో (వునై ఎయెన్దేయణ్ణాకిన్దే) నానేదెనుంపరమపద
త్తేవన్దుకూప్పిట్టేనో. (అరజ్జమానకరుళానే) రుచిపిఱప్పిక్కవన్దుకిడకిఱ అవి
డత్తిలే రుచిపిఱన్దారిత్తన్దుపోకవో. ఇవరిప్పడికూప్పిడ పెరియపెరుమాళ్. ఆరియిరుప్పానెన్నెన్నిల్; పరమపద త్తిలుళ్ళార్ భోగత్తాలే కూప్పిడక్కేట్ట
వర్ సంసారికల్ విషయలాభత్తాలే కూప్పిడక్కేట్టటివర్. తమ్ముడైయక్పసి
ఫలమాన కూప్పిడుక్కేట్టటియామైయాలే పేశాదెకిడన్దార్ ॥ ౩౬.

ముప్పత్తేఠామ్బట్టు.— అ॥ (తెళివు) ఇప్పడికూప్పిడచ్చెయ్దే
యు మ్పెరియపెరుమాళిరజ్జి “మాశుచః” ఎన్నకాణామైయాలే తమ్మై
యొత్తియ వేరెనకొరు బన్ధక్కళుడై నిరుక్కిరారో; ప్రయోజనాన్తర
పరనాయ్ బన్ధకమానపురుషార్ధత్తై యపేక్షిక్కితా నెన్దిరుక్కితారో; న
మ్ముడైయ వనెన్దజ్జీకరిక్క నాన్ పిఱ్ఱిప్పనానా లిత్తనైయజ్జాయ్దే
ఆర్తధ్వనికేట్టు కణ్ణురజ్జువతే! అమ్మేయివర్ తిరువుళ్ళమిప్పిదిజ్జనే కొడిదా
యత్తా కాదే యెన్నిన్నాదాకిఱార్.

వ్యా.—(తెళివిలాక్కలజ్జల్) పూన్ద్రుమా రిత్తెళిక్కైక్కవకాశ
మిల్లాదపడి మేల్ మేలు మ్పెరుకైయాలుం, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్
వ్యామోహతిశయత్తాలుం, కలక్కం మాతాదాయత్తు; ఇవరైప్పిలే
యాయ్తాటుం. ప్రాప్తిక్కుమున్బు శోకత్తాలే కలజ్జియిరుప్పర్. కిట్టి
నాల్ ప్రేమత్తాలే కలజ్జియిరుప్పర్. ఆఱుజ్జోయిలుక్కు మేర్కు

మూ.—నీర్ శూత్త్ తిరువరజ్జత్తుళ్ళోఁజ్ఞుఁబళియుళార్
తామేయన్తే తడైయు ద్దాయుమావార్ ।

వ్యా.—పెరియ పెరుమాళై క్కణప్పకుకిఱో మెన్ఱుం హర్షత్తా లేకల
క్కమ్మాతాదాయ్త్తు. కోయిలుళ్ళుకిఱ్ఱి పట్టాల్ పిటిన్దుప్పోకిఱిశోకత్తా లే
కలజ్జిప్పోం. కోయిలుళ్ళువళ్ళిపోవారిల్ చేతనాచేతన విభాగమిలైపోలేకా
ఁబజ్జలజ్జుకైళ్ళు. (నీర్ శూత్త్) “శూత్త్ న్దదనిల్ పెరియ వెన్నవావరచ్చా
క్క్ ద్దాయే” మెన్ఱు పెరియ పెరుమాళళవిలివరిరుళ్ళుమాప్పోలే యాయ్త్తుఆ
రుళ్ళోయిలై విళాకులై కొఱ్ఱిరుకుమ్బడి “దుడ్ధాబ్ధిర్జనకోజనన్య హమి
యం శ్రీరేవపుత్రీవరశ్శ్రీరంగేశ్వర ఎతద్ద్వమిహకింకు ర్యామితీవాకులా॥
చంచచ్చచ్చామర చంద్రచందన మహామాణిక్యముక్తోత్తరాఁ కావేరిలహారిక
రైర్విదధతీపర్యేతిసా సేవ్యతాం;” రత్నాకరమానక్షీరాబ్ధితమప్పనార్, నా
ఁబ్బిడత్తిల్ జనని, సాత్రొల్లక్ష్మి పెణ్ పిలై, మణవాళప్పిలై సర్వలోకోత్త
రరాన వళ్ళికియమణవాళప్పెరుమాళ్, ఇదుకు సదృశమాక వజ్జమణి
శైయ్యలావదేదోవెన్ఱు విచారిత్తుకొఱ్ఱువరుకిఱాప్పోలే యాయ్త్తు ఆటుం
పెటుకిమత్తగజమ్బోలే విశకిప్పిర్ కాళిత్తువరుకిఱపడి (తిరువరజ్జత్తుళ్ళో
జ్జు మొళియుళార్) ఆత్తుప్పెరుక్కై నీకి తఱైకణ్ణు ట్టుప్పకవరిదామా
ప్పోలే యాయ్త్తు పెరియ పెరుమాళ్ తేజస్సై నీకిప్పళ్ళు అదుక్కాశ్రయమా
నవడివళ్ళుకుకాణ వరిదాయరుకుమ్బడి. పరమపదత్తిలాళి పకల్ విళక్కె
న్నుమ్బడియాయ్త్తు అన్ధకారత్తిల్ దీపమ్బోలేకుఱైవాళరాన సంసారిక
ళుకుతవప్పొరిపిన్బు ఒళిమికిరుకిరపడి (ఓజ్జు మొళి) నిత్యసూరికళ్
నదువిరుళ్ళుమ్బొదు ఆదిత్యర్ కళ్ నదువే ఆదిత్యనిరుళ్ళుమాప్పోలే యాయ్
త్తిరుప్పదు. ఇజ్జుఆర్తర్ మికవుముణ్ణాకై యాలే తద్రక్షణమ్బుణ్ణిప్పణ్ణిఒళి
మికానిర్ కుమ్మత్తనై. (ఒళియుళార్ తామేయన్తే తడైయు ద్దాయుమా
వార్) అవధారణత్తాలే “మాతాపితా” వెన్ఱుతుడజ్జి “నారాయణః” ఎన్ని
అపొదువిలన్ఱు, పూహవన్తై, విభవావన్తై, ఎన్నిఅవి శేషజ్జళిలుమన్ఱు, ఎనళ్ళు
ళడైయు ద్దాయుమావార్ పెరియ పెరుమాళే యెన్ఱిటార్. తమ్మైయొళియ
వ్యక్త్యన్తరత్తిలేయు మొరుబన్దముణ్ణెన్నారి యిరుకిఱారో? “సర్వే

మూ. — ఎళియతోరగుళుమన్టే యెద్దిఱతైమ్మిరా
నార్ । అళియన మ్మైయ్యలెన్నా

వ్యా. — పామేవలోకానా" మిత్యాది. ఇంద్రశోకన్దాన్ ధర్మపుత్రాది
కల్ వనవాసమృణ్ణుకిఱ వాపద్దశైయిలే కృణ్ణనుం సత్యభామైప్పిరాట్టి
యుమెక్కున్దరుళ అత్తైకేట్ట శ్రీపరాశరాదికల్ మారకణ్డేయ భగవానై
కకణ్ణు పేరోలక్కమాయిరుక్క ధర్మపుత్రనివ్వాపత్తుకు ఆశ్వాస హే
తువాకై కెనకొరునన్ వార్ తై యఱుళిచ్చెయ్యవేణుమెన్ఱు ఋషిక
తైకేత్తక్క అవర్ కల్ శొన్నవైయడణ్ణ పూర్వపక్షిత్తు శ్రీమారకణ్డేయభ
గవానెక్కున్దిరున్దశొన్నదా యిరుక్క మింద్రశోకం. పిన్బు శీరామప్పిత్తైయు
డైయ వాపద్దశైయిలే భట్టరఱుళిచ్చెయ్దదా యిరుక్కం (తనైయున్దా
యుమావార్) ప్రియత్తుక్కుక్క డవారార్, హితత్తుక్కుక్క డవారార్. (ఎళి
యదోరగుళుమన్టే యెద్దిరత్తు) ఎన్విషయత్తిల్ మలైయెడుత్తురక్షిక్క
వేణుమో; తమ్మైయొక్కియవేరొరు ప్రయోజనత్తైక్కణిశితేనాయ్ అత్తై
కొడుత్తువిడుకిరోమెన్ఱారి యిరుక్కిరారో; విభీషణాదికల్ రక్షణమోప్ప
లేవిల్లుం కోలుమెడుత్తు రక్షిక్కవేణ్ణితా నిరుక్కిరారో; కుళిరవొరుకటా
క్షుంకిడి రెన్విషయత్తిల్ పణ్ణవేణ్ణువదు (ఎమ్మిరానార్) ఎనకు పకారక
రానవర్. ఇన్నాదాకిఱదశైయిలేఉపకారక నెన్బానెన్నెన్నిల్; శెయ్దవ
మ్మత్తై యిల్లైచ్చెయ్యుమవరల్లామైయాలేయత్తైమున్నిడుకిఱార్. అడియిలే
ముత్తైయైయుణర్ త్తి అదుక్కుమేలే ప్రాప్యప్రాపకణ్ణల్ తానే యెన్ఱుమి
డత్తైయుణర్ త్తి ఇప్పోదువన్ద నజ్జూప్పీడుకేత్తక్క సన్నిహితనాయిరుక్కి
ఱవాకారముణ్ణితే (అళియన మ్మైయ్యలెన్నా) అళియెన్ఱుతణ్ణిళి. "ఇవణ
నమకు నల్లన్, నమ్మడైయపయ్య" లెన్ఱైరువార్తై యఱుళిచ్చెయ్దదాకే
త్తక్క వాయ్ త్తివ రాశెప్పడుకిఱదు. ఆత్తవీరెన్ఱుమదివర్ కక సహ్యమా
య్త్తు. శేషభూశరాన నామివ్వర్థణ్ణలైనినైత్తిరుక్క వమైయాదో అవర్
శొల్ల వేణుమోవెన్ఱిలదు పోరాదు, శేషియానవను మిదుక్కుమేలెక్కుత్తి
డుమన్ఱాయ్త్తు శేషత్వంనిలై నిన్ఱదావదు. మణల్ కాల్ నమ్మిన మ్మాణితి
రుమకత్త మానైమార్ పనుక త్తిడ వెన్ఱారిఱే. ప్పిల్లెప్పిల్లెయ్త్త వాన్ వా

మూ. — రమ్మవోకొడియవారే || 32.

వ్యా. — యారే నమ్మాణిఎన్నప్పెరిగిరి నెన్నాటితే (అమ్మవోకొడియవారే) ఆర్తధ్వనికేట్టా లెక్కుదిరుక్క వేణ్ణావో. ఆర్తధ్వనికేట్టు మివర్ కణ్ణురజ్జువదే. ఇవర్ తిరువుళ్ళమిప్పొదిళ్ళ నేకొడిదాకాదే అమ్మే! ఇవర్ స్వభావమిరుద్దపడి యెన్నెన్దిటార్ || 31.

ముప్పతెట్టామ్మాట్టు. — అ॥ (మేంబారుళ్) మహాభారతత్తుళ్ళుచరమశ్లోక మోహ్యాలేయామ్ త్రిప్రబంధత్తుకిర ప్పాట్టు. మహాభారతమాకిటదు - “మతిమంధానమావిధ్యయేనాసాశృతిసాగరాత్ । జగద్ధితాయజనితోమహాభారతచంద్రమాః” ఎన్నిటపడియేశృతిసాగరచంద్రమావాయ్త్తు. మహాభారతం సర్వేశ్వరన్ తీరాబ్ధియైక్కడైన్దుదేవర్ కళుక్కమృతతైక్కొడుత్తాన్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ శృతియైక్కడైన్దు సర్వాస్లోదకరమాన మహాభారతతై సంసారికళుక్కాత్తోజ్జీవనహేతువాక క్కొడుత్తాన్. దేవర్ కళుక్కిశ్వరన్ కొడుత్త వమృతంబంధకం, శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ సంసారికళుక్కుక్కొడుత్త మహాభారతం సంసారవిమోచకమితే. అమ్మమహాభారతన్దాన్ కోనెన్దుమ్మడియాయ్త్తుశ్రీగీతై. అదిల్ సారమాయ్త్తి చరమశ్లోకం. ఇదుశొల్లుకైక్కాక కీర్తశొల్లుత్తు. ఇదుకుమేల్ “ ఇదంతేనాతపసాగయ ” వెన్దుతుడన్ది చరమశ్లోక త్తినుడయ గౌరవతైచ్చొల్లుకిటదు. అప్పడియే యిప్పాట్టివతరికైక్కాక వాయ్ త్రిప్రబంధ మవతరిత్తదు. ఇదుకుమేలిప్రబంధశేషముంఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిటవర్ధత్తిలే న్దురాయరుప్పారుడైయ వేరిరిజ్జొల్లుకిటదు. ఆక మహాభారతసారం చరమశ్లోకమానాప్పాలే ఇప్పబంధసారమిప్పాట్టు. ఇదుదాన్ద్యయ త్తినుడైయ వర్ధతైచ్చొల్లుకిటదు; ద్వయత్తిల్ ప్రాపకంమున్నాయ్ ప్రాప్యంపిన్నాయరుక్క ఇదు ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకం పిన్నాయరుప్పానెన్నెన్నిల్ ; వ్యుత్పత్తివేత్తైయిల్ ప్రాప్యంమున్నాయ్ ప్రాపకంపిన్నాయరుక్క క్కడవదితే “ స్వర్గకామో జ్యోతిష్తోమేనయజేత ” ఎన్నితేవ్యుత్పత్తివేత్తైయిలిరుప్పదు. అనుస్థానవేత్తైయిల్ జ్యోతిష్తోమానుస్థానపూర్వకమాకవితేస్వర్గసిద్ధి. ప్రాపకనిష్ఠైయారే ఇతే! ప్రాప్యసిద్ధి. అప్పడియే ఇప్పాట్టిలే వ్యుత్పత్తియాయ్ ద్వయమానుస్థా

మూ—మేంబారుల్ పోకవిట్టు

వ్యా—నవేళైయూయిరుక్కిఱదు. అదిల్ పూర్వ భాగ త్తళవిలేయను
 సన్నితార్ నమ్మాళ్ వార్. ఉత్తర భాగ త్తైయను సన్నితార్ తాణ్డాల్. అవైయి
 రజ్జైయన్జ్జేరవను సన్నితార్ రివ్వాళ్ వారేయామత్తు. ఇప్పట్టుళ్ళు కీళ్ళిల్
 ప్పాట్టోడే సజ్జతియె న్నెన్జిల్ ; “అళియనమ్బయ్య లెన్నారమ్మవోకొడియ
 వాతే” ఎన్జుకిలాయ్త్తువార్ త్తైచ్చొన్న వారే విషయాన్తర ప్రవణమాన
 సంసార త్తిలేవకుత్త పురుషార్థ త్తై యపేక్షికైరయం తత్తిన్దికి నజ్జైప్ప
 ర్ త్తిరుకైరయం అదుకుమేలే పిళమ్బమ్మెర్రాదేకిలాయ్ కైరయమా
 య్ ఇవ్వళపుపుకిరనిర్ ప్పారై ప్పెరువోమే! ఎన్జు పెరియ పెరుమాళ్ తిరు
 వుళ్ళం ప్రసన్నమాయ్ తిరువుళ్ళ త్తిల్ హర్ష మడన్జలున్దిరుముక త్తిలే తోన్జు
 వ్బడియిరుక్క దేవరీరైకిట్టి దేవరీర్ పక్కలిలే న్యస్తభరరాయ్ తన్దా
 ముడైయ పిత త్తిల్ కై వాన్జియిరుప్పారై కుణ్ణాలిన్జ నేయో దేవరీర్ తి
 రువుళ్ళముకన్దిరుప్ప దెన్జు పెరియ పెరుమాళ్ తిరుముక త్తైప్పార్ త్తు విన్జి
 ప్పజ్జాయ్ కిటార్. చరమన్జోకం ప్రప త్తియైవిధికిఱదా యిరుక్కుం. అదిల్
 రుచియుడైయూరుడైయవను సన్ధానమాయిరుళ్ళుం ద్వయం. ద్వయన్జ్జిత్
 పక్కలీశ్వరనుక్కుణ్ణాన వుకప్పైచ్చొల్లుకిఱదిప్పాట్టిల్. (మేంబారుల్)
 ఇదుళ్ళుమూన్జుపడి నిర్వాహమ్. మేలెన్జున్దపారు లెన్జుం, మేవినపారు లెన్జుం,
 మెయ్ పాట్టైవిలైక్కు మ్మెరు లెన్జుం. మేలెన్జుకైయావదు-కర్క మడియాక
 వన్దేరియాయ్ భగవన్దానంపిఱన్ద వాతేపిఱన్ద పోమదాయరుక్కై. ఇ త్తైభో
 గ్యమెన్జుపారిత్తు ఇళ్ళిన్దవనుళ్ళుఆపాతప్రతీతియిలాన్జు పోలేతోన్ద్రినిరూప్పి
 త్తాల నుభావ్యమా యిరుప్పదొన్జుమిన్జియిలేయిరుకైర ఎన్జుమాం. మేవిన
 పారు లెన్జుదు-“దురత్యయా” ఎన్జిఱపడియే చేతననాల్ పిరిక్క వొణ్ణాదా
 యిరుకైర. దేవోహంమనుష్యోహ మెన్జుడమ్మెన్జానాక నిన్జై త్తిరుమ్మంబడి
 యితే! ఇత్తోట్టైపారు త్తమిరుళ్ళమ్మడి. అ త్తైచ్చొల్లుకిఱదాకవుమాం. మెయ్
 పాట్టైవిలైక్కు కైయావదు. తన్జై పత్తినారై సర్వజ్ఞ తమరాక వభిమాని
 త్తిరుక్కుమ్మడి పన్జివన్ద్రొక్కై. పారు లెన్జుపదార్థం. అదాకిఱదు. దేహం.
 ఇదుదాదా దేహోనుబన్దియాన ప్రాకృతపదార్థజ్జుళ్ళుముపలక్షణం (పోకవిట్టు)

మూ. — మెయ్ మ్మెయ్ మికవుణర్ న్దు | ఆమ్మరిశరిన్దుకొణ్ణు

వ్యా — వాసనై యో డేవిట్టెన్. శరీరిక లాలవై చుష్క రమాకై యా లే
ప్రకృతి ప్రాకృతజ్జళ పురుషార్థ మెన్దిజ్జానత్తెయుడై యనాకై. అల్లదుపుకి
ఐవిట్టానిన నాకిలితో ఇవ నాల్ పోకవిడలావదు “మమమా యాదురత్యయా”
ఎన్దిఐపడియే ఈశ్వరన్ బద్ధిత్తబద్ధత్తై ఇవనాల్ పోకన్ వొణ్ణాదితో “అ
నాత్త న్యాత్త బుద్ధిర్యా అస్వేస్వ మితియామతిః | అపిద్యాతరు సంభూతీర్బిజ
మేతద్విధాస్థితం” ఎన్దిఐపడియే దేహత్తిలాత్త బుద్ధియుం దేహనుబద్ధి
యాన ప్రాకృతపదార్థజ్జళిల్ మమతాబుద్ధియుం దేహతిరిక్తమాన వా
త్సావిన్ స్వాతంత్ర్యబుద్ధియుంతవిరుకై. అశవుకై యారాన సనకాదికళు
ళ్ళుం శెయ్యలావదివ్వళవే. ఇరణ్ణుమరంకూడనిన్ద్రాల్ ఒత్తైవెట్టనినైత్తవన్
అమ్మరత్తిలే కొత్తిపెరుక్ళాయత్తై యిడవదు పట్టునిర్ కుక మాపో లేఇప్ప
తిపత్తిమాత్రత్తా లే యిదువుంవిడుం (మెయ్ మ్మెయ్ మికవుణర్ న్దు ఆమ్మరిశ
రిన్దుకొణ్ణు) ఎన్దు మేలుంజ్జానప్రకరణమాకై యా లే (పోకవిట్టె) నిఱదుం ప్రక
రణబలత్తా లే జ్జానత్తైచ్చొన్దిత్తాక క్కడవదు (మెయ్ మ్మెయ్ మికవుణర్ న్దు)
(మెయ్ మ్మె) ఎన్దిఐదాత్తావై. మెయ్ మ్మె ఎన్దు వాత్తావెక్ళాట్టుమోవెట్టిల్;
“సత్యంచాన్యతంచ సత్యమభవత్” ఎన్దిఐశృతిచ్చాయయా లే అఱుళిచ్చె
య్ కిఱార్. సత్యశబ్దమసత్యాద్వ్యా వృత్తియైచ్చొల్లుకిఱతన్దు. ఆత్మస్వ
రూపత్తినుడైయ నిత్యతైయైచ్చొల్లుకిఱదు. (మెయ్ మ్మె) ఎన్దు ముక్కుచ్చొల్లు.
మైయెన్దు ప్రత్యయవి శేషత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. కైమైపొయ్ మై ఎన్దు మా
పో లే. ఆక (మెయ్ మై) ఎన్దు మెయ్యానత న్నై ఎన్దుపడి (మికవుణర్ న్దు) దే
హమేఅత్తావెట్టిరుళ్ళుం లోకాయతికనళవన్ది కే, దేహతిరిక్తమాయ్ నిత్య
మాయిరుకుక మాత్తావెన్దుం మీమాంసకనళవన్ది కే, జ్ఞానమాగన్తుక మె
న్దుంవై శేషికనళవన్ది కే, స్వయంప్రకాశకనాయ్ నిత్యనాయ్ జ్ఞానగుణక
నాయ్ అణుపరిమాణనాయ్ ఈశ్వరనుక్క నన్యార్ శేషమాయ్, అదుతది
య్య శేషత్వపర్యన్తమాక వుణరుకై. అదావదు ఆత్మవైయుళ్ళ పడియుణ
రుకై (ఆమ్మరిశరిన్దుకొణ్ణు) ప్రకృతిప్రాకృతజ్జళి త్యాజ్యమెన్దుటిన్దుఆత్మవై
యుళ్ళ పడియుణర్ న్దాల్ పిన్నైయామ్మరిశావదు కైజ్జర్యమేయాయ్ త్తు. ఆ

మూ.—కామ్యుట తలైశిరైత్తు కడై తలైయిరున్దు

వ్యా.—రిశరిన్దుకొణ్డై న్దు- చతుర్థియిలర్థజ్జొల్లిత్తాయ్ త్తతు. అన్దశే
షవృత్తికిఁ ప్రతిసమ్మన్దియైయొత్తియ స్థితియిన్గా మైయాలే శేషిత్వముమా
ర్థమాకచ్చొల్లిత్తాయాక నారాయణశబ్దార్థ జ్జొల్లిత్తాయ్ త్తదు. (ఉణ
ర్ న్దు) ఎన్దుకొణ్డుజ్జాత్వత్వ పరమాక చొల్లుకైయాలే ప్రణవార్థజ్జొల్లిత్తా
య్ త్తు. ఇనియిప్పట్టిల్ కుత్తైయుంపూర్వార్థత్తిల్ శొల్లుకిఱ ప్రాపకత్తై
చొల్లుకిఱదు. (కామ్యుట తలైశిరైత్తు) కామ్యుర ఉపాయాన్తరజ్జళిల్ తన
క్కుణ్డానతోద్రుట (తలై శిరైత్తు) తన్దలైయిలుణ్డానదురితజ్జలైప్పొక్కి. తన్ద
లైయిల్ కిడక్కిఱ సాధనాన్తరజ్జళిల్ తొత్తైయలుత్తైన్దపడి. తలైమయి
రాకిఱదు తా అభిమానహేతువితే. కోముద్రువర్ దణ్ణిక్కు మిడత్తిల్
తలైయొచ్చిత్తైక్కిఱదు అభిమానత్తైప్పొక్కు కిఱపడియాయ్ త్తు. ఎకాకియా
యుంసన్యాసియాయుం వపనమ్మణ్ణుకిఱదుతన్నభిమానత్తై త్తా నేపోక్కుకిఱ
పడి. దణ్ణముఖత్తాలే పిరఱభిమానత్తైప్పొక్కువదు విమ్ము ఖత్తాలేస్వాభిమా
నత్తైప్పొక్కువదుం అమ్ముఖత్తాలేయితే. ఆకవహజ్జారగర్భమాన ఉపాయా
న్తరత్యాగత్తైచ్చొన్నపడి. ఉపాయాన్తరపరిత్యాగ పూర్వకమాకవితే
సిద్ధోపాయ పరిగ్రహమిరుప్పదు (కామ్యుర తలైశిరైత్తై) న్దువు మర్థగౌ
రవత్తాలే మత్తై త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱారివరేయన్దు. శృతియుం “ ద్వాసు
పర్ణాసయు జాసఖాయా ” ఇత్యాదికళాలే అర్థజ్జలైమత్తైత్తు చొ
ల్లుం. అన్దశ్శృతిచ్చొచ్చెయాలే యలుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (ఉణకడై తలై
యిరున్దు) కడై తలైయెన్దు - తలైకడై ఎన్దపడి. “ చరణా ” ఎన్దిఱ
స్థానత్తై (కడై తలై) ఎన్దిఱార్. స్వనికర్షత్తై యనుసన్దిత్తు తిరువడికళిలే
కిట్టమాట్టామైయాలుం సంసారత్తిల్ తణ్ మైయై యనుసన్దిత్తు పురమ్బు
ప్పొకమాట్టామైయాలుంతిరువాశలైప్పద్రుక్కిడక్కిఱార్. తిరుక్కణ్ణమన్దై
యాణ్డానొరుసంసారితా వాచలై పద్రుక్కిడన్దొరునామైనలిన్దవనై వెట్టి
త్తానుంకుత్తికొగ్గపడియొక్కణ్ణు వొరుదేహత్తాభిమానికళళ విదువానా
ల్ పరమచేతననాన వీశ్వరణ నమ్మైయమాదికళ్ కైయ్యిల్ క్కాట్టికొడా
నెన్దు తిరువాశలైప్పత్తికిడన్దానితే. (ఇరున్దు) విషయాన్తరప్రావణ్య

మూ. — వాఱ్ఱుం శోమ్బరై యుక త్తిపోలుం శూఱ్ పునలరజ్జత్తా నే॥ ౩౮.

వ్యా. — తా లే “పరుసుపరు” కెన్ఱుతిరిన్దవణమరకగలత్తుళ్ళు నన్దురమవి
 త్తత్తువిట్టాప్పోలే “అధసోభయంగతోభవతి” ఎన్ఱు అభయస్థానత్తెప్ప త్తిని
 ర్భరనాయరున్దపడి (వాఱ్ఱుం) ఉపాయమిశ్వరనేయానాల్ భోగమేయి
 తే పిన్బుళ్ళదు “ఇరున్దువాఱ్ఱు” మెన్ఱు అవ్విరుప్పత్తానే వాఱ్ఱచ్చియాన
 విరుప్పెన్ఱుమామ్. (శోమ్బరై యుక త్తిపోలుం) ఉన్బకగలిలే న్యస్తభర
 రాయ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బినవర్కలైకణ్ణాలు నిరువుళ్ళమిన్ఱునే యుక
 వైకాదేయిరుప్పదు. (వాఱ్ఱుం శోమ్బరైన్ఱు) కెడుం శోమ్బరై వ్యావర్తికిగ
 ఱదెన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు- శాస్త్రత్తిలే నాస్తికరాయ్ కర్తవ్యజ్జలైవిడు
 కైయన్ఱిక్కే ఆస్తి క్యాతిరేకత్తాలే నిరపేత్తోపాయత్తై స్వీకరిత్తుభగవద
 సుభవమే యాతై గ్రీయామ్ స్వహితత్తిల్ శోమ్బిరుక్కే (పోలుం) నిత్య
 సూరికలై యుకకుగమాప్పోలే శోమ్బరై యుకప్పతి (శూఱ్ పునలరజ్జత్తా
 నే) ఇదునీరరిన్దపడి యెన్ఱునేయెన్నిల్ ; కోయిలిలే కణ్ వళర్ న్దలుళికిఱ
 విడుదానే యటివికిగఱదిలైయో. నీర్ వాయ్ మైయుం నిఱల్ వాయ్
 మైయుం వల్లికగ కణ్ వళర్ న్దలుళికిఱారెన్ఱు పేరాయ్ శోమ్బరై కిగ్గడై
 ళ్ళుమోవెన్ఱుం నలైయాలేయితే శోమ్బాదే కణ్ వళర్ న్దరుళికిఱదు “కామ్బు
 రత్తలైశిరైత్తై” న్దవిడ ముపాయస్వీకారత్తు కగజ్జమాన ఉపాయాన్తర
 త్యాగత్తై చ్చొల్లుకిఱదు (శూఱ్ పునలరజ్జత్తానే ఉకకడైత్తలై) ఎన్ఱు
 నారాయణశబ్ధార్థమాన శీలాదికలైనినైకిరదు. పిరాట్టిస్వరూపత్తుకుగ
 నిరూపకై యాకై యాలుం నారశబ్దత్తిలే అన్తరూఢితైయాకై యాలుం
 (ఉక) ఎన్ఱిఱవిదిలే లక్ష్మీసమ్మన్దమనుసన్ధేయమ్. (కడైత్తలై) యెన్ఱుదు-
 చరణౌఎన్ఱుపడి (ఇరున్దువాఱ్ఱు) మెన్ఱుక్రియాపదత్తి లుపాయాధ్యవసాయ
 తైయు మదుతాణ్ భోగరూపమాయరుకిర పడియైయుం జ్ఞొల్లిత్తు. (శో
 మ్బరైన్ఱు) ప్రపద్యేయెన్ఱిఱ ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనాన వధికారియైచ్చొల్లు
 కిఱదు॥ ౩౮.

ముప్పత్తోన్బదామ్బాట్టు. — అ॥ (అడిమై) అడిమైతుడజ్జి మేలా
 రుపాట్టాలు మిన్దజ్ఞాననిష్ఠైయుడైయారుడైయ రాజసులజ్ఞొల్లుకిఱదు. ఇవ

మూ. — అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా వయలిచతుప్పేలిమా
రిల్. కుడిమైయిల్ కడిమైపట్టకుకర రిలిపిరప్పరేలుం.

వ్యా. — రుడైయ “వయిలుజ్జుడరొలి, నెడుమాల్ కుడిమై” యిరుక్కిఱ
పడి. జన్మవృత్తస్వభావజ్గళాల్ కుత్తైయనిన్జార్ కళేయాకిలుం అవర్ కళిన్ద
జ్జానముడైయార్ కళాకిలుదేశ్యరెన్నిఱార్. ఇప్పట్టిలెత్తనైయే నున్దజ్జియ
జన్మజ్గళిలేపిఱన్దార్ కళేయాకిలు మిన్దజ్జానత్తిలే నిన్జైయడైయరాకిల్ తిరు
త్తుఱ్ఱాయోపాది ఈశ్వరనాలే శిరసావహిక్ష్ పుడువరెన్నిఱార్.

వ్యా. — (అడిమైయిల్ కుడిమైయిల్లా) కైజర్యంనమక్కుకర్తవ్యమె
న్దిరుక్కునువర్ కళన్దిక్కేయిరుక్కై. కైజర్యమాకిఱదు సహజమ్, అతొత్తియ
చ్చెల్లాదిరుక్కైయామత్తు ప్రాప్తమ్. అదన్దిక్కేయిరుక్కునువర్ కల్ (అయిల్
చదుప్పేదిమారిల్) అడిమైకళలాన చతుర్వేదికళా యిరుప్పారిల్
కాట్టిల్ వేదాధ్యయనవృజ్జుకిఱదుకుకర ప్రయోజన మీశ్వరనైయుళ్ళపడి
యటికైయుం, తనైయుళ్ళపడి యటికైయుం, కైజర్యంస్వరూపా
నురూపమాన పురుషార్థమెన్దటికైయామత్తు. (అయిలాకైయావదు) ఇన్ద
జ్జానత్తుకుకరడలాక వేదాధ్యయనవృజ్జుకిఱో మెన్దటియాదిరుక్కై. అధ్య
యనఫలం అర్థజ్ఞానమెన్దటియాదవర్ కల్ చతుర్వేదికళానాలుం నిష్ప్ర
యోజనమెన్దై. “విష్ణుభక్తివిహీనోయః సర్వశాస్త్రార్థవేద్యపి బ్రాహ్మణ్యం
తస్యనభవేత్ తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం” ఎన్నకరడవదితే. “యః పు
త్రః పితర” మిత్యాది. ఇనియివర్ కళిలికాట్టి లీశ్వరనుకుకర త్కృష్టరైచ్చి
లుకిఱదుమేల్. (కుడిమైయిల్ కుడిమైపట్ట కుకర రిల్ పిరప్పరేలుం) వేద
విహితజ్గళైయనుష్ఠియాదేయుం నిషిద్ధజ్గళైయనుష్ఠిత్తు మ్బొరుక్కైయా
లే నిహీనజన్మజ్గళిలేపిరన్దవర్ కళే యాకిలుమ్. (కుకర రాకిఱార్) చణ్డా
లరిలున్దజ్జియర్ శిలర్ (పిరప్పరేలు) మెన్దిఱదు భగవద్జ్ఞానత్తుకుకరజన్మత్తి
నుడైయ ఉతర్రాపకర్షజ్గళిల్ నియతియిలై. “సర్వత్రక్షున్మశ్యనే” ఎన్దిఱ
పడియే యిన్దజ్జానమెల్లా జన్మజ్గళిలుం సంభవికుకరమెన్దై. వేదోపబృంహణా
ర్థమాక పవతరిత్తశ్రీరామాయణత్తిలే, కాట్టిల్ తిరివార్ శిలవేడరైయుం,
వేదువిచ్చికళైయుం, కురజ్జుకళైయుం, రాక్షసరైయుం, మహాభారతత్తిలే

మూ.—ముడియినిల్ తుళపంవైత్తాయ్ మొయ్కత్తాన్
కన్బుశేయ్యు ! మడియరై యుకత్తిపోలు
మరజ్జమా నకరుళానే ॥

వ్యా.—విదుర ధర్మ వ్యాధాదికత్తైయుం, పిశాచజ్గత్తైయుం, ఇడై
యరైయుం, ఇడైచ్చికత్తైయుం, కజ్జోమితే. “పాన్బునై మేల్ పల్లికొణ్డై
రుళుంశీదనైయేతోళువార్ విణ్ణుళోరిలుంశీరియరే” ఎన్నిపడియే నిత్య
సూరికళిత్రికాట్టిలిజ్జేవన్దు ఈశ్వరనాన్జితవర్క లాకైయాలే ఇవర్కళే
శీరియరెన్దై. అల్లాదపొన్నిల్ కాట్టిల్ వేదకప్పిన్ను కేగ్గిరిముణ్డితే. (ము
డియినిల్ తుళపంవైత్తాయ్) తిరుత్తుత్తాయోపాది శిరసావహికుమవర్
కళెన్దై. తిరుత్తుత్తాయ్ సర్వేశ్వరత్వసూచకమానాపోలే ఇవర్కళా లే
యుమున్నడైయ సర్వేశ్వరత్వం నిటమ్యెటవెన్టుమామ్. (మొయ్కత్తాన్
కన్బుశేయ్యుం) “ఐమ్బులనకత్తడకి” యెన్నిరపడియే ఉన్నకప్పళ్ళుప్పర
మ్బానవైత్తైప్పకట్టు “ఉన్ శేవడిశెవ్వితిరుకాగప్పె” న్దుం ఉన్తిరువడిక
ళుకు ప్పరియుమదువే యాత్తైయాయత్తైయే ప్రాప్యమాకనినైత్తిరు
కుమవర్కళే (అడియరై) కీర్తుపేయత్తైచ్చొల్లుత్తాయ్ ఇత్తాలుపా
యత్తైచ్చొల్లుకిఱదు. “శోమ్బరే” నిటపడియే స్వరూపత్తైయుళ్ళపడియూణర్
న్దు స్వరక్షణత్తిలన్వయమిన్ది కేగ్గిరుకుమవర్కళే, (అడియర్) అడి
యళ్ళోరుకప్పదు తిరువడికత్తైయాయ్ ధారకముంతిరువడికళే యాయి
రుకైగ్. “నిత్తిలుమడిదారు” మెన్దకగ్డవదితే. (ఉకత్తిరిపోలుం) ఇప్పడి
యిరుకుమవర్కళై యుకత్తి, ఇదుకుప్పరమ్బాన చతుర్వేదికత్తైకాట్టి
ల్ ఇవర్కళైయితే దేవరీరుకన్దిరుప్పదు (పోలుం) తిరుత్తుత్తాయ్పోలుం.
ముడియినిల్ తుళపమ్బొలడియరై యుకప్పతి. (అరజ్జమానకరుళానే)
నిహీనజన్మాకళా యునకునల్లరా యిరుప్పార్కు ముఖిజొగ్డు
కుకైకాకవన్టో విజ్జేవన్దుకణ్ వళర్ న్దులుళుకిఱదు. ఉత్కృష్టర్కు
ముఖిజుగ్డుకుమిడత్తిల్ పరమపదత్తిలే ఇరుకగ్వమైయాదో॥ ౩౯.

నార్ప్పదామ్బాట్టు.—అ॥ (తిరుమరుమార్ప) జన్మత్తాల్ వన్దతణ్
మైయన్దికేయత్తనైయేనున్దణ్ణియన్మత్తముడైయారుం “మేమ్మెరుళి”ల్ శొ

మూ. — తిరుమలుమార్ పనినై చ్చిడైయుట్టికట్రవైత్తు ।

మరువియమనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం ।

వెరువఱకొన్ఱు శుట్టిట్టి ట్టియవినైయరేలుం ।

అ. — న్నజ్ఞానత్తిలే నిన్ఱరాకిల్ అవర్ కళున్ఱు అనన్తరకర్తృఫలం అను భవిక్త వేణ్ణా వెన్ఱిఱార్.

వ్యా — (తిరుమరుమార్ ప) తిరువైయుం మరువైయుం మార్ పిలే యుడైయవనే. శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనే “శ్రీవత్సవతాః” ఎన్ఱిఱవిదు సర్వేశ్వరత్వచిన్ఱమితే. పిరాట్టి తిరుమార్ పిలే యెఱ్ఱున్ఱుళియిరుక్కిరవిరుప్పైయనుసన్ఱిక్కిరారిఱే వాత్సల్యన్దోశ్రీత్తుకైక్కాక. “అలర్ మేల్ మన్జేయుఱైమార్ పా” వెన్ఱుం “నిన్ఱవలమార్ పినిల్ వాఱ్ఱకిన్ఱమన్జే” ఎన్ఱు మితే యవర్ కళే వార్ త్తైయిరుప్పదు. ఇదుదాన్ “మేంపారుళిల్” మఱై

త్తలక్కి సన్ఱున్ఱత్తై అదిల్ నిన్ఱైయుడైయవర్ కళుడైయ వైభవజ్ఞాన్లుకిఱ విడన్ఱిలే వెళియిడుకిఱార్. ఉపాయోపేయజ్ఞ చిరన్ఱుమగ మవళే సం బన్ఱం వేణుమెన్ఱు మిడన్దోశ్రీత్తుకిఱదు (నినై చ్చిడైయుట్టికట్రవైత్తు) శ్రియః ప్పతియాన వునైయుపాయాన్తరజ్ఞల్ కలశామే నెన్జిలేవిళన్ఱున్ఱుడి యధ్యవసిత్తు. సమిడై పాదిసావిత్రి పాదియాకవివత్తలైయిలుం శిఱుదు సహకారమున్ఱాకిల్ అవనుడైయ వుపాయభావన్ఱికత్తాడే మఱ్ఱున్ఱు మెన్దై. రక్షిప్పికైక్కుగ ప్పిరాట్టియుం, రక్షికైక్కుగ శుశ్వరనుం, ఇప్పడి యఱిన్ఱు తుణికైక్కుగ తానుం, అరివికైక్కుగ క్కాచార్యను మొఱ్ఱియ వేరొన్ఱుం వేణ్ణాదిరుకైక్కు. (వెన్ఱు) ఇమ్మిధునత్తినుడైయ వైభవత్తైయేశొల్లుత్తా కవుమామ్. (మరువియమనత్తరాకిల్) ఇవ్వంశముపేయాధ్యవసాయత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. ప్రయోజనాన్తరజ్ఞలైవిట్టుశ్రియఃపతియేపరమప్రయోజనమెన్ఱై ధ్యవసి త్తిరుప్పరాకిల్ (ఆకిలెన్ఱదు) ప్రాపకవిషయమాకవుమాం, పాప్యవిషయమాకవుమాం, ఇత్తుణివువొరుచేతననున్ఱుక్కిట్టువద నెన్ఱుమిడన్దోత్తు కైక్కాక (మానిలత్తుయిర్ కళెల్లాం వెరువరైక్కొన్ఱు) ఒరుజన్ఱువై హింసిన్ఱు మ్పొదుజగ త్తడన్ఱునడున్ఱున్ఱుడియాయ్త్తునలివదు. ఇత్తాలివనున్ఱుహింసైయి లున్ఱానరుచియైచ్చొన్నపడి (శుట్టిట్టు) శస్త్రాదికళాల్ నలియుమళ వేయన్ఱిక్కై పాణిసోడేదన్ఱమాక్కియుం (శుట్టియవినైయరేలుం) ఇన్ఱుహాపాపన్ఱులై

మూ. — అరువి నైప్పయనదుయ్యారరణ్ణమానకరుళానే॥ ౪౦.

వానుళొరటియలాకా వానవా

వ్యా — పురుషార్థ రుచియుడై యార్ అవోపురుషార్థజ్జతై యాదరి
కురమాప్పిలేయామ్తు ఇవనిత్తైయేరిట్టుకొరల్లువదు. జ్ఞానమ్మిరన్దవను
కిరదు సంభవీయామైయా లే పూర్వవృత్తతైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) “జ
న్మాన్తరసహస్రేషు, బహునాంజన్మనామన్తే, అనేకజన్మసంసిద్ధిః” ఎన్నై
యా లే ఇవనాలిదుమున్బు శెయ్యుళ్ళాదాదు, అదుకూడిత్తాకిలుం. (అరువి నై
ప్పయనదుయ్యార్) తాన్దెడుత్తుజీవికక పెరియవర్ కళ్. కడలుళ్ళుతొడుత్త
వంబై మరుకాన్తారత్తి లే విట్టాప్పి లే అశల్ విశన్దప్పొకటునుత్తనై. “ద్విష
న్తఃపాపకృత్యా” మెన్జక్కడవదితే. అన్దియేకర్ణకవిట్ట సర్పశిరస్సెన్
ప్పి లే కిరీటత్తోడేపోకునుత్తనై యెన్జుదల్, అన్దనన్దికేర భగదత్తకవిట్ట
శక్తియై మార్పి లేయేరినినాప్పి లే తాననుభవితల్ పారుత్తే నెన్జుదల్
శెయ్యునుత్తనై. యవణ “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్నానిర్
క్కవివర్ కళు కునుభవిక్కవిరకుణ్డో. (అరణ్ణమానకరుళానే) ఇవైయె
ల్లామవతారసమయన్దళి లే యన్తోవెన్న వేణ్డాదపడి యవతారత్తిల్ పిర్
పాడర్ కకన్తో కోయిలి లేకణ్ వళర్ వరుళుకిఱదు. ఇదుదానీశ్వరనాశైప్ప
ట్టేపోమి త్తనై యొత్తియి ఇవ్వధికారికళుక్కదు సంభవియ్యాదు. ప్రామా
దికమాన పుణ్యత్తైయుం బాధక మెన్దిరుళ్ళుమవర్ కళ్ పాపత్తి లే ఇత్తివర్ క
ళ్. మార్పి లేయిరున్దు “నకశ్చిన్నాపరాధ్యతే” యెన్జుమవల్ తానేకుత్తై
చ్చొన్నాలుం “శెయ్దారేల్ నన్జు శెయ్దారే” న్జుమవను మెన్నపాపన్ద
ళి లే యిత్తివర్ కళ్. వాయ్క్కరైయర్ నినైక్క వుం నిలమన్నెన్దై॥ ౪౦.

నార్ పుత్తొన్దొమ్బాట్టు. — అ॥ (వానుళొ) ఇవర్ కళుకుర జన్మ
వృత్తజ్జతాల్ వరుకిఱకుత్తై యిల్లామైయేయన్జు. తజ్జళోడు సవ్బన్దిత్త సం
సారికళుం తజ్జళన్దీకారత్తా లే పరిశుద్ధరావ్బడియాన యుతక్కర్నత్తై
యుడైయవర్ క శెన్దితార్.

వ్యా. — (వానుళొరటియలాకా వానవా) బ్రహ్మాదికళాల్ దుర్జేయమా
నపరమపదత్తి లేనిత్యపానమ్బుణ్ణుమనె (అకా) వెన్దిఱదునినైక్క వుపాకా తైన్దై.

మూ.—వెన్బరాకి । తిరుమలన్దుళపమాళై చెన్ని
యా వెన్బరాకిల్ । ఊనమా యినకట్ చెయ్యు

వ్యా—చణ్డాలకాగ్నిహూత్ర త్తిల్ పుకీరలా కాదెన్దుళప్పో లేని పేద తై
చ్చొల్లి త్తాకవుమామ్. పరణి లేడయరరున్దా రెన్టాల్ పరమ పదనిలయ నైయ
తియిలామో. మనుష్యాదిక తైక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియణ్డెన్టాలడు కొణ్డణ్డే శెల్ల
రామో “అకిళ్చు నోనన్యగతిః” ఎన్దిరుప్పారటియుమ తై ఈశ్వరోహ
మెన్దిరుప్పార్ కరటియలామో “ఆశత్తార్ తణ్డళే కరల్లా లరియలావా
మమల్ల” నెన్డకర డవదితే. నీన్జువల్లవ నోడు నీన్జుమాట్టాదవ నోడు వాశి
యటక డలి లేనీన్జువొణ్ణాదాప్పోతే శక్తనోడ శక్త నోడు వాశియటలిసా
భ్యమా యాయ్ త్తు భగవద్విషయమిరుప్పడు. “అనన్యసాధ్యే” ఎన్నకర డ
వదితే. అస్పృష్టసంసారగన్ధనాయశుద్ధసత్వమయమానవిగ్రహత్తైయుడై
యనాయగుకిరవనుడైయ పెరుమైయెప్పార్ త్తాలు మవనే యుపాయ
మాక వేణుమ్. గుణత్రయవశ్యనానవివశిరు మైయెప్పార్ త్తాలు మవనేయ
పాయమాక వేణుం; స్వరక్షణత్తిల్ ప్రాప్తియిల్లాదస్వస్వరూపత్తై యనుసన్ధి
త్తాలు మవనేయుపాయమాక వేణుం (ఎన్బరాకిల్) “మనఃపూర్వోవాగుత్త
రః” ఎన్దిటపడియే ఉళ్ వాయిలనుసన్ధానంవత్తిన్దు శొల్లుళ్ళొల్తైయుడైయరా
తై. ఇత్తాల్ “ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః” ఎన్దిటపడియే ఉపాయ ప్రా
ర్థనైయెచ్చొల్లుకిటదు. (ఆకిల్) స్వసామర్థ్యత్తైవిడుకై యిలుళ్ళవరు మైయె
చ్చొల్లుకిటదు. (తేనులాన్దుళపమాళై చెన్నియా) కీర్తుపాయాంశజ్ఞొల్లుత్తా
యిన్దు పేయాంశ తైచ్చొల్లుకిటదు. మధుప్రచురమానత్తిరుత్తుత్తాయమాళై
యా లే యలజ్కృతమాన తిరుముడియైయుడైయవనే. సర్వాధికనాయ్
నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అతపవపరమప్రాప్యనెన్దై. (ఎన్బరాకిల్) ఇత్తాల్
ప్రాప్యప్రార్థనైయెచ్చొల్లుకిటదు. (ఆకిల్) ప్రయోజనాన్తరణ్డైవిట్టుయివ
నైయేపరమప్రయోజనమెన్దు శొల్లుకై యిలుళ్ళవరు మైయెచ్చొల్లుకిటదు. “స
మహాత్మానుదుర్లభః” ఎన్డక్క డవదితే (ఊనమాయనకట్ శెయ్యుం) వయిటు
వళి రకైకాక పరహింసై పుణ్ణుమవర్ కళే. మధ్యరాత్రియి లేమాంసా
ర్థికళాయ్ వరువారుణ్డాకిల్ హింసృపదార్థత్తై ప్రాణకపోకామల్ బన్దిత్తు

మూ. — మూనకారకర్ కళేలుం । పోనక జ్ఞాయ్ద శేడన్దరువరేల్
పునితమన్తే॥ ర.౧. పట్టుదిలా వొమ్మకలాత్రి

వ్యా. — మాంసత్తైయలుత్తుకొడుకుమవర్ కళే (ఊనకారకర్ కళే
లుం) తాళ్ళళే కొల్లుమళవన్తికేగ్ పిఱరైయిడువిత్తు జ్ఞొన్దువికుమవర్
కళే. జ్ఞానమ్మిరప్పదర్ కుగమున్బుళ్ళ వృత్తియైచ్చొల్లుకిఱదు (పలుం) ము
న్బు శేయ్యిలు మిన్దజ్ఞానమ్మిరన్దపిన్బు సమ్మవియాదు. పిరగుడైయవార్తికా
ణిల్ మోహికిక్ కిల్ మోహికుమిత్తనై. ఆనృశంస్యప్రధానర్ పిరర్
కాకతళ్ళళుడైయ మాంసత్తై యలుత్తుకుగడుప్పర్ కళే. అదుక్కెతిర్
త్తట్టితు. సర్పాస్య త్తిలేయకప్పట్ట మణ్ణాక త్తినుడైయ వార్తనాదత్తైక్కేట్టు
ఇతువారటిన్దువిడువిప్పదాక కూప్పిడుకిరదెన్దు మోహిత్తానాత్తవాణ్. ఇ
ప్పడిప్పట్టవణ్ పరహింసైయిలేఇత్తిన్దానాకిల్ ఈశ్వరణ్ పణ్ణుంహింసైయో
పాదిహిత రూపమాయాయ్ త్తిరుప్పదు (పోనకం) భగవద్విషయత్తిల్ శొ
ల్లుమాపోలేయాకిలు జ్ఞొల్లవేణుమే. అదిలుం కుత్తైయచ్చొల్ల వొణ్ణాడే.
(శేయ్దశేడమ్) “ త్వదియ్యభుక్తోజ్ఞిత శేషభోజినా ” ఎన్దుం “ కల
త్తదుడై ” న్దు జ్ఞొల్లుకిఱపడియే అముదు శేయ్దుకై వాజ్గిన కలత్తిల్ వ్ర
సాదమ్. (తరువరేర్) భగవత్ప్రసాదమ్మోలే ప్రయోజనాన్తరపరరుకు
మ్మొదువాయిరుక్కుమదన్తి తేయిదు. అలభ్యలాభజిక్కిత్తాకిల్; ఒరునాళ్
భట్టర్ ప్రసన్నరాయ్ జియ్యర్ కిక్కిట్ట ప్రసాదత్తైనినైప్పదు (పునితమన్తే)
దేశాన్తరే కాలాన్తరే దేశాన్తరే యన్దియే స్వర్గవేదియాల్ యిరుమ్బు
పొన్నామాపోలే అపోదేపరిశుద్ధం “ తదుచ్ఛిష్టంసుపావనం ” భగవ
త్ప్రసాదంపావనం, ఇనుసుపావనం॥ ర.౧.

నార్ పుత్తిరణ్డొమ్బట్టు. — అ॥ (పట్టుదిలా) జన్మవృత్తజ్ఞతాల్
కుత్తైయన్దిన్తే యిన్దజ్ఞానముడైయవర్ క చిన్దజ్ఞానవిధురరాయ్ జన్మవృత్తజ్ఞ
తా లతశయిత్తవర్ కళుకుగ సర్వేశ్వరమోపాదిపూజ్యరాయ్ జ్ఞానప్ర
దానప్రతిగ్రహవ్యవహారజ్ఞ టుక్కర్నరావారెన్దిటార్.

వ్యా. — (పట్టుదిలావొమ్మకలాత్రి) బ్రహ్మతుడజ్గి తళ్ళశశవుం
వర నెడుకప్పొరుకిఱవంశ ప్రవాహత్తిలా రుదోషమిన్దికేగ్ ఇరుకుగ

మూ. — పలశతుప్పేతిమార్ కళ్ త్ ఇళికులత్తర్ వక లేలు మెన్దుడి
యార్ కళాకిత్ . తొమ్మిమిసీర్ కొడుమిన్దోన్ మి

వ్యా. — మవర్ కళ్ . అదాకిఅదు - ఉత్పత్తికళితే యాదల్, ఆచా
రాదికళితే యాదలారువకైయాలుం బ్రాహ్మణ్యప్రచ్యుతి యిన్మికే
యిరుకు మవర్ కళ్ . (పలశదుప్పేతిమార్ కళ్) ఇవ్వంశత్తిల్ చతు
ర్వేదికళా యిరుప్పారనేకరెన్దై. “చతుర్వేదాఋషయః” ఎన్దిటపడియేఋషి
సమానరాయరుకై. (శతుప్పేతిమార్ కళెన్దు) సంబోధనై. ఒమ్మకల్ -
నెడుకల్. ఆరువత్తి (ఇళికులత్తవర్ కళేలుం) ఇదిల్ కీళ్ ప్పట్టిదివైఎన్దుం
హీనకులత్తిలేపిటన్దార్ కళే యాకిలుం (ఎలుం) “బహునాంజన్మనామ
స్తే” ఎన్దిటపడియే అనేకజన్మజ్జుడైయ వవసానత్తిలే స్వరూపజ్ఞానమ్మిట
కు మెన్దు శొల్లుకైయాలే జ్ఞానాధికరాయరుప్పార్ క్కు నిహీనజన్మజ్జూ
డాతు. విదురధర్మవ్యాధాదికలైప్పోలే కూడితేయాకిలుం (ఎన్దుడియార్
కళాకిత్) ఎన్నొత్తై యసాధారణసమ్మన్దత్తై యటిన్దు జ్ఞానానుకూల
మానస్వాచారత్తైయుడైయరాకిల్ ; కైజర్యమేయెల్లా నన్దైకళుమాక
నినై తిరుకు మవర్ కళాయ్ ఈశ్వరనుమివర్ కళ్ తిరత్తిల్ నామేయివర్
కళు కు పాయోపేయజ్జళెన్దుం ఎన్గొవుటవు మెన్దుం నినై తిరుక్కప్పడుమ
వర్ కళ్ (తొమ్మిమిసీర్) నీజ్జళ్ తొమ్మిన్దోళ్ “పశవసతాంధర్మః” ఎన్దిట
పడియేఉజ్జళుడైయ విద్యావృత్తజ్జళుం, జన్మోత్కర్షముంమద హేతువాక
వన్దియేదను హేతువెన్దిరుకుం నీజ్జళ్ అవర్ కళ్ కాలిలేవిమ్మిన్దోళ్ “కా
లేష్వపిచసర్వేషు” ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిటపడియే భగవత్ప్రసాదమొ
త్తిన్ద సాధనాన్తరజ్జలై భయస్థానమెన్దిరుకుం నీజ్జళవర్ కళైయారాధి
యన్దోళ్. “పరస్పరనీచభావైః” ఎన్దిరపడియే స్వరూపప్రాప్తమాననీచభా
వమాన తవర్ కళుక్కు స్వరూపసిద్ధమ్ ; అదుజ్జళుక్కు దుర్మానత్తా లేదుషర
మ్. అవర్ కళైత్తోమ్రవే యుజ్జళుక్కు సంసారబీజమాన దుర్మానమోబ్బమ్.
నిహీనజన్మత్తిలే పిటన్దవన్ బ్రాహ్మణనుక్కు రక్షకనాక వెళ్లేకజ్జోమెన్నిల్;
కైశికసమ్మన్దం బ్రాహ్మణప్రచ్యుతియూల్ వన్ద బ్రహ్మరాక్షసత్వత్తై
బ్రాహ్మణనుకుపోకికొడుక్క కజ్జోమితే (కొడుమిన్దోన్ మి)

మూ. — నెట్టునిన్నోడు మొక్క. | వత్తిపడవరుళి నాయపోల్ మ

తిట్టిరువరక్కతానే! ౪౨. అమరవోరక్కమారుం

వ్యా. — అవర్ కళు ముక్కల్ పక్క లారు జ్ఞానాపేత్తైప్పణ్ణినాల్ సీక్కు
 తాదరిత్తుచ్చొట్టణ్ణోల్. అవర్ కళి భగవద్దానత్తై యుక్కటమక్క ప్రసాదిక్క
 కేరట్టు కృతార్థరాజ్ఞోల్. జాతినిబద్ధనమాన సమృద్ధిమోల్ లే యాదల్,
 గుణనిబద్ధనమాన సమృద్ధిమోల్ లే యాదల్ సీర్ మేలెత్తుతాన సమృద్ధి
 మ్మితై ఇవర్ కళోడుపణ్ణుం సమృద్ధిమ్. యావదాత్మభావియాన నిత్యస
 మృన్మయితే. (ఎన్టునిన్నోడు మొక్క వత్తిపడవరుళినాయపోల్) ఇప్పు
 శురంఫలప్రదరాన దేవరేయఱుళిచ్చెయ్ద పిన్నిడిలారు సంతయముణ్ణో!
 (నిన్నోడు మొక్క వత్తిపడ) “ఎనక్క మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాలే యె
 న్నాత్రమాళిలు మవర్ కలై యారాధిత్తునల్ వత్తిపోట్టణ్ణో (అరుళినాయ)
 “భక్తిరష్టవిధాహ్యేషాయస్మిత్తేచ్ఛేపివర్తతే. తస్మాదేయంతతో గ్రాహ్యం
 సచపూజ్యోయదాహ్యహం” (అరుళినాయ) ఇవరహస్యం దేవరీర్
 కృపైయాలే యఱుళిచ్చెయ్ద తనిత్తనైయితే “పూశిత్తునల్ కియుత్తైప్పర్
 తదేవియర్ కెరట్టు” భగవత్సమృద్ధయ క్తరుడైయ పావనత్వం నిత్యసూరి
 కళుం తద్దాముడైయవభిమత విషయక్కటమక్క సర్వస్వదానమృణ్ణినార్
 కళా యువదేశికుమత్తనైయితే (మదిల్ తిరువరక్కతానే) ఉపదేశమా
 త్రమేయాయపోకామే కోయిలిలేవన్దు లోకసారక్క మహామునికల్ తలై
 యిలే తిరుప్పాణాళ్ వాల్లెవెన్దు ఇవ్వర్థత్తై వ్యాపరిత్తుక్కాట్టిత్తిలీరో?
 (మదిల్ తిరువరక్కమ్) కోయిల్ మదిలైక్కడకిలన్నో దేరర్ కట్టినమ
 ర్యాడైయైక్కడక్కలావదు॥ ౪౨.

నార్ పుత్తుమాన్తామ్బుట్టు. — అ॥ (అమర) కీక్రచ్చొన్నజన్మపు
 త్తాదికళుక్క మేలే జ్ఞానాధికరానవర్ కళి జన్మపుత్తాదికళిన్దికేరై యిన్దు
 జ్ఞానముడైయవర్ కలై భగవత్ప్రభావతాలేవన్దు వైలక్షణ్యత్తై బుద్ధిపుణ్ణా
 దేకర్మనిబద్ధనమాన జన్మాపకర్షత్తైయే బుద్ధిపణ్ణిత్తానినైత్తార్ కళాకిలన్దు
 తుణత్తిలే యవర్ కళి చణ్ణాలరెన్దిఱార్.

వ్యా. — (అమరవోరక్కమాటుం) అద్వితీయ్య మానవడక్కత్తలై
 యుం అక్రియదాకపారత్తైయుం ధరిత్తు అర్థత్తైయుంధరిక్క మవర్ క

మూ. — వేదమోర్ నాన్దు మోది । త్తమర్ కళిరిల్లై వరాయ
శాదియందణర్ కళేనుం । నుమర్ కళైప్పళిప్పరాకిల్

వ్యా — లాకై. అర్థజ్ఞకుక్క ద్వితియ్యత్వమావదు - ఓరజ్ఞత్తిలే
జ్ఞానంకుతైవబుణ్ణానాల్ లోకత్తారవనై సర్వజ్ఞ నెన్ఱు శొల్లుప్పడియా
యిరుక్కై. “శిత్రాయాంవర్ణశిత్రేత్యాది” (వేదమోర్ నాన్దుం) వేదజ్ఞకుక్క
ద్వితియ్యత్వం పారు పేయశబ్దజ్ఞళిరిక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియాదల్, తనిత్త
నియే వినియోగభేదత్తా లే యాదల్ (ఓది) అజ్ఞజ్ఞోడు వేదజ్ఞజ్ఞోడు
వాశియట వాచార్యోచ్చారణముఖత్తా లే గ్రహితైర్. ఇప్పడికళా లే యె
మ్మెరుమానైయుళ్ళపడి యటియుమవర్ కళాకై. (తమర్ కళిల్ తలైవరా
య) జ్ఞానానుకూలమాక భగవద్విషయత్తిల్ బద్ధముడైయారి లగ్రేసర
రాయిరుక్కై. (శాతియన్దణర్ కళే) కీర్తచ్చొన్నవైక్షత్రియవైశ్యర్ కళు
కుక్క మొప్పుదువితే. అన్వశవన్ఱి కేర్ జాత్యాబ్రాహ్మణరాయిరుక్కై. (ప
లుం) కీర్తచ్చొన్నవై యెరువర్ కుక్కం సిద్ధికుక్కమదల్ల. సిద్ధిత్తదేయాకి
లుం, వైష్ణవనిష్ఠైయిల్ వన్దాల్ ఇవైయెల్లూ మసత్సనుమెన్ఱై. దుర్మానోపే
తర్ కుక్క పచార హేతువుమా యివైయిల్లాదార్ తలైయిలే కాలిట్టుతిరికై
కుక్క ముడలాయిరుకుక్కను త్తనైయితే (నుమర్ కళై) దేవరభిమానత్తు
కుక్కలే యడజ్ఞిప్రాప్యప్రాపకజ్ఞల్ దేవరీరేయెన్ఱధ్యవసిత్తు యిరుక్కుమవర్
గల్గి ఉడైమైకుక్క నిర్వాహక ఉడమైయై వినియోగజ్ఞోళ్లు వానవనే
ఎన్ఱిరుకుక్కమవర్ కళే (ప్పళిప్పరాకిల్) భగవత్ప్రభావత్తైఅహజ్కారత్తా
లే విస్మరిత్తవర్ కళుడైయ జన్మమాత్రత్తైయే స్మరిత్తుతజ్ఞళిరిక్కాట్టిల్ కు
తైయనినైప్పరాకిల్ (ప్పళిప్ప) కురిమమ్. అదాకిటదు - భాగవతాపచా
రజ్ఞళిల్ తలైయానవపచారమ్. ఉకన్దలుళిననిలజ్ఞళిల్ ద్రవ్యమాత్రత్తైయే
బుద్ధిపణ్ణుకై యామాప్పోలే శ్రీవైష్ణవర్ కళై జన్మమాత్రత్తైయేబుద్ధిపణ్ణిక్కుతై
యనినైక్కై. (ప్పళిప్పరాకిల్) ఏమారామల్ కొణ్ణాడుకైయేయాయత్తుప్రా
ప్తమ్. అహజ్కారమాకిట ముశల్ కళాల్ భగ్గిమిత్తపోదితే యివర్ కళైకు
తైయనినైప్పదు. ఇప్పడికుక్కడిత్తాకిల్ (నాడిప్పదోరళవిలాళ్లై) కాలాన్తరే

మూ. — నెడిప్పదోరళవిలాజ్జే । అవర్కళ్ తాం

పులైయర్ పోలు మరజ్జమానకరుళానే॥ ౪౩.

వ్యా. — దేహాంతరేయస్త్వం అక్షణత్తిలే అవ్విడన్దన్ని లేఁపునిదమన్నే”
ఎన్ననన్దేపోలే తీమైవరుమిడత్తిలుం విళమ్బుమిలై (అవర్కళ్ తామ్బుల
యర్ పోలుం) అద్దేహత్తోడే చణ్డాలరావర్కళ్. త్రిశంకువుక్కుబాహ్మణా
శాపత్తాలే కక్కుత్తిలిట్టవీరశజ్జిలితానే వారానాప్పోలే ఇవనుకుమాక్
విలిట్ట పూణల్ తానే వారాయ్విడుం, (తామ్బులయర్) కీక్రచ్చొన్నజ
న్మాదికళి లుతర్నజ్జళభిమాన హేతువాకైయా లదుదానే యివర్కళ్కు
కన్దహేతువాయ్విట్టదు. జాతిచణ్డాలనుకు కాలాన్తరత్తిలేవైష్ణవనా
కైక్కధికారముణ్ణు. ఇవనుయరవేటి తలైకీక్రవిక్రున్దవ నాకైయాలుం,
భాగవతాపచారమ్బణ్ణిన మహాపాపియాకైయాలు మవనిలున్దణ్ణియవన్
కర్తచణ్డాలనితే. పిలైప్పిలైయాక్రవానుకు ఆత్మహితజ్ఞొన్న వనన్తర
త్తిలే అక్రవాణితవవ్వార్ తైయై స్మరిప్పదు (అరజ్జమానకరుళానే)
“నక్షమామి” ఎన్నదేవర్కిరే భాగవతాపచారత్తి తన్మైతైరివ
దు. కర్తయోగాద్యుపాయనిష్ఠర్కు స్వగతమాన పుపాయాన్తరజ్జళి
ల్ న్యూనాతిరేకజ్జలైప్పరియిరుక్కలామ్. భాగవత్సమ్బన్దజ్ఞొణ్ణు పెరవి
రికిర ప్రపన్నర్కు భాగవతాపచారమావదు భాగవత్సమ్బన్దత్తై యలు
కుమదాకైయా లే పెరవిరకిలై. పెరుకైకిరవర్కళ్ సమ్బన్దమేయమై
కితాప్పోలే ఇణ్ణాకైకు మపచారమే యమైయుమ్. ఆకైయా లే
ప్రపన్ననుకు భయప్పట్టునొక్కవేణ్ణువదు దేవతాన్తరస్పర్శముం, భా
గవతాపచారముమ్. భాగవద్విషయత్తి లోరనుకులమ్బణ్ణి వేణ్ణువదిలై.
ఇవైయిన్దియేయొక్కిన్దవను కీరశ్వరన్ సులభనామ్. ౪౩.

నాశీపత్తునాలామ్బట్టు. — అ॥ (పెణ్ణులాజ్జడైయనానుం) కీక్ర
ప్రతిపాదిత్తవర్ధజ్జళే సమ్బవికు మెన్ఱుమిడం బ్రహ్మాదికళుకు దుర్లభ
మానపేరిణ్ణ తిర్యగ్జాతియిలే పిరన్దానొరువన్దేరిపిన్బు శొల్లవేణుమో
వెన్ఱు అన్యపదేశత్తాలే స్వలాభత్తైచ్చి తలైక్కట్టుకితార్.

మూ — పెణ్ణులాన్జుడైయనానుం పిఱమనుమునై క్కాణ్బా.

ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవజ్జాయ్ తార్ వెల్ కినిర్ ప.

వ్యా — (పెణ్ణులాన్జుడైయనానుం) గంనైయానవళుల్లైపుకున్దుస
 ఇరికుగమ్బడియాన జుటైయైయుడైయవన్. కజ్జైచ్చడైయిలడకిరనేనెన్ది
 రపిడారైక్కుణ్ణుళుశ్వరనై క్కాణలామో. “అఱుశడైక్కరైన్దానిత్యాది”
 (పిరమనుం) అవనుకుగ జ్ఞూడజనకనాయ్, “బ్రహ్మబ్రహ్మవిదాంవరః”
 ఎన్దిఱపడియే యిప్పలుళ్ళార్కుగ పళియుపాధ్యాయరాజ్ఞాట్టి లవ్వడి
 వుకొణ్డైమ్మెరుమానై యటియలామో! తన్నా లేస్సప్తరానవర్ కతై త్తాన్దు
 రిచ్చేదికుగమ త్తనై యొళియ వపరిచ్చిన్న నానవనై పరిచ్చేదిక్కుప్పమో.
 “కడిక్కుమలత్తుల్లిరున్దుజ్ఞాన్ కిలాన్ కణ్ణినడిక్కుమలన్దనైయయన్” ఎ
 న్దక్కుడవదితే (ఉన్నైక్కాణ్బా) “యతోవాచోనివర్తన్తే” ఎన్దిఱపడి
 యే యన్దుణ్ణళిలే యొన్నైయవధికాణమాట్టాద వున్నైక్కాణ్ కైక్కా
 క. నిత్యసూరికల్ నిత్యానుభవంపణ్ణి నిన్జాలు మెల్లైక్కాణమాట్టాద వు
 న్నై. “నిరవద్యఃపరఃపాక్షః” ఎన్దక్కుడవదితే. పిరతాలటియవొణ్ణాదవళ
 వేయన్దియే యున్నాలు మెల్లైక్కాణవొణ్ణాదవున్నై. “తనైక్కున్దన్దన్దైయటి
 యవటియానె” ఎన్దక్కుడవదితే. (కాన్ పాన్) కాణపెరిగ్రల్ పిన్నైయ
 మ్మోప్రయోజనమాకచ్చొల్లువదు. తానేతన్నైక్కుణ్ణుకుగ విషయమాకి
 క్కాట్టుమన్దితే! యణలలావదు. అల్లదు స్వసామర్థ్యత్తా లేక్కాణుంవిష
 యమన్తే “నచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనైనం, నమాంసచక్షుషాద్రష్టుం బ్రహ్మ
 భూతస్సశక్యతే” ఎన్నుజ్జొల్లక్కుడవదితే (ఎణ్ణిలావూళియూళి త్తవ
 జ్జాయ్ దార్ వెల్ కినిర్ పు) నెడుక్కాలంతపన్నుప్పణ్ణినారాయ్ తపన్నుప్పణ్ణికి
 తో మెన్దు లజ్జిత్తుకైక్కువాణ్ణి (నిర్ కు) పిఱర్ తక్కులైక్కురిత్తు పణ్ణుంతపన్నుకుగ
 ఫలంకుడుకుగమవర్ కళితే! ఇవనై మోకిర త్తపన్నుపణ్ణికితార్. “యుగ
 కోటిసహస్రాణి విష్ణుమారాధ్యపద్మభూః” ఎన్దక్కుడవదితే. (వెల్ కినిర్
 పు) ముదలైయిన్ వాయిలే విత్తాదేతపస్సిలేవిక్కున్దు యెన్నకారియజ్జాయ్
 దో మెన్దు లజ్జిత్తునిర్ కైక్కు. “పరమాపదమాచన్నో మనసాచిన్దయద్ధరిం”
 ఎన్దిఱపడియే ఆపత్తైమున్నిడాదే తపస్సిలేఇళిన్దెన్నకారియ జ్జాయ్ దో మె

మూ.—విణ్ణుళార్ వియప్పవన్దానై కగన్జరులైయియన్దా.

కణ్ణిటావునైయన్దో కలైకగణాకగరుతుమాటే॥౪౪.

వ్యా.—స్థులజ్జిత్తునిర్కగ (విణ్ణుళార్ వియప్పవన్ద) నిత్యసూరికళే బ్రహ్మే
దికళిప్పడిప్పడానిర్కగ వవర్ కలైయు మెళ్ళలైయు మనాదరిత్తొరుతిర్య
కీకాకాత్రికడైయిలే అత్తైకులైయత్తలైకులైయవిల్లువదే? “ఎత్తిరమెత్తి
రమె” స్థు విస్తయప్పడ (వన్ద) ఆనైకుగతవినదు శన్నేరాయిరుకీరపడి.
(ఆనైక్కు) బ్రహ్మేదికళుడైయ జన్మోత్కర్షత్తైయాదల్, ఇవనుడైయజన్మ
త్తిలపకర్షత్తైయాదల్ ఇవైత్తిలొత్తైయుంపారాదే ఆపత్తైయేపార్ త్తు
రక్షిత్తపడి. (అత్తు) స్వబలమహీధివన్దు. “గజఆకర్ష తేతీరె” ఎన్దు శెన్దు కా
లత్తిలివనూడు బ్రహ్మేదికళోడు వాళియిలై. అన్దొరుముదలై యిజ్జైయ్యి
లేయకపట్టవానై కగరులైయిన్దాయ్. ఇన్దుజ్జుముదలై యిజ్జైయ్యిలేయక
ప్పట్ట పెనకగరుళినాయ్. ఆయిరంవర్షమన్దో ఆనై నొవుపట్టమ; నా నొన్న
వుపట్టతనాదికాలం. అవనకప్పట్టదుమడువిలే; నానకప్పట్టదు సంసారార్ణ
వత్తిలే (అటులైయిన్దా) అరుళుకైయావదు ముదలై యివావాయిల్ నిన్దుం
మిట్టుఅవనుడైయ నెన్దకాలై తిరుకైగయ్యాలే తడవియరుళి ఆశ్వసి
ప్పిత్తు అవకైయ్యిల్ పూవైతకతిరువడికళిలే యిడువిత్తుకొట్టుకై. అప్ప
డియే యెన్నైయుంపిషయాన్తరజ్జళిల్ నిన్దుం మీట్టుఇళిన్దకాలత్తుకుగ
సాంతవనన్బుణ్ణియిటే? అడిమైయిలే మూట్టిత్తు. (కణ్ణిరా) అవనుపకరిత్త
దలైయిలే (కణ్ణిరా) వెన్దిజవిదుప్రీతితలమణ్ణైయిట్టుచ్చొల్లుకిజవార్ తై. స్వయ
త్నత్తాలే లభికగవిల్లువారై ప్పారాదే అకిళ్ళునర్ పకగలిలే ముల్లునొ
కాక విరుకీజవిదెన్నకణ్ణుడైమై. యెన్నపుంస్తవమ్. స్వసామర్థ్యత్తై
ప్పకట్టుతజ్జళి వేటుమైయెమున్దిట్టున్నై కాగలిలే విళివిట్టు కొళ్యమా
ట్టాదేజగత్తిళిప్పదే. (ఉన్నైయన్దో కలైకగణాకగరుతుమాటే) అకిళ్ళున
పక్షపాతియాన వున్నైజగత్తుకుగ ప్పొదువానరక్షక నెన్దు చ్చొల్లువర్కళి
మదికేడరెన్దిటార్. “దేవానాందానవానాంచ సామాన్యమధిదైవతం”
ఎన్దిజబద్ధజ్జిడకగ శిలర్ క్కాక చ్చిలరైయత్తైచ్చెయ్కిజవివనై సర్వరక్షక
నెన్దు నిన్దెకగలామో॥ ౪౪.

మూ.—వళ వెళ్లున్దవళమాడ మదురైమానకరన్దన్నుట్.

కవళమాల్ యానైళ్ళొన్ఱ కణ్ణనైయరజ్జమాలై.

తుళపత్తోన్ఱాయతొల్ శీర్ తొన్ఱరడిప్పడిశోల్.

నిగమత్తిల్.—అ॥ కువలయాపీడతై పోకినాపోలే తమ్ముడై
య ప్రతిబన్దకతైపోకిన పడిశొల్లి పెరియ పెరుమాళుడైయ ప్రియతై త
మకుగ ప్రయోజనమెన్ఱ ముడికిర తార్.

వ్యా.—(వళ వెళ్లున్దవళమాడం) అహుమికి రుప్పదాయ్ వెళ్ళి
యా లే శెయ్ దాపోలే అతిధవళమాన మాడతైయడైతాయ్ మరుకైగ.
తిరువవతరి త్తవన్ఱు కోడికగప్పెతాద విళవుతీర్ కిర తార్. విల్ విళవున్ఱా
క కంసకకోడి త్తపడియై చ్చొల్లిన్ఱాకవుమాం. కోయిలున్ఱైరుమాలై పోలే
అలన్ఱారభూతమెన్ఱమాం(వళవు)అహుమి (ఎళుచ్చి)మికుది (మదురమానక
రన్దన్నుట్) ప్రధమత్తిలే శ్రీవామనాశ్రమమాయ్ పిన్బుశ్రీశత్రుఘ్నాన్ఱా
పడైవీడు శెయ్ దు పిన్బు కృష్ణనవతరిన్ఱు ఇప్పడిభగవత్పన్నున్దం మాతాద
దేశమాకై యా లే వైకున్దమానకర త్తిరికాట్టిల్ వ్యావృత్తమ్ (కవళ
మాల్ యానైళ్ళొన్ఱ) అజ్గున్ఱార్ విరోధికతైపోకిర తన్నైయనుభవిప్పిన్ఱా
పోలే ఇవర్ తమ్ముడైయ ప్రతిబన్దకతైపోకిర తన్నైయనుభవిప్పిత్తపడి.
(కణ్ణనై) తిరువవతరి త్తవన్ఱు ఒళిన్ఱుపోనవూరిలే కణ్ణాణవన్ద విరోధియై
యళియచ్చెయ్ దవే త్తతై యనుభవికిరార్ (అరజ్జమాలై) అవతారన్ఱు
కుగ పిర్ ప్పాడరాన తమ్ముడైయ విరోధియైపోకిరన్ఱు క్కోయిలి లేవన్దాయ్
న్ఱు (మాలై) ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పెరుమ్బిన్ఱరానవరై. విరోధినిరసన
ముం తత్పూర్వకమాన స్వానుభవమున్దన్బేరాయిరుకైగ. (తుళపత్తోన్ఱా
య) తిరున్ఱున్ఱాయాళ్ వార్ కగడిమై శెయ్యుమవర్. పురుషార్థత్తినుడైయ
చరమావధియిలే నిన్ఱవర్. ఇదుదాన్ వైన్ఱవర్ కళుకెగ్లాం తిరళవడిమై
శెయ్ దపడియాయ్ త్తు. (తుళపత్తోన్ఱాయ) వేన్ఱైయాలే అపచారన్దట్టాద కై
జగర్యమెన్ఱై. “తొడైయొత్తతుళపము జ్ఞూడైయ మ్మొలిన్ఱుతోన్ఱి యదో
ల్ తొన్ఱరడిప్పడి” ఎన్ఱకగడవదితే. (తొల్ శీర్) స్వాభావికమానభగవ

మూ.—ఇతైయపుణకవితైయేలు మెంబిరార్ కీనియవాతే.

వ్యా.—చేపత్వత్తిన్ సీ మైయిలేనిన్జవర్. సహజకైజర్యత్తినుడైయ
మేలెలైవైన్జవకైజర్యమితే (తొణ్డరడిప్పడిశోల్) ఇత్తాల్ “తొణ్డరడిప్పడి”
ఎన్జు పేరైయుడైయవర్. ఇవరుకుగ్గ నానన్దజ్జశన్జు కాణుంనియా
పకమ్. అడిప్పడిఎన్దైయాలే “తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డర్ శడకో
పనెన్జాప్పోలే ఇరుక్కిఱదాయ్తు. (ఇళయపుజ్జవిదైయేలుం) శబ్దత్తిలితై
మైయుంకవిత్వత్తిల్ కుశీరుముముణ్డేయాకిలుమ్. ఇళశాయ్పుల్లియకవియే
యాకిలుం. (ఎమ్మిరారిగ్గనియవాతే) “కింమృష్టంసుతవచన” మెన్దిఱపడియే
పెరియపెరుమాళుకన్దపడి యెన్దితార్. ప్రజైకళుడైయ ముళైచ్చొల్లు త
మప్పనార్ కీనిదా యిరుకుగ్గమితే, “ప్రహర్షయిష్యామిస నాథజీవితం”
ఎన్దిఱపడియే ఇప్పుకప్పత్తానేయితే పురుషార్థమ్. ఇవన్ సత్తైప్పెరుకై
యావడు-అవన్ప్రీతిళ్ళు కైతొడుమానాకై. ఇప్రబన్ధకశీగ్రున్ శ్చ ప్పలజ్జొ
ల్లాతొళిన్ద దిప్పుకప్పత్తానే ప్రయోజనమాకైయాలే. ఇవ్వాళ్ వారై
యుకన్దాప్పోలే యిప్రబన్ధజగ్గశీగ్రురైయుం పెరియపెరుమాళుకన్దరు
ళువరెన్దై. “ప్రియతేసతతంరామః” ఏన్జు శ్రీరామాయణజ్జశీగ్రురుడైయ
ఫలమ్బోలే యాయ్త్రిబన్ధజగ్గశీగ్రురుడైయఫలం.

యాదృచ్చికమాన తిరునామ సజీర్తనత్తాలే యమాదికళ్
తలైయిలే కాలైవైతేనెన్జార్ ముదశీప్పాట్టిల్ ; అదినుడైయ వినిమై
యాలే పరమపదంవేన్జావెన్జా రిరన్జామ్బాట్టిల్ ; అత్తోడు విరోధికుగ్గం
సంసారముం వేన్జావెన్జార్ మూన్జామ్బాట్టిల్ ; పాపప్రచురర్కుగ్గ
త్తిరునామజ్జొల్ల వధికారమున్జాయరుక్కు వివిషయత్తై ఇఱ్ఱప్పదే
ఎన్జార్ నాలామ్బాట్టిల్ ; అస్థిరత్వాది దోషదుష్టమాన పాక్యతవిష
యన్జైపశీత్రివార విశేషజ్జరెన్జా రన్జామ్బాట్టిల్ ; భోక్తావిన్ నిలైయి
ల్లామైయొచ్చొన్నా రారామ్బాట్టిల్ ; ముముక్షుక్కుళాక భగ్గిమిక్కి
రబాహ్యరైకుగ్గటి త్తాశ్రయణియ్యవస్తువై యుపదేశిత్తా రేథామ్బాట్టి
ల్ ; ఇదుకేట్టాల్ పారాదవర్కలై వధ్యరెన్జా రేట్టామ్బాట్టిల్ ; ఇన్ద్రైన్దవ
ర్కలైకుగ్గరిత్తు సులభనాన కృష్ణనై ఆశ్రయియున్జోరెన్జా రొన్బదామ్బా

చ్యా. — ట్టిల్ ; పిర్ పాడర్ కుగ తవున్బడి కోయిలిలే సన్నిహిత నెన్జా
 ర్ పత్తామ్బాట్టిల్ ; అదుక్కు కగణ్ణిళివుడైయార్ గర్భనిర్భాగ్యరెన్జార్
 పదినొన్జామ్బాట్టిల్ ; నాన్బేరిగ్రలు మ్బిరనర్థ మ్బురుక్కమాళ్టే నె
 జ్జార్ పన్నిరెన్జామ్బాట్టిల్ ; ఎల్లారు ద్దిరునామత్తైచ్చొన్లి పిణ్ణుప్పదు
 కాణెన్జు మనూరధితార్ పదిమూన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇవర్ కళోళ్టే సంసర్ద
 త్తా లేవన్ద విడాయ్ త్తీరతిరునామత్తైచ్చొన్జార్ పదినాలామ్బాట్టిల్ ; సంబ
 న్దజ్జానమ్బిఱప్పిత్తపడిశొన్జార్ పదినజ్జామ్బాట్టిల్ ; విషయానురూపమాన
 భక్తిపెరుకి నెన్జురికినపడి శొన్జార్ పదినారామ్బాట్టిల్ ; కణ్ కళిత్తపడి
 శొన్జార్ పదినేన్దామ్బాట్టిల్ ; అదు పురవెళ్ళమిట్టపడి శొన్జార్ పదినె
 ట్టామ్బాట్టిల్ ; అదుకుమేల్ శరీరముజ్జట్టిళియానిన్న తెన్జార్ పత్తొ
 న్బదామ్బాట్టిల్ ; ఉఱవరిన్దార్ కగకలవొణ్ణాదెన్జా రిరువదామ్బాట్టిల్ ;
 మనస్సాల్ పరిచ్చేదిక్కవొణ్ణాదెన్జా రిరువత్తొన్జామ్బాట్టిల్ ; పాశురమి
 ట్టు ప్పేళవొణ్ణాదెన్జా రిరువత్తిరన్జామ్బాట్టిల్ ; మఱక్కవొణ్ణాదెన్జా
 రిరువత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్ ; పిఱన్దభక్తి విషయవైలక్షణ్యత్తు కగనురూప
 మాయిరామైయాలే కృత్రిమమెన్నా రిరువత్తునాలామాట్టిల్ ; శాస్త్రీ
 యమాన భక్త్యాదికళితైయెన్నా రిరువత్తజ్జామ్బాట్టిల్ ; స్త్రీశూద్రాది
 కళుక్కు శ్మనన్జైయుమిత్తైయెన్నా రిరుపత్తారామ్బాట్టిల్ ; తిర్యక్కుక్క
 ళుక్కు శ్మనన్జైయుమిత్తైయెన్నా రిరువత్తేన్దామ్బాట్టిల్ ; ఆనై తన్నిడరిలే
 నినైత్త నినైవుమిత్తైయెన్నా రిరుపత్తేన్టామ్బాట్టిల్ ; విలక్షణదేశవాసమి
 త్తైయెన్జా రిరుపత్తొన్బదామ్బాట్టిల్ ; ఇవైయిల్లామైయే యన్జియేపిఱర్
 కగనర్థకరనానేనెన్జార్ ముప్పదామ్బాట్టిల్ ; నీచవిషయజ్గళుక్కు మాకా
 దవనెన్జార్ ముప్పత్తొన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇప్పడియిరుక్క వన్దు కొడునిన్జే
 మూర్కనేనెన్జార్ ముప్పత్తిరెన్జామ్బాట్టిల్ ; అదుక్కడియాకనిర్లజ్జనె
 జ్జార్ ముప్పత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్ ; ఇప్పడిప్పట్టనాణ్ణిట్టి యవద్యత్తైవిత్తేప్పే
 నల్లెనెన్జార్ ముప్పత్తునాలామ్బాట్టిల్ ; నీర్ మైయాలేశేర్తు కొగణ్ణానె
 జ్జార్ ముప్పత్తజ్జామ్బాట్టిల్ ; విశేషకటాక్షవృణ్ణవేణుమెన్జు పదరినార్
 ముప్పత్తారామ్బాట్టిల్ ; అదు పెరామైకిలాయ్తార్ ముప్పత్తేన్దామ్బాట్టి

వ్యా.—ల్; ఇప్పడిత్వరై మొయుడైయప్రపన్నరై యుకత్తియెన్జార్ ముప్ప
 తెట్టామ్బాట్టిల్; అవర్ కళుళ్ళు జన్మత్తిలే తాళ్ వాల్ వరుజ్జుత్తిమి జైయె
 న్నార్ ముప్పొన్బదామ్బాట్టిల్, అవర్ కళుళ్ళు హింసాదికళాకిఱ వృత్త
 త్తాల్లుణ్ణాన ఫలమనుభవిక్క వెణ్ణా వెన్నార్ నాన్బదామ్బాట్టిల్; తజ్జళో
 డు సమ్బన్దితైరై యుం పరిశుద్ధరాక్క వరెన్నార్ నార్ ప్పొన్జామ్బాట్టి
 ల్, అవర్ కళైయె మ్పెరుమా నొపాది పూజ్యరెన్నార్ నార్ పత్తైరెణ్ణా
 మ్బాట్టిల్; ఇవర్ కళై జన్మవృత్తాదికళితే కుత్తైయనినైత్తవర్ కళే చణ్ణా
 లరెన్నార్ నార్ ప్పత్తుమూన్జామ్బాట్టిల్; బ్రహ్మాదికళుళ్ళు దుర్లభమానపే
 త్తిణ్ణియెరుతిర్యళ్ళుళ్ళు త్తవడిశొన్నార్ నార్ పత్తునాలామ్బాట్టిల్;
 ఇప్రబన్దజ్జన్మిరైయె ఫలమరుళిచెయ్ తార్ నార్ ప్పత్తజ్జామ్బాట్టిల్.

తొణ్డరడిప్పడియాళ్ వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

పెరియవాచ్చామ్మిలై తిరువడిక శేశరణమ్.

జియ్యర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్

ముద్రితము.

